

Euroopan unionin virallinen lehti

L 302

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

17. marraskuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista ⁽¹⁾ 1

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ⁽¹⁾ 32
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta ⁽¹⁾ 97

Oikaisuja

- ★ Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 271/2008, annettu 30 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta (EUVL L 82, 25.3.2008) 120

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Hinta: 7 EUR

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1060/2009,

annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,

luottoluokituslaitoksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Luottoluokituslaitoksilla on tärkeä asema maailmanlaajuisilla arvopaperi- ja pankkimarkkinoilla, sillä sijoittajat, lainanottajat, liikkeeseenlaskijat ja valtiot käyttävät osittain niiden luottoluokituksia yhtenä sijoitus- ja rahoituspäätösten tekemisen perustana. Luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, jälleenvakuutusyhtiöt, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset saattavat käyttää kyseisiä luottoluokituksia laskiessaan pääomavaatimuksia vakavaraisuustarkoituksiin tai laskiessaan omaan sijoitustoimintaansa liittyviä riskejä. Luottoluokituksilla on tämän vuoksi merkittävä vaikutus markkinoiden toimintaan sekä sijoittajien ja kuluttajien luottamukseen. Onkin erittäin tärkeää, että luottoluokitustoimintaa harjoitetaan

luotettavuuden, avoimuuden, vastuullisuuden ja hyvän hallintotavan periaatteiden mukaisesti, jotta näin saatavat yhteisössä käytettävät luottoluokitukset ovat riippumattomia, puolueettomia ja riittävän laadukkaita.

- (2) Tällä hetkellä useimpien luottoluokituslaitosten pääkonttorit sijaitsevat yhteisön ulkopuolella. Useimmat jäsenvaltiot eivät sääntele luottoluokituslaitosten toimintaa eivätkä luottoluokitusten antamisen edellytyksiä. Vaikka luottoluokituslaitoksilla on merkittävä vaikutus rahoitusmarkkinoiden toimintaan, niihin sovelletaan vain rajatuilla aloilla yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28 päivänä tammikuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/6/EY ⁽⁴⁾. Lisäksi luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY ⁽⁵⁾ sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/49/EY ⁽⁶⁾ viitataan luottoluokituslaitoksiin. Sen vuoksi on tärkeää säätää säännöistä, joilla varmistetaan, että kaikki yhteisössä rekisteröityjen luottoluokituslaitosten antamat luottoluokitukset ovat riittävän laadukkaita ja että luokitukset antaneisiin luottoluokituslaitoksiin sovelletaan tiukkoja vaatimuksia. Komissio jatkaa yhteistyötä kansainvälisten kumppaniensa kanssa varmistaakseen luottoluokituslaitoksiin sovellettavien sääntöjen lähentämisen. Olisi voitava vapauttaa tietyt luottoluokituksia antavat keskuspankit tämän asetuksen vaatimuksista edellyttäen, että ne täyttävät sovellettavat edellytykset, joilla varmistetaan niiden luottoluokitustoiminnan riippumattomuus ja luotettavuus ja jotka ovat yhtä tiukkoja kuin tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 13. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 115, 20.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.

⁽⁴⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (3) Tällä asetuksella ei tulisi luoda yleistä velvoitetta luokitella rahoitusvälineet tai rahoitusvelvoitteet tämän asetuksen mukaan. Erityisesti tässä asetuksessa ei saisi velvoittaa arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/611/EY⁽¹⁾ määriteltyjä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyrityksiä) eikä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY⁽²⁾ määriteltyjä ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia sijoittamaan ainoastaan tämän asetuksen nojalla luokiteltuihin rahoitusvälineisiin.
- (4) Tällä asetuksella ei tulisi luoda rahoituslaitoksille tai sijoittajille yleistä velvoitetta sijoittaa ainoastaan arvopapereihin, joiden esite on julkaistu arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY⁽³⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY täytäntöönpanosta esitteiden sisältämien tietojen, esitteiden muodon, viittauksina esitettyjen tietojen, julkistamisen ja mainonnan osalta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 809/2004⁽⁴⁾ mukaisesti ja jotka on luokiteltu tämän asetuksen mukaisesti. Tällä asetuksella ei myöskään tulisi velvoittaa arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita, tarjoajia tai osapuolia, jotka hakevat niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, hankkimaan luottoluokituksia arvopapereille, joihin sovelletaan velvoitetta julkaista direktiivin 2003/71/EY ja asetuksen (EY) N:o 809/2004 mukainen esite.
- (5) Direktiivin 2003/71/EY ja asetuksen (EY) N:o 809/2004 mukaisesti julkaistuissa esitteissä olisi esitettävä selvästi ja näkyvästi tiedot siitä, onko kyseisiä arvopapereita koskevan luottoluokituksen antanut yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos. Tämän asetuksen säännökset eivät kuitenkaan saisi estää direktiivin 2003/71/EY ja asetuksen (EY) N:o 809/2004 mukaisen esitteen julkaisemisesta vastaavia henkilöitä sisällyttämästä esitteeseen olennaisia tietoja, kuten kolmansissa maissa annettuja luottoluokituksia ja niihin liittyviä tietoja.
- (6) Sen lisäksi, että luottoluokituslaitokset antavat luottoluokituksia ja harjoittavat luottoluokitustoimintaa, niiden olisi myös voitava samalla harjoittaa ammattimaista liittämis-toimintaa. Oheistoiminnan harjoittaminen ei saisi vaarantaa luottoluokituslaitosten luottoluokitustoiminnan riippumattomuutta tai luotettavuutta.
- (7) Tätä asetusta olisi sovellettava yhteisössä rekisteröityjen luottoluokituslaitosten antamiin luottoluokituksiin. Tämän asetuksen pääasiallisena tarkoituksena on suojata rahoitusmarkkinoiden vakautta ja sijoittajia. Luottopisteytykset, luottopisteytysjärjestelmät ja samanlaiset kuluttaja-, liiketäi työmarkkinasuhteista aiheutuviin velvoitteisiin liittyvät arvioinnit olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (8) Luottoluokituslaitosten olisi sovellettava vapaaehtoisesti kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien järjestön (IOSCO) julkaisemia luottoluokituslaitoksia koskevia käytännösääntöjä, jäljempänä 'IOSCon käytännösäännöt'. Komission vuonna 2006 antamassa tiedonannossa luottoluokituslaitoksista⁽⁵⁾ kehoitettiin komission päätöksellä 2009/77/EY⁽⁶⁾ perustettua Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komiteaa (CESR) seuraamaan IOSCon käytännösääntöjen noudattamista ja raportoimaan komissiolle vuosittain.
- (9) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 13 ja 14 päivänä maaliskuuta 2008 päätelmät, joiden tarkoituksena on vastata rahoitusjärjestelmässä havaittuihin suurimpiin heikkouksiin. Eräänä tavoitteena oli parantaa markkinoiden toimivuutta ja kannustinrakenteita, myös luottoluokituslaitosten asemaa.
- (10) Katsotaan, että luottoluokituslaitokset eivät yhtäältä tarpeeksi ajoissa ottaneet luottoluokituksissaan huomioon heikentyviä markkinaolosuhteita eivätkä toisaalta ole pystyneet mukauttamaan luottoluokituksiaan syvenevän markkinakriisin jälkeen. Tämä laiminlyönti voidaan korjata parhaiten eturistiriitoihin, luottoluokitusten laatuun sekä luottoluokituslaitosten avoimuuteen, sisäiseen hallintoon ja niiden toimintojen valvontaan liittyvillä toimenpiteillä. Luottoluokitusten käyttäjien ei pitäisi tukeutua sokeasti luokituksiin. Niiden olisi tehtävä erittäin huolellisesti omat analyysinsä ja noudatettava aina asianmukaista varovaisuutta luottoluokituksiin tukeutuessaan.
- (11) On tarpeen luoda yhteinen sääntökehys luottoluokitusten laadun parantamiselle, erityisesti siltä osin kuin kyse on niiden rahoituslaitosten ja henkilöiden käyttämien luottoluokitusten laadusta, joita säännellään yhdenmukaistetuin säännöin yhteisössä. Ilman yhteistä sääntökehystä on vaarana, että jäsenvaltiot toteuttavat kansallisella tasolla toisistaan poikkeavia toimenpiteitä. Tällä olisi suora kielteinen, esteitä luova vaikutus sisämarkkinoiden tehokkaaseen toimintaan, koska yhteisön rahoituslaitosten käyttöön luottoluokituksia antaviin luottoluokituslaitoksiin sovellettavat säännöt vaihtelisivat jäsenvaltioittain. Jos luottoluokitusten laatuvaatimukset poikkeaisivat toisistaan, se saattaisi lisäksi johtaa erilaiseen sijoittajien ja kuluttajien suojan tasoon. Lisäksi käyttäjien olisi voitava verrata yhteisössä annettuja luottoluokituksia kansainvälisesti annettuihin luottoluokituksiin.

(1) EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktiivi korvataan 1. heinäkuuta 2011 alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/65/EY katso tämän virallisen lehden sivu 32.

(2) EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

(3) EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

(4) EUVL L 149, 30.4.2004, s. 1.

(5) EUVL C 59, 11.3.2006, s. 2.

(6) EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa millään tavalla siihen, miten muut kuin tässä asetuksessa tarkoitetut henkilöt käyttävät luottoluokituksia.
- (13) On suotavaa säätää kolmansissa maissa annettujen luottoluokitusten käytöstä sääntelytarkoituksiin yhteisössä edellyttäen, että ne ovat sellaisten vaatimusten mukaisia, jotka ovat yhtä tiukat kuin tässä asetuksessa säädetty vaatimukset. Tällä asetuksella otetaan käyttöön vahvistamisjärjestelmä, jonka mukaan yhteisöön sijoittautuneet ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyt luottoluokituslaitokset voivat vahvistaa kolmansissa maissa annettuja luottoluokituksia. Vahvistaessaan kolmannessa maassa annettun luottoluokituksen luottoluokituslaitosten olisi jatkuvasti määritettävä ja seurattava, onko luottoluokituksen antamiseen johtava luottoluokitus toiminta sellaisten luottoluokituksen antamiseen sovellettavien vaatimusten mukaista, jotka ovat yhtä tiukat kuin tässä asetuksessa säädetty vaatimukset ja joilla päästään käytännössä samaan tavoitteeseen ja samoihin vaikutuksiin.
- (14) Tällainen vahvistamisjärjestelmä olisi otettava käyttöön luottoluokituslaitoksille, jotka ovat sidoksissa yhteisöön sijoittautuneisiin luottoluokituslaitoksiin tai toimivat tiiviissä yhteistyössä niiden kanssa, jotta voitaisiin vastata huoliin siitä, että se, että luottoluokituslaitokset eivät ole sijoittautuneita yhteisöön, saattaa vakavasti haitata yhteisön rahoitusmarkkinoiden edun mukaista tehokasta valvontaa. Vaatimusta fyysisestä läsnäolosta yhteisössä saattaa kuitenkin olla tarpeen mukauttaa tietyissä tapauksissa, erityisesti kun on kyse kolmansien maiden pienemmistä luottoluokituslaitoksista, jotka eivät ole läsnä yhteisössä ja joilla ei ole sidoksia yhteisöön. Tällaisia luottoluokituslaitoksia varten olisi sen vuoksi otettava käyttöön erityinen sertifiointijärjestelmä, edellyttäen, että ne eivät ole systemaattisesti merkittäviä yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauden tai luotettavuuden kannalta.
- (15) Sertifiointin olisi oltava mahdollista sen jälkeen, kun komissio on määrittänyt, että kolmannen maan oikeudellinen ja valvontakehys vastaa tämän asetuksen vaatimuksia. Esitetyssä vastaavuusjärjestelyssä ei saisi myöntää automaattista pääsyä yhteisöön vaan siinä olisi tarjottava vaatimukset täyttävälle kolmansien maiden luottoluokituslaitoksille mahdollisuus tapauskohtaiseen arviointiin ja poikkeukseen joistakin yhteisössä toimiviin luottoluokituslaitoksiin sovellettavista toiminnan järjestämisestä koskevista vaatimuksista, kuten vaatimuksesta fyysisestä läsnäolosta yhteisössä.
- (16) Asetuksessa olisi myös edellytettävä, että kolmannen maan luottoluokituslaitos täyttää vaatimukset, jotka ovat sen luottoluokitus toiminnan luotettavuuden yleisiä edellytyksiä, jotta estetään kyseisen kolmannen maan toimivaltaisia viranomaisia ja muita viranomaisia puuttumasta luottoluokitusten sisältöön ja varmistetaan asianmukaiset eturistiriitoja koskevat toimintaperiaatteet, luottoluokitusanalyttikkokierto sekä säännöllinen ja jatkuva ilmoittaminen.
- (17) Asianmukaisen vahvistamisjärjestelmän ja vastaavuusjärjestelmän tärkeänä edellytyksenä on myös asianmukaisten yhteistyöjärjestelyjen olemassaolo kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja kolmansien maiden luottoluokituslaitosten osalta toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (18) Kolmannessa maassa annetut luottoluokitukset vahvistaneen luottoluokituslaitoksen olisi oltava täysimääräisesti ja ehdoitta vastuussa vahvistamistaan luottoluokituksista ja tässä asetuksessa tarkoitettujen asiaankuuluvien edellytysten täyttymisestä.
- (19) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa luottoluokituksiin, joita luottoluokituslaitos tuottaa toimeksiannosta ja toimittaa ainoastaan toimeksiannon antaneelle henkilölle ja joita ei ole tarkoitettu julkistettaviksi eikä tilaajille jaettaviksi.
- (20) Sijoitustutkimusta, sijoitussuosituksia ja muita lausuntoja rahoitusvälineen tai rahoitusvelvoitteen arvosta tai hinnasta ei pitäisi katsoa luottoluokituksiksi.
- (21) Ilman toimeksiantoa annetut luottoluokitukset eli luottoluokitukset, joita ei anneta liikkeeseenlaskijan eikä luottoluokitellun yhteisön pyynnöstä, olisi selkeästi määriteltävä ilman toimeksiantoa annetuiksi ja erotettava asianmukaisella tavalla toimeksiannosta suoritetuista luottoluokituksista.
- (22) Mahdollisten eturistiriitojen välttämiseksi luottoluokituslaitosten olisi ammattimaisessa toiminnassaan keskityttävä luottoluokitusten antamiseen. Luottoluokituslaitos ei saisi tarjota konsultointi- tai neuvontapalveluja. Luottoluokituslaitos ei etenäkään saisi tehdä ehdotuksia tai antaa suosituksia strukturoidun rahoitusvälineen suunnittelusta. Luottoluokituslaitoksilla pitäisi kuitenkin olla mahdollisuus tarjota liitännäispalveluja silloin, kun tämä ei johda mahdollisiin eturistiriitoihin luottoluokitusten antamisen kanssa.
- (23) Luottoluokituslaitosten olisi käytettävä luokitusmenetelmiä, jotka ovat tiukkoja, järjestelmällisiä ja jatkuvia ja jotka voidaan validoida muun muassa aiemman kokemuksen perusteella ja toteutumatesteillä. Tätä vaatimusta ei kuitenkaan saisi käyttää perusteena toimivaltaisten viranomaisten ja jäsenvaltioiden puuttumiseksi luottoluokitusten sisältöön ja luokitusmenetelmiin. Samoin luottoluokituslaitoksia koskeva vaatimus tarkistaa luottoluokitukset vähintään vuosittain ei saisi estää luottoluokituslaitoksia täyttämästä velvollisuuttaan seurata luottoluokituksia jatkuvasti ja tarkistaa niitä tarpeen mukaan. Näitä vaatimuksia ei saisi soveltaa siten, että ne estävät uusia luottoluokituslaitoksia pääsemästä markkinoille.
- (24) Luottoluokitusten olisi oltava hyvin perusteltuja ja todistettuja luokitusten luotettavuuden vaarantumisen välttämiseksi.
- (25) Luottoluokituslaitosten olisi ilmoitettava julkisesti tiedot luottoluokitus toiminnassa käyttämistään menetelmistä, malleista ja keskeisistä luokitusoletuksista. Malleista annettavien tietojen olisi oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottoluokitusten käyttäjät saisivat asianmukaiset tiedot kyetäkseen arvioimaan riittävän huolellisesti, voivatko he tukeutua luottoluokituksiin. Toisaalta malleista annettavissa tiedoissa ei saisi ilmaista arkaluonteisia yritystietoja, eivätkä ne saisi vakavasti haitata innovointia.

- (26) Luottoluokituslaitoksilla olisi oltava asianmukaiset sisäiset toimintatavat ja menettelyt luottoluokitukseen osallistuvien työntekijöiden ja muiden henkilöiden suhteen, jotta eturistiriidat voidaan estää, havaita, poistaa tai hallita ja ilmoittaa ja jotta luottoluokitus- ja arviointiprosessin laatu, luotettavuus ja perusteellisuus voidaan varmistaa kaikissa vaiheissa. Tällaisiin toimintatapoihin ja menettelyihin olisi kuuluttava erityisesti sisäiset valvontamekanismit ja säännösten noudattamista valvova toiminto.
- (27) Riippumattomuutensa varmistamiseksi luottoluokituslaitosten olisi vältettävä eturistiriitatilanteita ja hallittava ne asianmukaisesti, jos niitä ei voida välttää. Luottoluokituslaitosten olisi ilmoitettava eturistiriidoista mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Niiden olisi myös pidettävä kirjaa kaikista niiden ja luottoluokitusprosessiin osallistuvien työntekijöiden ja muiden henkilöiden riippumattomuutta uhkaavista tekijöistä sekä turvatoimenpiteistä, joilla kyseisiä uhkia vähennetään.
- (28) Luottoluokituslaitoksen tai luottoluokituslaitosten ryhmän olisi noudatettava tehokkaan omistajaomistuksen periaatteita. Päätöksenteko- ja valvontajärjestelyistä päättäessään luottoluokituslaitoksen tai luottoluokituslaitosten ryhmän olisi otettava huomioon tarve varmistaa, että sen antamat luottoluokitukset ovat riippumattomia, objektiivisia ja riittävän laadukkaita.
- (29) Jotta voidaan varmistaa, että luottoluokitusprosessi on riippumaton luottoluokituslaitoksella yhtiönä olevasta liiketoiminnallisesta edusta, luokituslaitosten olisi varmistettava, että ainakin kolmasosa mutta vähintään kaksi hallinto- tai valvontaelimen jäsenistä on riippumattomia julkisesti noteerattujen yhtiöiden toimivaan johtoon kuulumattomien tai valvovien hallinto- tai valvontaelimen jäsenten tehtävistä sekä hallinto- tai valvontaelimen komiteoista 15 päivänä helmikuuta 2005 annetun komission suosituksen 2005/162/EY⁽¹⁾ III jakson 13 kohdan mukaisesti. Lisäksi on tarpeen, että ylimmän johdon enemmistöllä, mukaan lukien kaikki riippumattomat jäsenet, on riittävä asiantuntemus rahoituspalvelujen asianmukaisilta aloilta. Säännösten noudattamista valvovan virkamiehen olisi raportoitava tehtäviensä suorittamisesta säännöllisesti ylimmälle johdolle ja hallinto- tai valvontaelimen riippumattomille jäsenille.
- (30) Eturistiriitojen välttämiseksi hallinto- tai valvontaelimen riippumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saisi määräytyä luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tuloksen mukaan.
- (31) Luottoluokituslaitoksen olisi osoitettava luottoluokitustointintaan riittävästi työntekijöitä, joilla on asianmukainen osaaminen ja kokemus. Luottoluokituslaitoksen olisi erityisesti varmistettava, että luottoluokitusten antamiseen ja niiden valvontaan ja päivittämiseen osoitetaan riittävästi henkilöstö- ja taloudellisia resursseja.
- (32) Ottaakseen huomioon sellaisten luottoluokituslaitosten erityisen tilanteen, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vapauttaa kyseiset luottoluokituslaitokset eräistä tässä asetuksessa säädettyistä velvoitteista, jotka liittyvät hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten tehtäviin, säännösten noudattamista valvovaan toimintoon ja tehtäväkiertoon, edellyttäen, että kyseiset luottoluokituslaitokset kykenevät osoittamaan täyttävänsä erityiset edellytykset. Toimivaltaisten viranomaisten olisi erityisesti tarkasteltava sitä, onko luottoluokituslaitoksen koko määritelty sellaiseksi, että luottoluokituslaitos tai luottoluokituslaitosten ryhmä sillä perusteella välttyisi noudattamasta tämän asetuksen vaatimuksia. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava poikkeusta niin, että vältetään sisämarkkinoiden pirstoutumisvaarat ja taataan yhteisön lainsäädännön yhtenäinen soveltaminen.
- (33) Pitkäaikaiset suhteet samoihin luottoluokiteltuihin yhteisöihin tai asianomaisiin kolmansiin osapuoliin saattaisivat vaarantaa luottoluokitusanalyttikoiden ja luottoluokitusta hyväksyvien henkilöiden riippumattomuuden. Tämän vuoksi kyseisiin luottoluokitusanalyttikoihin ja henkilöihin olisi sovellettava asianmukaista tehtäväkiertoa, mikä varmistaisi analyysiryhmien ja luottoluokituskomiteoiden kokoonpanon asteittaisen vaihtumisen.
- (34) Luottoluokituslaitosten olisi varmistettava, että luottoluokitusten määrittämiseen käytettäviä menetelmiä, malleja ja keskeisimpiä luokitusoletuksia, kuten matemaattisia oletuksia tai korrelaatio-oletuksia, pidetään yllä, että ne ovat ajantasaisia ja että niitä arvioidaan kattavasti ja säännöllisesti ja että niiden kuvaukset julkaistaan tavalla, joka mahdollistaa kattavan tarkastelun. Silloin kun luotettavien tietojen puute tai uudenlaisen rahoitusvälineen, erityisesti strukturoitujen rahoitusvälineiden rakenteen monimutkaisuus, aiheuttaa vakavia kysymyksiä siitä, voiko luottoluokituslaitos tuottaa luotettavan luottoluokituksen, luottoluokituslaitoksen olisi pidättäydyttävä antamasta luottoluokitusta tai peruutettava olemassa oleva luottoluokitus. Kuvauksessa olisi ilmoitettava voimassa olevan luottoluokituksen valvontaa varten käytettävissä olevien tietojen laadussa ilmenevistä muutoksista ja tarvittaessa tehdyn luottoluokituksen tarkistamisesta.
- (35) Jotta luottoluokitukset olisivat laadukkaita, luottoluokituslaitoksen olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin varmistaa, että sen luottoluokituksessa käyttämät tiedot ovat luotettavia. Tätä tarkoitusta varten luottoluokituslaitoksen olisi voitava käyttää muun muassa riippumattomalla tavalla tarkistettuja tilinpäätöksiä ja julkisia tietoja, luotettavien kolmansien osapuolten tarjoamia todentamispalveluja, satunnaisotannalla tarkistamia tietoja tai sopimusmääräyksiä, joissa selvästi määrätään vastuusta luottoluokittelun yhteisön tai asianomaisten kolmansien osapuolten osalta, jos sopimuksen nojalla annetut tiedot ovat tarkoituksella virheellisiä tai harhaanjohtavia tai jos luottoluokiteltu yhteisö tai siihen liittyvät kolmannet osapuolet eivät noudata sopimusehtojen mukaista riittävää huolellisuutta tietojen tarkkuuden suhteen.

(1) EUVL L 52, 25.2.2005, s. 51.

(¹) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (47) Eräät luottoluokituslaitokset koostuvat useista oikeushenkilöistä, jotka yhdessä muodostavat luottoluokituslaitosten ryhmän. Kun kukin kyseiseen ryhmään kuuluva luottoluokituslaitos rekisteröidään, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi koordinoitava samaan ryhmään kuuluvien luottoluokituslaitosten tekemien hakemusten käsittely ja rekisteröinnin myöntämistä koskeva päätöksenteko. Luottoluokituslaitosten ryhmään kuuluvan luottoluokituslaitoksen rekisteröinti olisi kuitenkin voitava evätä, jos kyseinen luottoluokituslaitos ei täytä rekisteröintivaatimuksia, vaikka tällaisen ryhmän muut jäsenet täyttävät kaikki tämän asetuksen mukaiset rekisteröintivaatimukset. Koska toimivaltaisten viranomaisten kollegiolla ei olisi oltava toimivaltaa tehdä oikeudellisesti sitovia päätöksiä, luottoluokituslaitosten ryhmän jäsenten kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä kussakin tapauksessa yksittäinen päätös asianomaisten jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneesta luottoluokituslaitoksesta.
- (48) Toimivaltaisten viranomaisten kollegion olisi toimittava tosiasiallisena foorumina vaihdettaessa valvontatietoja toimivaltaisten viranomaisten kesken ja koordinoitaessa niiden toimintaa ja luottoluokituslaitosten tosiasiallisen valvonnan edellyttämiä valvontatoimenpiteitä. Toimivaltaisten viranomaisten kollegion olisi erityisesti helpotettava kolmansissa maissa annettujen luottoluokitusten vahvistamisedellytysten täyttyvän, sertifiointin, ulkoistamisjärjestelyjen ja tässä asetuksessa tarkoitettua luottoluokituslaitosta koskevan poikkeuksen seurantaa. Toimivaltaisten viranomaisten kollegion toiminnan olisi edistettävä tämän asetuksen mukaisten sääntöjen yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytänteiden lähentämistä.
- (49) Kollegion toiminnan käytännön koordinoinnin tehostamiseksi kollegion jäsenten olisi valittava keskuudestaan neuvonantaja. Neuvonantajan olisi toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana, laadittava kollegiolla kirjalliset koordinoitijajärjestelyt ja koordinoitava kollegion toimintaa. Rekisteröinnin aikana neuvonantajan olisi arvioitava tarvetta jatkaa hakemusten käsittelyä, koordinoitava hakemusten käsittely ja oltava yhteydessä CESR:ään.
- (50) Komissio perusti marraskuussa 2008 korkean tason työryhmän, joka tarkastelee rahoituspalvelujen eurooppalaisen valvontajärjestelmän tulevaisuutta, myös CESR:n asemaa.
- (51) Nykyistä valvontarakennetta ei saisi pitää pitkän aikavälin ratkaisuna luottoluokituslaitosten valvontaan. Toimivaltaisten viranomaisten kollegiot, joiden odotetaan järjehtävän valvontaan liittyvää yhteistyötä ja edistävän alan lähentymistä yhteisössä, ovat huomattava edistysaskel, mutta ne eivät välttämättä korvaa luottoluokitusalan konsolidoidumman valvonnan kaikkia etuja. Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kriisi on osoittanut selvästi, että on tarpeen tutkia edelleen yhteisön rahoitusalan sääntely- ja valvontamallin laajojen uudistusten tarvetta. Jotta yhteisön valvonnan lähentymisessä ja siihen liittyvässä yhteistyössä voidaan saavuttaa tarvittava taso ja jotta voidaan tukea rahoitusjärjestelmän vakautta, tarvitaan ehdottomasti yhteisön rahoitusalan sääntely- ja valvontamallin laajoja lisä uudistuksia, ja komission olisi esitettävä niitä pikaisesti ottaen asianmukaisesti huomioon Jacques de Larosièren johtaman asiantuntijaryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 esittämät päätelmät. Komission olisi mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä esitettävä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja muille toimielimille, joita asia koskee, kertomus saavutetuista tuloksista sekä esitettävä säädösehdotuksia, jotka ovat tarpeen valvonnan koordinoinnin ja valvontayhteistyön järjestelyissä todettujen puutteiden korjaamiseksi.
- (52) Vahvistamisjärjestelmän merkittäviä muutoksia, ulkoistamisjärjestelyjä ja sivukonttorien avaamista ja sulkemista olisi pidettävä esimerkkeinä luottoluokituslaitoksen alkuperäisen rekisteröinnin edellytysten olennaisista muutoksista.
- (53) Luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi huolehdittava luottoluokituslaitoksen valvonnasta yhteistyössä muiden asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa kyseessä olevan kollegion kautta ja ottaen CESR:n asianmukaisesti mukaan.
- (54) Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja kyseessä olevan kollegion muiden jäsenten mahdollisuuksia arvioida ja valvoa, noudattaako luottoluokituslaitos tämän asetuksen mukaisesti annettuja velvoitteita, ei saisi rajoittaa luottoluokituslaitoksen tekemillä ulkoistamisjärjestelyillä. Jos luottoluokituslaitos käyttää ulkoistamisjärjestelyjä, sen olisi edelleen oltava vastuussa tämän asetuksen mukaisista velvoitteistaan.
- (55) Jotta sijoittajien ja kuluttajien vahva luottamus säilyisi ja yhteisössä annettuja luottoluokituksia voitaisiin valvoa jatkuvasti, olisi edellytettävä, että luottoluokituslaitokset, joiden pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, perustavat tytäryhtiön yhteisöön, jolloin niiden yhteisön alueella harjoittamaa toimintaa voitaisiin valvoa tehokkaasti ja vahvistamisjärjestelmää käyttäen tosiasiallisesti. Olisi myös kannustettava uusien toimijoiden pääsyä luottoluokituslaitosten markkinoille.
- (56) Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava käyttää tässä asetuksessa määriteltyjä valtuuksia luottoluokituslaitoksiin, luottoluokitustoimintaan osallistuviin henkilöihin, luottoluokiteltuihin yhteisöihin ja asianomaisiin kolmansiiin osapuoliin, kolmansiiin osapuoliin, joille luottoluokituslaitokset ovat ulkoistaneet toimintoja tai toimintaa, sekä muihin henkilöihin, jotka liittyvät tai ovat muulla tavoin yhteydessä luottoluokituslaitoksiin tai luottoluokitustoimintaan. Tällaisiin henkilöihin olisi kuuluttava luottoluokituslaitosten ja luottoluokiteltujen yhteisöjen osakkaat ja hallinto- tai valvontaelinten jäsenet.
- (57) Tämän asetuksen valvontamaksuja koskevat säännökset eivät saisi vaikuttaa valvontaan liittyviä tai vastaavia maksuja koskevan kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien säännösten soveltamiseen.

- (58) On aiheellista luoda mekanismi tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olisi oltava tarpeelliset keinot, joilla varmistetaan, että luottoluokitukset annetaan yhteisössä tämän asetuksen mukaisesti. Tällaisten valvontatoimenpiteiden toteuttamista olisi aina koordinoitava kyseessä olevassa kollegiossa. Sellaisista toimenpiteistä kuin rekisteröinnin peruuttaminen tai luottoluokitusten käytön sääntelytarkoituksiin keskeyttäminen olisi määrättävä, jos niiden katsotaan olevan oikeassa suhteessa tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden rikkomisen merkitykseen. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valvontavaltaa käyttäessään otettava asianmukaisesti huomioon sijoittajien edut ja markkinoiden vakaus. Koska luottoluokituslaitoksen riippumattomuus luottoluokituksen antamismenettelyssä olisi säilytettävä, toimivaltaiset viranomaiset tai jäsenvaltiot eivät saisi puuttua luottoluokitusten sisältöön eivätkä menetelmiin, joilla luottoluokituslaitos määrittää kyseiset luokitukset, jotta vältetään luottoluokitusten luotettavuuden vaarantuminen. Jos luottoluokituslaitokseen kohdistuu painostusta, sen olisi ilmoitettava asiasta komissiolle ja CESR:lle. Komission olisi tutkittava tapauskohtaisesti, onko kyseistä jäsenvaltiota vastaan ryhdyttävä lisätoimiin sen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi.
- (59) On syytä varmistaa, että tässä asetuksessa tarkoitettu päätöksenteko perustuu jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tiiviiseen yhteistyöhön, ja rekisteröintipäätökset olisi sen vuoksi tehtävä sopimuksen perusteella. Tämä on ennakkoodellytyksenä sille, että rekisteröintimenettely ja valvonta ovat tehokkaita. Päätöksenteon olisi oltava tehokasta, joutuisaa ja yksimielistä.
- (60) Valvonnan tehokkuuden varmistamiseksi ja tehtävien päällekkäisyyden välttämiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava yhteistyössä.
- (61) On tärkeää säätää myös tietojenvaihdosta luottoluokituslaitosten valvonnasta tämän asetuksen nojalla vastaavien toimivaltaisten viranomaisten ja tässä asetuksessa tarkoitettuja rahoituslaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten välillä, erityisesti vakavaraisuusvalvonnasta tai rahoitusalan vakaudesta jäsenvaltioissa vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (62) Jos muut jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kuin kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ovat todenneet, että rekisteröity luottoluokituslaitos, jonka luokitusta käytetään sen alueella, rikkoo tästä asetuksesta johtuvia velvoitteita, niiden olisi voitava puuttua asiaan ja toteuttaa asianmukaiset valvontatoimenpiteet ilmoitettuaan asiasta CESR:lle ja kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja kuultuaan kyseessä olevaa kollegiota.
- (63) Jos tässä asetuksessa ei säädetä erityisestä menettelystä rekisteröinnin, sertifioinnin tai niiden peruuttamisen, valvontatoimenpiteiden hyväksymisen tai valvontavaltuutuksen käyttämisen osalta, olisi sovellettava kyseisiä menettelyjä, kielijärjestelyt, salassapitovelvollisuus ja asianajosalaisuus mukaan lukien, koskevaa kansallista lainsäädäntöä ja säilytettävä luottoluokituslaitosten ja muiden kyseisen lainsäädännön alaisten henkilöiden oikeudet muuttumattomina.
- (64) On tarpeen lähentää toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevia valtuuksia, jotta täytäntöönpanon vaikutukset olisivat samanlaiset kaikkialla sisämarkkinoilla.
- (65) CESR:n olisi varmistettava, että tätä asetusta sovelletaan johdonmukaisesti. Sen olisi edistettävä ja helpotettava toimivaltaisten viranomaisten yhteistyötä ja koordinoitua valvontatoimissa ja annettava tarvittaessa ohjeita. CESR:n olisi luotava sovittelumekanismi ja vertaisarviointi, jotta voidaan varmistaa toimivaltaisten viranomaisten johdonmukainen lähestymistapa.
- (66) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja varmistettava niiden täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niiden olisi katettava vähintään tapaukset, jotka koskevat vakavaa ammatillista virhettä ja riittävän huolellisuuden laiminlyöntiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää hallinnollisista tai rikosoikeudellisista seuraamuksista. CESR:n olisi laadittava näihin seuraamuksiin liittyvien käytäntöjen lähentämistä koskevat ohjeet.
- (67) Toimivaltaisten viranomaisten, muiden viranomaisten, elinten tai henkilöiden välisen tietojen vaihdon tai toimitamisen olisi tapahduttava direktiivissä 95/46/EY säädetyjen, henkilötietojen toimittamista koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (68) Asetuksessa olisi vahvistettava myös säännöt tietojenvaihdosta kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, erityisesti vahvistamiseen ja sertifointiin osallistuvien luottoluokituslaitosten valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa.
- (69) Mahdolliset vaatimukset luottoluokituslaitoksia vastaan tämän asetuksen säännösten rikkomisesta olisi esitettävä siviilioikeudellista vastuuta koskevan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän yhteisön säädöksen soveltamista.
- (70) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käyttäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (71) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta kansainvälinen kehitys huomioon ottaen muuttaa liitteitä I ja II, joissa vahvistetaan erityiset kriteerit, joilla arvioidaan, täyttääkö luottoluokituslaitos velvollisuutensa sisäisen organisaation, toimintaan liittyvien järjestelyjen, henkilöstöä koskevien sääntöjen, luottoluokitusten esittämisen ja tietojenannon osalta, sekä täsmentää tai muuttaa perusteita, joiden mukaan määritetään, vastaavatko tämän asetuksen säännökset kolmansien maiden oikeudellista sääntely- ja valvontakehystä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsitettävää sääntelymenettelyä noudattaen.

- (72) Rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan tämän asetuksen soveltamista, erityisesti luottoluokitusten käyttöä sääntelyssä sekä luottoluokittelun yhteisön luottoluokituslaitokselle suorittaman maksun asianmukaisuutta. Komission olisi tämän arvioinnin perusteella esitettävä asianmukaisia säädösehdotuksia.
- (73) Komission olisi myös toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan liikkeeseenlaskijoille suunnattuja kannusteita eurooppalaisten luottoluokituslaitosten käyttämiseen osaan luokituksesta, ”liikkeeseenlaskija maksaa” -mallin mahdollisia vaihtoehtoja, kuten julkisen yhteisön luottoluokituslaitoksen perustamista, sekä tämän asetuksen säännösten rikkomista koskevien kansallisten sääntöjen lähentymistä. Komission olisi tämän arvioinnin perusteella esitettävä asianmukaisia säädösehdotuksia.
- (74) Komission olisi myös toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus, jossa arvioidaan kolmansissa maissa toimivia luottoluokituslaitoksia koskevan sääntely- ja valvontakehyksen muuttumista ja tällaisen kehityksen sekä tässä asetuksessa tarkoitettujen siirtymäsäännösten vaikutuksia yhteisön rahoitusmarkkinoiden vakauteen.
- (75) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on korkeatasoisen kuluttajan- ja sijoittajansuojan varmistaminen siten, että säädetään sisämarkkinoilla annettavien luottoluokitusten laatua koskeva yhteisestä kehiksestä, koska kansallinen lainsäädäntö on tällä hetkellä puutteellista ja suurin osa nykyisistä luottoluokituslaitoksista on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa säädetään yhteisestä sääntelyä koskevasta lähestymistavasta, jolla lisätään luottoluokitustoiminnan luotettavuutta, avoimuutta, vastuullisuutta ja hyvää hallintotapaa ja edistetään yhteisössä annettavien luottoluokitusten laatua, ja näin

edistetään sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saavutetaan korkeatasoinen kuluttajan- ja sijoittajansuoja. Asetuksessa säädetään luottoluokitusten antamista koskevista edellytyksistä ja luottoluokituslaitosten organisaatioon ja toiminnan harjoittamiseen sovellettavista säännöistä, joiden tarkoituksena on edistää luottoluokituslaitosten riippumattomuutta ja välttää eturistiriidat.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan yhteisössä rekisteröityjen luottoluokituslaitosten antamiin luottoluokituksiin, joista ilmoitetaan julkisesti tai joita jaetaan tilauksesta.

2. Tätä asetusta ei sovelleta:

- a) yksityisiin luottoluokituksiin, jotka on tuotettu toimeksiantajasta ja toimitettu ainoastaan toimeksiantajalle henkilölle ja joita ei ole tarkoitettu julkistettaviksi eikä tilaajille jaettaviksi;
- b) luottopisteytyksiin, luottopisteytysjärjestelmiin tai vastaaviin kuluttaja-, liike- tai työmarkkinasuhteista aiheutuviin velvoitteisiin liittyviin arviointeihin;
- c) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevassa 1 osassa tarkoitettujen vientitakuulaitosten tuottamiin luottoluokituksiin; tai
- d) keskuspankkien tuottamiin luottoluokituksiin:
 - i) joista luottoluokiteltu yhteisö ei maksa;
 - ii) joita ei julkisteta;
 - iii) jotka on annettu sellaisten periaatteiden, vaatimusten ja menettelyjen mukaisesti, joilla taataan tässä asetuksessa edellytetty luottoluokitustoiminnan riittävä luotettavuus ja riippumattomuus; ja
 - iv) jotka eivät liity kyseessä olevien keskuspankkien jäsenvaltioiden liikkeelle laskemiin rahoitusvälineisiin.

3. Luottoluokituslaitoksen on haettava tämän asetuksen mukaista rekisteröintiä ennen kuin se voidaan tunnustaa direktiivillä 2006/48/EY säännellyksi ulkoiseksi luottoluokituslaitokseksi, paitsi jos se antaa ainoastaan 2 kohdassa tarkoitettuja luottoluokituksia.

4. Edellä olevan 2 kohdan d alakohdan yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen ja tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti tehdä päätöksen, jossa todetaan, että keskuspankki kuuluu 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan eikä tätä asetusta siten sovelleta sen luottoluokituksiin.

Komissio julkaisee verkkosivustollaan luettelon tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan soveltamisalaan kuuluvista keskuspankeista.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'luottoluokituksella' yhteisön, velan tai rahoitusvelvoitteen, velkapaperin, etuosakkeiden ja muiden rahoitusvälineiden luottokelpoisuutta taikka kyseessä olevan velan tai rahoitusvelvoitteen, velkapaperin, etuosakkeiden tai muun rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijan luottokelpoisuutta koskevaa lausuntoa, joka on annettu käyttäen vakiintunutta ja määritettyä luottoluokitusjärjestelmää;
- b) 'luottoluokituslaitoksella' oikeushenkilöä, jonka toimintaan kuuluu ammatimainen luottoluokitusten antaminen;
- c) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa luottoluokituslaitoksella on sääntömääräinen kotipaikka;
- d) 'luottoluokitusanalyytikolla' henkilöä, joka tekee luottoluokituksen antamiseksi tarvittavia analyyskejä;
- e) 'pääluottoluokitusanalyytikolla' henkilöä, jolla on päävastuu luottoluokituksen laatimisesta tai yhteydenpidosta liikkeeseenlaskijan kanssa tietyin luottoluokituksen osalta tai yleisesti kyseisen liikkeeseenlaskijan antaman rahoitusvälineen luottoluokitusten osalta sekä tarvittaessa luottoluokituksia koskevien suositusten laatimisesta luokituskomitealle;
- f) 'luottoluokitellulla yhteisöllä' oikeushenkilöä, jonka luottokelpoisuus luokitellaan luottoluokituksessa nimenomaisesti tai epäsuorasti, riippumatta siitä, onko kyseinen oikeushenkilö pyytänyt luottoluokitusta tai onko se toimittanut tietoja luottoluokitusta varten;
- g) 'sääntelytarkoituksilla' luottoluokitusten käyttöä yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi sellaisena kuin se pantu täytäntöön jäsenvaltioiden kansallisella lainsäädännöllä;
- h) 'luottoluokituskategoriolla' luokitusymbolia, kuten kirjaintai numerosymbolia, jonka yhteydessä voi olla yksilöiviä merkkejä, ja jota käytetään luottoluokituksessa suhteellisen riskin tunnistamiseen eri luottoluokitusluokkien erottamiseksi, jotta voidaan erottaa luottoluokiteltujen yhteisöjen, liikkeeseenlaskijoiden ja rahoitusvälineiden tyyppien tai muiden kohde-etuuskien erilaiset riskiominaisuudet;
- i) 'asianomaisella kolmannella osapuolella' alullepanijaa, järjestäjää, tukijaa, hallinnoijaa tai muuta osapuolta, joka on yhteydessä luottoluokituslaitokseen luottoluokitellun yhteisön puolesta, mukaan lukien henkilöt, jotka ovat määräysvallan kautta sidoksissa tähän luottoluokiteltuun yhteisöön suoraan tai välillisesti;
- j) 'määräysvallalla' konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 1 artiklassa kuvattua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä läheistä yhteyttä;

(1) EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- k) 'rahoitusvälineellä' kaikkia rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽²⁾ liitteessä I olevan C jakson mukaisia välineitä;
- l) 'strukturoidulla rahoitusvälineellä' rahoitusvälinettä tai muita kohde-etuuksia, jotka johtuvat direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 36 kohdassa tarkoitettusta arvopaperistamistransaktiosta tai -järjestelmästä;
- m) 'luottoluokituslaitosten ryhmällä' yhteisöön sijoittautunutta yritysyhtymää, joka koostuu direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitettusta emoyhtiöstä ja sen tytäryhtiöistä, sekä direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa suhteessa toisiinsa olevia yrityksiä, ja jonka toimintaan kuuluu luottoluokitusten antaminen. Jäljempänä olevan 4 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamiseksi myös kolmansiin maihin sijoittautuneiden luottoluokituslaitosten katsotaan kuuluvan luottoluokituslaitosten ryhmään;
- n) 'ylimmällä johdolla' henkilöä tai henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat luottoluokituslaitoksen liiketoimintaa, ja sen hallinto- tai valvontaelimen jäsentä tai jäseniä;
- o) 'luottoluokitustoiminnalla' lukujen ja tietojen analysointia sekä luottoluokitusten tarkastelua, hyväksymistä, antamista ja arviointia.

2. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovellettaessa seuraavia ei katsota luottoluokituksiksi:

- a) komission direktiivin 2003/125/EY⁽³⁾ 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettut suositukset;
- b) direktiivin 2006/73/EY⁽⁴⁾ 24 artiklan 1 kohdassa määritelty sijoitustutkimus ja muuntotyypiset yleiset suositukset, kuten "osta", "myy" tai "pidä", jotka liittyvät rahoitusvälineitä tai rahoitusvelvoitteita koskeviin transaktioihin; tai
- c) lausunnot rahoitusvelvoitteen tai rahoitusvälineen arvosta.

4 artikla

Luottoluokitusten käyttö

1. Direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettut luottolaitokset, direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettut sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, joihin sovelletaan muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettua neuvoston direktiiviä 73/239/ETY⁽⁵⁾, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002

(2) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

(3) EUVL L 339, 24.12.2003, s. 73.

(4) Komission direktiivi 2006/73/EY, annettu 10 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyritysten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta (EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26).

(5) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY ⁽¹⁾ tarkoitetut vakuutusyhtiöt, jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/68/EY ⁽²⁾ tarkoitetut jälleenvakuutusyhtiöt, direktiivissä 85/611/ETY tarkoitetut siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset) ja direktiivissä 2003/41/EY tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset voivat käyttää luottoluokituksia sääntelytarkoituksiin ainoastaan, jos ne on antanut yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos.

Jos direktiivin 2003/71/EY ja asetuksen (EY) N:o 809/2004 mukaisesti julkaistu esite sisältää viittauksen luottoluokitukseen tai luottoluokitukseen, arvopapereiden liikkeeseenlaskijan, tarjoajan tai osapuolen, joka hakee niiden ottamista kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, on varmistettava, että esitteessä esitetään selvästi ja näkyvästi myös tiedot siitä, onko luottoluokitukset antanut yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos.

2. Yhteisöön sijoittautuneen ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen katsotaan antaneen luottoluokituksen, jos luottoluokitus on julkaistu luottoluokituslaitoksen verkkosivustolla tai muulla tavoin taikka se on jaettu tilaajille ja se on esitetty ja ilmoitettu 10 artiklan velvoitteiden mukaisesti mainiten selkeästi, että luottoluokitus vahvistetaan tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos voi vahvistaa kolmannessa maassa annetun luottoluokituksen vain, jos kyseisen luottoluokituksen antamiseen johtaneet luottoluokitustoimet täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) vahvistettavan luottoluokituksen antamiseen johtavat luottoluokitustoimet on suorittanut kokonaan tai osittain vahvistava luottoluokituslaitos tai jokin samaan ryhmään kuuluva luottoluokituslaitos;
- b) luottoluokituslaitos on tarkistanut ja pystyy jatkuvasti osoittamaan kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, että vahvistettavan luottoluokituksen antamiseen johtaneessa kolmannen maan luottoluokituslaitoksen luottoluokitustoiminnassa noudatetaan vähintään yhtä tiukkoja vaatimuksia kuin 6–12 artiklassa säädetty vaatimukset;
- c) vahvistavan luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai 29 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisten viranomaisten kollegion, jäljempänä 'kollegio', mahdollisuutta arvioida ja seurata sitä, miten kolmanteen maahan sijoittautunut luottoluokituslaitos noudattaa b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ei ole rajoitettu;

- d) luottoluokituslaitos antaa pyynnöstä kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta kyseinen toimivaltainen viranomainen voi valvoa jatkuvasti tämän asetuksen vaatimusten noudattamista;
- e) luottoluokituksen laatimiseen kolmannessa maassa on objektiivinen syy;
- f) kolmanteen maahan sijoittautuneella luottoluokituslaitoksella on toimilupa tai se on rekisteröity, ja se on valvonnan alainen kyseisessä kolmannessa maassa;
- g) kolmannen maan sääntelyjärjestelmä estää kyseisen kolmannen maan toimivaltaisia viranomaisia ja muita viranomaisia puuttumasta luottoluokitusten sisältöön ja luottoluokituksessa käytettäviin menetelmiin; ja
- h) vahvistavan luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja kolmanteen maahan sijoittautuneen luottoluokituslaitoksen asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen välillä on voimassa asianmukainen yhteistyöjärjestely. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kyseisissä yhteistyöjärjestelyissä ilmoitetaan vähintään:
 - i) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi; ja
 - ii) valvontatoimien koordinoitimenettelyt, joiden avulla vahvistavan luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi jatkuvasti seurata vahvistettavan luottoluokituksen antamiseen johtavaa luottoluokitustoimintaa.

4. Luottoluokitus, joka on vahvistettu 3 kohdan mukaisesti, katsotaan yhteisöön sijoittautuneen ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen antamaksi luottoluokitukseksi.

Yhteisöön sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos ei saa käyttää vahvistamista siinä tarkoituksessa, että välttyisi noudattamasta tämän asetuksen vaatimuksia.

5. Kolmannessa maassa annetun luottoluokituksen 3 kohdan mukaisesti vahvistaneen luottoluokituslaitoksen on oltava täysimääräisesti vastuussa vahvistamistaan luottoluokituksista ja kyseisessä kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

6. Jos komissio on tunnustanut 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että kolmannen maan oikeudellinen ja sääntelykehys vastaa tämän asetuksen vaatimuksia ja 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuihin yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä, kyseisessä kolmannessa maassa annetut luottoluokitukset vahvistava luottoluokituslaitos ei enää ole velvollinen tarvittaessa todentamaan tai osoittamaan, että tämän artiklan 3 kohdan g alakohdassa asetettu edellytys täyttyy.

⁽¹⁾ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

5 artikla

Vastaavuus ja vastaavuuteen perustuva sertifiointi

1. Kolmanteen maahan sijoittautuneiden luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia, jotka liittyvät kolmansiin maihin sijoittautuneisiin yhteisöihin tai kolmansissa maissa liikkeeseen laskettuihin rahoitusvälineisiin, voidaan käyttää yhteisössä 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilman, että ne on vahvistettu 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jos:

- a) luottoluokituslaitoksella on toimilupa tai se on rekisteröity ja se on valvonnan alainen kyseisessä kolmannessa maassa;
- b) komissio on tehnyt tämän artiklan 6 kohdan mukaisen vastaavuuspäätöksen, jossa tunnustetaan tämän kolmannen maan oikeudellisen ja valvontakehyksen vastaavan tämän asetuksen vaatimuksia;
- c) tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitettut yhteistyöjärjestelyt ovat käytössä;
- d) luottoluokituslaitoksen antamat luottoluokitukset ja sen luottoluokitustoiminta eivät ole systeemisesti merkittäviä yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauden tai luotettavuuden kannalta; ja
- e) luottoluokituslaitos on sertifioitu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luottoluokituslaitos voi hakea sertifiointia. Hakemus on tehtävä Euroopan arvopaperimarkkina-valvojien komitealle (CESR) 15 artiklan säännösten mukaisesti. CESR lähettää sertifiointihakemuksen viiden työpäivän kuluessa sen vastaanottamisesta kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja kehottaa niitä harkitsemaan kyseessä olevan kollegion jäseneksi ryhtymistä 29 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat päättäneet ryhtyä kollegion jäseniksi, on ilmoitettava asiasta CESR:lle kymmenen työpäivän kuluessa CESR:n kutsun vastaanottamisesta. Kahdenkymmenen työpäivän kuluessa sertifiointihakemuksen vastaanottamisesta CESR laatii ja julkaisee verkkosivustollaan luettelon kollegion jäseninä olevista toimivaltaisista viranomaisista. Kollegion jäseniä ovat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastanneet myönteisesti CESR:n kutsuun. Kollegion jäsenten on valittava neuvonantaja 29 artiklan 5 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti kymmenen työpäivän kuluessa julkaisemispäivästä. Kollegion perustamisen jälkeen sen kokoonpanoon ja toimintaan sovelletaan 29 artiklan säännöksiä.

3. Hakemuksen tutkintaan sovelletaan 16 artiklassa säädettyä menettelyä. Sertifiointipäätös tehdään tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Sertifiointipäätös annetaan tiedoksi ja julkaistaan 18 artiklan mukaisesti.

4. Luottoluokituslaitos voi myös hakea erikseen poikkeusta:

- a) tapauskohtaisesti liitteessä I olevan A jakson sekä 7 artiklan 4 kohdan joidenkin tai kaikkien vaatimusten noudattamisesta, jos luottoluokituslaitos pystyy osoittamaan, että vaatimukset eivät ole oikeassa suhteessa sen liiketoiminnan

luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen eivätkä luottoluokitusten antamisen luonteeseen ja laajuuteen;

- b) fyysistä läsnäoloa yhteisössä koskevasta vaatimuksesta, jos tällainen vaatimus olisi tarpeettoman vaivalloinen ja kohtuuton ottaen huomioon sen liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus sekä luottoluokitusten antamisen luonne ja laajuus.

Hakemusta arvioidessaan toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon poikkeusta hakevan luottoluokituslaitoksen koko liiketoiminnan luonne laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen sekä luottoluokitusten antamisen luonne ja laajuus ja luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten vaikutus yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai luotettavuuteen. Näiden seikkojen perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksen luottoluokituslaitokselle.

5. Tämän artiklan 4 kohdan mukaisia poikkeuksia koskeviin päätöksiin sovelletaan 16 artiklan säännöksiä ja siinä säädettyjä menettelyjä kyseisen artiklan 7 kohdan toista alakohtaa lukuun ottamatta. Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät pääse sopimukseen poikkeuksen myöntämisestä luottoluokituslaitokselle, neuvonantaja tekee asianmukaisesti perustellun päätöksen.

Neuvonantaja suorittaa tarvittaessa kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen sertifiointiin liittyvät tehtävät, mukaan lukien poikkeusten myöntäminen ja valvonta.

6. Komissio voi tehdä 38 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen vastaavuuspäätöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisessa ja valvontakehyksessä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet tai rekisteröidyt luottoluokituslaitokset noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tästä asetuksesta johtuvia vaatimuksia ja jotka pannaan täytäntöön ja joita valvotaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa.

Kolmannen maan oikeudellisen ja valvontakehyksen voidaan katsoa vastaavan tätä asetusta, jos se täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) kolmannen maan luottoluokituslaitoksilla on toimilupa tai ne on rekisteröity, ja ne ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan alaisia;
- b) luottoluokituslaitoksiin sovelletaan sitovia sääntöjä, jotka vastaavat 6–12 artiklan ja liitteen I säännöksiä; ja
- c) kolmannen maan sääntelyjärjestelmä estää kyseisen kolmannen maan valvontaviranomaisia ja muita viranomaisia puuttumasta luottoluokitusten sisältöön ja luottoluokituksessa käytettäviin menetelmiin.

Komissio täsmentää tai muuttaa toisen alakohdan a–c alakohdassa säädettyjä perusteita rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsitävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7. Neuvonantajien on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisen kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jonka oikeudellisen ja valvontakehyksen on katsottu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti. Tällaisissa järjestelyissä on ilmoitettava vähintään:

- a) asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi; ja
- b) valvontatoimintaan liittyvää yhteistyötä koskevat menettelyt.

CESR koordinoi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten, joiden oikeudellisen ja valvontakehyksen on katsottu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti, välisten yhteistyöjärjestelyjen kehittämistä.

8. Tämän asetuksen 20, 24 ja 25 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin sertifioituihin luottoluokituslaitoksiin ja niiden antamiin luottoluokituksiin.

II OSASTO

LUOTTOLUOKITUSTEN ANTAMINEN

6 artikla

Riippumattomuus ja eturistiriitojen välttäminen

1. Luottoluokituslaitoksen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luottoluokituksen antamiseen ei vaikuta mikään olemassa oleva tai mahdollinen eturistiriita tai liikesuhde, joka liittyy luokituksen antavaan luokituslaitokseen, sen johtajiin, luottoluokitusanalyttikoihin, työntekijöihin tai muihin luonnollisiin henkilöihin, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa, taikka kehenkään luokituslaitokseen määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa olevaan henkilöön.

2. Edellä olevan 1 kohdan noudattamisen varmistamiseksi luottoluokituslaitoksen on täytettävä liitteessä I olevassa A ja B jaksossa esitetyt vaatimukset.

3. Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi luottoluokituslaitoksen pyynnöstä vapauttaa luottoluokituslaitoksen liitteessä I olevan A jakson 2, 5 ja 6 kohdan sekä 7 artiklan 4 kohdan vaatimusten noudattamisesta, jos luottoluokituslaitos pystyy osoittamaan, että vaatimukset eivät ole oikeassa suhteessa sen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen eivätkä luottoluokitusten antamisen luonteeseen ja laajuuteen ja että:

- a) luottoluokituslaitoksen palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää;
- b) luottoluokituslaitos on toteuttanut toimenpiteet ja menettelyt, joilla varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden tosiasiallinen noudattaminen, erityisesti sisäiset valvontamekanismit, raportointijärjestelyt ja toimenpiteet luottoluokitusanalyttikkojen ja luottoluokitusta hyväksyvien henkilöiden riippumattomuuden varmistamiseksi; ja

- c) luottoluokituslaitoksen kokoa ei ole määritelty sellaiseksi, että luottoluokituslaitos tai luottoluokituslaitosten ryhmä sillä perusteella välttyisi noudattamasta tämän asetuksen vaatimuksia.

Jos kyseessä on luottoluokituslaitosten ryhmä, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että ryhmään kuuluu vähintään yksi luottoluokituslaitos, jota ei ole vapautettu noudattamasta liitteessä I olevan A jakson 2, 5 ja 6 kohdan sekä 7 artiklan 4 kohdan vaatimuksia.

7 artikla

Luottoluokitusanalyttikot, työntekijät ja muut luottoluokitusten antamiseen osallistuvat henkilöt

1. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokitusanalyttikoilla, luottoluokituslaitoksen työntekijöillä ja muilla luonnollisilla henkilöillä, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka suoraan osallistuvat luottoluokitus toimintaan, on asianmukaiset tiedot ja kokemus heille määrätystä tehtävästä.

2. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt eivät saa käynnistää neuvotteluja palkkioista tai maksuista eivätkä osallistua niihin minkään luottoluokitellun yhteisön, asianomaisten kolmannen osapuolen eivätkä kenenkään sellaisen henkilön kanssa, joka on määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokiteltuun yhteisöön.

3. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt täyttävät liitteessä I olevassa C jaksossa säädetyt vaatimukset.

4. Luottoluokituslaitoksen on perustettava asianmukainen vaiheittainen kiertojärjestelmä, jota sovelletaan liitteessä I olevassa C jaksossa määriteltyihin luottoluokitusanalyttikoihin ja luottoluokitusta hyväksyviin henkilöihin. Kiertojärjestelmä on toteutettava vaiheittain, ja sen on koskettava yksittäisiä henkilöitä eikä koko ryhmää.

5. Luottoluokitusanalyttikoiden ja luottoluokitusta hyväksyvien henkilöiden palkkiot ja tulosarviointi eivät saa olla riippuvaisia sellaisen tuoton määrästä, jonka luottoluokituslaitos saa luottoluokitelluilta yhteisöiltä tai kolmansilta osapuolilta.

8 artikla

Menetelmät, mallit ja keskeiset luokitusoletukset

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava julkisesti liitteessä I olevan E jakson I osan 5 kohdassa määritellyssä luottoluokitus-toiminnassa käyttämistään menetelmistä, malleista ja keskeisistä luokitusoletuksista.

2. Luottoluokituslaitoksen on hyväksyttävä, pantava täytäntöön ja sovellettava riittäviä menettelyjä varmistaakseen, että sen antamat luottoluokitukset perustuvat kaikkien niiden sen tiedossa olevien tietojen perusteelliseen analyysiin, jotka ovat merkityksellisiä sen analyysille sen luokitusmenetelmien mukaan. Sen on

toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen luottoluokituksista varten käyttämät tiedot ovat riittävän laadukkaita ja että ne ovat peräisin luotettavista lähteistä.

3. Luottoluokituslaitoksen on käytettävä luokitusmenetelmiä, jotka ovat tiukkoja, järjestelmällisiä ja jatkuvia ja jotka voidaan validoida aiemman kokemuksen perusteella, myös toteutumatesteillä.

4. Kun luottoluokituslaitos käyttää olemassa olevia, toisen luottoluokituslaitoksen laatimia kohde-etuksiin tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin liittyviä luottoluokituksia, se ei saa kieltäytyä antamasta yhteisön tai rahoitusvälineen luottoluokitusta sen vuoksi, että toinen luottoluokituslaitos on aikaisemmin luokitellut osan kyseisestä yhteisöstä tai rahoitusvälineestä.

Luottoluokituslaitoksen on kirjattava kaikki tapaukset, joiden osalta se omassa luokitusprosessissaan poikkeaa olemassa olevista, toisen luottoluokituslaitoksen laatimista kohde-etuuteen tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin liittyvistä luottoluokituksista, ja perusteltava luokituksen muuttaminen.

5. Luottoluokituslaitoksen on seurattava luottoluokituksia ja arvioitava omia luottoluokituksiaan ja menetelmiään jatkuvasti ja vähintään vuosittain uudelleen erityisesti silloin, kun tapahtuu merkittäviä muutoksia, jotka voivat vaikuttaa luottoluokitukseen. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön sisäiset järjestelyt, joiden avulla se seuraa makrotalouden tai rahoitusmarkkinoiden olosuhteissa tapahtuvien muutosten vaikutusta luottoluokituksiin.

6. Jos luottoluokitustoiminnassa käytettyjä menetelmiä, malleja tai keskeisiä luokitusoletuksia muutetaan, luottoluokituslaitoksen on

- a) viipymättä ilmoitettava, missä määrin muutokset todennäköisesti vaikuttavat luottoluokituksiin, käyttäen samoja viestintävälineitä kuin ilmoittaessaan niistä luottoluokituksista, joihin muutokset vaikuttavat;
- b) arvioitava uudelleen luottoluokitukset, joihin muutokset vaikuttavat, mahdollisimman pian ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa muutoksesta ja sillä välin tarkkailtava kyseisiä luokituksia; ja
- c) luokiteltava uudelleen kaikki luottoluokitukset, jotka perustuvat kyseisiin menetelmiin, malleihin tai keskeisiin luokitusoletuksiin, jos muutosten yhdistetty vaikutus muuttaa kyseisiä luottoluokituksia.

9 artikla

Ulkoistaminen

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentäisi olennaisesti luottoluokituslaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia seurata, miten luottoluokituslaitos täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.

10 artikla

Luottoluokituksista ilmoittaminen ja niiden esittäminen

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava viipymättä kaikista luottoluokituksista sekä kaikista päätöksistä olla jatkamatta luottoluokituksen seurantaa ei-valikoivalla tavalla. Jos luottoluokituksen seurantaa päätetään olla jatkamatta, ilmoitettavissa tiedoissa on mainittava päätöksen perusteet.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös luottoluokituksiin, joista ilmoitetaan tilauksesta.

2. Luottoluokituslaitosten on varmistettava, että luottoluokitukset esitetään ja niitä käsitellään liitteessä I olevassa D jaksossa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

3. Kun luottoluokituslaitos antaa luottoluokituksia strukturoiduille rahoitusvälineille, sen on varmistettava, että luottoluokituskategoriat, joita käytetään strukturoituihin rahoitusvälineisiin, on selvästi erotettu lisäsymbolilla niistä luottoluokituskategorioista, joita käytetään luokiteltaessa muuntotyypisiä yhteisöjä, rahoitusvälineitä tai rahoitusvelvoitteita.

4. Luottoluokituslaitoksen on julkistettava ilman toimeksiantoa annettuja luottoluokituksia koskevat toimintatapansa ja menettelynsä.

5. Kun luottoluokituslaitos antaa luottoluokituksen ilman toimeksiantoa, sen on ilmoitettava näkyvästi luottoluokituksessa, onko luottoluokiteltu yhteisö tai asiaan liittyvä kolmas osapuoli osallistunut luottoluokitusprosessiin ja onko luottoluokituslaitos voinut tutustua luottoluokitellun yhteisön tai siihen liittyvän kolmannen osapuolen tilinpäätökseen ja muihin asiaankuuluihin sisäisiin asiakirjoihin.

Jos luottoluokitus on annettu ilman toimeksiantoa, se on mainittava.

6. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, ettei se käytä minkään toimivaltaisen viranomaisen nimeä siten, että tämä voitaisiin tulkita osoitukseksi tai viitteeksi siitä, että kyseinen viranomainen on vahvistanut tai hyväksynyt luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset tai luottoluokitustoiminnan.

11 artikla

Yleiset ja säännölliset ilmoitukset

1. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava täysimääräisesti ja julkisesti liitteessä I olevan E jakson I osassa mainittuja seikkoja koskevat tiedot ja päivitettävä ne viipymättä.

2. Luottoluokituslaitosten on pantava CESR:n perustamassa keskustietokannassa saataville tiedot aikaisemmasta toiminnastaan, mukaan luettuna luokitusten muuttamisvälistä, ja aikaisemmin antamistaan luottoluokituksista ja niiden muutoksista. Luottoluokituslaitosten on toimitettava tiedot tähän keskustietokantaan CESR:n määräämässä vakiomuodossa. CESR:n on

asetettava nämä tiedot julkisesti saataville ja julkaistava vuosittain yhteenveto havaituista tärkeimmistä kehityssuunnista.

3. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava vuosittain kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja CESR:lle liitteessä I olevan E jakson II osan 2 kohdassa mainittuja seikkoja koskevat tiedot. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava kyseiset tiedot kyseessä olevan kollegion jäsenille.

12 artikla

Avoimuusraportti

Luottoluokituslaitoksen on julkaistava vuosittain avoimuusraportti, joka sisältää liitteessä I olevan E jakson III osassa mainittuja seikkoja koskevat tiedot. Luottoluokituslaitoksen on julkaistava avoimuusraporttinsa viimeistään kolme kuukautta kunkin tilivuoden päättymisen jälkeen ja varmistettava, että raportti on saatavilla sen verkkosivuilla vähintään viiden vuoden ajan.

13 artikla

Tietojen julkistamista koskevat maksut

Luottoluokituslaitos ei saa veloittaa 8–12 artiklan mukaisesti toimitetuista tiedoista.

III OSASTO

LUOTTOLUOKITUSTOIMINNAN VALVONTA

I LUKU

Rekisteröintimenettely

14 artikla

Rekisteröintivaatimukset

1. Luottoluokituslaitoksen on haettava rekisteröintiä 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos se on yhteisöön sijoittautunut oikeushenkilö.

2. Rekisteröinti on voimassa koko yhteisön alueella sen jälkeen, kun 16 artiklan 7 kohdassa tai 17 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemä rekisteröintipäätös on tullut voimaan asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön nojalla.

3. Rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen on täytettävä kaikkina aikoina alkuperäisen rekisteröinnin edellytykset.

Luottoluokituslaitosten on ilmoitettava ilman tarpeetonta viivytystä CESR:lle, kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja neuvonantajalle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista ja myös sivuliikkeen perustamisesta tai lopettamisesta yhteisössä.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä luottoluokituslaitos, jos se toteaa hakemuksen käsittelyn perusteella, että luottoluokituslaitos täyttää tässä asetuksessa luottoluokitusten antamiselle säädetyt edellytykset ottaen huomioon 4 ja 6 artiklan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 16 ja 17 artiklan soveltamista.

5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa asettaa rekisteröinnille sellaisia lisävaatimuksia, joista ei säädetä tässä asetuksessa.

15 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Luottoluokituslaitoksen on tehtävä rekisteröintihakemus CESR:lle. Hakemuksessa on oltava liitteessä II mainittuja seikkoja koskevat tiedot.

2. Jos rekisteröintihakemuksen tekee luottoluokituslaitosten ryhmä, ryhmän on valtuutettava yksi jäsenistään toimittamaan hakemus ryhmän puolesta CESR:lle. Valtuutetun luottoluokituslaitoksen on toimitettava tiedot liitteessä II mainituista seikoista kunkin ryhmän jäsenen osalta.

3. Luottoluokituslaitosten on esitettävä hakemuksensa käyttäen kieltä, jota vaaditaan niiden kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, sekä kielellä, jota käytetään tavallisesti kansainvälisellä rahoitusallalla.

Rekisteröintihakemukset, jotka kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa CESR:ltä, katsotaan luottoluokituslaitosten toimittamiksi hakemuksiksi.

4. Viiden työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta CESR:n on toimitettava hakemuksen jäljennökset kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

CESR:n on kymmenen työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta annettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle lausunto siitä, onko hakemus täydellinen.

5. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja kyseessä olevan kollegion jäsenten on tarkastettava 25 työpäivän kuluessa rekisteröintihakemuksen vastaanottamisesta, onko hakemus täydellinen, ottaen huomioon 4 kohdassa tarkoitetun CESR:n lausunnon. Jos hakemus ei ole täydellinen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä luottoluokituslaitoksen on toimitettava lisätiedot sille ja CESR:lle, ja ilmoitettava asiasta kollegion jäsenille ja CESR:lle.

Kun kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä luottoluokituslaitokselle, kollegion jäsenille ja CESR:lle.

6. Viiden työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitettujen lisätietojen vastaanottamisesta CESR:n on toimitettava lisätiedot kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

16 artikla

Luottoluokituslaitoksen rekisteröintihakemuksen käsittely toimivaltaisten viranomaisten toimesta

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja kyseessä olevan kollegion jäsenenä olevien toimivaltaisten viranomaisten on 60 työpäivän kuluessa 15 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoituksesta

- a) yhdessä tutkittava rekisteröintihakemus; ja
- b) pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, onko luottoluokituslaitoksen rekisteröinti hyväksyttävä vai evättävä, sen perusteella, täyttääkö luottoluokituslaitos tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

2. Neuvonantaja voi jatkaa tutkimisaikaa 30 työpäivällä erityisesti, jos luottoluokituslaitos

- a) aikoo vahvistaa luottoluokituksia 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- b) aikoo käyttää ulkoistamista; tai
- c) pyytää vapautusta säännösten noudattamisesta 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Neuvonantajan on koordinoitava luottoluokituslaitoksen toimittaman hakemuksen tutkinta ja varmistettava, että kaikki tiedot, jotka tarvitaan hakemuksen tutkimiseksi, jaetaan kyseessä olevan kollegion jäsenille.

4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kaikilta osin perusteltu päätösehdotus, kun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteisymmärrys on saavutettu, ja toimitettava se neuvonantajalle.

Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on laadittava kaikilta osin perusteltu ehdotus epäamispäätöksi niiden kollegion jäsenten kantojen perusteella, jotka vastustavat rekisteröintiä, ja toimitettava se neuvonantajalle. Kollegion jäsenten, jotka puoltavat rekisteröintiä, on laadittava yksityiskohtainen selvitys kannoistaan ja toimitettava se neuvonantajalle.

5. Neuvonantajan on 60 työpäivän kuluessa, tai jos sovelletaan 2 kohtaa, 90 työpäivän kuluessa 15 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta annettava CESR:lle tiedoksi perusteltu luonnos rekisteröintipäätökseksi tai luonnos rekisteröinnin epäämistä koskevaksi päätökseksi ja liitettävä siihen 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu yksityiskohtainen selvitys.

6. CESR:n on 20 työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisesta annettava kyseessä olevan kollegion jäsenille lausuntonsa siitä, täyttääkö luottoluokituslaitos rekisteröintivaatimukset. Kollegion jäsenten on CESR:n lausunnon saatuaan tutkittava päätösluonnosta uudestaan.

7. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikilta osin perustellut päätökset rekisteröinnin myöntämisestä tai epämisestä 15 työpäivän kuluessa CESR:n lausunnon vastaanottamisesta. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen

poikkeaa CESR:n kannasta, sen on esitettävä poikkeamiselle perustelut kaikilta osin. Jos CESR ei ole antanut lausuntoa, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä päätöksensä 30 työpäivän kuluessa päätösluonnoksen antamisesta 5 kohdan mukaisesti tiedoksi CESR:lle.

Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät tämänkään jälkeen pääse asiasta yhteisymmärrykseen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikilta osin perusteltu päätös rekisteröinnin epämisestä ja ilmoitettava päätöksessä eriävän mielipiteen esittäneet toimivaltaiset viranomaiset ja näiden esittämät kannat.

17 artikla

Luottoluokituslaitosten ryhmän rekisteröintihakemusten käsittely toimivaltaisten viranomaisten toimesta

1. Neuvonantajan ja kyseessä olevan kollegion jäsenenä olevien toimivaltaisten viranomaisten on 60 työpäivän kuluessa 15 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoituksesta

- a) yhdessä tutkittava rekisteröintihakemukset; ja
- b) pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, onko luottoluokituslaitosten ryhmän jäsenen rekisteröinti hyväksyttävä vai evättävä, sen perusteella, täyttävätkö kyseiset luottoluokituslaitokset tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

2. Neuvonantaja voi jatkaa tutkimisaikaa 30 työpäivällä erityisesti, jos jokin ryhmään kuuluvista luottoluokituslaitoksista

- a) aikoo vahvistaa luottoluokituksia 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- b) aikoo käyttää ulkoistamista; tai
- c) pyytää vapautusta säännösten noudattamisesta 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Neuvonantajan on koordinoitava luottoluokituslaitoksen ryhmän toimittamien hakemusten tutkinta ja varmistettava, että kaikki tiedot, jotka tarvitaan hakemuksen tutkimiseksi, jaetaan kyseessä olevan kollegion jäsenille.

4. Kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on laadittava kutakin ryhmään kuuluvaa luottoluokituslaitosta koskevat kaikilta osin perustellut päätösehdotukset, kun 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu yhteisymmärrys on saavutettu, ja toimitettava ne neuvonantajalle.

Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen, kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on laadittava kaikilta osin perustellut ehdotukset epäamispäätöksiksi niiden kollegion jäsenten kantojen perusteella, jotka vastustavat rekisteröintiä, ja toimitettava ne neuvonantajalle. Kollegion jäsenten, jotka puoltavat rekisteröintiä, on laadittava yksityiskohtainen selvitys kannoistaan ja toimitettava se neuvonantajalle.

5. Neuvonantajan on 60 työpäivän kuluessa, tai jos sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa, 90 työpäivän kuluessa 15 artiklan 5

kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta annettava CESR:lle tiedoksi kaikilta osin perusteltu luonnos rekisteröintipäätökseksi tai luonnos rekisteröinnin epäämistä koskevaksi päätökseksi ja liitettävä siihen tämän artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu yksityiskohtainen selvitys.

6. CESR:n on 20 työpäivän kuluessa 5 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisesta annettava kyseessä olevan kollegion jäsenille lausuntonsa siitä, täyttävätkö ryhmään kuuluvat luottoluokituslaitokset rekisteröintivaatimukset. Kollegion jäsenen on CESR:n lausunnot saatuaan tutkittava päätösluonnokset uudestaan.

7. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikilta osin perusteltu rekisteröintipäätös tai rekisteröinnin epäämispäätös 15 työpäivän kuluessa CESR:n lausunnon vastaanottamisesta. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset poikkeavat CESR:n lausunnosta, niiden on esitettävä poikkeamiselle perustelut kaikilta osin. Jos CESR ei ole antanut lausuntoa, kotijäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätöksensä 30 työpäivän kuluessa päätösluonnoksen antamisesta 5 kohdan mukaisesti tiedoksi CESR:lle.

Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät tämänkään jälkeen pääse yhteisymmärrykseen siitä, onko jokin ryhmään kuuluva luottoluokituslaitos rekisteröitävä, tällaisen luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikilta osin perusteltu päätös kyseisen luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin epäämisestä ja ilmoitettava päätöksessä eriävän mielipiteen esittäneet toimivaltaiset viranomaiset ja näiden esittämät kannat.

18 artikla

Luottoluokituslaitoksen rekisteröintiä, rekisteröinnin epäämistä tai rekisteröinnin peruuttamista koskevasta päätöksestä ilmoittaminen

1. Viiden työpäivän kuluessa siitä, kun rekisteröintiä tai sen epäämistä koskeva päätös on tehty 16 tai 17 artiklan nojalla, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asianomaiselle luottoluokituslaitokselle, onko se rekisteröity. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kieltäytyä rekisteröimästä luottoluokituslaitosta, sen on päätöksessään perusteltava kielteinen kantansa kaikilta osin kyseiselle luottoluokituslaitokselle.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava Euroopan komissiolle, CESR:lle ja muille toimivaltaisille viranomaisille 16, 17 tai 20 artiklan nojalla tekemistään päätöksistä.

3. Komissio julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja verkkosivustollaan luettelon tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä luottoluokituslaitoksista. Luetteloa päivitetään 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitettua ilmoituksesta.

19 artikla

Rekisteröinti- ja valvontamaksut

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen voi periä rekisteröinti- ja/tai valvontamaksuja luottoluokituslaitokselta. Rekisteröinti- ja/tai valvontamaksujen on oltava oikeassa suhteessa kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuneisiin kustannuksiin.

20 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava luottoluokituslaitoksen rekisteröinti, jos luottoluokituslaitos:

- a) nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole antanut luottoluokitusta kuuden edellisen kuukauden aikana;
- b) on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;
- c) ei enää täytä rekisteröinnin edellytyksiä; tai
- d) on vakavasti tai toistuvasti rikkonut tämän asetuksen säännöksiä luottoluokituslaitosten toimintaedellytyksistä.

2. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen katsoo, että jokin 1 kohdan edellytyksistä täyttyy, sen on ilmoitettava asiaa neuvonantajalle ja tiiviissä yhteistyössä kyseessä olevan kollegion jäsenen kanssa päätettävä, onko luottoluokituslaitoksen rekisteröinti peruutettava.

Kollegion jäsenten on tehtävä yhteinen arviointi ja pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin pääsemään yhteisymmärrykseen luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin peruuttamisen tarpeellisuudesta.

Jos yhteisymmärrykseen ei päästä, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kollegion jonkin muun jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pyydettävä lausunto CESR:ltä. CESR antaa lausuntonsa 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Kunkin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on erikseen tehtävä peruuttamis-päätös kollegion saavuttaman yhteisymmärryksen perusteella.

Jos kollegion jäsenet eivät pääse yhteisymmärrykseen 30 työpäivän kuluessa siitä, kun asia on ilmoitettu neuvonantajalle ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen voi tehdä erillisen peruuttamispäätöksen. Mahdollinen poikkeaminen kollegion muiden jäsenten kannoista ja tapauksen mukaan CESR:n lausunnosta on perusteltava kaikilta osin.

3. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa kyseisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia käytetään, katsoo, että jokin 1 kohdan edellytyksistä täyttyy, se voi pyytää kyseessä olevaa kollegiota tutkimaan, täyttävätkö rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päättää olla peruuttamatta kyseisen luottoluokituslaitoksen rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

4. Rekisteröinnin peruuttamista koskeva päätös tulee viipymättä voimaan koko yhteisössä, jollei 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu luottoluokitusten käyttöön sovellettavasta siirtymäkaudesta muuta johdu.

II LUKU

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea ja toimivaltaiset viranomaiset

21 artikla

Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea

1. CESR antaa lausuntoja toimivaltaisille viranomaisille tässä asetuksessa säädettyissä tapauksissa. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava nämä lausunnot huomioon ennen tämän asetuksen mukaisen lopullisen päätöksen tekemistä.

2. CESR:n on viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2010 annettava ohjeet seuraavista seikoista:

- a) rekisteröintimenettely sekä järjestelyt toimivaltaisten viranomaisten välisen ja CESR:n kanssa tehtävän yhteistyön koordinimisesta, liitteessä II säädetty tiedot mukaan luettuina, ja CESR:lle esitettävissä hakemuksissa käytettävä kieli;
 - b) kollegioiden operatiivinen toiminta, mukaan lukien kollegioiden jäsenten määrittelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, 29 artiklan 5 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetun neuvonantajan valintaperusteiden soveltaminen sekä kollegioiden toimintaa koskevat kirjalliset järjestelyt ja kollegioiden väliset koordinointijärjestelyt;
 - c) 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vahvistamisjärjestelmän soveltaminen toimivaltaisten viranomaisten toimesta; sekä
 - d) sellaisten tietojen esittämistä koskevat yhteiset vaatimukset, rakenne, muoto, tapa ja ilmoituskausi mukaan lukien, jotka luottoluokituslaitosten on julkistettava 11 artiklan 2 kohdan ja liitteessä I olevan E jakson II osan 1 kohdan mukaisesti.
3. CESR:n on viimeistään 7 päivänä syyskuuta 2010 annettava ohjeet
- a) noudattamisen valvontaa koskevista käytännöistä ja toimista, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tämän asetuksen nojalla;
 - b) yhteisistä säännöistä sen arvioimiseksi, ovatko luottoluokitusmenetelmät 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia;
 - c) 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista erityyppisistä toimenpiteistä sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitokset edelleen täyttävät lakisääteiset vaatimukset; sekä
 - d) tiedot, jotka luottoluokituslaitoksen on annettava, jotta voidaan soveltaa sertifiointia ja arvioida sen kokonaismerkitystä 5 kohdassa tarkoitettujen rahoitusmarkkinoiden rahoituksellisen vakauden ja riippumattomuuden kannalta.
4. CESR:n on julkaistava vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2010 kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa on oltava erityisesti arviointi siitä, miten tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyt luottoluokituslaitokset ovat panneet liitteen I täytäntöön.

5. CESR:n on tehtävä yhteistyötä komission päätöksellä 2009/78/EY ⁽¹⁾ perustetun Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kanssa ja komission päätöksellä 2009/79/EY ⁽²⁾ perustetun Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kanssa. CESR:n on kuultava näitä komiteoita ennen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ohjeiden julkaisemista.

22 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen tämän asetuksen soveltamista varten viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2010.

2. Toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi asianmukainen henkilöstö, jolla on riittävät valmiudet ja asiantuntemus.

23 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten valtuudet

1. Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai muut viranomaiset eivät saa puuttua luottoluokitusten eivätkä luottoluokitusmenetelmien sisältöön.

2. Voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kansallisen lainsäädännön mukaisesti kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valvonta- ja tutkintavaltuudet. Toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan

- a) suoraan;
 - b) yhteistyössä muiden viranomaisten kanssa; tai
 - c) saattamalla asian toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.
3. Voidakseen hoitaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä toimivaltaisilla viranomaisilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti oltava valtuudet, joiden avulla ne voivat valvontatehtävänsä yhteydessä:
- a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada tai ottaa jäljennöksen niistä;
 - b) vaatia tietoja kaikilta henkilöiltä ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
 - c) tehdä paikalla toimitettavia tarkastuksia, myös ilmoittamatta; ja
 - d) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää mainittuja valtuuksia ainoastaan luottoluokituslaitoksiin, luottoluokitustoimintaan osallistuviin henkilöihin, luottoluokiteltuihin yhteisöihin ja asianomaisiin kolmansiin osapuoliin, kolmansiin osapuoliin, joille luottoluokituslaitokset ovat ulkoistaneet toimintoja tai toimintaa,

⁽¹⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

sekä muihin henkilöihin, jotka liittyvät tai ovat muulla tavoin yhteydessä luottoluokituslaitoksiin tai luottoluokitustoimintaan.

24 artikla

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvontatoimenpiteet

1. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että rekisteröity luottoluokituslaitos rikkoo tästä asetuksesta johtuvia velvoitteitaan, se voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- a) peruuttaa kyseisen luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin 20 artiklan mukaisesti;
 - b) asettaa kyseiselle luottoluokituslaitokselle yhteisön laajuisen tilapäisen kiellon luottoluokitusten antamiselle;
 - c) määrätä kyseisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten käytön sääntelytarkoituksiin keskeytettäväksi kaikkialla yhteisössä;
 - d) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että luottoluokituslaitokset täyttävät jatkuvasti lakisääteiset vaatimukset;
 - e) antaa julkisia ilmoituksia;
 - f) antaa asian toimivaltaisten kansallisten viranomaistensa käsiteltäväksi syytetoimia varten.
2. Luottoluokitusten käyttöä sääntelytarkoituksiin voidaan jatkaa 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen korkeintaan
- a) kymmenen työpäivän ajan, jos muut tämän asetuksen nojalla rekisteröidyt luottoluokituslaitokset ovat antaneet saman rahoitusvälineen tai yhteisön luottoluokituksia; tai
 - b) kolmen kuukauden ajan, jos muut tämän asetuksen nojalla rekisteröidyt luottoluokituslaitokset eivät ole antaneet saman rahoitusvälineen tai yhteisön luottoluokituksia.

Toimivaltainen viranomainen voi pidentää ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa kolmella kuukaudella poikkeustapauksissa, joihin liittyy markkinahäiriön tai rahoitusalan epävakauden riski.

3. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta neuvonantajalle ja kuultava kyseessä olevan kollegion jäseniä. Kollegion jäsenten on pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin pääsemään yhteisymmärrykseen 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen tarpeellisuudesta.

Jos kollegion jäsenet eivät pääse asiasta yhteisymmärrykseen, kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kollegion jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pyydettävä lausunto CESR:ltä. CESR:n on annettava lausuntonsa 10 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Jos kollegion jäsenet eivät pääse yhteisymmärrykseen 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen tarpeellisuudesta 15 työpäivän kuluessa siitä, kun asia on ilmoitettu neuvonantajalle ensimmäisen alakohdan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tehdä päätöksensä. Mahdollinen poikkeaminen kollegion muiden jäsenten näkemyksistä ja tapauksen mukaan CESR:n lausunnosta on perusteltava kaikilta osin. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä päätöksestään neuvonantajalle ja CESR:lle.

Tämä kohta ei rajoita 20 artiklan soveltamista.

25 artikla

Muiden toimivaltaisten viranomaisten kuin kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvontatoimenpiteet

1. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että rekisteröity luottoluokituslaitos, jonka luottoluokituksia käytetään sen alueella, rikkoo tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan, se voi toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

- a) toteuttaa 24 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja valvontatoimenpiteitä;
- b) toteuttaa 24 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä lainkäyttöalueellaan, ja toimenpiteitä toteuttaessaan toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon kotijäsenvaltion jo toteuttamat tai suunnittelemat toimenpiteet;
- c) määrätä luottoluokitusten käytön keskeytettäväksi sääntelytarkoituksiin sellaisten 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten toimesta, joiden kotipaikka on sen lainkäyttöalueella, jollei 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua siirtymäajasta muuta johdu;
- d) pyytää kyseessä olevaa kollegiota tutkimaan, ovatko 24 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettut toimenpiteet tarpeen.

2. Ennen 1 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä päättämistä toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta neuvonantajalle ja kuultava kyseessä olevan kollegion jäseniä. Kollegion jäsenten on pyrittävä kaikin käytettävissään olevin keinoin pääsemään yhteisymmärrykseen 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen tarpeellisuudesta. Jos yhteisymmärrykseen ei päästä, neuvonantajan on kollegion jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan pyydettävä lausunto CESR:ltä. CESR:n on annettava lausuntonsa 10 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Jos kyseessä olevan kollegion jäsenet eivät pääse yhteisymmärrykseen 15 työpäivän kuluessa siitä, kun asia on ilmoitettu neuvonantajalle 2 kohdan mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi tehdä päätöksensä. Mahdollinen poikkeaminen kollegion muiden jäsenten näkemyksistä ja tapauksen mukaan CESR:n lausunnosta on perusteltava kaikilta osin. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä päätöksestään neuvonantajalle ja CESR:lle.

4. Tämä artikla ei rajoita 20 artiklan soveltamista.

III LUKU

Toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö

26 artikla

Yhteistyövelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä silloin, kun se on tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi, myös tapauksissa, joissa tutkittavana oleva toiminta ei riko asianomaisessa jäsenvaltiossa voimassa olevaa lainsäädäntöä tai viranomaismääräyksiä.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on myös tehtävä tiivistä yhteistyötä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten valvonasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

27 artikla

Tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niiden tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat toimittaa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten valvonnasta vastaaville toimivaltaisille viranomaisille, keskuspankeille, Euroopan keskuspankkijärjestelmälle ja Euroopan keskuspankille, niiden toimiessa rahapolitiikasta vastaavina viranomaisina, ja tarvittaessa muille maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille niiden tehtävien hoitamista varten tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja. Vastaavasti tällaisia viranomaisia tai elimiä ei myöskään saa estää toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi.

28 artikla

Yhteistyö tapauksissa, joissa pyydetään tarkastusten tai tutkimusten tekemistä paikalla

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta apua, joka koskee paikalla tehtäviä tarkastuksia tai tutkimuksia.

Toimivaltaisen viranomaisen, joka esittää tällaisen pyynnön, on ilmoitettava CESR:lle kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pyynnöistä. Jos tutkimuksella tai tarkastuksella on rajat ylittäviä vaikutuksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää CESR:ää huolehtimaan tutkimuksen tai tarkastuksen koordinoinnista.

2. Jos jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta pyynnön, joka koskee paikalla suoritettavan tarkastuksen tai tutkimuksen tekemistä, sen on toimittava jollakin seuraavassa luetelluista tavoista:

- a) sen on tehtävä paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus itse;
- b) sen on annettava pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen osallistua paikalla suoritettavaan tarkastukseen tai tutkimukseen;

- c) sen on annettava pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen tehdä paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus itse;
- d) sen on nimitettävä tarkastajat tai asiantuntijat tekemään paikalla suoritettava tarkastus tai tutkimus;
- e) sen on annettava valvontatoimiin liittyviä erityistehtäviä myös toisille toimivaltaisille viranomaisille.

29 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten kollegio

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai, jos kyseessä on luottoluokituslaitosten ryhmä, 15 artiklan 2 kohdan nojalla valtuutetun luottoluokituslaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 10 työpäivän kuluessa 15 artiklan mukaisen rekisteröintihakemuksen vastaanottamisesta perustettava toimivaltaisten viranomaisten kollegio, jonka tarkoituksena on helpottaa 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 ja 28 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittamista.

2. Kollegio muodostuu kotijäsenvaltion toimivaltaisesta viranomaisesta ja 3 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista, jos kyse on yhdestä laitoksesta, tai kotijäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista ja 3 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista, jos kyse on luottoluokituslaitosten ryhmästä.

3. Muu toimivaltainen viranomainen kuin kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi milloin tahansa päättää liittyä kollegion jäseneksi, jos

- a) luottoluokituslaitokseen tai johonkin luottoluokituslaitosten ryhmän yritykseen kuuluva sivukonttori on sijoittautunut sen lainkäyttöalueelle; tai
- b) asianomaisen luottoluokituslaitoksen tai luottoluokituslaitosten ryhmän antamien luottoluokitusten käyttö sääntelytarkoituksiin on yleistä tai sillä on tai saattaa olla merkittävä vaikutus sen lainkäyttöalueella.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka eivät ole 3 kohdassa tarkoitettujen kollegion jäseniä, mutta joiden lainkäyttöalueilla luottoluokituslaitoksen tai luottoluokituslaitosten ryhmän antamia luottoluokituksia käytetään, voivat osallistua kollegion kokoukseen tai toimintaan.

5. Kollegion jäsenten on valittava neuvonantaja 15 työpäivän kuluessa kollegion perustamisesta ja kuultava CESR:ää, jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen. Tätä varten on otettava huomioon vähintään seuraavat perusteet:

- a) toimivaltaisen viranomaisen suhde luottoluokituslaitokseen tai luottoluokituslaitosten ryhmään;
- b) missä määrin luottoluokituksia käytetään sääntelytarkoituksiin tietyllä alueella tai tietyillä alueilla;
- c) se paikka yhteisössä, jossa luottoluokituslaitos tai luottoluokituslaitosten ryhmä harjoittaa tai aikoo harjoittaa suurinta osaa luottoluokitustoiminnastaan; sekä

- d) hallinnon helpottaminen, taakan optimointi ja työtaakan asianmukainen jakautuminen.

Kollegion jäsenten on tarkastettava neuvonantajan valintaa uudelleen vähintään joka viides vuosi varmistaakseen, että valittu neuvonantaja on edelleen tehtävään soveltuvin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuin perustein.

6. Neuvonantajan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana, koordinoitava kollegion toimia ja varmistettava tehokas tietojenvaihto kollegion jäsenten kesken.

7. Varmistaakseen kollegioon osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten välisen tiiviin yhteistyön neuvonantajan on 10 työpäivän kuluessa valinnastaan laadittava kirjalliset koordinoitijärjestelyt seuraavien osa-alueiden koordinoimiseksi kollegion puitteissa:

- a) toimivaltaisten viranomaisten välillä vaihdettavat tiedot;
- b) toimivaltaisten viranomaisten keskinäinen päätöksentekomenettely, sanotun rajoittamatta 16, 17 ja 20 artiklan soveltamista;
- c) tapaukset, joissa toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan;
- d) tapaukset, joissa toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 31 artiklassa tarkoitettua sovittelumekanismia; sekä
- e) tapaukset, joissa toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää valvontatehtäviä 30 artiklan mukaisesti.

8. Jos 7 kohdassa tarkoitetuista kirjallisista koordinoitijärjestelyistä ei päästä yhteisymmärrykseen, kollegion jäsen voi antaa asian CESR:n käsiteltäväksi. Neuvonantajan on otettava CESR:n kirjallisista koordinoitijärjestelyistä antama lausunto asianmukaisesti huomioon ennen järjestelyjen lopullisen tekstin hyväksymistä. Kirjalliset järjestelyt on esitettävä yhdessä asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustelut aina, kun CESR:n kirjallisista koordinoitijärjestelyistä antamasta lausunnosta poiketaan merkittävästi. Neuvonantajan on toimitettava kirjalliset koordinoitijärjestelyt kollegion jäsenille ja CESR:lle.

30 artikla

Tehtävien siirtäminen toimivaltaisten viranomaisten välillä

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi siirtää minkä tahansa tehtävistään toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tämän suostumuksella. Tehtävien siirtäminen ei vaikuta siirtävän toimivaltaisen viranomaisen vastuuseen.

31 artikla

Sovittelu

1. CESR perustaa sovittelumekanismin, jonka tarkoituksena on auttaa asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia pääsemään yhteisymmärrykseen.

2. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat eri mieltä tämän asetuksen mukaisesta käsittelystä tai toimesta, niiden on annettava asia

CESR:n käsiteltäväksi sovittelua varten. Kyseessä olevien toimivaltaisten viranomaisten on otettava CESR:n lausunto asianmukaisesti huomioon, ja jos ne poikkeavat CESR:n lausunnosta, niiden perusteltava poikkeaminen kaikilta osin.

32 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan kaikkiin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet CESR:n, toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisten viranomaisten tai henkilöiden palveluksessa, joille toimivaltainen viranomainen on siirtänyt tehtäviään, mukaan lukien sellaiset tarkastajat ja asiantuntijat, joiden kanssa toimivaltainen viranomainen on tehnyt sopimuksen. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle, jollei niiden ilmaiseminen ole tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

2. Kaikki CESR:n ja toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä toimivaltaisten viranomaisten kesken tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot on katsottava salassa pidettäväksi, jollei CESR tai kyseessä oleva toimivaltainen viranomainen ilmoita tietoja toimitaessaan, että kyseiset tiedot saa ilmaista, tai jollei niiden ilmaiseminen ole tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

33 artikla

Toiselta jäsenvaltiolta saatujen tietojen ilmaiseminen

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa ilmaista toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saamansa tiedot ainoastaan, jos se on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta, ja tiedot saa ilmaista soveltuvin osin ainoastaan sellaista tarkoitusta varten, johon kyseinen toimivaltainen viranomainen on suostunut, tai jos tietojen ilmaiseminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

IV LUKU

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa

34 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva sopimus

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa vain, jos ilmaistavien tietojen salassapito taataan vähintään 32 artiklassa säädetyllä tavalla.

Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava kyseisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävien hoitamista.

Kun on kyse henkilötietojen luovuttamisesta kolmanteen maahan, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiiviä 95/46/EY.

35 artikla

Kolmansilta mailta saatujen tietojen ilmaiseminen

Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa ilmaista kolmansien maiden toimivaltaisilta viranomaisilta saamansa tiedot

ainoastaan, jos se on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta toimivaltaiselta viranomaiselta, ja tiedot saa ilmaista soveltuvin osin ainoastaan sellaista tarkoitusta varten, johon kyseinen toimivaltainen viranomainen on suostunut, tai jos tietojen ilmaiseminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

IV OSASTO

SEURAAMUKSET, KOMITEAMENETTELY, KERTOMUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Seuraamukset, komiteamenettely ja kertomukset

36 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen julkistaa jokaisen seuraamuksen, joka on määrätty tämän asetuksen rikkomisesta, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti rahoitusmarkkinoita tai aiheuta kohtuutonta vahinkoa osapuolille.

Jäsenvaltioiden on annettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut säännöt komissiolle tiedoksi viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle myöhemmistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

37 artikla

Liitteiden muuttaminen

Komissio voi muuttaa liitteitä rahoitusmarkkinoiden kehityksen, myös kansainvälisen kehityksen, huomioon ottamiseksi erityisesti uusien rahoitusvälineiden sekä valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 38 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

38 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY ⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

39 artikla

Kertomukset

1. Komissio tekee viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2012 tämän asetuksen soveltamisesta arvioinnin, joka sisältää myös arvion luottoluokitusten käytöstä yhteisössä, vaikutuksista keskitymisasteeseen luottoluokitusmarkkinoilla, asetuksen vaikutusten kustannuksista ja hyödyistä sekä luottoluokitellun yhteisön luottoluokituslaitokselle suorittaman maksun asianmukaisuudesta ("liikkeeseenlaskija maksaa" -malli), ja antaa arviointiin perustuvan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Komissio ottaa huomioon toimivaltaisten viranomaisten kanssa käydyt keskustelut ja suorittaa viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2010 arvioinnin tämän asetuksen III osaston soveltamisesta ja erityisesti toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä, CESR:n oikeudellisesta asemasta sekä valvontamenettelyistä. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niitä koskevan kertomuksen, johon se liittää tarvittaessa kyseisen osaston tarkistamista koskevia ehdotuksia.

Kertomuksessa on viitattava luottoluokituslaitoksista annettavaa asetusta koskevaan 12 päivänä marraskuuta 2008 annettuun komission ehdotukseen sekä kyseistä komission ehdotusta koskevaan 23 päivänä maaliskuuta 2009 annettuun Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietintöön.

3. Komissio ottaa huomioon kolmansissa maissa toimivia luottoluokituslaitoksia koskevan sääntely- ja valvontakehyksen kehittymisen ja antaa viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2010 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tällaisen kehityksen ja 40 artiklassa tarkoitettujen siirtymäsäännösten vaikutuksista yhteisön rahoitusmarkkinoiden vakauteen.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

40 artikla

Siirtymäsäännös

Luottoluokituslaitosten, jotka ovat aloittaneet toimintansa yhteisössä ennen 7 päivää kesäkuuta 2010 (olemassa olevat luottoluokituslaitokset) ja jotka aikovat hakea tämän asetuksen mukaista rekisteröintiä, on toteutettava kaikki tämän asetuksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet viimeistään 7 päivänä syyskuuta 2010.

Luottoluokituslaitosten on tehtävä rekisteröintihakemus aikaisintaan 7 päivänä kesäkuuta 2010. Olemassa olevien luottoluokituslaitosten on tehtävä rekisteröintihakemus viimeistään 7 päivänä syyskuuta 2010.

Olemassa olevat luottoluokituslaitokset voivat jatkaa sellaisten luottoluokitusten antamista, joita 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahoituslaitokset voivat käyttää sääntelytarkoituksiin, paitsi jos rekisteröintihakemus hylätään. Jos rekisteröintihakemus hylätään, sovelletaan 24 artiklan 2 kohtaa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BUZEK

41 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan sen voimaantulopäivästä alkaen, kuitenkin siten, että

- 4 artiklan 1 kohtaa sovelletaan 7 päivästä joulukuuta 2010 alkaen,
- 4 artiklan 3 kohdan f, g ja h alakohtaa sovelletaan 7 päivästä kesäkuuta 2011 alkaen.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

LIITE I

RIIPPUMATTOMUUS JA ETURISTIRIITOJEN VÄLTÄMINEN

A jakso

Toiminnan järjestämistä koskevat vaatimukset

1. Luottoluokituslaitoksella on oltava hallinto- tai valvontaelin. Sen ylimmän johdon on varmistettava, että
 - a) luottoluokitustoiminta on riippumatonta myös poliittisista vaikutteista tai rajoituksista ja taloudellisesta painostuksesta;
 - b) eturistiriidat havaitaan, niitä hallitaan ja niistä ilmoitetaan asianmukaisesti;
 - c) luottoluokituslaitos täyttää muut tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.
2. Luottoluokituslaitoksen toiminta on järjestettävä tavalla, jolla varmistetaan, etteivät sen liiketoiminnalliset edut vaaranna luottoluokitustoiminnan riippumattomuutta ja asianmukaisuutta.

Luottoluokituslaitoksen ylimpään johtoon kuuluvien henkilöiden on oltava hyvämaineisia sekä riittävän ammattitaitoisia ja kokeneita, ja heidän on varmistettava luottoluokituslaitoksen järkevä ja vakaa hoito.

Ainakin kolmasosan mutta vähintään kahden luottoluokituslaitoksen hallinto- tai valvontaelimen jäsenistä on oltava riippumattomia jäseniä, jotka eivät osallistu luottoluokitustoimintaan.

Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tulokseen, ja palkkiojärjestelyjen on oltava sellaiset, että niillä varmistetaan kyseisten jäsenten päätösten riippumattomuus. Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten toimikauden on oltava ennalta määrätty kiinteä ajanjakso, jonka pituus saa olla enintään viisi vuotta, eikä toimikautta voida uusida. Hallinto- tai valvontaelimen riippumaton jäsen voidaan erottaa vain, jos on kyse virheellisestä menettelystä tai ammattitaidon riittämättömyydestä.

Enemmistöllä hallinto- tai valvontaelimen jäsenistä, sen riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävä asiantuntemus rahoituspalveluista. Jos luottoluokituslaitos antaa strukturoitujen rahoitusvälineiden luottoluokituksia, vähintään yhdellä elimen riippumattomista jäsenistä ja yhdellä sen muista jäsenistä olisi oltava ylimmän johdon tasolla hankittua perusteellista tietoa ja kokemusta strukturoitujen rahoitusvälineiden markkinoista.

Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten tehtäviin kuuluu kyseisen elimen yleisten vastuualueiden lisäksi erityisesti seurata

- a) luottoluokituspolitiikan kehitystä sekä menetelmiä, joita luottoluokituslaitos käyttää luottoluokitustoiminnassaan;
- b) luottoluokituslaitoksen sisäisen laadunvalvontajärjestelmän tehokkuutta luottoluokitustoiminnassa;
- c) käytössä olevien toimenpiteiden ja menettelyjen toimivuutta sen varmistamisessa, että mahdolliset eturistiriidat havaitaan, poistetaan tai hallitaan ja ilmaistaan asianmukaisesti; ja
- d) vaatimustenmukaisuuden valvontaan ja hyvään hallintotapaan liittyvien prosessien vaikuttavuutta, myös tämän jakson 9 kohdassa tarkoitetun arviointitoiminnon tehokkuutta.

Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten a–d alakohdassa tarkoitetuista seikoista antamat lausunnot on esitettävä hallinto- tai valvontaelimelle säännöllisin väliajoin sekä annettava toimivaltaisen viranomaisen käyttöön silloin, kun tämä sitä pyytää.

3. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön riittävät toimintatavat ja menettelyt sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen velvoitteita noudatetaan.
4. Luottoluokituslaitoksella on oltava moitteettomat hallinto- ja kirjanpitoimenettelyt, omat sisäiset valvontamekanismit, tehokkaat riskinarviointimenettelyt sekä tehokkaat valvonta- ja turvajärjestelyt tiedonkäsittelyjärjestelmiä varten.

Sisäiset valvontamekanismit on suunniteltava niin, että päätösten ja menettelyjen noudattaminen taataan luottoluokitustilaston kaikilla tasoilla.

Luottoluokituslaitoksen on sovellettava ja ylläpidettävä päätöksentekomenettelyjä ja organisaatorakennetta, joista käyvät selvästi ja todennetusti ilmi raportointisuhteet sekä tehtävienjako ja vastuualueet.

5. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön itsenäisesti toimiva, pysyvä ja tehokas säännösten noudattamista valvova toiminto ja ylläpidettävä sitä. Säännösten noudattamista valvovan toiminnon on valvottava, että luottoluokituslaitos ja sen henkilöstö noudattavat luottoluokituslaitokselle tämän asetuksen mukaisesti kuuluvia velvoitteita, ja raportoitava siitä. Sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon on:

- a) valvottava ja säännöllisesti arvioitava 3 kohdan nojalla käyttöön otettujen toimenpiteiden ja menettelyjen sekä luottoluokituslaitoksen velvoitteiden täyttämässä mahdollisesti esiintyneiden puutteiden korjaamiseksi toteutettujen toimien riittävyyttä ja tehokkuutta;
- b) neuvottava ja avustettava luottoluokituslaitoksen johtajia, luottoluokitusanalytikoita, työntekijöitä ja muita luonnollisia henkilöitä, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa, taikka luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa olevia henkilöitä tästä asetuksesta johtuvien luottoluokituslaitoksen velvoitteiden täyttämässä.

6. Jotta säännösten noudattamista valvova toiminto voisi hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti ja riippumattomasti, luottoluokituslaitoksen on varmistettava seuraavien edellytysten täyttyminen:

- a) säännösten noudattamista valvovalla toiminnolla on tarvittavat valtuudet, resurssit, asiantuntemus ja pääsy kaikkiin asiaankuuluviin tietoihin;
- b) säännösten noudattamista valvova virkamies nimitetään ja hän vastaa säännösten noudattamista valvovasta toiminnosta ja kaikesta 3 kohdasta edellytetyistä raportoinnista;
- c) säännösten noudattamista valvovaan toimintoon osallistuvat luottoluokituslaitoksen johtajat, luottoluokitusanalytikot, työntekijät ja muut luonnolliset henkilöt, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa, taikka luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa olevat henkilöt eivät osallistu valvonnan kohteena olevan luottoluokituslaitoksen harjoittamiseen;
- d) sääntöjen noudattamista valvovalle virkamiehelle suoritettava korvaus ei ole sidoksissa luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tulokseen, ja korvausjärjestelyt ovat sellaiset, että niillä varmistetaan virkamiehen päätösten riippumattomuus.

Säännösten noudattamista valvovan virkamiehen on taattava, että kaikki sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon käyttöön asetettuihin henkilöihin liittyvät eturistiriidat tunnistetaan ja poistetaan asianmukaisella tavalla.

Säännösten noudattamista valvovan virkamiehen on raportoitava tehtäviensä suorittamisesta säännöllisesti ylimmälle johdolle ja hallinto- tai valvontaelinten riippumattomille jäsenille.

7. Luottoluokituslaitoksen on otettava käyttöön asianmukaiset ja tehokkaat organisatoriset ja hallinnolliset järjestelyt B jakson 1 kohdassa tarkoitettujen eturistiriitojen estämiseksi, havaitsemiseksi, poistamiseksi tai hallitsemiseksi ja ilmaistamiseksi. Sen on huolehdittava siitä, että kaikki luottoluokituslaitoksen riippumattomuutta merkittävästi uhkaavat tekijät, C jaksossa tarkoitettut, luottoluokitusanalytikoita koskevia sääntöjä uhkaavat tekijät mukaan luettuina, sekä turvatoimet kyseisten uhkien vähentämiseksi, kirjataan asianmukaisesti.
8. Luottoluokituslaitoksen on käytettävä asianmukaisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä, joilla se varmistaa luottoluokituslaitostensa jatkuvuuden ja säännöllisyyden.
9. Luottoluokituslaitoksen on perustettava arviointitoiminto, jonka tehtävänä on tarkastella säännöllisin väliajoin menettelyjä, malleja ja keskeisiä luokitusoletuksia, kuten matemaattisia oletuksia tai korrelaatiooletuksia, ja kaikkia niihin tehtyjä olennaisia muutoksia sekä sitä, ovatko kyseiset menetelmät, mallit ja keskeiset luokitusoletukset asianmukaisia, jos niitä käytetään tai aiotaan käyttää uusien rahoitusvälineiden arviointiin.

Arviointitoiminnon on oltava riippumaton sellaisista muista liiketoiminnan osa-alueista, jotka vastaavat luottoluokituslaitostuominnasta, ja sen on raportoitava tämän jakson 2 kohdassa tarkoitetuille hallinto- tai valvontaelimen jäsenille.

10. Luottoluokituslaitoksen on seurattava ja arvioitava tämän asetuksen mukaisesti käyttöön ottamiensa järjestelmien, sisäisen tarkastuksen menettelyjen ja järjestelyjen riittävyyttä ja vaikuttavuutta sekä toteutettava aiheelliset toimenpiteet puutteiden korjaamiseksi.

B jakso**Toimintaa koskevat vaatimukset**

1. Luottoluokituslaitoksen on havaittava, poistettava tai hallittava ja ilmoitettava selkeästi ja näkyvästi kaikki todelliset ja mahdolliset eturistiriidat, jotka voivat vaikuttaa sen luottoluokitusanalyttikoiden, työntekijöiden tai muiden luonnollisten henkilöiden, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka osallistuvat suoraan luottoluokitusten antamiseen, ja luottoluokituksia hyväksyvien henkilöiden analyysiin ja päätöksiin.
2. Luottoluokituslaitoksen on julkistettava sellaisten luottoluokiteltujen yhteisöjen ja asianomaisten kolmansien osapuolten nimet, joilta se saa yli 5 prosenttia vuotuisista tuloistaan.
3. Luottoluokituslaitos ei saa antaa luottoluokitusta seuraavissa tapauksissa tai, jos luottoluokitus on jo olemassa, luottoluokituslaitoksen on viipymättä ilmoitettava, jos jokin seuraavista tapauksista mahdollisesti vaikuttaa luottoluokitukseen:
 - a) luottoluokituslaitos tai joku 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä omistaa suoraan tai välillisesti luottoluokitellun yhteisön tai asianomaisten kolmannen osapuolen rahoitusvälineitä tai sillä on mikä tahansa muu suora tai välillinen omistussuus kyseisestä yhteisöstä tai osapuolesta, lukuun ottamatta osuuksia hajauttamiseen perustuvissa yhteis-sijoitusjärjestelmissä hoidetut rahastot, kuten eläkerahastot ja henkivakuutukset, mukaan luettuina;
 - b) luottoluokitus annetaan sellaiselle luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle, joka on suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta;
 - c) 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on luottoluokitellun yhteisön tai jonkin asianomaisten kolmannen osapuolen hallinto- tai valvontaelimen jäsen; tai
 - d) luottoluokitusanalyttikolla, joka on osallistunut luottoluokituksen määrittämiseen, tai luottoluokituksen hyväksyneellä henkilöllä on ollut luottoluokituksen kohteena olevaan yksikköön tai muuhun siihen liittyvään kolmanteen osapuoleen jokin muu sellainen suhde, joka voi mahdollisesti aiheuttaa eturistiriidan.

Olemassa olevan luottoluokituksen suhteen on myös arvioitava viipymättä, onko syytä olemassa olevan luottoluokituksen uudelleenarviointiin tai peruuttamiseen.

4. Luottoluokituslaitos ei saa tarjota luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle konsultointi- tai neuvontapalveluja, jotka koskevat kyseisen luottoluokitellun yhteisön tai kolmannen osapuolen yhtiörakennetta, oikeudellista rakennetta, varoja, velkoja tai toimintoja.

Luottoluokituslaitos saa tarjota luottoluokituspalvelujen lisäksi myös muita palveluja, jäljempänä 'liitännäispalvelut'. Liitännäispalvelut eivät ole osa luottoluokitus toimintaa; ne käsittävät markkinaennusteita, taloudellisia suuntauksia koskevia ennusteita, hinta-analyyssejä ja muita yleisiä tietoja koskevia analyyssejä sekä niihin liittyviä jakelupalveluita.

Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että liitännäispalvelujen tarjonta ei aiheuta eturistiriitoja sen luottoluokitus toiminnan kanssa, ja sen on luottoluokitukseen liittyvien loppuraporttien yhteydessä ilmoitettava, millaisia liitännäispalveluja luokituksen kohteena olevalle yksikölle tai siihen liittyvälle kolmannelle osapuolelle on tarjottu.

5. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokitusanalyttikot tai luokituksia hyväksyvät henkilöt eivät esitä virallisia tai epävirallisia ehdotuksia tai suosituksia, jotka koskevat sellaisten strukturoitujen rahoitusvälineiden rakennetta, joille luottoluokituslaitoksen on tarkoitus antaa luottoluokitus.
6. Luottoluokituslaitoksen on suunniteltava raportointi- ja viestintäkanavansa siten, että niillä varmistetaan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden riippumattomuus luottoluokituslaitoksen sellaisesta muusta toiminnasta, jota harjoitetaan kaupallisesti.
7. Luottoluokituslaitoksen on huolehdittava siitä, että säilytetään riittävät tiedot ja tarvittaessa kirjausketjut sen luottoluokitus toimista. Näihin tietoihin sisältyvät:
 - a) kunkin luottoluokitus päätöksen osalta luottoluokituksen määrittämiseen osallistuneiden luottoluokitusanalyttikoiden nimet, luottoluokituksen hyväksyneiden henkilöiden nimet, tiedot siitä, onko luottoluokitus annettu pyynnöstä vai ilman pyyntöä, sekä päivä, jolloin luottoluokitusta koskevat toimet on toteutettu;
 - b) tilitiedot maksuista, jotka on saatu luokituksen kohteena olevalta yksiköltä, siihen liittyvältä kolmannelta osapuolelta tai joltakin luottoluokitusten käyttäjältä;
 - c) kunkin luottoluokituksen tai niihin liittyviä palveluja tilaavan tahon tilitiedot;

- d) tiedot vakiintuneista menettelyistä ja periaatteista, joita luottoluokituslaitos käyttää luottoluokitusten määrittelyssä;
 - e) sisäiset arkistot ja tiedostot mukaan lukien ei-julkiset tiedot ja työasiakirjat, joita käytetään kaikkien luottoluokituspäätösten pohjana;
 - f) luottoanalyysiraportit, luotonarviointiraportit ja sisäiset arkistot mukaan lukien ei-julkiset tiedot ja työasiakirjat, joita on käytetty tällaisissa raporteissa ilmaistujen kantojen pohjana;
 - g) tiedot menettelyistä ja toimista, joita luottoluokituslaitos toteuttaa tämän asetuksen noudattamiseksi; ja
 - h) kopiot sisäisestä ja ulkoisesta viestinnästä, mukaan lukien sähköinen viestintä eli luottoluokituslaitoksen ja sen työntekijöiden vastaanottamat ja lähettämät tiedot, jotka liittyvät luottoluokitustoimiin.
8. Edellä 7 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kirjausketjut on säilytettävä rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen tiloissa vähintään viiden vuoden ajan, ja ne on pyynnöstä asetettava asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville.
- Jos luottoluokituslaitoksen rekisteröinti peruutetaan, edellä tarkoitettuja tietoja on säilytettävä sen jälkeen vielä vähintään kolmen vuoden ajan.
9. Tietoja, joista käyvät ilmi luottoluokituspalvelusopimuksen mukaiset, luottoluokituslaitoksen ja luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmansien osapuolten oikeudet ja velvollisuudet, on säilytettävä vähintään luottoluokituslaitoksen ja kyseisen luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmansien osapuolten välisen sopimussuhteen keston ajan.

C jakso

Luottoluokitusanalytikoita ja muita luottoluokitustoimintaan suoraan osallistuvia henkilöitä koskevat säännöt

1. Luottoluokitusanalytikit ja luottoluokituslaitoksen työntekijät sekä muut luonnolliset henkilöt, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka suoraan osallistuvat luottoluokitustoimintaan, ja direktiivin 2004/72/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut näiden lähipiiriin kuuluvat henkilöt eivät saa ostaa eivätkä myydä sellaista rahoitusvälinettä eivätkä osallistua mihinkään sellaista rahoitusvälinettä koskevaan liiketoimeen, jonka on laskenut liikkeeseen tai taannut tai jota on muutoin tukenut sellainen luottoluokiteltu yhteisö, joka kuuluu kyseisten henkilöiden pääasialliseen analyysitoiminnan vastuualueeseen, lukuun ottamatta osuuksia hajauttamiseen perustuvissa yhteissijoitusjärjestelmissä hoidetut rahastot, kuten eläkerahastot ja henkivakuutukset, mukaan luettuina.
2. Kukaan 1 kohdassa tarkoitetuista henkilöistä ei saa osallistua tai muutoin vaikuttaa tietyn luottoluokitellun yhteisön luottoluokituksen laadintaan, jos kyseinen henkilö
 - a) omistaa luottoluokitellun yhteisön rahoitusvälineitä, lukuun ottamatta hajauttamiseen perustuvien yhteissijoitusjärjestelmien osuuksia;
 - b) omistaa sellaisia luottoluokiteltuun yhteisöön yhteydessä olevan yhteisön rahoitusvälineitä, joiden omistaminen saattaa aiheuttaa tai joiden omistamisen saatetaan yleisesti katsoa aiheuttavan eturistiriidan, lukuun ottamatta hajauttamiseen perustuvien yhteissijoitusjärjestelmien osuuksia;
 - c) on lähimenneisyydessä ollut sellaisessa työ- tai liikesuhteessa tai muussa sellaisessa suhteessa luottoluokiteltuun yhteisöön, joka saattaa aiheuttaa tai jonka saatetaan yleisesti katsoa aiheuttavan eturistiriidan.
3. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut henkilöt:
 - a) toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet suojataksaan luottoluokituslaitoksen hallussa olevaa omaisuutta ja sen hallussa olevia tietoja petoksilta, varkauksilta ja väärinkäytöksiltä ottaen huomioon niiden liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus ja niiden luottoluokitustoiminnan luonne ja laajuus;
 - b) eivät ilmaise tietoja luottoluokituksista, jotka luottoluokituslaitos on antanut tai jotka se mahdollisesti antaa vastaisuudessa, paitsi luottoluokitellulle yhteisölle tai sen asianomaiselle kolmannelle osapuolelle;

⁽¹⁾ Komission direktiivi 2004/72/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY täytäntöönpanosta hyväksytyjen markkinakäytäntöjen, hyödykejohtannaisia koskevan sisäpiiritiedon määrittämisen, sisäpiiriluettelojen laatimisen, johtohenkilöiden arvopaperikaupoista ilmoittamisen ja epäilyttävistä arvopaperikaupoista ilmoittamisen osalta (EUVL L 162, 30.4.2004, s. 70).

- c) eivät luovuta luottoluokituslaitoksen haltuun annettuja salassa pidettäviä tietoja sellaisten muiden henkilöiden palveluksessa oleville luottoluokitusanalytikoille ja työntekijöille, jotka ovat suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta, eivätkä muille luonnollisille henkilöille, joiden tarjoamat palvelut ovat sellaisen henkilön käytettävissä tai määräysvallassa, joka on suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokituslaitokseen määräysvallan kautta ja joka osallistuu suoraan luottoluokitustoimintaan; ja
 - d) eivät käytä eivätkä luovuta salassa pidettäviä tietoja rahoitusvälineillä käytävän kaupan tarkoituksiin eivätkä mihinkään muuhun tarkoitukseen lukuun ottamatta luottoluokitustoimintaa.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt eivät saa tavoitella eivätkä hyväksyä rahaa, lahjoja tai palveluksia milteenkään taholta, jonka kanssa luottoluokituslaitoksella on liiketoimintaa.
5. Jos 1 kohdassa tarkoitettu henkilö katsoo, että joku muu tällainen henkilö on toiminut tavalla, jota hän pitää lainvastaisena, henkilön on ilmoitettava asiasta viipymättä säännösten noudattamista valvovalle virkamiehelle. Tämä ei saa johtaa kielteisiin seurauksiin ilmoituksen tehneelle henkilölle.
6. Jos luottoluokitusanalytikko päättää työsuhteensa ja siirtyy sellaiseen luottoluokiteltuun yhteisöön, jonka luottoluokiteluun hän on osallistunut, tai sellaiseen rahoitusalan yritykseen, jonka kanssa hänellä on ollut liiketoimintaa hoitaessaan tehtäviään luottoluokituslaitoksessa, luottoluokituslaitoksen on arvioitava luottoluokitusanalytikon asiaankuuluva työsuoritus kahden vuoden ajalta ennen palveluksesta lähtöä.
7. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut henkilöt eivät saa siirtyä luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmannen osapuolen ylimmän johdon tehtäviin ennen kuin luottoluokituksen antamisesta on kulunut kuusi kuukautta.
8. Luottoluokituslaitosten on 7 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi varmistettava, että
- a) pääluottoluokitusanalytikit eivät osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eivätkä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan yli neljän vuoden ajan;
 - b) luottoluokitusanalytikit eivät osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eivätkä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan yli viiden vuoden ajan;
 - c) luottoluokituksia hyväksyvät henkilöt eivät osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eivätkä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan yli seitsemän vuoden ajan.

Henkilöt, joita tarkoitetaan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohdassa, eivät saa osallistua mainituissa alakohdissa tarkoitettujen luottoluokiteltujen yhteisöjen tai kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut näissä alakohdissa säädettyjen ajanjaksojen päättymisestä.

D jakso

Luottoluokitusten esittämistä koskevat säännöt

I Yleiset velvoitteet

1. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että luottoluokituksessa ilmoitetaan selkeästi ja näkyvästi tietyn luottoluokitustoiminnan osalta pääluottoluokitusanalytikon nimi ja tehtävänimike sekä luottoluokituksen hyväksymisestä pääasiassa vastanneen henkilön nimi ja asema.
2. Luottoluokituslaitoksen on vähintään varmistettava, että
- a) kaikki luottoluokituksen laadinnassa käytetyt olennaiset ja merkittävät lähteet mainitaan, mukaan lukien luottoluokiteltu yhteisö tai tapauksen mukaan asianomainen kolmas osapuoli sekä tieto siitä, onko luottoluokitus ilmoitettu kyseiselle luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle ja onko sitä muutettu tämän ilmoituksen jälkeen ennen sen julkistamista;
 - b) luottoluokituksen laadinnassa käytetty päämenetelmä tai menetelmäversio ilmoitetaan selkeästi ja että tässä yhteydessä viitataan kyseisen menetelmän tai menetelmäversion tyhjentävään kuvaukseen; jos luottoluokitus perustuu useampaan menetelmään tai jos vain päämenetelmän mainitseminen saattaisi aiheuttaa sen, että sijoittajilta jää huomaamatta muita luottoluokitukseen liittyviä tärkeitä näkökohtia, joihin kuuluvat myös mahdolliset merkittävät mukautukset ja poikkeamat, luottoluokituslaitoksen on selitettävä tilanne luottoluokituksessa ja ilmoitettava, miten eri menetelmät tai edellä mainitut muut näkökohdat on otettu huomioon luottoluokituksessa;

- c) jokaisen luottoluokituskategorian merkitys selitetään ja maksukyvyttömyyden tai perinnän käsitteet määritellään ja että kaikki asianmukaiset riskivaroitukset selitetään, mukaan lukien käytettyjen keskeisten luokitusoletusten, kuten matemaattisten oletusten tai korrelaatio-oletusten, herkkyyshanalyysi, johon on liitetty sekä pahimpaan että parhaimpaan mahdolliseen skenaarioon liittyvät luottoluokitukset;
 - d) päivämäärä, jona luottoluokitus julkistettiin ensimmäisen kerran, ja se, milloin sitä viimeksi muutettiin, on ilmoitettu selkeästi ja näkyvästi; ja
 - e) tiedot siitä, koskeeko luottoluokitus äskettäin liikkeeseen laskettua rahoitusvälinettä ja luokitteleeko luottoluokituslaitos rahoitusvälinettä ensimmäistä kertaa.
3. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava luokitetulle yhteisölle luokituksen tulos ja sen keskeiset perustelut vähintään 12 tuntia ennen luottoluokituksen julkistamista, jotta luottoluokituslaitoksella on mahdollisuus huomauttaa asiavirheistä.
4. Luottoluokituslaitoksen on luottoluokituksista ilmoittaessaan mainittava selkeästi ja näkyvästi kaikki luottoluokituksen ominaisuudet ja rajoitukset. Luottoluokituslaitoksen on luottoluokituksista ilmoittaessaan etenkin mainittava näkyvästi, pitääkö se luottoluokitellusta yhteisöstä saatavilla olevien tietojen laatua tyydyttävänä ja missä määrin se on tarkistanut luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisen kolmannen osapuolen sille toimittamat tiedot. Jos luottoluokitus koskee sellaista yhteisöä tai rahoitusvälinettä, josta on saatavilla aiempaa tietoa rajoitetusti, luottoluokitusyrityksen on selkeästi ja näkyvällä tavalla ilmoitettava luottoluokituksen liittyvät rajoitukset.

Silloin kun luotettavien tietojen puute tai uudenlaisen rahoitusvälineen rakenteen monimutkaisuus tai saatavilla olevien tietojen riittämätön laatu asettaa vakavalla tavalla kyseenalaiseksi sen, voiko luottoluokituslaitos tuottaa luotettavan luottoluokituksen, luottoluokituslaitoksen on pidättäydyttävä antamasta luottoluokitusta tai peruutettava antamansa luottoluokitus.

5. Julkistaessaan luottoluokituksen luottoluokituslaitoksen on selitettävä lehdistötiedotteessaan tai raporteissaan luottoluokituksen perustana olevat tärkeimmät osatekijät.

Jos 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot olisivat suhteettomia julkistetun raportin pituuteen nähden, riittää kun raportissa viitataan selvästi ja näkyvästi paikkaan, jossa kyseiset tiedot ovat suoraan ja helposti saatavilla, mukaan luettuna suora internetlinkki luottoluokituslaitoksen internetsivuilla oleviin kyseeseen tuleviin tietoihin.

II Strukturoitujen rahoitusvälineiden luottoluokituksiin liittyvät lisävelvoitteet

1. Kun luottoluokituslaitos luokittelee strukturoidun rahoitusvälineen, sen on annettava luottoluokituksessaan kaikki tiedot tappio- ja kassavirta-analysista, jonka se on tehnyt tai jota se käyttää, sekä tiedot odotetusta luottoluokituksen muutoksesta.
2. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava, minkä tason arvioinnin se on tehnyt strukturoitujen rahoitusvälineiden kohteena olevien rahoitusvälineiden tai muiden kohde-etuuksien tasolla toteutetuista due diligence -prosesseista. Luottoluokituslaitoksen on ilmoitettava, onko se arvioinut kyseiset due diligence -prosessit itse vai onko se luottanut kolmannen tekemään arvioon, ja ilmoitettava samalla, miten kyseisen arvioinnin tulos vaikuttaa luottoluokitukseen.
3. Kun luottoluokituslaitos antaa strukturoitujen rahoitusvälineiden luokituksia, sen on samassa yhteydessä esitettävä menetelmät, mallit ja keskeiset luokitusoletukset ja ohjeet, jotka selittävät tällaisissa luottoluokituksissa käytettyjen mallien ja luokitusmenetelmien oletukset, parametrit, rajoitukset ja epävarmuustekijät, mukaan luettuina luottoluokituslaitoksen luokituksia vahvistaessaan toteuttamien stressiskenaarioiden simulaatiot. Ohjeiden on oltava selkeät ja helposti ymmärrettävät.
4. Luottoluokituslaitoksen on julkistettava jatkuvasti tietoja kaikista strukturoiduista rahoitustuotteista, jotka annetaan sille ensimmäisen arvioinnin tai alustavan luokituksen tekemistä varten. Tällaiset tiedot on julkistettava riippumatta siitä, tekevätkö liikkeeseenlaskijat luottoluokituslaitoksen kanssa sopimuksen lopullisesta luokituksesta.

E jakso**Tietojen julkistaminen****I Julkistettavat yleiset tiedot**

Luottoluokituslaitoksen on yleisesti julkistettava se, että se on rekisteröity tämän asetuksen mukaisesti, sekä seuraavat tiedot:

1. kaikki B jakson 1 kohdassa tarkoitetut todelliset ja mahdolliset eturistiriidat;
2. luettelo luottoluokituslaitoksen liitännäispalveluista;
3. periaatteet, joita luottoluokituslaitos noudattaa luottoluokitusten julkistamisessa ja muussa siihen liittyvässä viestinnässä;
4. palkkiojärjestelyjen yleisluonne;
5. menetelmät ja kuvaus malleista ja luottoluokitustoiminnassa käytetyistä olennaisista luokitusoletuksista, kuten matemaattisista oletuksista tai korrelaatio-oletuksista, sekä niiden merkittävät muutokset;
6. luottoluokituslaitoksen järjestelmiin, resursseihin ja prosesseihin tehdyt merkittävät muutokset; ja
7. tarvittaessa sen käytäntösäännöt.

II Säännöllisin väliajoin julkistettavat tiedot

Luottoluokituslaitoksen on julkistettava säännöllisin väliajoin seuraavat tiedot:

1. kuuden kuukauden välein tiedot sen luottoluokituskategorioihin liittyvistä maksukyvyttömyysasteista sekä siitä, ovatko kyseisten kategorioiden maksukyvyttömyysasteet muuttuneet ajan kuluessa, liikkeeseenlaskijoiden pääasiallisten maantieteellisten alueiden mukaan jaoteltuna;
2. vuosittain seuraavat tiedot:
 - a) luettelo luottoluokituslaitoksen 20 suurimmasta asiakkaasta niiden tuoman tuoton perusteella mitattuna; ja
 - b) luettelo sellaisista luottoluokituslaitoksen asiakkaista, joiden osuus luottoluokituslaitoksen tuottojen kasvusta edeltävänä varainhoitovuonna oli yli 1,5-kertainen luottoluokituslaitoksen kyseisen vuoden kokonaistuottojen kasvuun verrattuna. Tällainen asiakas otetaan luetteloon vain, jos sen osuus luottoluokituslaitoksen kansainvälisistä kokonaistuotoista oli kyseisenä vuonna yli 0,25 prosenttia maailmanlaajuisesti mitattuna.

Tässä kohdassa 'asiakkaalla' tarkoitetaan yhteisöä, sen tytäryhteisöjä ja sen sellaisia osakkuusyhteisöjä, joissa kyseisellä yhteisöllä on yli 20 prosentin omistusosuus, sekä kaikkia sellaisia muita yhteisöjä, joiden osalta se on jonkin asiakkaan puolesta neuvotellut liikkeeseen laskettavan velkainstrumentin strukturoinnin, jonka yhteydessä on suoritettu maksu suoraan tai välillisesti luottoluokituslaitokselle kyseisen liikkeeseen lasketun velkainstrumentin luottoluokittelusta.

III Avoimuusraportti

Luottoluokituslaitoksen on julkistettava vuosittain seuraavat tiedot:

1. yksityiskohtaiset tiedot luottoluokituslaitoksen oikeudellisesta rakenteesta ja omistussuhteista, mukaan luettuina tiedot säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽¹⁾ 9 ja 10 artiklassa tarkoitetuista omistussuosuksista;
2. kuvaus sisäisistä valvontamekanismeista, joilla varmistetaan luottoluokitustoiminnan laatu;
3. tilastot, joista käyvät ilmi uusien luottoluokitusten laatimista, luottoluokitusten arviointia sekä menetelmien tai mallien arviointia ja ylintä johtoa varten osoitettujen luottoluokituslaitoksen työntekijöiden määrä;

⁽¹⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

4. kuvaus luottoluokituslaitoksen tietojen kirjaamisperiaatteista;
5. luottoluokituslaitoksen riippumattomuutta koskevien säännösten noudattamista valvovasta toiminnosta vuosittain tehdyn sisäisen arvioinnin tulokset;
6. kuvaus luottoluokituslaitoksen johdon jäsenten ja luottoluokitusanalyttikoiden kiertoa koskevista periaatteista;
7. taloudelliset tiedot luottoluokituslaitoksen tuloista, jotka on jaoteltu luottoluokitustoiminnasta ja muusta kuin luottoluokitustoiminnasta saatuihin maksuihin, ja perusteellinen kuvaus molemmista tuloryhmistä; ja
8. yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽¹⁾ 46 a artiklan 1 kohdan mukainen selvitys hallinto- ja ohjausjärjestelmästä. Luottoluokituslaitoksen on annettava edellä mainitun direktiivin 46 a artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettut tiedot kyseistä selvitystä varten siitä riippumatta, kuuluuko se julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ⁽²⁾ soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽²⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

LIITE II

REKISTERÖINTIHAKEMUKSESSA ANNETTAVAT TIEDOT

1. Luottoluokituslaitoksen täydellinen nimi ja yhteisössä sijaitsevan rekisteröidyn kotipaikan osoite;
 2. säännösten noudattamista valvovan virkamiehen nimi ja yhteystiedot;
 3. yhtiömuoto;
 4. luottoluokitusluokat, joille luottoluokituslaitos hakee rekisteröintiä;
 5. omistusrakenne;
 6. organisaatorakenne ja päätöksenteko- ja valvontajärjestelmä;
 7. taloudelliset resurssit luottoluokitustoiminnan harjoittamiseksi;
 8. luottoluokituslaitoksen henkilöstö ja asiantuntemus;
 9. luottoluokituslaitoksen tytäryhtiöitä koskevat tiedot;
 10. kuvaus luottoluokitusten antamisesta ja uudelleenarvioinnissa käytetyistä menettelyistä ja menetelmistä;
 11. eturistiriitojen havaitsemisesta, hallitsemisesta ja ilmoittamisesta noudatettavat toimintatavat ja menettelyt;
 12. tiedot luottoluokitusanalyytikoista;
 13. palkkio- ja suoritusten arviointijärjestelyt;
 14. muut palvelut, joita luottoluokituslaitos aikoo tarjota luottoluokitustoiminnan lisäksi;
 15. toimintasuunnitelma, mukaan luettuina tiedot siitä, missä pääasiallista liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa ja mihin sivukonttoreita on tarkoitus perustaa, sekä siitä, minkätyyppistä liiketoimintaa aiotaan harjoittaa;
 16. vahvistamisen suunniteltua käyttöä koskevat asiakirjat ja yksityiskohtaiset tiedot;
 17. suunniteltuja ulkoistamisjärjestelyjä koskevat asiakirjat ja yksityiskohtaiset tiedot, myös tiedot ulkoistetuista toiminnoista huolehtivista yhteisöistä.
-

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/65/EY,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta

(uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/611/ETY ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Direktiivi 85/611/ETY on siivittänyt merkittävästi eurooppalaisten sijoitusrahastojen kehitystä ja menestystä. Vaikka direktiiviä on sen antamisesta lähtien ja erityisesti vuonna 2001 parannettu, vähitellen on kuitenkin tullut selväksi, että yhteissijoitusyrityksiä koskevaa lainsäädäntöä on tarpeen muuttaa sen mukauttamiseksi 2000-luvun rahoitusmarkkinoihin. Komission 12 päivänä heinäkuuta 2005 antama vihreä kirja EU:n sijoitusrahastolainsäädännön kehittämisestä käynnisti julkisen keskustelun siitä, miten direktiiviä 85/611/ETY pitäisi muuttaa näihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Tämän laajan kuulemisen tuloksena oli se yleistä kannatusta saanut päätelmä, että kyseiseen direktiiviin tarvitaan huomattavia muutoksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 13. tammikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. kesäkuuta 2009.

⁽²⁾ EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3.

⁽³⁾ Ks. liitteessä III oleva A osa.

(3) Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä koskeva kansallinen lainsäädäntö olisi sovitettava yhteen, jotta voitaisiin lähentää näiden yritysten välisen kilpailun edellytyksiä yhteisön tasolla ja taata samalla tehokkaampi ja yhdenmukaisempi suoja osuudenhaltijoille. Tällainen yhteensovittaminen helpottaa sellaisten rajoitusten poistamista, jotka haittaavat yhteissijoitusyritysten osuuksien vapaata liikkuvuutta yhteisössä.

(4) Nämä tavoitteet huomioon ottaen olisi säädettävä yhteisistä perussäännöistä jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten luvasta, valvonnasta, rakenteesta, toiminnasta ja tiedoista, jotka niiden on julkistettava.

(5) Jäsenvaltioiden lakien yhteensovittaminen olisi rajoitettava koskemaan sellaisia muita kuin suljettuja yhteissijoitusyrityksiä, jotka edistävät osuuksiensa myyntiä yleisölle yhteisössä. On suotavaa, että yhteissijoitusyritykset voivat osana sijoitustavoitteitaan sijoittaa muihin riittävän likvideihin rahoitusvälineisiin kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin. Rahoitusvälineet, joihin yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkun varoja voidaan sijoittaa, olisi lueteltava tässä direktiivissä. Indeksien avulla suoritettava sijoitussalkun sijoitusten valinta on eräs salkunhoitomenetelmä.

(6) Jos jokin tämän direktiivin säännöksistä edellyttää yhteissijoitusyrityksen ryhtyvän toimenpiteisiin, kyseisen säännöksen olisi katsottava viittaavan rahastoyhtiöön silloin, kun yhteissijoitusyritys on rahastoyhtiön hoidossa oleva sijoitusrahasto ja kun sijoitusrahasto ei voi toimia itse, koska se ei ole oikeushenkilö.

(7) Yhteissijoitusyritysten osuudet katsotaan rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY ⁽⁴⁾ tarkoitetuiksi rahoitusvälineiksi.

⁽⁴⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (8) Rahastoyhtiölle sen kotijäsenvaltiossa myönnetyllä toimiluvalla olisi varmistettava sijoittajansuoja ja rahastoyhtiöiden vakavaraisuus rahoitusjärjestelmän vakauden edistämiseksi. Tässä direktiivissä omaksutulla lähestymistavalla on tarkoitus saada aikaan toimilupien ja toiminnan vakauden valvontajärjestelmien vastavuoroiseen tunnustamiseen tarvittava ja riittävä välttämätön yhdenmukaistaminen, jonka ansiosta voidaan myöntää yksi koko yhteisön alueella voimassa oleva toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatetta.
- (9) Sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiö kykenee täyttämään toiminnastaan aiheutuvat velvoitteet ja siten turvaamaan vakautensa, vaaditaan perustamispääoma ja omia lisävaroja. Nämä vaatimukset, mukaan lukien takausten käyttö, olisi tarkistettava yhteisössä ja muilla kansainvälisillä foorumeilla erityisesti toimintariskin aiheuttamien pääomakustannusten osalta tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi.
- (10) Sijoittajien suojaamiseksi on tarpeen varmistaa jokaisen rahastoyhtiön sisäinen valvonta erityisesti kahdesta henkilöstä koostuvan johdon ja riittävien sisäisten valvontajärjestelmien avulla.
- (11) Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneilla rahastoyhtiöillä olisi kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen perusteella oltava lupa tarjota niille myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja kaikkialla yhteisössä perustamalla sivuliikkeitä tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta.
- (12) Yhteisen salkunhoidon (sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden hoidon) osalta rahastoyhtiöllä olisi kotijäsenvaltiossaan saamansa toimiluvan perusteella oltava lupa harjoittaa seuraavia toimintoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta XI luvun soveltamista: rahastoyhtiön kotijäsenvaltiossaan hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojen osuuksien jakelu perustamalla sivuliike; yhtiön hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöiden osakkeiden jakelu perustamalla sivuliike; muiden rahastoyhtiöiden hoitamien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojen osuuksien tai yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöiden osakkeiden jakelu; kaikkien muiden yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen; muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen sijoitusyhtiöiden varojen hoitaminen; yhteiseen salkunhoitoon kuuluvien tehtävien hoitaminen toimeksiannon perusteella muissa jäsenvaltioissa kuin yhtiön kotijäsenvaltiossa perustettujen rahastoyhtiöiden puolesta. Jos rahastoyhtiö hoitaa omien yhdenmukaistettujen sijoitusrahastojensa osuuksien tai omien yhdenmukaistettujen sijoitusyhtiöidensä osakkeiden jakelun vastaanottavissa jäsenvaltioissa perustamatta sivuliikettä, siihen olisi sovellettava ainoastaan rajat ylittävää markkinointia koskevia sääntöjä.
- (13) Kun tarkastellaan rahastoyhtiöiden toimialaa ja jotta voitaisiin ottaa huomioon kansallinen lainsäädäntö sekä samalla tarjota tällaisille yhtiöille mahdollisuus hyödyntää huomattavia mittakaavaetuja, on suotavaa, että niille annetaan myös mahdollisuus hoitaa yksittäisten asiakkaiden sijoitussalkkuja (yksilöllinen salkunhoito), eläkerahastojen ja tiettyjen pääasialliseen liiketoimintaan liittyvien liitännäistoimintojen hoitaminen mukaan luettuna, millä ei vaaranneta näiden yhtiöiden toiminnan vakautta. Olisi kuitenkin säädettävä tietyistä säännöistä, joilla estetään eturistiriitojen syntyminen silloin, kun rahastoyhtiön toimilupa kattaa sekä yhteisen että yksilöllisen salkunhoidon.
- (14) Yksittäisten sijoitussalkkujen hoitaminen on sijoituspalvelu, joka kuuluu direktiivin 2004/39/EY soveltamisalaan. Yhtenäisen sääntelykehyksen varmistamiseksi tällä alalla on toivottavaa, että rahastoyhtiöihin, joille myönnetty toimilupa kattaa myös edellä mainitun palvelun, sovelletaan mainitussa direktiivissä säädettyjä toiminnan harjoittamisen edellytyksiä.
- (15) Kotijäsenvaltion olisi pääsääntöisesti voitava antaa tämän direktiivin säännöksiä tiukempia sääntöjä erityisesti toimiluvan myöntämisehtojen, toiminnan vakautta koskevien vaatimusten, ilmoittamisvelvollisuuden ja tarjousesitteen osalta.
- (16) On toivottavaa antaa säännöt, joissa määritellään ne ennakkoehdot, joiden mukaisesti rahastoyhtiö voi valtuutukseen perustuen ja liiketoimintansa tehokkuutta parantaakseen antaa toimeksi tiettyjä tehtäviä ja toimintoja kolmansille osapuolille. Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tällaiset toimeksiannot hyväksyvien jäsenvaltioiden olisi varmistettava, ettei rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, anna toimintaansa kokonaisuudessaan toimeksi yhdelle tai useammalle kolmannelle osapuolelle ja muutu näin pelkäksi postilaatikkoyhteisöksi ja ettei valtuutusten olemassaolo ole esteenä rahastoyhtiön tehokkaalle valvonnalle. Se seikka, että rahastoyhtiö on antanut toimeksi tehtäviään, ei kuitenkaan saisi vaikuttaa yhtiön ja säilytysyhteisön velvoitteisiin osuudenhaltijoita ja toimivaltaisia viranomaisia kohtaan.
- (17) Tasapuolisten toimintaedellytysten ja asianmukaisen pitkän aikavälin valvonnan varmistamiseksi komission olisi voitava tarkastella mahdollisuuksia yhdenmukaistaa tehtävien siirtoa koskevia järjestelyjä yhteisön tasolla.

- (18) Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaate edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat tai epäävät toimiluvan tapauksissa, joissa esimerkiksi toimintasuunnitelmien sisällön, toiminnan alueellisen jakautumisen tai tosiasiaa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että sijoituspalveluyritys on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Tätä direktiiviä sovellettaessa rahastoyhtiöllä olisi oltava sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Kotijäsenvaltion harjoittaman valvonnan periaatteen mukaisesti vain rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten voidaan katsoa olevan toimivaltaisia valvomaan rahastoyhtiön organisaatiota, kaikki liitteessä II tarkoitettujen hallinnollisten tehtävien hoitamiseen liittyvät menettelytavat ja voimavarat mukaan lukien, sillä tähän organisaatioon olisi sovellettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (19) Jos yhteissijoitusyritystä hoitaa rahastoyhtiö, jolla on toimilupa jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, kyseisen rahastoyhtiön olisi vahvistettava ja otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt sijoittajien tekemien valitusten käsittelemiseksi, kuten jakelujärjestelyjä koskevat asianmukaiset määräykset tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa sijaitseva osoite, jonka ei tarvitsisi olla itse rahastoyhtiön osoite. Lisäksi tällaisen rahastoyhtiön olisi otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt tietojen asettamiseksi saataville yleisön tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä esimerkiksi nimeämällä rahastoyhtiön työntekijöiden keskuudesta yhteyshenkilö käsittelemään tiedonsaanti-pyyntöjä. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännössä ei kuitenkaan saisi vaatia tällaista rahastoyhtiötä pitämään kyseisessä jäsenvaltiossa paikallista edustajaa tällaisten tehtävien hoitamiseksi.
- (20) Yhteissijoitusyritykselle luvan antavien toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon sijoitusrahaston säännöt tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjat, säilytysyhteisön valinta ja rahastoyhtiön kyky hoitaa yhteissijoitusyritystä. Kun rahastoyhtiö on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava luottaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antamaan todistukseen siitä, minkä tyyppisiä yhteissijoitusyrityksiä rahastoyhtiöllä on lupa hoitaa. Yhteissijoitusyrityksen luvan ehdoksi ei saisi asettaa lisäpääomavaatimusta rahastoyhtiölle eikä sitä, että rahastoyhtiön sääntömääräisen kotipaikan olisi oltava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai että rahastoyhtiön olisi harjoitettava jotakin toimintaa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa.
- (21) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava toimivaltaisia valvomaan niiden sääntöjen noudattamista, jotka koskevat yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa, joihin olisi sovellettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädäntöä. Tätä varten yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava saada tietoja suoraan rahastoyhtiöltä. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat etenkin vaatia, että rahastoyhtiöt antavat tietoa liiketoimista, jotka koskevat kyseisessä jäsenvaltiossa luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten sijoituksia, mukaan lukien näitä liiketoimia koskevat kirjanpitoliedot ja rahaston tileihin sisältyvät tiedot. Jotta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat puuttua niiden vastuulla olevien sääntöjen mahdolliseen rikkomiseen, niiden olisi voitava luottaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehtävään yhteistyöhön ja ryhtyä tarvittaessa suoraan toimenpiteisiin rahastoyhtiötä vastaan.
- (22) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion olisi voitava antaa sääntöjä yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijarekisterin sisällöstä. Rekisterin ylläpidon järjestämisen ja sen sijainnin olisi kuitenkin kuuluttava edelleen rahastoyhtiön organisaatiojärjestelyjen piiriin.
- (23) Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiolle on tarpeen antaa kaikki keinot puuttua yhteissijoitusyrityksen sääntöjen rikkomiseen. Siksi yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä sekä määrätä rahastoyhtiölle seuraamuksia. Viimeisenä keinona yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava vaatia rahastoyhtiötä lopettamaan yhteissijoitusyrityksen hoitaminen. Jäsenvaltioiden olisi annettava tarvittavat säännökset yhteissijoitusyrityksen asianmukaisen hoidon tai purkamisen järjestämiseksi tällaisessa tapauksessa.
- (24) Sen estämiseksi, että toiminta siirtyy sinne, missä valvonta on heikompa, ja luottamuksen lisäämiseksi kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnan tehokkuuteen lupa olisi evättävä, kun yhteissijoitusyritystä estetään markkinoimasta osuuksiaan kotijäsenvaltiossaan. Yhteissijoitusyrityksen olisi luvan saatuaan voitava vapaasti päättää, missä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioissa sen osuuksia markkinoidaan tämän direktiivin mukaisesti.
- (25) Sijoitusyhtiöiltä vaaditaan perustamispääoma osakkeenomistajien etujen suojelemiseksi ja sen takaamiseksi, että yhdenmukaistetuilla yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilla yrityksillä on markkinoilla tasapuoliset toimintaedellytykset. Sijoitusyhtiöt, jotka ovat nimenneet rahastoyhtiön, katetaan kuitenkin rahastoyhtiön omien lisävarojen määrällä.

- (26) Jos on olemassa sovellettavia liiketoiminnan harjoittamista ja tehtävien siirtoa koskevia sääntöjä ja jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että rahastoyhtiö siirtää tehtäviään kolmannelle osapuolelle, toimiluvan saaneiden sijoitusyhtiöiden olisi soveltuvin osin noudatettava tällaisia sääntöjä joko suoraan, jos kyseiset yhtiöt eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä, jolla on tämän direktiivin mukaisesti toimilupa, tai välillisesti, jos ne ovat nimenneet tällaisen rahastoyhtiön.
- (27) Yhteissijoitusyritysten yhdistämistarpeesta huolimatta yhteissijoitusyritysten sulautumiseen liittyy yhteisössä useita oikeudellisia ja hallinnollisia ongelmia. Sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi on tämän vuoksi annettava sellaisia yhteisön säännöksiä, joilla helpotetaan yhteissijoitusyritysten (ja niiden alarahastojen) välistä sulautumista. Vaikka jotkin jäsenvaltiot saattavat myöntää lupia ainoastaan sopimusperusteisille rahastoille, kaikkien jäsenvaltioiden olisi sallittava ja tunnustettava kaikentyyppisten yhteissijoitusyritysten (sopimusperusteiset, yhtiömuotoiset ja "unit trust" -muotoiset) väliset rajat ylittävät sulautumiset, eikä jäsenvaltioiden ole tarpeen sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöönsä yhteissijoitusyritysten uusia oikeudellisia muotoja.
- (28) Tämä direktiivi koskee jäsenvaltioissa kaikkein yleisimmin käytettyjä sulautumismenetelmiä. Siinä ei edellytetä, että kaikki jäsenvaltiot sisällyttävät kaikki kolme menetelmää kansalliseen lainsäädäntöönsä, mutta kunkin jäsenvaltion olisi tunnustettava kyseisistä sulautumismenetelmistä johtuvat varojen siirrot. Tällä direktiivillä ei estetä yhteissijoitusyrityksiä käyttämästä muita menetelmiä puhtaasti kansallisissa transaktioissa tilanteissa, joissa minkään sulautumisen kohteena olevista yhteissijoitusyrityksistä ei ole ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan yli rajojen. Tällaisiin sulautumisiin sovelletaan edelleen kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvia säännöksiä. Päätösvaltaisuutta koskevista kansallisista säännöissä ei saisi tehdä eroa kansallisten ja rajat ylittävien sulautumisten välille, eivätkä ne saisi olla tiukempia kuin yritysten sulautumisia koskevat säännöt.
- (29) Sijoittajien etujen suojaamiseksi jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että ehdotettu yhteissijoitusyritysten välinen kotimainen tai rajat ylittävä sulautuminen edellyttää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten myöntämää lupaa. Kun kyseessä on rajat ylittävä sulautuminen, sulautuvan yhteissijoitusyrityksen toimivaltaisten viranomaisten olisi annettava sulautumiselle lupa, jotta yhteissijoitusyritystä tosiasiaassa vaihtavien osuudenhaltijoiden edut voidaan asianmukaisesti suojata. Jos sulautumiseen osallistuu useampi kuin yksi sulautuva yhteissijoitusyritys ja jos sulautuvien yhteissijoitusyritysten kotipaikka on eri jäsenvaltioissa, kunkin sulautuvan yhteissijoitusyrityksen toimivaltaisten viranomaisten on annettava sulautumiselle lupa tiiviissä yhteistyössä ja asiaankuuluvaa tiedonvaihtoa harjoittaen. Koska myös vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden edut on suojattava asianmukaisesti, vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava ne huomioon.
- (30) Sekä sulautuvan että vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden olisi myös voitava pyytää osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta tai mahdollisuuksien mukaan muuntamista jonkin muun sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksiksi, joka harjoittaa samankaltaista sijoituspolitiikkaa ja jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai muu siihen sidoksissa oleva yhtiö. Tästä oikeudesta ei saisi vaatia lisämaksua, lukuun ottamatta palkkioita, jotka asianomainen yhteissijoitusyritys perii joka tapauksessa yksinomaan divestointikustannusten kattamiseksi ja jotka on esitetty sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen tarjouksenteissä.
- (31) Sulautumisen yhteydessä olisi varmistettava myös kolmannen osapuolen harjoittama valvonta. Kunkin sulautumiseen osallistuvan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöjen olisi todennettava, onko yhteinen sulautumissuunnitelma tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten ja asianomaisten yhteissijoitusyritysten rahastosääntöjen mukainen. Joko säilytysyhteisön tai riippumattoman tilintarkastajan olisi kaikkien sulautumiseen osallistuvien yhteissijoitusyritysten puolesta laadittava kertomus, jossa vahvistetaan yhteisessä sulautumissuunnitelmassa esitetyt menetelmät kyseisten yhteissijoitusyritysten varojen ja vastuiden arvon määrittämiseksi sekä vaihtosuhteen laskemiseksi samoin kuin todellinen vaihtosuhte ja tarvittaessa osuutta kohti laskettu rahavastike. Rajat ylittävään sulautumiseen liittyvien kustannusten rajoittamiseksi olisi voitava laatia yksi ainoa kertomus kaikkien asianomaisten yhteissijoitusyritysten osalta, ja valtuudet laadintaan olisi annettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen tai vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen lakisääteiselle tilintarkastajalle. Sijoittajansuojajasyistä osuudenhaltijoiden olisi voitava pyynnöstä saada jäljennös tällaisesta kertomuksesta veloituksetta.
- (32) On erittäin tärkeää, että ehdotetusta sulautumisesta tiedotetaan osuudenhaltijoille asianmukaisesti ja että osuudenhaltijoiden oikeudet suojataan riittävällä tavalla. Vaikka sulautuminen koskee ennen kaikkea sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden etuja, myös vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden edut olisi suojattava.
- (33) Tässä direktiivissä säädettyjä sulautumissäännöksiä sovelletaan rajoittamatta yrityskeskittymien valvonnasta annetun lainsäädännön ja erityisesti yrityskeskittymien valvonnasta 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 (¹), jäljempänä 'EY:n sulautuma-asetus', soveltamista.
- (34) Sellaisten yhteissijoitusyritysten osuuksien vapaa markkinointi, jotka saavat sijoittaa määrän, joka vastaa 100:aa prosenttia niiden varoista, saman elimen (valtio, paikallisviranomaiset jne.) liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin, ei saisi sen enempää välittömästi kuin välillisestikään aiheuttaa toimintahäiriöitä pääomamarkkinoilla tai rahoitushäiriöitä jäsenvaltioille.

(¹) EUVL L 24, 29.1.2004, s. 1.

- (35) Tähän direktiiviin sisältyvää siirtokelpoisten arvopaperien määritelmää sovelletaan ainoastaan tämän direktiivin osalta, eikä se vaikuta kansallisessa lainsäädännössä käytettyihin erilaisiin määritelmiin, joita käytetään muihin tarkoituksiin, kuten verotusta varten. Tämän vuoksi kyseinen määritelmä ei koske esimerkiksi sellaisten yhteisöjen kuin "building societies" tai "industrial and provident societies" liikkeeseen laskemia osakkeita tai vastaavia arvopapereita, joiden omistus ei käytännössä voi siirtyä muuten kuin siten, että liikkeeseen laskenut yhteisö lunastaa ne takaisin.
- (36) Rahamarkkinavälineisiin kuuluvat sellaiset siirtokelpoiset rahoitusvälineet, joilla yleensä käydään kauppaa rahamarkkinoilla eikä niinkään säännellyillä markkinoilla, kuten esimerkiksi valtion velkasitoumukset, kuntatodistukset, sijoitustodistukset, yritystodistukset, siirtokelpoiset keskipitkät velkasitoumukset ja pankkivekselit.
- (37) Tässä direktiivissä käytetty säänneltyjen markkinoiden käsite vastaa direktiivissä 2004/39/EY käytettyä käsitettä.
- (38) On suotavaa, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa varojaan sellaisten yhteissijoitusyritysten ja muiden avointen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, jotka myös sijoittavat tässä direktiivissä tarkoitettuun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja toimivat riskin hajauttamisen periaatteella. Yhteissijoitusyrityksiä tai muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, joihin yhteissijoitusyritys sijoittaa, on valvottava tehokkaasti.
- (39) Yhteissijoitusyritysten yhteissijoitusyrityksiin ja muihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin kohdistuvien sijoitusmahdollisuuksien kehittämistä olisi helpotettava. Tämän vuoksi on tärkeää varmistaa, ettei tällainen sijoitustoiminta heikennä sijoittajansuojaa. Koska yhteissijoitusyritykset voivat entistä helpommin sijoittaa muiden yhteissijoitusyritysten ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, on tarpeen vahvistaa tietyt säännöt määrällisistä rajoituksista, tietojen antamisesta ja päällekkäisyyksien estämisestä.
- (40) Markkinakehityksen huomioon ottamiseksi sekä talous- ja rahaliiton toteutumisen vuoksi on suotavaa sallia yhteissijoitusyritysten sijoitukset pankkitalletuksiin. Pankkitalletuksiin sijoitettujen varojen riittävän likviditeetin varmistamiseksi näiden talletusten olisi oltava vaadittaessa takaisin maksettavia tai ne olisi voitava nostaa. Jos talletukset tehdään luottolaitokseen, jonka sääntömääräinen kotipaikka on kolmannessa maassa, kyseiseen luottolaitokseen olisi sovellettava toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, jotka vastaavat yhteisön lainsäädännössä asetettuja.
- (41) Sen lisäksi, että yhteissijoitusyritys voi sijoittaa pankkitalletuksiin rahastosääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaisesti, olisi oltava mahdollista sallia, että kaikilla yhteissijoitusyrityksillä on toiminnan edellyttämiä käteisvaroja, kuten pankkitalletuksia. Tällaisten toiminnan edellyttämien käteisvarojen pitäminen voi olla perusteltua esimerkiksi juoksevien tai odottamattomien maksujen kattamiseksi, myyntitilanteessa niin pitkäksi ajaksi kuin tarvitaan varojen uudelleen sijoittamiseen siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin tai muuhun tässä direktiivissä tarkoitettuun rahoitusomaisuuteen tai ainoastaan tarpeelliseksi ajaksi silloin, kun siirtokelpoisiin arvopapereihin, rahamarkkinavälineisiin ja muuhun rahoitusomaisuuteen sijoittaminen keskeytetään epäsuotuisien markkinaolosuhteiden vuoksi.
- (42) Toiminnan vakauteen liittyvien syiden vuoksi yhteissijoitusyritysten on vältettävä sijoitusten liiallista, vastapuoliriskin aiheuttavaa keskittämistä yhteen laitokseen tai samaan yritysryhmään kuuluviin laitoksiin.
- (43) Yhteissijoitusyrityksille olisi annettava osana niiden yleistä sijoituspolitiikkaa tai suojaustarkoituksessa nimenomainen mahdollisuus sijoittaa varoja rahoitusjohdannaisiin tarjousesitteessä ilmoitetun rahoitustavoitteen tai riskirajan saavuttamiseksi. Sijoittajansuojan varmistamiseksi on tarpeen rajoittaa johdannaisiin liittyvää mahdollisen riskin enimmäismäärää siten, että se ei ylitä yhteissijoitusyrityksen koko sijoitussalkun nettoarvoa. Jotta voidaan varmistaa, että johdannaissopimusten kaupoista johtuvista riskeistä ja sitoumuksista ollaan jatkuvasti tietoisia, ja jotta sijoitusrajoitusten noudattamista voidaan valvoa, näitä riskejä ja sitoumuksia on mitattava ja seurattava jatkuvasti. Sijoittajansuojan varmistamiseksi avoimuuden avulla yhteissijoitusyritysten olisi lisäksi annettava kuvaus niiden johdannaissoperaatioita koskevista strategioista, menetelmistä ja sijoitusrajoituksista.
- (44) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽¹⁾ ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY (uudelleenlaadittu teksti) ⁽²⁾ osalta suunniteltujen toimenpiteiden, joilla voidaan puuttua mahdolliseen etujen epäsuhtaan tuotteissa, joilla luottoriski siirretään arvopaperistamisella, on oltava yhdenmukaisia kaikessa rahoitusalan sääntelyssä. Komissio esittää muun muassa tähän direktiiviin liittyviä asianmukaisia säädösehdotuksia tämän yhdenmukaisuuden varmistamiseksi tarkasteltuaan ensin perusteellisesti tällaisten ehdotusten vaikutuksia.
- (45) Vakioimattomien johdannaissopimusten osalta olisi asetettava vaatimuksia vastapuolten ja välineiden kelpoisuuden, likvidiiden ja position jatkuvan arvioinnin osalta. Vaatimusten tarkoituksena on varmistaa riittävä sijoittajansuoja, joka on lähellä sellaisiin johdannaissopimuksiin sisältyvää sijoittajansuojaa, joilla käydään kauppaa säännellyillä markkinoilla.
- (46) Johdannaissopimuksiin perustuvia operaatioita ei saisi milloinkaan käyttää tässä direktiivissä vahvistettujen periaatteiden tai sääntöjen kiertämiseen. Vakioimattomien johdannaissopimusten osalta olisi sovellettava riskinhajauttamista koskevia lisäsääntöjä yhdestä vastapuolesta tai vastapuolten ryhmästä aiheutuvien riskien varalta.

(1) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (47) Jotkin pääasiassa osakkeisiin tai velkakirjoihin sijoittavien yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten salkunhoitomethodit perustuvat osakeindeksien tai joukkovelkakirjaindeksien jäljittelyyn. On suotavaa, että yhteissijoitusyritykset voivat jäljitellä tunnettuja ja tunnustettuja osakeindeksejä tai joukkovelkakirjaindeksejä. Siksi saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön osakkeisiin tai velkakirjoihin tässä tarkoituksessa sijoittavia yhteissijoitusyrityksiä koskevat joustavammat riskin hajauttamissäännöt.
- (48) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin yleisöltä hankittujen varojen yhteiseen sijoittamiseen tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti. Tässä direktiivissä mainituissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksellä olisi voitava olla tytäryhtiötä ainoastaan silloin, kun se on tarpeen tiettyjen, niin ikään tässä direktiivissä mainittujen toimintojen harjoittamiseksi tehokkaasti sen omaan lukuun. On tarpeen varmistaa yhteissijoitusyritysten tehokas valvonta. Yhteissijoitusyrityksen tytäryhtiön perustaminen kolmanteen maahan olisi siksi sallittava ainoastaan tässä direktiivissä yksilöidyissä tapauksissa ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti. Yleinen velvollisuus toimia ainoastaan osuudenhaltijoiden etujen mukaisesti ja erityisesti tavoite lisätä kustannustehokkuutta eivät koskaan oikeuta yhteissijoitusyritystä ryhtymään toimenpiteisiin, jotka voisivat estää toimivaltaisia viranomaisia harjoittamasta tehokkaasti valvonta-tehtäviä.
- (49) Direktiivin 85/611/ETY alkuperäinen versio sisälsi poikkeuksen siitä rajoituksesta, kuinka monta prosenttia varoistaan yhteissijoitusyritys voi sijoittaa saman yhteisön liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin, ja tätä poikkeusta sovellettiin silloin, kun oli kysymys jäsenvaltion liikkeeseen laskemista tai takaamista joukkovelkakirjoista. Poikkeuksessa annettiin yhteissijoitusyrityksille lupa sijoittaa määrä, joka vastaa enintään 35:tä prosenttia niiden varoista, tällaisiin joukkovelkakirjoihin. Samankaltainen mutta rajoitetumpi poikkeus on perusteltu sellaisten yksityisten liikkeeseen laskemien joukkovelkakirjojen osalta, jotka ovat sijoittajalle erityisen turvallisia niihin sovellettavien erityissäännösten takia, vaikka niillä ei olisi-kaan valtiontakautusta. Sen vuoksi on tarpeen laajentaa mainittu poikkeus koskemaan kaikkia yksityisen sektorin joukkovelkakirjoja, jotka täyttävät yhteisesti asetetut vaatimukset, ja jättää jäsenvaltioiden tehtäväksi laatia luettelo niistä joukkovelkakirjoista, joiden osalta ne aikovat tilanteen mukaan soveltaa poikkeusta.
- (50) Monet jäsenvaltiot ovat antaneet säännöksiä, jotka antavat koordinoimattomille yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaville yrityksille mahdollisuuden yhdistää varansa yhteen niin kutsuttuun master-rahastoon. Jotta yhteissijoitusyritykset voisivat hyödyntää näitä rakenteita, feeder-yhteissijoitusyritykset, jotka haluavat yhdistää varansa master-yhteissijoitusyritykseen, olisi vapautettava kiellosta sijoittaa enemmän kuin 10 prosenttia varoistaan tai joissakin tapauksissa 20 prosenttia varoistaan yhteen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaan yritykseen. Tällainen vapautus on aiheellinen, koska feeder-yhteissijoitusyritys sijoittaa kaikki tai lähes kaikki varansa sellaisen master-yhteissijoitusyrityksen hajautettuun sijoitussalkkuun, joka on itse yhteissijoitusyrityksiä koskevien hajauttamissääntöjen alainen.
- (51) Jotta voitaisiin parantaa sisämarkkinoiden toimivuutta ja varmistaa samantasoinen sijoittajansuoja koko yhteisössä, master-feeder-rakenteet olisi sallittava sekä silloin, kun master-rahasto ja feeder-rahasto ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, että silloin, kun ne ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin. Jotta sijoittajat voisivat ymmärtää paremmin master-feeder-rakenteita ja sääntelyviranomaiset voisivat valvoa niitä helpommin erityisesti silloin, kun kyse on rajat ylittävistä tilanteista, yksikään feeder-yhteissijoitusyritys ei saisi sijoittaa useampaan kuin yhteen master-rahastoon. Samantasoinen sijoittajansuojan varmistamiseksi koko yhteisössä master-rahaston olisi itse oltava luvan saanut yhteissijoitusyritys. Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi rajat ylittävästä markkinoinnista ilmoittamista koskevia säännöksiä ei pitäisi soveltaa, jos master-yhteissijoitusyritys ei hanki pääomaa yleisöltä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, vaan sillä ainoastaan on yksi tai useampia feeder-yhteissijoitusyrityksiä kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa.
- (52) Feeder-yhteissijoitusyrityksen sijoittajien suojaamiseksi feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus olisi hyväksyttävä etukäteen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla. Hyväksyntää edellyttää ainoastaan master-yhteissijoitusyritykseen tehty alkuinvestointi, jolla feeder-yhteissijoitusyritys ylittää toiseen yhteissijoitusyritykseen sijoittamiseen sovellettavan rajan. Jotta voitaisiin edistää sisämarkkinoiden toimivuutta ja varmistaa samantasoinen sijoittajansuoja koko yhteisössä, feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemän sijoituksen hyväksymiseksi täytettävien ehtojen ja toimitettavien asiakirjojen ja tietojen olisi oltava tyhjentyviä.
- (53) Jotta feeder-yhteissijoitusyritys voisi toimia osuudenhaltijoidensa etujen mukaisesti ja saada master-yhteissijoitusyritykseltä kaikki velvollisuuksiensa täyttämiseen tarvittavat tiedot ja asiakirjat, feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen olisi tehtävä sitova ja täytäntöönpanokelpoinen sopimus. Jos sekä feeder-yhteissijoitusyritystä että master-yhteissijoitusyritystä hoitaa sama rahastoyhtiö, olisi kuitenkin oltava riittävää, että viimeksi mainittu laatii liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäiset säännöt. Feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien välillä tietojen vaihtoa koskevilla sopimuksilla olisi varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö tai tilintarkastaja saa kaikki tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemansa tiedot ja asiakirjat. Tällä direktiivillä olisi varmistettava, että säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien ei katsota rikkovan tietojen ilmaisemista tai tietosuojaa koskevia rajoituksia, kun ne noudattavat näitä vaatimuksia.

- (54) Jotta feeder-yhteissijoitusyrityksen sijoittajien eduille varmistettaisiin kattava suoja, tarjousesite, sijoittajalle annettavat avaintiedot ja kaikki mainonta olisi mukautettava master-feeder-rakenteiden erityispiirteisiin. Feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus ei saisi vaikuttaa feeder-yhteissijoitusyrityksen kykyyn ostaa itse takaisin tai lunastaa osuuksia osuudenhaltijoidensa pyynnöstä tai toimia osuudenhaltijoidensa etujen mukaisesti.
- (55) Tällä direktiivillä olisi suojeltava osuudenhaltijoita perusteettomilta lisäkustannuksilta master-yhteissijoitusyrityksiin kohdistettavalla kiellolla veloittaa feeder-yhteissijoitusyritykseltä merkintä- ja lunastuspalkkioita. Master-yhteissijoitusyrityksen olisi kuitenkin voitava veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkioita master-yhteissijoitusyrityksen muilta sijoittajilta.
- (56) Muuntamissääntöjen olisi mahdollistettava olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusyritykseksi. Samalla niiden olisi suojeltava riittävästi osuudenhaltijoita. Koska muuntaminen merkitsee perusteellista muutosta sijoituspolitiikkaan, muuntavalta yhteissijoitusyritykseltä olisi edellytettävä, että se antaa osuudenhaltijoilleen riittävästi tietoja, jotta nämä voisivat päättää, säilyttävätkö ne sijoituksensa. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saisi vaatia feeder-yhteissijoitusyritystä antamaan enemmän tai muita kuin tässä direktiivissä erikseen määritettyjä tietoja.
- (57) Jos master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan master-yhteissijoitusyritykseen liittyvästä sääntöjenvastaisuudesta tai ne havaitsevat, että master-yhteissijoitusyritys ei noudata tämän direktiivin säännöksiä, ne voivat tarvittaessa päättää toteuttaa asiaankuuluvia toimenpiteitä varmistaakseen, että master-yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ilmoitetaan asiasta.
- (58) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä selvä ero markkinoinnin ja tämän direktiivin mukaisesti sijoittajalle annettavien pakollisten tietojen välillä. Sijoittajalle annettaviin pakollisiin tietoihin kuuluvat sijoittajalle annettavat avaintiedot, tarjousesite, vuosikertomukset ja puolivuotiskatsaukset.
- (59) Avaintiedot olisi annettava sijoittajille erityisellä asiakirjalla veloituksetta ja hyvissä ajoin ennen yhteissijoitusyrityksen osuuksien merkitsemistä, jotta ne auttaisivat sijoittajia tekemään perusteltuja sijoituspäätöksiä. Avaintietojen olisi sisällettävä ainoastaan keskeiset tiedot, joita tarvitaan tällaisten päätösten tekemiseen. Avaintietojen sisältämien tietojen luonne olisi yhdenmukaistettava täysimääräisesti asianmukaisen sijoittajansuojan ja vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Avaintiedot olisi esitettävä lyhyesti. Yksi lyhyehkö asiakirja, jossa tiedot esitetään määrättyssä järjestyksessä, on asianmukaisin tapa saavuttaa esityksessä yksityissijoittajien vaatima selkeys ja yksinkertaisuus, ja sen avulla olisi voitava tehdä hyödyllisiä vertailuja erityisesti sijoituspäätökseen liittyvistä kustannuksista ja riskiprofilista.
- (60) Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa verkkosivustonsa erillisessä osiossa julkisesti saataville sijoittajalle annettavat avaintiedot kaikista kyseisessä jäsenvaltiossa luvan saaneista yhteissijoitusyrityksistä.
- (61) Sijoittajalle annettavat avaintiedot olisi laadittava kaikista yhteissijoitusyrityksistä. Rahastoyhtiöiden tai tapauksen mukaan sijoitusyhtiöiden olisi annettava avaintiedot asianomaisille elimille käytössä olevan jakelumenetelmän mukaisesti (suoramyynti tai välitysmyynti). Välittäjien olisi annettava avaintiedot asiakkaille ja mahdollisille asiakkaille.
- (62) Yhteissijoitusyritysten pitäisi voida markkinoida osuuksiaan muissa jäsenvaltioissa edellyttäen, että noudatetaan ilmoitusmenettelyä, joka perustuu entistä parempaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliseen viestintään. Kun yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimittaneet kaikki tarvittavat ilmoitusasiakirjat, yhteissijoitusyrityksen vastaanottavalla jäsenvaltiolla ei pitäisi olla mahdollisuutta vastustaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen pääsyä markkinoilleen tai kyseenalaistaa asianomaisen toisen jäsenvaltion myöntämää lupaa.
- (63) Yhteissijoitusyritysten pitäisi voida markkinoida osuuksiaan sillä edellytyksellä, että ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen järjestelyistä, joiden avulla suoritetaan maksut osuudenhaltijoille, ostetaan takaisin tai lunastetaan osuuksia sekä annetaan saataville tiedot, jotka yhteissijoitusyritysten on annettava.
- (64) Jotta voitaisiin helpottaa yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinointia yli rajojen, olisi sen jälkeen, kun yhteissijoitusyritys on päässyt yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoille, valvottava, että yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinointiseksi tehty järjestelyt ovat kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten menettelyiden mukaisia. Valvonnassa voitaisiin tarkastaa markkinointiseksi tehtyjen järjestelyjen, erityisesti jakelujärjestelyjen, asianmukaisuus ja sen vaatimuksen täyttäminen, että mainonta on asiallista ja selkeää eikä ole harhaanjohtavaa. Tällä direktiivillä ei saisi estää vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia tarkastamasta, että mainonta, johon eivät sisälly sijoittajalle annettavat avaintiedot, tarjousesite eivätkä vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus, on sopusoinnussa kansallisen lainsäädännön kanssa ennen kuin yhteissijoitusyritys saa käyttää sitä, edellyttäen että tällainen valvonta on syrjimätöntä ja että sillä ei estetä kyseisen yhteissijoitusyrityksen pääsyä markkinoille.
- (65) Oikeusvarmuuden lisäämiseksi on tarpeen varmistaa, että yhteissijoitusyritys, joka markkinoi osuuksiaan yli rajojen, voi helposti saada sähköisessä muodossa olevina julkaisuina sekä kansainvälisellä rahoituslalla yleisesti käytetyllä kielellä täydelliset tiedot yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka liittyvät erityisesti yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinointiseksi tehtyihin järjestelyihin. Tällaiseen julkaisemiseen liittyviin vastuihin sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.

- (66) Jotta voitaisiin helpottaa yhteissijoitusyrityksen pääsyä muiden jäsenvaltioiden markkinoille, yhteissijoitusyritykseltä olisi edellytettävä, että se kääntää ainoastaan sijoittajalle annettavat avaintiedot yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle. Avaintiedoissa olisi ilmoitettava, millä kielellä tai kielillä muut pakolliset asiakirjat sekä lisätiedot ovat saatavissa. Yhteissijoitusyritysten olisi vastattava käännösten laadinnasta, ja niiden olisi päätettävä, tarvitaanko epävirallinen vai virallinen käännös.
- (67) Jotta voitaisiin helpottaa pääsyä muiden jäsenvaltioiden markkinoille, on tärkeää ilmoittaa ilmoitusmaksut.
- (68) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisatoriset toimenpiteet, joiden avulla kansalliset viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, mukaan luettuina kyseisten viranomaisten kahden- tai monenväliset järjestelyt, joilla voitaisiin sopia tehtävien vapaaehtoisesta siirtämisestä.
- (69) On tarpeen lähentää toimivaltaisten viranomaisten valtuuksia, jotta tämä direktiivi pantaisiin yhdenmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Tehokas valvonta olisi voitava taata kaikille yhteisillä vähimmäisvaltuuksilla, jotka vastaisivat toimivaltaisille viranomaisille muulla rahoituspalveluja koskevalla yhteisön lainsäädännöllä annettuja valtuuksia. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi säädettävä tämän direktiivin rikkomista koskevista seuraamuksista, joihin voi kuulua rikosoikeudellisia tai hallinnollisia seuraamuksia, ja tämän direktiivin rikkomisiin sovellettavista hallinnollisista toimenpiteistä. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava tarvittavat toimenpiteet kyseisten seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi.
- (70) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojen vaihtoa, sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita.
- (71) Rajat ylittävien palveluiden tarjoamista varten asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille olisi määritettävä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti selkeä toimivalta mahdollisten aukkojen tai päällekkäisyyksien poistamiseksi.
- (72) Tämän direktiivin säännökset, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien tehokasta hoitamista, kattavat konsolidoidun valvonnan, jonka on kohdistuttava yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen silloin, kun yhteisön oikeudessa niin säädetään. Näissä tapauksissa niiden viranomaisten, joilta lupaa haetaan, on pystyttävä nimeämään kyseisen yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen konsolidoitua valvontaa varten toimivaltaiset viranomaiset.
- (73) Kotijäsenvaltion valvonnan periaate edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat tai epäävät luvan tapauksissa, joissa esimerkiksi toimitasuunnitelmien sisällön, toiminnan alueellisen jakautumisen tai tosiasiallisesti harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on valinnut jonkin jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa.
- (74) Tietynlainen käyttäytyminen, kuten petos tai sisäpiiririkkomukset, saattaa vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakaukseen ja sen eheyteen silloinkin, kun se koskee muita yrityksiä kuin yhteissijoitusyrityksiä tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavia yrityksiä.
- (75) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai elinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän vakautta. Vaihdetujen tietojen vastaanottajien määrän olisi kuitenkin pysyttävä erittäin rajoitettuna toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.
- (76) On tarpeen säätää, millä edellytyksillä annetaan valtuudet edellä mainittuun tietojen vaihtoon.
- (77) Silloin kun on säädetty, että tietoja saa ilmaista ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaiset voivat tarvittaessa asettaa suostumuksensa antamiselle tiukat edellytykset.
- (78) Olisi myös annettava valtuudet tietojen vaihtamiseen yhtäältä toimivaltaisten viranomaisten ja toisaalta keskuspankkien, rahapoliittisina viranomaisina keskuspankkien kanssa samanlaisen tehtävän omaavien elinten tai tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevien muiden viranomaisten kesken.
- (79) Yhteissijoitusyritysten luvan myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten sekä kyseiseen luvan myöntämiseen ja valvontaan myötävaikuttavien yritysten osalta tähän direktiiviin olisi sisällytettävä samanlainen salassapitovelvollisuus ja samanlainen mahdollisuus tietojen vaihtamiseen kuin luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten osalta on säädetty.
- (80) Yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi ja yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen asiakkaiden suojaamiseksi tilintarkastajien olisi oltava velvollisia viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, kun he tehtäviensä suorittaessaan saavat tässä direktiivissä säädettyllä tavalla tietoonsa seikkoja, joilla todennäköisesti on vakava vaikutus yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen rahoitustilanteeseen tai sen hallinnon ja kirjanpidon järjestelmään.

- (81) Tämän direktiivin päämäärän kannalta jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtävänsä yrityksessä, jolla on läheiset sidokset yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen.
- (82) Tilintarkastajien velvollisuus tarvittaessa ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille yhteissijoitusyritystä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaa yritystä koskevista tietyistä seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin yhteissijoitusyrityksessä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavassa yrityksessä, ei yksinään vaikuta heidän tehtäviensä luonteeseen tuossa yksikössä eikä tapaan, jolla heidän on hoidettava tehtävänsä tällaisessa yksikössä.
- (83) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa kansallisiin verotusta koskeviin sääntöihin, mukaan luettuina järjestelyt, joita jäsenvaltiot voivat edellyttää varmistaakseen näiden sääntöjen noudattamisen alueellaan.
- (84) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (85) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet. Rahastoyhtiöiden osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä toimenpiteitä, joilla määritetään organisaatiovaatimuksia, risikohallintaa, eturistiriitoja ja käytännösääntöjä koskevat yksityiskohdat. Säilytysyhteisöjen osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla määritetään ne toimenpiteet, jotka säilytysyhteisöjen on toteutettava suorittaakseen tehtävänsä suhteessa yhteissijoitusyritykseen, jota hoitaa rahastoyhtiö, joka on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioon, ja yksilöidään säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön väliseen sopimukseen sisällytettävät tiedot. Kyseisillä toimenpiteillä olisi helpotettava rahastoyhtiöille ja säilytysyhteisöille kuuluvien velvollisuuksien yhtenäistä soveltamista, mutta niitä ei kuitenkaan saisi asettaa ehdoksi rahastoyhtiöiden oikeudelle harjoittaa niiden kotijäsenvaltiossa myönnetyn toimiluvan mukaista toimintaa kaikkialla yhteisössä perustamalla sivuliikkeitä tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta, yhteissijoitusyrityksen hoito toisessa jäsenvaltiossa mukaan luettuna.
- (86) Sulautumisten osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää osuudenhaltijoille annettavien tietojen tarkka sisältö, esitysmuoto ja antamistapa.
- (87) Master-feeder-rakenteiden osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus yksilöidä master-yhteissijoitusyrityksen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen sopimuksen tai liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäisten sääntöjen taikka niiden säilytysyhteisöjen tai tilintarkastajien välisen tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sisältö, määrittää asianmukaiset toimenpiteet niiden varojen nettoarvon laskenta- ja julkistamispäivän ajoituksen koordinoimiseksi, jotta voidaan välttää markkinoiden ajoituksen hyväksikäyttäminen, ja määrittää master-rahaston sulautumisen vaikutukset feeder-rahaston toimiluvan myöntämiseen, master-rahastosta johtuvat sääntöjenvastaisuudet, joista on ilmoitettava feeder-rahastolle, niiden tietojen esitystapa ja -muoto, jotka on annettava osuudenhaltijoille yhteissijoitusyrityksen muuntuessa feeder-yhteissijoitusyritykseksi, menettely, jolla arvioidaan ja tarkastetaan varojen siirto feeder-rahastolta master-rahastolle, ja feeder-rahaston säilytysyhteisön tehtävä tässä prosessissa.
- (88) Tietojen julkistamiseen liittyvien säännösten osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline, sijoittajalle annettavien avaintietojen tarkka sisältö tyhjentävästi sekä niiden muoto ja esitystapa ottaen huomioon asianomaisten yhteissijoitusyritysten erilainen luonne tai osat, ja erityisehdot avaintietojen toimittamiselle muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.
- (89) Ilmoittamisen osalta komissiolle olisi siirrettävä toimivalta toteuttaa toimenpiteitä, joilla on tarkoitus määrittää sovellettavia paikallisia sääntöjä koskevien niiden tietojen laajuus, jotka vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava, sekä tekniset tiedot vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta saada yhteissijoitusyrityksiä koskevia tallennettuja ja päivitettyjä asiakirjoja.
- (90) Komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta muun muassa selvittää määritelmiä, mukauttaa käsitteistöä ja muotoilla määritelmiä yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti.
- (91) Koska 85–90 kappaleessa tarkoitettut toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettävä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (92) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niihin kuuluu yhteisön tasolla sovellettavien yhteisiä osia sisältävien sääntöjen laatiminen, vaan ne voidaan näiden sääntöjen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (93) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan uudelleenlaadittavien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (94) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määraikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.
- (95) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,
- OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

SISÄLTÖ

I LUKU	KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	1–4 artikla
II LUKU	LUVAN MYÖNTÄMINEN YHTEISSIJOITUSYRITYKSELLE	5 artikla
III LUKU	RAHASTOYHTIÖIDEN VELVOITTEET	
1 JAKSO	Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset	6–8 artikla
2 JAKSO	Suhteet kolmansiin maihin	9 artikla
3 JAKSO	Toiminnan harjoittamisen edellytykset	10–15 artikla
4 JAKSO	Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus	16–21 artikla
IV LUKU	SÄILYTYSYHTEISÖN VELVOITTEET	22–26 artikla
V LUKU	SIJOITUSYHTIÖIDEN VELVOITTEET	
1 JAKSO	Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset	27–29 artikla
2 JAKSO	Toiminnan harjoittamisen edellytykset	30 ja 31 artikla
3 JAKSO	Säilytisyhteisön velvoitteet	32–36 artikla
VI LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN SULAUTUMINEN	
1 JAKSO	Periaate, luvat ja hyväksyminen	37–40 artikla
2 JAKSO	Kolmannen osapuolen harjoittama valvonta, osuudenhaltijoille tiedottaminen ja osuudenhaltijoiden muut oikeudet	41–45 artikla
3 JAKSO	Kustannukset ja voimaantulo	46–48 artikla
VII LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYKSEN SIJOITUSPOLITIIKKAA KOSKEVAT VELVOITTEET	49–57 artikla
VIII LUKU	MASTER-FEEDER-RAKENTEET	
1 JAKSO	Soveltamisala ja hyväksyminen	58 ja 59 artikla
2 JAKSO	Feeder-yhteissijoitusryityksiä ja master-yhteissijoitusryityksiä koskevat yhteiset säännökset	60 artikla
3 JAKSO	Säilytisyhteisöt ja tilintarkastajat	61 ja 62 artikla
4 JAKSO	Feeder-yhteissijoitusryityksen antamat pakolliset tiedot ja sen harjoittama mainonta	63 artikla
5 JAKSO	Olemassa olevan yhteissijoitusryityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusryitykseksi ja master-yhteissijoitusryityksen vaihtaminen	64 artikla
6 JAKSO	Velvoitteet ja toimivaltaiset viranomaiset	65–67 artikla
IX LUKU	SIJOITTAJILLE ANNETTAVIA TIETOJA KOSKEVAT VELVOITTEET	
1 JAKSO	Tarjousesitteen ja määräaikaikatsauksien julkistaminen	68–75 artikla
2 JAKSO	Muiden tietojen julkistaminen	76 ja 77 artikla
3 JAKSO	Sijoittajalle annettavat avaintiedot	78–82 artikla

X LUKU	YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN YLEISET VELVOLLISUUDET	83–90 artikla
XI LUKU	ERITYISET SÄÄNNÖKSET YHTEISSIJOITUSYRITYKSISTÄ, JOTKA MARKKINOIVAT OSUUKSIAAN MUISSA JÄSENVALTIOISSA KUIN SIOITTAUTUMISVALTIOSSAAN	91–96 artikla
XII LUKU	SÄÄNNÖKSET TOIMILUVAN MYÖNTÄMISESTÄ JA VALVONNASTA VASTUUSSA OLEVISTA VIRANOMAISISTA	97–110 artikla
XIII LUKU	EUROOPAN ARVOPAPERIKOMITEA	111 ja 112 artikla
XIV LUKU	POIKKEUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	
1 JAKSO	Poikkeukset	113 ja 114 artikla
2 JAKSO	Siirtymä- ja loppusäännökset	115–119 artikla
LIITE I	A ja B luettelo	
LIITE II	Yhteiseen salkunhoitoon kuuluvat tehtävät	
LIITE III		
A osa	Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista	
B osa	Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle asetetuista määräajoista	
IV LIITE	Vastaavuustaulukko	

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT*1 artikla*

1. Tätä direktiiviä sovelletaan siirtokelpoihin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioiden alueelle.

2. Yhteissijoitusyrityksellä tarkoitetaan tässä direktiivissä, jollei 3 artiklasta muuta johdu, yritystä:

- jonka ainoana tarkoituksena on yleisöltä hankittujen varojen yhteinen sijoittaminen 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtokelpoihin arvopapereihin tai muuhun helposti rahaksi muutettavaan rahoitusomaisuuteen ja joka toimii riskin hajauttamisen periaatteella; ja
- jonka osuudet on haltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava suoraan tai välillisesti tämän yrityksen varoilla. Yhteissijoitusyrityksen toimenpide, jonka tarkoituksena on varmistaa, ettei sen osuuksien pörssi-arvo poikkea merkittävästi niiden nettoarvosta, rinnastetaan takaisinostoon tai lunastukseen.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että yhteissijoitusyritys koostuu useasta alarahastosta.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu yritys voidaan perustaa joko sopimusoikeudellisten säännösten (rahastoyhtiöiden hoidossa olevat sijoitusrahastot), trusteja koskevien säännösten ("unit trust") tai yhtiöjärjestyksen (sijoitusyhtiöt) nojalla.

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 'sijoitusrahastolla' myös "unit trustia";
- 'yhteissijoitusyrityksen osuuksilla' myös yhteissijoitusyrityksen osakkeita.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta sijoitusyhtiöihin, joiden varat on tytäryhtiöiden välityksellä sijoitettu pääasiassa muulla tavalla kuin siirtokelpoihin arvopapereihin.

5. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisia yhteissijoitusyrityksiä, joihin sovelletaan tätä direktiiviä, muuttamasta itseään sellaisiksi yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviksi yrityksiksi, joihin ei sovelleta tätä direktiiviä.

6. Ellei pääoman liikkeitä koskevasta yhteisön oikeuden säännöksistä ja määräyksistä sekä 91 ja 92 artiklasta ja 108 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta muuta johdu, jäsenvaltio ei saa tämän direktiivin kattamalla alalla soveltaa toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneisiin yhteissijoitusyrityksiin taikka niiden liikkeeseen laskemiin osuuksiin muita säännöksiä, jos nämä yhteissijoitusyritykset markkinoivat osuuksiaan kyseessä olevan jäsenvaltion alueella.

7. Jäsenvaltio voi asettaa alueelleen sijoittautuneille yhteissijoitusyrityksille vaatimuksia, jotka ovat ankarampia kuin mitä tässä direktiivissä säädetään, tai lisävaatimuksia edellyttäen, että näitä vaatimuksia ja lisävaatimuksia sovelletaan yleisesti ja ne eivät ole ristiriidassa tämän direktiivin säännösten kanssa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun soveltamista.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'säilytysyhteisöllä' 22 ja 32 artiklassa tarkoitetut tehtävät hoitaakseen saanutta laitosta, johon sovelletaan muita IV luvun ja V luvun 3 jakson säännöksiä;
- b) 'rahastoyhtiöllä' yhtiötä, jonka tavanomaisena liiketoimintana on sijoitusrahastojen tai sijoitusyhtiöiden muodossa toimivien yhteissijoitusyritysten hoitaminen (yhteissijoitusyrityksen yhteinen salkunhoito);
- c) 'rahastoyhtiön kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa rahastoyhtiöllä on sääntömääräinen kotipaikka;
- d) 'rahastoyhtiön vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole rahastoyhtiön kotijäsenvaltio mutta jossa rahastoyhtiöllä on sivuliike tai jossa se tarjoaa palvelujaan;
- e) 'yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa yhteissijoitusyritykselle on myönnetty lupa 5 artiklan mukaisesti;
- f) 'yhteissijoitusyrityksen vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka ei ole yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio mutta jossa yhteissijoitusyrityksen osuuksia markkinoidaan;
- g) 'sivuliikkeellä' liiketoimipaikkaa, joka on rahastoyhtiön osa, joka ei ole oikeushenkilö ja joka tarjoaa rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan mukaisia palveluja;
- h) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia, jotka kukin jäsenvaltio nimeää 97 artiklan mukaisesti;
- i) 'läheisillä sidoksilla' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde:
 - i) 'omistusyhteyden' kautta, millä tarkoitetaan suoraa tai määräysvallan kautta välillistä vähintään 20 prosentin omistusta yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta; tai
 - ii) 'määräysvallan' kautta, millä tarkoitetaan konsolidoiduista tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 13 päivänä kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽¹⁾ 1 ja 2 artiklassa määriteltyä 'emoyrityksen' ja 'tytäryrityksen' välistä suhdetta kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai samankaltaista minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välistä suhdetta;
- j) 'määräosuudella' sellaista suoraa tai välillistä omistusosuutta rahastoyhtiössä, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänioikeuksista tai jolla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti sen rahastoyhtiön johtamiseen, jossa määräosuus on;
- k) 'alkupääomalla' direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuja varoja;
- l) 'omilla varoilla' direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 1 jaksossa tarkoitettuja omia varoja;
- m) 'pysyvällä välineellä' sellaista välinettä, jonka avulla sijoittaja voi tallentaa hänelle henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että ne ovat saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;
- n) 'siirtokelpoisilla arvopapereilla':
 - i) yhtiöiden osakkeita ja vastaavia arvopapereita (jäljempänä 'osakkeet');
 - ii) joukkovelkakirjalainoja ja muita arvopaperistettuja velkamuotoja (jäljempänä 'joukkovelkakirjat');
 - iii) muita jälkimarkkinakelpoisia arvopapereita, joihin liittyy oikeus hankkia tällaisia siirtokelpoisia arvopapereita merkitsemällä tai vaihtamalla;
- o) 'rahamarkkinavälineillä' välineitä, joilla tavallisesti käydään kauppaa rahamarkkinoilla ja jotka voidaan muuttaa helposti rahaksi ja joiden arvo voidaan tarkasti määritellä koska tahansa;
- p) 'sulautumisilla' operaatiota:
 - i) jossa yksi tai useampi yhteissijoitusyritys taikka sen tai niiden alarahasto tai alarahastot, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa toiselle toiminnassa olevalle yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys', ja antaa osuudenhaltijoilleen vastikkeeksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksia ja mahdollisesti rahavastikkeen, joka saa olla enintään 10 prosenttia näiden osuuksien nettoarvosta;
 - ii) jossa kaksi yhteissijoitusyritystä tai sitä useampi taikka niiden alarahastot, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', siirtää purkautumishetkellään selvitysmenettelyttä kaikki varansa ja vastuunsa muodostamalleen yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys', ja antaa osuudenhaltijoilleen vastikkeeksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksia ja mahdollisesti rahavastikkeen, joka saa olla enintään 10 prosenttia näiden osuuksien nettoarvosta;
 - iii) jossa yksi tai useampi yhteissijoitusyritys taikka sen tai niiden alarahasto, jäljempänä 'sulautuva yhteissijoitusyritys', joka on toiminnassa, kunnes kaikki vastuut on vapautettu, siirtää kaikki nettovaransa saman yhteissijoitusyrityksen toiselle alarahastolle, muodostamalleen yhteissijoitusyritykselle tai toiselle toiminnassa olevalle yhteissijoitusyritykselle tai sen alarahastolle, jäljempänä 'vastaanottava yhteissijoitusyritys';

⁽¹⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

- q) 'rajat ylittävällä sulautumisella':
- i) sellaisten yhteissijoitusyritysten sulautumista, joista ainakin kaksi on sijoittautunut eri jäsenvaltioihin; tai
 - ii) samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten sulautumista vastaperustettuun, toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen yhteissijoitusyritykseen;
- r) 'kotimaisella sulautumisella' samaan jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhteissijoitusyritysten sulautumista silloin, kun ainakin yhdestä sulautumiseen osallistuvasta yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa liitteessä II tarkoitettut tehtävät luetaan rahastoyhtiön tavanomaiseen toimintaan.

3. Edellä olevaa 1 kohdan g alakohtaa sovellettaessa kaikkia rahastoyhtiön samaan jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivuliikkeenä, kun rahastoyhtiön päätoimipaikka on toisessa jäsenvaltiossa.

4. Edellä olevan 1 kohdan i alakohdan ii alakohtaa sovellettaessa:

- a) tytäryrityksen tytäryritystä pidetään myös sen emoyrityksen tytäryrityksenä, joka on näiden yritysten johdossa;
- b) tilanteissa, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka sitä useampi on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan henkilöön, näiden henkilöiden välillä katsotaan niin ikään olevan läheinen sidos.

5. Edellä olevan 1 kohdan j alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY (¹) 9 ja 10 artiklassa tarkoitettut äänioikeudet.

6. Edellä olevan 1 kohdan l alakohtaa sovellettaessa direktiivin 2006/49/EY 13–16 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

7. Edellä olevan 1 kohdan n alakohtaa sovellettaessa 51 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ja välineitä ei lueta siirtokelpoisiin arvopapereihin.

3 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin yrityksiin:

- a) suljetut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset;
- b) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka hankkivat pääomaan yhteisöissä tai jollakin sen alueella, mutta eivät markkinoi siellä osuuksiaan yleisölle;

- c) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joiden osuuksia voidaan rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaan myydä yleisölle ainoastaan kolmansissa maissa;
- d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, jotka kuuluvat siinä jäsenvaltiossa, johon tällaiset yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset ovat sijoittautuneet, säännöksillä tai määräyksillä määriteltyihin ryhmiin, joihin VII luvun ja 83 artiklan säännösten soveltaminen ei huomioon ottaen näiden yritysten sijoitus- ja lainanottopolitiikka ole aiheellista.

4 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa yhteissijoitusyrityksen katsotaan olevan sijoittautunut kotijäsenvaltioon.

II LUKU

LUVAN MYÖNTÄMINEN YHTEISSIJOITUSYRITYKSELLE

5 artikla

1. Yhteissijoitusyritys ei saa harjoittaa toimintaa yhteissijoitusyrityksenä, ellei sille ole annettu lupaa tämän direktiivin mukaisesti.

Tällainen lupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Sijoitusrahastolle voidaan antaa lupa ainoastaan, jos sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät rahastoyhtiön kyseisen sijoitusrahaston hoitamista koskevan hakemuksen, rahaston säännöt sekä säilytysyhteisön valinnan. Sijoitusyhtiölle voidaan antaa lupa ainoastaan, jos sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät sekä sen perustamisasiakirjat että säilytysyhteisön valinnan ja tarvittaessa nimetyn rahastoyhtiön kyseisen sijoitusyhtiön hoitamista koskevan hakemuksen.

3. Jos yhteissijoitusyritys ei ole sijoittautunut rahastoyhtiön kotijäsenvaltioon, yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava rahastoyhtiön yhteissijoitusyrityksen hoitamista koskeva hakemus 20 artiklan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Luvan myöntämisen ehdoksi ei saa asettaa vaatimusta, että yhteissijoitusyritystä hoitaa rahastoyhtiö, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, tai että rahastoyhtiö harjoittaa toimintaa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai siirtää toimintoja sinne.

4. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle lupaa, jos:

- a) ne toteavat, että sijoitusyhtiö ei täytä V luvussa säädettyjä vaatimuksia; tai
- b) rahastoyhtiöllä ei ole kotijäsenvaltiossaan lupaa hoitaa yhteissijoitusyrityksiä.

(¹) EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

Rahastoyhtiölle tai tarvittaessa sijoitusyhtiölle on ilmoitettava kahden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko yhteissijoitusyritykselle myönnetty lupa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 29 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa antaa yhteissijoitusyritykselle lupaa, jos säilytysyhteisön johtajat eivät ole riittävän hyvämaineisia tai jos heillä ei ole riittävästi kokemusta erityisesti sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita heidän on tarkoitus hoitaa. Tätä varten säilytysyhteisön johtajien sekä heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille.

Johtajilla tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai perustamisasiakirjojen mukaan edustavat säilytysyhteisöä tai jotka tosiasiallisesti määräävät säilytysyhteisön toimintalinjasta.

5. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää lupaa, jos yhteissijoitusyritys ei laillisesti (esimerkiksi rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen sisältämän säännöksen vuoksi) voi markkinoida osuuksiaan kotijäsenvaltiossaan.

6. Rahastoyhtiötä tai säilytysyhteisöä ei saa vaihtaa toiseen eikä rahaston sääntöjä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoja saa muuttaa ilman yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymistä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuista laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka koskevat yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa, on helposti saatavissa tietoa etätietona tai sähköisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot ovat saatavissa vähintään yhdellä kansainvälisellä rahoitusallalla yleisesti käytetyllä kielellä ja että ne annetaan selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla ja pidetään ajan tasalla.

III LUKU

RAHASTOYHTIÖIDEN VELVOITTEET

1 JAKSO

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset

6 artikla

1. Rahastoyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää toimilupaa. Rahastoyhtiölle tämän direktiivin mukaisesti myönnetty toimilupa on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Rahastoyhtiö ei saa harjoittaa muuta toimintaa kuin tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamista; tämän ohessa se saa kuitenkin hoitaa sellaisia muita yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan ja joiden osalta rahastoyhtiön toiminnan vakautta valvotaan, mutta joiden osuuksia ei voida markkinoida muissa jäsenvaltioissa tämän direktiivin nojalla.

Tätä direktiiviä sovellettaessa yhteissijoitusyritysten hoitamiseen kuuluvat myös liitteessä II tarkoitettut tehtävät.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa rahastoyhtiölle toimiluvan yhteissijoitusyritysten hoidon lisäksi seuraavien palvelujen tarjoamiseen:

- a) sijoitussalkkujen hoito, eläkerahastojen omistamien sijoitussalkkujen hoito mukaan luettuna, sijoittajien antamien valtuutusten mukaisesti, harkinnanvaraisesti ja asiakaskohtaisesti silloin, kun sijoitussalkkuihin sisältyy yksi tai useampi direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetelluista rahoitusvälineistä; ja
- b) liitännäispalveluina:
 - i) sijoitusneuvonta, joka koskee yhtä tai useampaa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetelluista rahoitusvälineistä;
 - ii) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuk-sien säilytys ja hallinnointi.

Rahastoyhtiöille ei voida antaa tämän direktiivin mukaisesti toimilupaa vain tässä kohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseen tai liitännäispalvelujen tarjoamiseen ilman, että sille on annettu toimilupa ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen palvelujen tarjoamiseksi.

4. Direktiivin 2004/39/EY 2 artiklan 2 kohtaa sekä 12, 13 ja 19 artiklaa sovelletaan tämän artiklan 3 kohdassa mainittuihin rahastoyhtiöiden tarjoamiin palveluihin.

7 artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää rahastoyhtiölle toimilupaa, jos:

- a) rahastoyhtiöllä ei ole vähintään 125 000 euron alkupää-omaa, kun otetaan huomioon seuraavaa:
 - i) mikäli rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvo ylittää 250 000 000 euroa, rahastoyhtiöltä on edellytettävä enemmän omia varoja, joiden määrän on oltava 0,02 prosenttia rahastoyhtiön sijoitussalkkujen arvon siitä määrästä, joka ylittää 250 000 000 euroa, mutta vaadittavan alkupääoman ja lisävarojen kokonaismäärä ei kuitenkaan saa ylittää 10 000 000:aa euroa;
 - ii) tätä kohtaa sovellettaessa rahastoyhtiön sijoitussalkkuiksi on katsottava seuraavat sijoitussalkut:
 - rahastoyhtiön hoitamat sijoitusrahastot mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkaan sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella,

- sijoitusyhtiöt, joiden rahastoyhtiöksi rahastoyhtiö on nimetty,
 - muut rahastoyhtiön hoitamat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset mukaan luettuna sijoitussalkut, joiden hoitotehtävän se on siirtänyt toiselle, lukuun ottamatta kuitenkin sijoitussalkkuja, joita se hoitaa toimeksiannon perusteella;
- iii) näissä vaatimuksissa asetetuista määristä huolimatta rahastoyhtiön omien varojen määrä ei missään vaiheessa saa alittaa direktiivin 2006/49/EY 21 artiklassa säädettyä määrää;
- b) henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat rahastoyhtiötä, eivät ole riittävän hyvämaineisia eikä heillä ole riittävästi kokemusta myös sen tyyppisistä yhteissijoitusyrityksistä, joita rahastoyhtiö hoitaa; rahastoyhtiötä tosiasiallisesti johtavien henkilöiden sekä heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, ja vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä rahastoyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset;
- c) toimilupahakemuksessa ei ole liitteenä toimintaohjelmaa, jossa selvitetään vähintään rahastoyhtiön organisaatiokerke; ja
- d) rahastoyhtiön pääkonttori ja sääntömääräinen kotipaikka eivät sijaitse samassa jäsenvaltiossa.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiölle luvan alittaa a alakohdan i alakohdassa tarkoitetun omien lisävarojen määrän enintään 50 prosentilla, jos yhtiöllä on sellaisen luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen antama takaus vastaavalle määrälle, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, jossa kyseiseen luottolaitokseen tai vakuutusyritykseen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyjä.

2. Jos sijoitusyhtiön ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan vain, jos nämä läheiset sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun rahastoyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava rahastoyhtiötä toimittamaan niille tiedot, joita ne tarvitsevat valvoakseen jatkuvasti tämän kohdan mukaisten edellytysten täyttymistä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

4. Rahastoyhtiö voi aloittaa toimintansa heti, kun toimilupa on myönnetty.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla rahastoyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos rahastoyhtiö:

- a) ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
- d) ei enää täytä direktiivin 2006/49/EY mukaisia vaatimuksia silloin, kun sen toimilupa kattaa myös tämän direktiivin 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun harkinnanvaraisen salkunhoidon;
- e) on vakavalla tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
- f) kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

8 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa rahastoyhtiötoiminnan aloittamista varten ennen kuin niille on ilmoitettu sellaiset rahastoyhtiön osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joilla on määräosuuksia rahastoyhtiössä, sekä näiden määräosuuksien suuruus.

Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa, jos ne eivät ole vakuuttuneita ensimmäisessä alakohdassa mainittujen osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, ottaen huomioon tarve varmistaa rahastoyhtiön järkevä ja vakaa johtaminen.

2. Jos kyse on sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeestä, jonka sääntömääräinen kotipaikka on yhteisön ulkopuolella ja joka on aloittamassa tai harjoittaa toimintaa, jäsenvaltiot eivät saa soveltaa säännöksiä, jotka johtavat suotuisampaan kohteluun kuin sellaisen rahastoyhtiön sivuliikkeen kohtelu, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jäsenvaltiossa.

3. Asianomaisten toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia on kuultava etukäteen toimiluvan myöntämisestä sellaiselle rahastoyhtiölle:

- a) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen tytäryritys;

- b) joka on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen rahastoyhtiön, sijoituspalveluyrityksen, luottolaitoksen tai vakuutusyrityksen emoyrityksen tytäryritys; tai
- c) jossa määräysvaltaa käyttävät samat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa rahastoyhtiössä, sijoituspalveluyrityksessä, luottolaitoksessa tai vakuutusyrityksessä.

2 JAKSO

Suhteet kolmansiin maihin

9 artikla

1. Suhteista kolmansiin maihin säädetään direktiivin 2004/39/EY 15 artiklan asianomaisissa säännöksissä.

Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2004/39/EY 15 artiklassa tarkoitetuilla ilmauksilla 'sijoituspalveluyritys' ja 'sijoituspalveluyritykset' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä' ja 'rahastoyhtiöitä'; direktiivin 2004/39/EY 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla ilmauksella 'sijoituspalvelujen tarjoamisen yhteydessä' tarkoitetaan ilmausta 'palvelujen tarjoamisen yhteydessä'.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niistä yleisistä vaikeuksista, joita yhteissijoitusyrityksillä on osuuksiensa markkinoinnissa kolmannessa maassa.

3 JAKSO

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

10 artikla

1. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että rahastoyhtiö, jolle ne ovat myöntäneet toimiluvan, täyttää jatkuvasti 6 artiklassa sekä 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut edellytykset.

Rahastoyhtiön omien varojen määrä ei saa alittaa 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltä tasoa. Jos näin kuitenkin käy, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos olosuhteet sen oikeuttavat, antaa tällaisille yrityksille määrärajan, jonka kuluessa niiden on korjattava tilanteensa tai lopetettava toimintansa.

2. Rahastoyhtiön toiminnan vakauden valvonnasta vastaavat sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset riippumatta siitä, perustaako rahastoyhtiö sivuliikkeen tai tarjoaako se palveluja toisessa jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin niiden säännösten soveltamista, joissa vastuu asetetaan rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

11 artikla

1. Määräsuuksiin rahastoyhtiössä sovelletaan niitä sääntöjä, jotka on asetettu direktiivin 2004/39/EY 10, 10 a ja 10 b artiklassa.

2. Tätä direktiiviä sovellettaessa direktiivin 2004/39/EY 10 artiklassa tarkoitetuilla ilmauksilla 'sijoituspalveluyritys' ja 'sijoituspalveluyritykset' tarkoitetaan 'rahastoyhtiötä' ja 'rahastoyhtiöitä'.

12 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden rahastoyhtiöiden on aina noudatettava tämän direktiivin mukaisesti luvan saaneiden yhteissijoitusyritysten hoitamisen osalta.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten luonne huomioon ottaen, vaadittava, että kullakin rahastoyhtiöllä

- a) on järkevä hallinto- ja tilinpitokäytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitettut valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin omaan lukuun sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan vähintään varmistaa, että jokaisesta liiketoimesta, jossa yhteissijoitusyritys on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisajankohta ja -paikka ja että rahastoyhtiön hoitamien yhteissijoitusyritysten varat sijoitetaan rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen sekä voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti;

- b) on sellainen rakenne ja organisaatio, että yhtiön ja sen asiakkaiden, kahden sen asiakkaan, jonkun sen asiakkaan ja jonkun yhteissijoitusyrityksen tai kahden yhteissijoitusyrityksen välisistä eturistiriidoista yhteissijoitusyritykselle tai asiakkaille aiheutuvat riskit rajoitetaan mahdollisimman vähäin.

2. Rahastoyhtiö, jonka toimilupa kattaa myös 6 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen harkinnanvaraisen salkunhoidon:

- a) ei saa sijoittaa sijoittajan salkkua tai osaa siitä hoitamiensa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, ellei se ole saanut tähän asiakkaalta etukäteen yleishyväksyntää;

- b) on 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY ⁽¹⁾ säännösten alainen.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

3. Komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja käytäntöjä ja järjestyksiä sekä 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eturistiriitojen rajoittamiseen liittyviä rakenteita ja organisaatiovaatimuksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta 116 artiklan soveltamista.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

13 artikla

1. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännössä sallitaan se, että rahastoyhtiö siirtää liiketoimintansa tehostamiseksi yhden tai useamman omista tehtävistään kolmansille osapuolille, kaikkien seuraavien edellytysten on täyttyttävä:

- a) rahastoyhtiön on ilmoitettava siitä asianmukaisella tavalla kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille; rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot viipymättä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille;
- b) toimeksianto ei saa estää rahastoyhtiön tehokasta valvontaa eikä se varsinkaan saa estää rahastoyhtiötä toimimasta eikä hoitamasta yhteissijoitusyritystä sijoittajien parhaan edun mukaisesti;
- c) mikäli tehtävien siirto koskee sijoitusten hoitoa, toimeksianto on annettava ainoastaan yrityksille, jotka ovat saaneet toimiluvan tai jotka on rekisteröity varojen hoidon suorittamista varten ja joiden toiminnan vakautta valvotaan; tehtävien siirron on oltava rahastoyhtiöiden määräajoin vahvistamien, sijoitusten hajauttamisperusteiden mukainen;
- d) mikäli toimeksianto koskee sijoitusten hoitoa ja se annetaan yhteisön ulkopuoliselle yritykselle, on huolehdittava valvonnan vastaavien viranomaisten välisestä yhteistyöstä;
- e) toimeksiantoa ei sijoitusten hoidon ydintoiminnan osalta saa antaa säilytysyhteisölle eikä muulle yritykselle, jonka edut voivat olla ristiriidassa rahastoyhtiön tai osuudenhaltijoiden etujen kanssa;
- f) käytettävissä on oltava toimenpiteitä, joiden avulla rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavat henkilöt voivat jatkuvasti ja tehokkaasti valvoa toimeksisaaneen yrityksen toimintaa;
- g) toimeksianto ei saa estää rahastoyhtiön liiketoimintaa johtavia henkilöitä antamasta milloin hyvänsä lisäohjeita yritykselle, jolle tehtäviä on siirretty, eikä peruuttamasta toimeksiantoa välittömästi, jos tämä on sijoittajien etujen mukaista;
- h) yrityksen, jolle tehtäviä siirretään, on siirrettävien tehtävien luonne huomioon ottaen oltava pätevä ja kykenevä suorittamaan kyseiset tehtävät; ja
- i) yhteissijoitusyritysten tarjousesitteissä on lueteltava tehtävät, joiden siirtoon rahastoyhtiö on saanut luvan tämän artiklan mukaisesti.

2. Se, että rahastoyhtiö on siirtänyt tehtäviä kolmansille osapuolille, ei vaikuta rahastoyhtiön eikä säilytysyhteisön vastuuseen. Rahastoyhtiö ei saa siirtää tehtäviään siinä määrin, että siitä tulee postilaatikkoyhteisö.

14 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava käytäntönsä, joita kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden rahastoyhtiöiden on aina noudatettava. Käytännönsäädöksissä on pantava täytäntöön vähintään tässä kohdassa säädetyt periaatteet. Näillä periaatteilla varmistetaan, että rahastoyhtiö:

- a) toimii liiketoimintaansa harjoittaessaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi;
- b) toimii hoitamansa yhteissijoitusyrityksen etujen ja markkinoiden häiriöttömyyden hyväksi asianmukaisen pätevästi, varovasti ja huolellisesti;
- c) omaa liiketoimintansa asianmukaiseen harjoittamiseen tarvittavat voimavarat ja menettelytavat ja käyttää niitä tehokkaasti;
- d) pyrkii välttämään eturistiriitoja ja, silloin kun ne eivät ole välttävissä, varmistaa, että sen hoitamia yhteissijoitusyrityksiä kohdellaan oikeudenmukaisesti; ja
- e) noudattaa kaikkia sen liiketoimintaan sovellettavia lainsäädännön vaatimuksia edistääkseen sijoittajiensa etua ja markkinoiden häiriöttömyyttä.

2. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla varmistetaan, että rahastoyhtiö täyttää 1 kohdassa tarkoitettut velvollisuudet, ja joilla erityisesti:

- a) luodaan tarkoituksenmukaiset perusteet sille, miten toimitaan rehdisti ja oikeudenmukaisesti sekä asianmukaisen pätevästi, varovasti ja huolellisesti yhteissijoitusyrityksen etujen hyväksi;
- b) määritetään periaatteet, joilla varmistetaan, että rahastoyhtiöt käyttävät tehokkaasti liiketoimintansa asianmukaiseen harjoittamiseen tarvittavia voimavaroja ja menettelytapoja; ja

- c) määritetään toimenpiteet, jotka rahastoyhtiöiden voidaan kohtuudella edellyttää toteuttavan eturistiriitojen tunnistamiseksi, ehkäisemiseksi, hallitsemiseksi tai niistä ilmoittamiseksi, sekä luodaan tarkoituksenmukaiset perusteet sellaisten eturistiriitojen määrittelemiseksi, jotka saattavat vahingoittaa yhteissijoitusyrityksen etuja.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

15 artikla

Rahastoyhtiöiden tai tarvittaessa sijoitusyhtiöiden on toteutettava 92 artiklan mukaiset toimenpiteet ja otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt varmistaakseen, että ne käsittelevät asianmukaisesti sijoittajien tekemiä valituksia ja että sijoittajat voivat käyttää täysimääräisesti oikeuksiaan, kun rahastoyhtiöllä on toimilupa muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa. Sijoittajien on näiden toimenpiteiden perusteella voitava tehdä valituksia jäsenvaltionsa virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

Lisäksi rahastoyhtiöiden on otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt tietojen asettamiseksi saataville yleisön tai yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä.

4 JAKSO

Sijoittautumisvapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastoyhtiö, jolle sen kotijäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, voi harjoittaa niiden alueella toimiluvan mukaista toimintaa joko perustamalla sivuliikkeen tai hyödyntämällä palvelujen tarjoamisen vapautta.

Jos täten toimiluvan saanut rahastoyhtiö aikoo sivuliikettä perustamatta ainoastaan markkinoida hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osuuksia liitteen II mukaisesti jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa aikomatta harjoittaa muuta toimintaa tai tarjota muita palveluja, kyseiseen markkinointiin sovelletaan ainoastaan XI luvussa asetettuja vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa sivuliikkeen perustamisen tai palvelujen tarjoamisen ehdoksi toimiluvan saamista, perustamis- pääoman maksamista tai muita vaikutuksiltaan vastaavia toimenpiteitä.

3. Yhteissijoitusyritys voi tässä artiklassa vahvistetuin ehdoin nimetä jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tämän direktiivin asiaankuuluvien säännösten mukaisesti toimiluvan saaneen rahastoyhtiön tai olla sellaisen hoidossa edellyttäen, että tällainen rahastoyhtiö noudattaa seuraavia säännöksiä:

- a) 17 tai 18 artikla; ja
b) 19 ja 20 artikla.

17 artikla

1. Edellä 6 ja 7 artiklassa säädettyjen edellytysten täyttämisen lisäksi rahastoyhtiön, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle harjoittaakseen toimilupansa kattamaa toimintaa, on ilmoitettava siitä kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava jokaista rahastoyhtiötä, joka haluaa perustaa sivuliikkeen toisen jäsenvaltion alueelle, antamaan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta tehdessään seuraavat tiedot sekä esittämään seuraavat asiakirjat:

- a) jäsenvaltio, jonka alueelle rahastoyhtiö aikoo perustaa sivuliikkeen;
b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaiset toimet ja palvelut ja sivuliikkeen organisaatorakenne ja johon sisältyy kuvaus rahastoyhtiön käyttöön ottamista riskienhallintamenettelyistä. Siihen sisältyy myös kuvaus 15 artiklan mukaisesti toteutetuista menettelyistä ja järjestelyistä;
c) rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa oleva osoite, josta asiakirjoja on mahdollista saada; ja
d) sivuliikkeen hoitamisesta vastuussa olevien nimet.

3. Jollei rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla ole suunniteltu toiminta huomioon ottaen syytä epäillä rahastoyhtiön hallinnollisten rakenteiden tai varojen riittävyyttä, niiden on kahden kuukauden kuluessa kaikkien 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta toimitettava nämä tiedot rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettava siitä rahastoyhtiölle. Niiden on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät toimittamasta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, niiden on perusteltava kieltäytymisensä kyseiselle rahastoyhtiölle kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet kaikki tiedot. Kieltäytymisestä tai vastaamatta jättämisestä on oltava oikeus valittaa rahastoyhtiön kotijäsenvaltion tuomioistuimiin.

Jos rahastoyhtiö haluaa harjoittaa liitteessä II tarkoitettuja yhteiseen salkunhoitoon kuuluvia tehtäviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on liitettävä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille lähetettäviin asiakirjoihin todistus siitä, että rahastoyhtiöllä on tämän direktiivin säännösten mukainen toimilupa, kuvaus rahastoyhtiön toimiluvan laajuudesta ja yksityiskohtaiset tiedot niistä yhteissijoitusyritystyyppistä mahdollisesti koskevista rajoituksista, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

4. Rahastoyhtiön, joka harjoittaa toimintaa sivuliikkeen välityksellä vastaanottavan jäsenvaltion alueella, on noudatettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 14 artiklan mukaisesti laatimia sääntöjä.

5. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 4 kohdan noudattamisen valvonnasta.

6. Ennen kuin rahastoyhtiön sivuliike aloittaa liiketoiminnan, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kahden kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta valmistauduttava valvomaan, että rahastoyhtiö noudattaa kyseisten viranomaisten vastuulla olevia sääntöjä.

7. Kun rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saadaan ilmoitus tai kun 6 kohdassa säädetty määräaika on päättynyt, eikä näiltä viranomaisilta ole saatu ilmoitusta, sivuliike voidaan perustaa ja se voi aloittaa liiketoiminnan.

8. Jos 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa, jotta rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 3 kohdan mukaisesti ja rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset 6 kohdan mukaisesti tehdä päätöksen muutoksen johdosta.

9. Jos 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot muuttuvat, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun todistukseen sisältyvät tiedot ja ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, joita on tehty rahastoyhtiön toimiluvan laajuuteen tai niitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskeviin rajoituksiin, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

18 artikla

1. Rahastoyhtiön, joka palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella haluaa harjoittaa toimilupansa kattamaa toimintaa toisen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa, on ilmoitettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) jäsenvaltio, jonka alueella rahastoyhtiö aikoo toimia; ja
- b) toimintasuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut toimet ja palvelut ja johon sisältyy kuvaus rahastoyhtiön käyttöön ottamista riskienhallintamenetelmistä. Siihen sisältyy myös kuvaus 15 artiklan mukaisesti toteutetuista menetelmistä ja järjestelyistä.

2. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta toimitettava ne rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot sovellettavista sijoittajien suojaksi tarkoitetuista korvausjärjestelmistä.

Jos rahastoyhtiö haluaa harjoittaa liitteessä II tarkoitettuja yhteiseen salkunhoitoon kuuluvia tehtäviä, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on liitettävä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille lähetettyihin asiakirjoihin todistus siitä, että rahastoyhtiöllä on tämän direktiivin säännösten mukainen toimilupa, kuvaus rahastoyhtiön toimiluvan laajuudesta ja yksityiskohtaiset tiedot siitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskevista rajoituksista, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

Sen estämättä, mitä 20 ja 93 artiklassa säädetään, rahastoyhtiö voi tämän jälkeen aloittaa liiketoiminnan rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

3. Rahastoyhtiön, joka harjoittaa toimintaa palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion 14 artiklan mukaisesti laatimia sääntöjä.

4. Jos 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen sisältö muuttuu, rahastoyhtiön on ilmoitettava muutoksesta kirjallisesti sekä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen muutosten voimaantuloa. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä 2 kohdassa tarkoitettuun todistukseen sisältyvät tiedot ja ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista muutoksista, joita on tehty rahastoyhtiön toimiluvan laajuuteen tai niitä yhteissijoitusyritystyyppinä mahdollisesti koskeviin rajoituksiin, joiden hoitoon rahastoyhtiöllä on toimilupa.

19 artikla

1. Rahastoyhtiön, joka tarjoaa rajat ylittävän yhteistä salkunhoitoa perustamalla sivuliikkeen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion sääntöjä, jotka liittyvät rahastoyhtiön organisaatioon, mukaan lukien tehtävien siirtoa koskevat järjestelyt, riskienhallintamenettelyt, toiminnan vakautta koskevat säännöt ja sen valvonta, 12 artiklassa tarkoitettut käytännöt ja rahastoyhtiön raportointivaatimukset. Kyseiset säännöt eivät saa olla tiukempia kuin sellaisiin rahastoyhtiöihin sovellettavat säännöt, jotka harjoittavat toimintaansa ainoastaan kotijäsenvaltiossaan.

2. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 1 kohdan noudattamisen valvonnasta.

3. Rahastoyhtiön, joka tarjoaa rajat ylittäen yhteistä salkunhoitoa perustamalla sivuliikkeen tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on noudatettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion yhteissijoitusyritysten perustamiseen ja toimintaan liittyviä sääntöjä, nimittäin sääntöjä, joita sovelletaan:

- a) yhteissijoitusyrityksen perustamiseen ja luvan myöntämiseen sille;
- b) osuuskien ja osakkeiden liikkeeseenlaskuun ja lunastamiseen;
- c) investointipolitiikkaan ja -rajoituksiin, mukaan lukien kokonaisriskin ja vipuvaikutuksen laskeminen;
- d) lainakسیون, lainaksiannon ja ilman katetta tapahtuvan myynnin rajoittamiseen;
- e) yhteissijoitusyrityksen varojen arvonmääritykseen ja tilinpitoon;
- f) liikkeeseenlasku- tai lunastushinnan laskemiseen sekä virheisiin, joita tehdään varojen nettoarvon ja siihen liittyvän sijoittajien korvauksen laskemisessa;
- g) tuottojen jakamiseen tai uudelleen sijoittamiseen;
- h) yhteissijoitusyrityksen tietojen ilmoittamista ja raportointia koskeviin vaatimuksiin, mukaan lukien tarjousesite, sijoittajalle annettavat avaintiedot ja määräaikaikatsaukset;
- i) markkinoimiseksi tehtyihin järjestelyihin;
- j) osuudenhaltijasuhteisiin;
- k) yhteissijoitusyritysten sulautumisiin ja uudelleenjärjestelyihin;
- l) yhteissijoitusyrityksen purkamiseen ja selvitysmenettelyyn;
- m) tarvittaessa osuudenhaltijarekisterin sisältöön;
- n) yhteissijoitusyrityksen lupa- ja valvontamaksuihin; ja
- o) osuudenhaltijoiden äänioikeuksien ja osuudenhaltijoiden a-m alakohtiin liittyvien muiden oikeuksien käyttöön.

4. Rahastoyhtiön on noudatettava rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa asetettuja velvoitteita sekä tarjousesitteessä asetettuja velvoitteita, joiden on oltava 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan lainsäädännön mukaisia.

5. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa 3 ja 4 kohdan noudattamisen valvonnasta.

6. Rahastoyhtiö päättää ja on vastuussa kaikkien niiden järjestelyjen ja organisaatiopäätösten tekemisestä ja toteuttamisesta, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että yhteissijoitusyrityksen perustamista ja toimintaa koskevia sääntöjä, rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa asetettuja velvoitteita sekä tarjousesitteessä asetettuja velvoitteita noudatetaan.

7. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa rahastoyhtiön järjestelyjen ja organisaation asianmukaisuuden valvonnasta sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiö voi noudattaa kaikkien sen hoitamien yhteissijoitusyritysten perustamista ja toimintaa koskevia velvoitteita ja sääntöjä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneeseen rahastoyhtiöön ei sovelleta yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa asetettuja lisävaatimuksia tämän direktiivin kohteeseen kuuluvissa asioissa, lukuun ottamatta tapauksia, joihin nimenomaisesti viitataan tässä direktiivissä.

20 artikla

1. Rajoittamatta 5 artiklan soveltamista rahastoyhtiön, joka hakee lupaa hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta yhteissijoitusyritystä, on toimitettava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille seuraavat asiakirjat:

- a) 23 ja 33 artiklassa tarkoitetun säilytysyhteisön kanssa tehty kirjallinen sopimus; ja
- b) tiedot liitteessä II tarkoitettujen sijoitusten hoitoon ja hallinnoimiseen liittyvien tehtävien siirtoa koskevista järjestelyistä.

Jos rahastoyhtiö jo hoitaa muita samantyyppisiä yhteissijoitusyrityksiä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa, riittää viittaus jo toimitettuihin asiakirjoihin.

2. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat siinä laajuudessa kuin niiden vastuulla olevien sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen pyytää rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta selvennystä ja tietoja 1 kohdassa tarkoitetuista asiakirjoista ja 17 ja 18 artiklassa tarkoitetun todistuksen perusteella siitä, kuuluuko sentyyppinen yhteissijoitusyritys, jolle lupaa haetaan, rahastoyhtiön toimiluvan piiriin. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava mahdollinen lausuntonsa kymmenen työpäivän kuluessa ensimmäisen pyynnön esittämisestä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat hylätä rahastoyhtiön hakemuksen ainoastaan siinä tapauksessa, että:

- a) rahastoyhtiö ei noudata kyseisten viranomaisten vastuulle 19 artiklan nojalla kuuluvia sääntöjä;
- b) rahastoyhtiöllä ei ole kotijäsenvaltionsa toimivaltaisten viranomaisten antamaa toimilupaa hoitaa sen tyyppistä yhteissijoitusyritystä, jolle lupaa haetaan; tai
- c) rahastoyhtiö ei ole toimittanut 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ennen hakemuksen hylkäämistä kuultava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin tehdään jälkikäteen olennaisia muutoksia, rahastoyhtiön on ilmoitettava niistä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

21 artikla

1. Rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi tilastollisia tarkoituksia varten vaatia, että kaikkien rahastoyhtiöiden, joilla on sivuliike sen alueella, on toimitettava kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille määräajoin kertomus harjoittamastaan toiminnasta tässä jäsenvaltiossa.

2. Rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että sen alueella sivuliikkeen perustamalla tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella liiketoimintaa harjoittavat rahastoyhtiöt toimittavat tiedot, joita tarvitaan sen valvomiseksi, että yhtiöt noudattavat rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettuja niihin sovellettavia sääntöjä.

Nämä vaatimukset eivät saa olla tiukempia kuin ne, jotka sama jäsenvaltio asettaa kyseisessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneille rahastoyhtiöille valvoakseen, että ne noudattavat edellä mainittuja normeja.

Rahastoyhtiöiden on varmistettava, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat 15 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen ja järjestelyjen nojalla saada tässä kohdassa tarkoitettut tiedot suoraan rahastoyhtiöltä.

3. Jos rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että rahastoyhtiö, jolla on sivuliike tai joka tarjoaa palveluja sen alueella, ei noudata jotain niistä säännöistä, joiden antamisesta rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio on vastuussa, näiden viranomaisten on vaadittava kyseistä rahastoyhtiötä lopettamaan sääntöjen noudattamatta jättäminen ja ilmoitettava tästä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Jos kyseinen rahastoyhtiö kieltäytyy antamasta rahastoyhtiön vastaanottavalle jäsenvaltiolle sen vastuulle kuuluvia tietoja tai ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä lopettaakseen 3 kohdassa tarkoitetun sääntöjen noudattamatta jättämisen, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat mahdollisimman nopeasti kaikki asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että rahastoyhtiö antaa rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 2 kohdan nojalla pyytämät tiedot tai lopettaa sääntöjen noudattamatta jättämisen. Näiden toimenpiteiden luonteesta on ilmoitettava rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Jos rahastoyhtiö kieltäytyy edelleen antamasta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion 2 kohdan mukaisesti pyytämiä tietoja tai jatkaa samassa kohdassa tarkoitettujen, rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten tai määräysten rikkomista rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai sen vuoksi, että nämä toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voida toteuttaa kyseisessä jäsenvaltiossa, rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan tästä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien 98 ja 99 artiklan mukaiset toimenpiteet, estääkseen sääntöjenvastaisen toiminnan jatkumisen tai rangaistakseen siitä sekä estääkseen tarvittaessa rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat voidaan niiden alueella antaa rahastoyhtiöille tiedoksi. Kun rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tarjottu palvelu on yhteisrahoitusyrityksen hoitoa, rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia rahastoyhtiötä lopettamaan kyseisen yhteissijoitusyrityksen hoidon.

6. Edellä 4 tai 5 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet, joihin liittyy toimenpiteitä tai rangaistuksia, on perusteltava asianmukaisesti, ja niistä on ilmoitettava kyseiselle rahastoyhtiölle. Näistä toimenpiteistä voidaan valittaa tuomioistuimeen toimenpiteet toteuttaneessa jäsenvaltiossa.

7. Ennen 3, 4 tai 5 kohdassa säädetyn menettelyn noudattamista rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kiireellisissä tapauksissa toteuttaa kaikki tarvittavat varotoimenpiteet suojatakseen sijoittajien sekä muiden sellaisten etua, joille palveluja tarjotaan. Tällaisista toimenpiteistä on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti komissiolle ja asianomaisten muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia komissio voi päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

8. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kuultava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ennen rahastoyhtiön toimiluvan peruuttamista. Tällaisissa tapauksissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla suojataan sijoittajien etua. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua päätöksiä, joilla estetään kyseistä rahastoyhtiötä aloittamasta uusia liiketoimia kyseisen jäsenvaltion alueella.

Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen.

9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle niiden tapaus-ten määrä ja laji, joissa ne epäivät toimiluvan 17 artiklan nojalla tai hylkäävät hakemuksen 20 artiklan nojalla, sekä tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet.

Komissio antaa kahden vuoden välein tällaisia tapauksia käsittelevän kertomuksen.

IV LUKU

SÄILYTYSYHTEISÖN VELVOITTEET

22 artikla

1. Sijoitusrahaston varat on annettava säilytysyhteisön säilytettäväksi.

2. Säilytysyhteisön 24 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoita se seikka, että se on antanut säilytettävänä olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun.

3. Säilytysyhteisön on:

- a) huolehdittava, että sijoitusrahaston puolesta suoritettavissa tai rahastoyhtiön suorittamissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä ja rahaston sääntöjä;
- b) huolehdittava, että osuuksien arvo lasketaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen mukaisesti;
- c) noudatettava rahastoyhtiön antamia määräyksiä, jolleivät ne ole sovellettavan kansallisen lainsäädännön tai rahaston sääntöjen vastaisia;
- d) huolehdittava, että sijoitusrahaston varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan sille yleensä käytössä olevissa määräajoissa;
- e) huolehdittava, että sijoitusrahaston tulot käytetään sovellettavan kansallisen lainsäädännön ja rahaston sääntöjen mukaisesti.

23 artikla

1. Säilytysyhteisön sääntömääräisen kotipaikan on oltava yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltiossa tai sen on oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon.

2. Säilytysyhteisön on oltava toiminnan vakautta koskevan säätelyn ja jatkuvan valvonnan alainen laitos. Sen on myös annettava riittävät taloudelliset ja ammatilliset takeet siitä, että se voi tehokkaasti toimia säilytysyhteisönä sekä vastata tähän toimintaan liittyvistä velvoitteista.

3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia säilytysyhteisöinä.

4. Säilytysyhteisön on mahdollistettava se, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat pyytäessään kaikki tiedot, jotka säilytysyhteisö on saanut tehtäviään hoitaessaan ja joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat valvokseen, täyttääkö yhteissijoitusyritys tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

5. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltio on muu kuin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio, säilytysyhteisön on allekirjoitettava rahastoyhtiön kanssa kirjallinen sopimus, jossa määritetään se tietojen vaihto, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi hoitaa sille 22 artiklassa ja muissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion säilytysyhteisöihin sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määrätty tehtävät.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täyttääkseen velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

24 artikla

Säilytysyhteisö on yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastuussa rahastoyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden täyttämisen perusteettomasta laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

Osuudenhaltijoita kohtaan olevaan vastuuseen voidaan säilytysyhteisön, rahastoyhtiön ja osuudenhaltijoiden välisen oikeussuhteen luonteen mukaan vedota suoraan tai rahastoyhtiön välityksellä.

25 artikla

1. Yhtiö ei saa toimia sekä rahastoyhtiönä että säilytysyhteisönä.

2. Rahastoyhtiön ja säilytysyhteisön on hoidettava tehtävänsä itsenäisesti ja pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

26 artikla

Laissa tai rahaston säännöissä on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla rahastoyhtiötä ja säilytysyhteisöä voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

V LUKU

SIJOITUSYHTIÖIDEN VELVOITTEET

1 JAKSO

Liiketoiminnan aloittamisen edellytykset

27 artikla

Sijoitusyhtiötoiminnan aloittaminen edellyttää sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää toimilupaa.

Jäsenvaltioiden on määritettävä sijoitusyhtiön oikeudellinen muoto.

Sijoitusyhtiön sääntömääräisen kotipaikan on sijaittava sijoitusyhtiön kotijäsenvaltiossa.

28 artikla

Sijoitusyhtiö ei saa harjoittaa muuta kuin 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua liiketoimintaa.

29 artikla

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä asetettujen muiden yleisten edellytysten soveltamista sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät saa myöntää toimilupaa sijoitusyhtiölle, joka ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, ellei sijoitusyhtiöllä ole riittävää, vähintään 300 000 euron alkupääomaa.

Jos sijoitusyhtiö ei ole nimennyt tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä, noudatetaan lisäksi seuraavaa:

- a) toimilupaa ei myönnetä, ellei toimilupahakemuksen liitteenä ole toimintasuunnitelmaa, jossa selvitetään vähintään sijoitusyhtiön organisaatorakenne;
- b) sijoitusyhtiön johtajien on oltava riittävän hyvämaineisia ja riittävän kokeneita myös sijoitusyhtiön harjoittaman liiketoiminnan lajin osalta, ja tätä varten: johtajien sekä kaikkien heidän seuraajiensa nimet on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille; vähintään kahden edellä mainitut edellytykset täyttävän henkilön on tehtävä sijoitusyhtiön toiminnan johtamista koskevat päätökset; ja 'johtajilla' tarkoitetaan henkilöitä, jotka lain tai perustamisasiakirjojen mukaan edustavat sijoitusyhtiötä tai jotka tosiasiallisesti määräävät sijoitusyhtiön toimintalinjasta; ja
- c) jos sijoitusyhtiön ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä on läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset saavat lisäksi myöntää toimiluvan vain, jos nämä läheiset sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös silloin, kun rahastoyhtiöön läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavat kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset tai niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät niitä hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava sijoitusyhtiöitä toimittamaan tiedot, jotka viranomaiset tarvitsevat.

2. Jos sijoitusyhtiö ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, sijoitusyhtiölle on ilmoitettava kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä, onko toimilupa myönnetty. Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

3. Sijoitusyhtiö voi aloittaa toimintansa heti kun toimilupa on myönnetty.

4. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat peruuttaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvalla sijoitusyhtiölle myönnetyn toimiluvan ainoastaan, jos sijoitusyhtiö

- a) ei hyödynnä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, luopuu nimenomaisesti toimiluvasta tai on lopettanut tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan toiminnan yli kuusi kuukautta aiemmin, jollei kyseinen jäsenvaltio ole määrännyt, että tällaisissa tapauksissa toimilupa raukeaa;
- b) on saanut toimiluvan väärin ilmoitusten perusteella tai muilla sääntöjenvastaisilla keinoilla;
- c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen ehtoja;
- d) on vakavalla tai järjestelmällisellä tavalla rikkonut tämän direktiivin mukaisesti annettuja säännöksiä; tai
- e) kuuluu muiden sellaisten tapausten piiriin, joissa kansallinen lainsäädäntö edellyttää toimiluvan peruuttamista.

2 JAKSO

Toiminnan harjoittamisen edellytykset

30 artikla

Edellä olevaa 13 ja 14 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin sijoitusyhtiöihin, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla toimiluvan saanutta rahastoyhtiötä.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja artikloja sovellettaessa 'rahastoyhtiöllä' tarkoitetaan 'sijoitusyhtiötä'.

Sijoitusyhtiöt saavat hoitaa ainoastaan oman salkkunsu varoja eivätkä ne saa missään olosuhteissa ottaa toimeksiantoa varojen hoitamiseksi kolmannen osapuolen puolesta.

31 artikla

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion on laadittava toiminnan vakautta koskevat säännöt, joita niiden sijoitusyhtiöiden, jotka eivät ole nimenneet tämän direktiivin nojalla luvan saanutta rahastoyhtiötä, on jatkuvasti noudatettava.

Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti, myös sijoitusyhtiön luonne huomioon ottaen, vaadittava, että yhtiöllä on järkevä hallinto- ja tilinpitokäytäntö, automaattista tietojenkäsittelyä varten tarkoitetut valvonta- ja turvajärjestelyt sekä riittävät sisäiset tarkastusjärjestelmät, joihin kuuluvat erityisesti työntekijöiden henkilökohtaisia liiketoimia koskevat säännöt tai rahoitusvälineisiin niiden alkupääoman sijoittamiseksi tehtyjen sijoitusten omistusta tai hoitoa koskevat säännöt, joiden avulla voidaan vähintään varmistaa, että jokaisesta liiketoimesta, jossa yhtiö on ollut osallisena, voidaan jälkikäteen todentaa sen alkuperä, osapuolet, luonne sekä toteuttamisaikakohta ja -paikka ja että sijoitusyhtiön varat sijoitetaan perustamisasiakirjojen ja voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.

3 JAKSO

Säilytysyhteisön velvoitteet

32 artikla

1. Sijoitusyhtiön varat on annettava säilytysyhteisön säilytettäväksi.

2. Säilytysyhteisön 34 artiklassa tarkoitettua vastuuta ei rajoiteta, että säilytysyhteisö on antanut säilytettävinaan olevat varat tai niiden osan kolmannen haltuun.

3. Säilytysyhteisön on huolehdittava seuraavasta:

- a) sijoitusyhtiön suorittamissa tai sen puolesta suoritettavissa osuuksien myynneissä, liikkeeseenlaskuissa, takaisinostoissa, lunastuksissa ja peruutuksissa noudatetaan lakia ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoja;
- b) sijoitusyhtiön varoja koskeviin toimiin liittyvät maksut suoritetaan sille yleensä käytössä olevissa määräajoissa; ja
- c) sijoitusyhtiön tulot käytetään lain ja yhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

4. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltio voi päättää, että sen alueelle sijoittautuneet sijoitusyhtiöt, jotka markkinoivat osuuksiaan yksinomaan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, jossa niiden osuudet on otettu viralliselle listalle, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja säilytysyhteisöjä.

Mitä 76, 84 ja 85 artiklassa säädetään, ei sovelleta tällaisiin sijoitusyhtiöihin. Näiden sijoitusyhtiöiden varojen arvonmäärittystä koskevista säännöistä on kuitenkin säädettävä sovellettavassa kansallisessa laissa taikka määrättävä niiden perustamisasiakirjoissa.

5. Sijoitusyhtiön kotijäsenvaltio voi päättää, että sen alueelle sijoittautuneet sijoitusyhtiöt, jotka markkinoivat vähintään 80 prosenttia osuuksistaan yhden tai useamman sellaisen arvopaperipörssin välityksellä, joka on määrätty niiden perustamisasiakirjoissa, eivät ole velvollisia käyttämään tässä direktiivissä tarkoitettuja säilytysyhteisöjä, jos niiden osuudet on otettu viralliselle listalle niiden jäsenvaltioiden arvopaperipörssissä, joiden alueella osuuksia markkinoidaan, ja jos kaikki tällaisen sijoitusyhtiön arvopaperipörssien ulkopuolella tekemät kaupat tehdään ainoastaan pörssihintoihin.

Sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on määrättävä siinä maassa, jossa osuuksia markkinoidaan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään sijoitusyhtiön tuossa maassa arvopaperipörssin ulkopuolella tekemissä kaupoissa.

Jäsenvaltio voi käyttää ensimmäisessä alakohdassa säädettyä poikkeusta ainoastaan, jos se katsoo, että osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisten yhteissijoitusyritysten osuudenhaltijat, jotka käyttävät tässä direktiivissä tarkoitettua säilytysyhteisöä.

Tässä kohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettujen sijoitusyhtiöiden on:

- a) määrättävä osuuksiensa nettoarvon laskemismenettelystä perustamisasiakirjoissaan, jos tästä ei ole säädetty kansallisessa lainsäädännössä;
- b) ryhdyttävä markkinoilla toimenpiteisiin estääkseen osuuksiensa pörssiarvoa poikkeamasta enemmän kuin 5 prosenttia niiden nettoarvosta;
- c) määrättävä osuuksiensa nettoarvot, ilmoitettava ne toimivaltaisille viranomaisille ainakin kaksi kertaa viikossa sekä julkistettava ne kaksi kertaa kuukaudessa.

Ainakin kaksi kertaa kuukaudessa riippumattoman tilintarkastajan on varmistettava, että osuuksien arvot lasketaan lain ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

Tällöin tilintarkastajan on myös varmistettava, että sijoitusyhtiön varat on sijoitettu lain ja sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisella tavalla.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sijoitusyhtiöt, joihin sovelletaan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

33 artikla

1. Säilytysyhteisön sääntömääräisen kotipaikan on oltava samassa jäsenvaltiossa kuin sijoitusyhtiön kotipaikan tai sen on oltava sijoittautunut tähän jäsenvaltioon.

2. Säilytysyhteisön on oltava toiminnan vakautta koskevan säätelyn ja jatkuvan valvonnan alainen laitos.

3. Jäsenvaltiot päättävät niistä 2 kohdassa tarkoitettujen laitosten ryhmistä, joihin kuuluvat voivat toimia säilytysyhteisinä.

4. Säilytysyhteisön on mahdollistettava se, että yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat pyytäänsä kaikki tiedot, jotka säilytysyhteisö on saanut tehtäviään hoitaessaan ja joita toimivaltaiset viranomaiset tarvitsevat valvokseen, noudattaako yhteissijoitusyritys tätä direktiiviä.

5. Jos rahastoyhtiön kotijäsenvaltio ei ole yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio, säilytysyhteisön on allekirjoitettava rahastoyhtiön kanssa kirjallinen sopimus, jossa määritetään se tietojen vaihto, joka katsotaan tarpeelliseksi, jotta säilytysyhteisö voi hoitaa sille 32 artiklassa ja muissa yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion säilytysyhteisöihin sovellettavissa laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määrätty tehtävät.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät toimenpiteisiin, joita säilytysyhteisön on toteutettava täytäntöön velvollisuudet, joita sillä on sellaisen yhteissijoitusyrityksen suhteen, jota hoitaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut rahastoyhtiö, mukaan lukien tiedot, jotka säilytysyhteisön ja rahastoyhtiön käyttämän vakiosopimuksen on 5 kohdan nojalla sisällettävä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

34 artikla

Säilytysyhteisö on sijoitusyhtiön kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti vastuussa sijoitusyhtiötä ja osuudenhaltijoita kohtaan tappioista, joita näille aiheutuu säilytysyhteisön velvoitteiden täyttämisen perusteettomasta laiminlyömisestä tai sen tehtävien puutteellisesta suorittamisesta.

35 artikla

1. Yhtiö ei saa toimia sekä sijoitusyhtiönä että säilytysyhteisönä.

2. Säilytysyhteisön on hoidettava tehtävänsä pelkästään osuudenhaltijoiden eduksi.

36 artikla

Laissa tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on säädettävä tai määrättävä edellytyksistä, joilla säilytysyhteisöä voidaan vaihtaa, sekä osuudenhaltijoiden suojasta tällaisen vaihdon tapahtuessa.

VI LUKU

Yhteissijoitusyritysten sulautuminen

1 JAKSO

Periaate, luvat ja hyväksyminen

37 artikla

Tässä luvussa yhteissijoitusyrityksen määritelmään luetaan myös yhteissijoitusyrityksen alarahastot.

38 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on tässä luvussa vahvistettujen ehtojen mukaisesti ja 1 artiklan 3 kohdassa säädetystä yhteissijoitusyrityksen perustamistavasta riippumatta sallittava yhden tai useamman 2 artiklan 1 kohdan p alakohdassa säädetyn sulautumismenettelmän mukaiset, 2 artiklan 1 kohdan q ja r alakohdassa määritellyt rajat ylittävät sulautumiset ja kotimaiset sulautumiset.

2. Edellä 2 artiklan 1 kohdan q alakohdassa määritellyissä rajat ylittävissä sulautumisissa käytettyjen sulautumismenetelmien on oltava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisia.

Edellä 2 artiklan 1 kohdan r alakohdassa määritellyissä kotimaisissa sulautumisissa käytettyjen sulautumismenetelmien on oltava sen jäsenvaltion, johon yhteissijoitusyritykset ovat sijoittautuneet, lainsäädännön mukaisia.

39 artikla

1. Sulautuminen edellyttää sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten etukäteen myöntämää lupaa.

2. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) yhteinen sulautumissuunnitelma, jonka sulautuva yhteissijoitusyritys ja vastaanottava yhteissijoitusyritys ovat asianmukaisesti hyväksyneet;
- b) tarjousesitteen ajantasainen versio ja 78 artiklassa tarkoitettuja sijoittajalle annettavat avaintiedot vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä, jos se on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon;
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kunkin säilytysyhteisön antama ilmoitus, jossa ne vahvistavat, että ne ovat 41 artiklan mukaisesti todentaneet 40 artiklan 1 kohdan a, f ja g alakohdassa vaadittujen tietojen olevan tämän direktiivin vaatimusten ja kunkin asianomaisen yhteissijoitusyrityksen rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisia; ja
- d) ehdotettua sulautumista koskevat tiedot, jotka sulautuva yhteissijoitusyritys ja vastaanottava yhteissijoitusyritys aikovat antaa omille osuudenhaltijoilleen.

Tiedot on annettava siten, että ne ovat sekä sulautuvan yhteissijoitusyrityksen että vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten luettavissa kyseisen jäsenvaltion tai kyseisten jäsenvaltioiden virallisella kielellä tai yhdellä sen tai niiden virallisista kielistä taikka kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä.

3. Kun kaikki tarvittavat asiakirjat on toimitettu, sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava jäljennökset 2 kohdassa tarkoitetuista tiedoista vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, mitä vaikutuksia ehdotulla sulautumisella voi olla sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille, sen arvioimiseksi, annetaanko osuudenhaltijoille tarvittavat tiedot.

Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia kirjallisesti, että sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille annettavia tietoja selvennetään.

Vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia kirjallisesti viimeistään 15 työpäivän kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen täydellisten tietojen jäljennösten vastaanottamisesta, että vastaanottava yhteissijoitusyritys muuttaa osuudenhaltijoilleen annettavia tietoja.

Tässä tapauksessa vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille pitävänsä tietoja riittämättöminä. Niiden on ilmoitettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 20 työpäivän kuluessa siitä, kun ne saivat tiedon vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille annettavista muutetuista tiedoista, katsovatko ne, että kyseiset muutetut tiedot ovat riittävät.

4. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä ehdotetulle sulautumiselle lupa, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) ehdotettu sulautuminen täyttää kaikki 39–42 artiklassa säädetyt vaatimukset;
- b) vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa sulautuvalla yhteissijoitusyrityksellä on lupa tai joissa sen on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan; ja
- c) sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat osuudenhaltijoille toimitettavien tietojen olevan riittävät tai vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole 3 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla ilmoittaneet pitävänsä tietoja riittämättöminä.

5. Jos sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, ettei kaikkia tarvittavia asiakirjoja ole toimitettu, niiden on vaadittava lisätietoja viimeistään kymmenen työpäivän kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta.

Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava sulautuvalle yhteissijoitusyritykselle viimeistään 20 työpäivän kuluttua siitä, kun kaikki tiedot on toimitettu 2 kohdan mukaisesti, onko sulautumiselle myönnetty lupa.

Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava päätöksestään myös vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

6. Jäsenvaltiot voivat 57 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti säätää, että vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osalta poiketaan 52–55 artiklan säännöksistä.

40 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuva ja vastaanottava yhteissijoitusyritys laativat yhteisen sulautumissuunnitelman.

Yhteisestä sulautumissuunnitelmasta on käytävä ilmi seuraavat tiedot:

- a) sulautumistyyppi ja sulautumiseen osallistuvat yhteissijoitusyritykset;
- b) ehdotetun sulautumisen tausta ja syyt;
- c) vaikutukset, joita ehdotetulla sulautumisella odotetaan olevan sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille;
- d) hyväksytyt perusteet, joiden pohjalta määritetään varojen arvo ja tarvittaessa vastuut 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, jona lasketaan vaihtosuhte;
- e) vaihtosuhteen laskentamenetelmä;
- f) sulautumisen suunniteltu voimaantulopäivä;
- g) varojen siirtoon ja osuuksien vaihtoon sovellettavat säännöt; ja
- h) 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan ii alakohdassa ja tarvittaessa 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan iii alakohdassa tarkoitettussa sulautumisessa vastaperustetun vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen rahaston säännöt tai perustamisasiakirjat.

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa vaatia lisätietojen sisällyttämistä yhteiseen sulautumissuunnitelmaan.

2. Sulautuva yhteissijoitusyritys ja vastaanottava yhteissijoitusyritys voivat päättää sisällyttää yhteiseen sulautumissuunnitelmaan myös muita tietoja.

2 JAKSO

Kolmannen osapuolen harjoittama valvonta, osuudenhaltijoille tiedottaminen ja osuudenhaltijoiden muut oikeudet

41 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisöt todentavat, että 40 artiklan 1 kohdan a, f ja g alakohdassa vaaditut tiedot ovat tämän direktiivin vaatimusten ja kunkin asianomaisen yhteissijoitusyrityksen rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisia.

42 artikla

1. Sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännössä on annettava tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY ⁽¹⁾ mukaisesti hyväksytyn säilytysyhteisön tai riippumattoman tilintarkastajan tehtäväksi seuraavien seikkojen vahvistaminen:

- a) hyväksytyt perusteet, joiden pohjalta määritetään varojen arvo ja tarvittaessa vastuut 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, jona lasketaan vaihtosuhte;
- b) tarvittaessa osuutta kohti laskettu rahavastike; ja
- c) vaihtosuhteen laskentamenetelmä ja 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle vaihtosuhteen laskentapäivälle laskettu todellinen vaihtosuhte.

2. Sulautuvien yhteissijoitusyritysten lakisääteisiä tilintarkastajia tai vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen lakisääteistä tilintarkastajaa pidetään riippumattomina tilintarkastajina 1 kohtaa sovellettaessa.

3. Jäljennös riippumattoman tilintarkastajan tai tarvittaessa säilytysyhteisön kertomuksista on pyynnöstä saatettava sulautuvan yhteissijoitusyrityksen ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden ja kummankin yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saataville veloituksetta.

43 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sulautuva ja vastaanotettava yhteissijoitusyritys antavat omille osuudenhaltijoilleen asianmukaiset ja täsmälliset tiedot ehdotetusta sulautumisesta, jotta nämä voivat tehdä perustellun arvion ehdotetun sulautumisen vaikutuksista sijoituksiinsa.

2. Tiedot annetaan sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille vasta sen jälkeen, kun sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet ehdotetulle sulautumiselle luvan 39 artiklan mukaisesti.

Ne annetaan vähintään 30 päivää ennen viimeistä päivää, jona on mahdollista pyytää 45 artiklan 1 kohdan mukaista osuuksien maksutonta takaisinostoa tai lunastusta tai tarvittaessa muuntamista.

3. Sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille toimitettavien ehdotettua sulautumista koskevien tietojen on oltava asianmukaisia ja täsmällisiä, jotta osuudenhaltijat voivat tehdä perustellun päätöksen ehdotetun sulautumisen mahdollisista vaikutuksista sijoituksiinsa ja käyttää 44 ja 45 artiklaan perustuvia oikeuksiaan.

Tiedoista on käytävä ilmi seuraavaa:

- a) ehdotetun sulautumisen tausta ja syyt;

⁽¹⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

b) vaikutukset, joita ehdotetulla sulautumisella voi olla osuudenhaltijoille, mukaan lukien muun muassa olennaiset erot sijoituspolitiikassa ja -strategiassa, kustannukset, odotetut tulokset, määräaikaikatsaukset, mahdolliset suoritusongelmat ja tarvittaessa näkyvä varoitus sijoittajille siitä, että heidän verokohtelunsa saattaa muuttua sulautumisen johdosta;

c) kaikki erityiset oikeudet, joita osuudenhaltijoilla on ehdotettuun sulautumiseen nähden, mukaan lukien muun muassa oikeus saada lisätietoja, oikeus saada pyynnöstä jäljennös riippumattoman tilintarkastajan tai säilytysyhteisön kertomuksesta, oikeus pyytää 45 artiklan 1 kohdassa määriteltyä maksutonta osuuksien takaisinostoa tai lunastusta tai tarvittaessa muuntamista ja kyseisen oikeuden viimeinen käyttöpäivä;

d) asiaa koskevat menettelynäkökohdat ja sulautumisen suunniteltu voimaantulopäivä; ja

e) jäljennös 78 artiklassa tarkoitetuista sijoittajalle annettavista avaintiedoista vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä.

4. Jos sulautuvasta tai vastaanottavasta yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti, 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava kyseisen yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä. Käännöksen laadinnasta vastaa yhteissijoitusyritys, jonka on annettava kyseiset tiedot. Käännöksen on vastattava tarkoin alkuperäiskappaletta.

5. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään, miten yksityiskohtaisesti, missä muodossa ja millä tavoin 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

44 artikla

Jos jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä edellytetään osuudenhaltijoiden hyväksynnän saamista yhteissijoitusyritysten väliselle sulautumiselle, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei tällaiseen hyväksyntään tarvita enempää kuin 75 prosenttia osuudenhaltijoiden yleiskokouksessa läsnä tai edustettuina olevien osuudenhaltijoiden antamista äänistä.

Ensimmäinen kohta ei rajoita sitä, mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään päätösvaltaisuudesta. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa rajat ylittävälle sulautumiselle tiukempia päätösvaltaisuusehtoja kuin kotimaisille sulautumisille eivätkä yhteissijoitusyritysten sulautumisille tiukempia päätösvaltaisuusehtoja kuin muille yritysten sulautumisille.

45 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä lainsäädännössään, että sulautuvan ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoilla on oikeus pyytää osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta tai mahdollisuuksien mukaan myös muuntamista jonkin muun sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksiksi, joka harjoittaa samankaltaista sijoituspolitiikkaa ja jota hoitaa sama rahastoyhtiö tai sen kanssa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka huomattavan suoran tai välillisen omistusosuuden kautta sidoksissa oleva muu yhtiö, ja heidän maksettavakseen tulevat tällöin ainoastaan maksut, jotka yhteissijoitusyritys pidättää divestointikustannusten kattamiseksi. Tämä oikeus tulee voimaan sinä ajankohtana, jona sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ja vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoille ilmoitetaan ehdotetusta sulautumisesta 43 artiklan mukaisesti, ja se lakkaa viisi työpäivää ennen 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaihtosuhteen laskentapäivää.

2. Poiketen siitä, mitä 84 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat yhteissijoitusyritysten sulautumisen yhteydessä antaa toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia osuuksien merkitsemisen, takaisinoston tai lunastuksen väliaikaista keskeyttämistä tai sallia tällainen keskeyttäminen, edellyttäen että tällainen keskeyttäminen on perusteltua osuudenhaltijoiden suojelemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3 JAKSO

Kustannukset ja voimaantulo

46 artikla

Niitä tapauksia lukuun ottamatta, joissa yhteissijoitusyritykset eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei sulautumisen valmisteluun ja toteuttamiseen liittyviä oikeudellisia kustannuksia taikka neuvonta- tai hallintokustannuksia peritä sulautuvalta tai vastaanottavalta yhteissijoitusyritykseltä eikä yhdeltäkään niiden osuudenhaltijalta.

47 artikla

1. Kotimaisissa sulautumisissa jäsenvaltioiden lainsäädännössä on säädettävä siitä, milloin sulautuminen tulee voimaan, sekä päivästä, jona lasketaan vaihtosuhde sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien vaihtamiseksi vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ja lisäksi tarvittaessa määritetään osuuksien nettoarvo rahavastikkeiden maksamista varten.

Rajat ylittävissä sulautumisissa nämä ajankohdat määräytyvät vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että nämä ajankohdat ajoittuvat sen jälkeiseen aikaan, kun vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen tai sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat ovat hyväksyneet sulautumisen.

2. Sulautumisen voimaantulo on julkistettava kaikilla asianmukaisilla tavoilla vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, ja siitä on ilmoitettava vastaanottavan ja sulautuvan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Sulautumista, joka on tullut voimaan 1 kohdan mukaisesti, ei saa julistaa mitättömäksi.

48 artikla

1. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan i alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) kaikki sulautuvan yhteissijoitusyrityksen varat ja vastuut siirretään vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita, ja heillä on tapauksen mukaan oikeus rahavastikkeeseen, joka on korkeintaan 10 prosenttia heidän hallussaan olevien sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien nettoarvosta; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa, kun sulautuminen tulee voimaan.

2. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) kaikki sulautuvan yhteissijoitusyrityksen varat ja vastuut siirretään uudelle vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee uuden vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita, ja heillä on tapauksen mukaan oikeus rahavastikkeeseen, joka on korkeintaan 10 prosenttia heidän hallussaan olevien sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuuksien nettoarvosta; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa, kun sulautuminen tulee voimaan.

3. Edellä olevan 2 artiklan 1 kohdan p alakohdan iii alakohdan mukaisesti toteutetulla sulautumisella on oltava seuraavat vaikutukset:

- a) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen nettovarot siirretään vastaanottavalle yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle;
- b) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoista tulee vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoita; ja
- c) sulautuvan yhteissijoitusyrityksen olemassaolo lakkaa vasta, kun vastuut on vapautettu.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä sellaisen menettelyn perustamisesta, jolla vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö vahvistaa vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle, että kaikki varat ja tarvittaessa kaikki vastuut on siirretty. Jos vastaanottava yhteissijoitusyritys ei ole nimennyt rahastoyhtiötä, se antaa tällaisen vahvistuksen vastaanottavan yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle.

VII LUKU

**YHTEISSIJOITUSYRITYKSEN SIJOITUSPOLITIikkaA
KOSKEVAT VELVOITTEET**

49 artikla

Jos yhteissijoitusyritys koostuu useammasta kuin yhdestä alarahastosta, kutakin alarahastoa pidetään tätä lukua sovellettaessa erillisenä yhteissijoitusyrityksenä.

50 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen varat saa sijoittaa ainoastaan yhteen tai useampaan seuraavista kohteista:

- a) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on otettu direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyille säännellyille markkinoille tai joilla käydään kauppaa kyseisillä markkinoilla;
- b) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, joilla käydään kauppaa jonkin jäsenvaltion muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla;
- c) siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on otettu jonkin kolmannen maan arvopaperipörssin viralliselle listalle tai joilla käydään kauppaa jonkin kolmannen maan muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa;
- d) vähän aikaisemmin liikkeeseen laskettuihin siirtokelpoisiin arvopapereihin, jos:
 - i) liikkeeseenlaskun ehdoissa on sitouduttu hakemaan arvopaperin ottamista arvopaperipörssin viralliselle listalle tai kaupankäynnin kohteeksi muulla säännellyllä, säännöllisesti toimivalla ja tunnustetulla yleisölle avoimella markkinapaikalla ja jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet arvopaperipörssin tai markkinapaikan valinnan taikka jos siitä on säädetty laissa tai määrätty rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettu hyväksyminen vuoden kuluessa liikkeeseenlaskusta on turvattu;
- e) yhteissijoitusyritysten, joille on annettu lupa tämän direktiivin mukaisesti, tai muiden 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin riippumatta siitä, ovatko kyseiset yritykset sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon, edellyttäen että:
 - i) tällaiset muut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset on hyväksytty sellaisen lainsäädännön nojalla, jonka mukaan ne ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä, ja edellyttäen, että viranomaisten välinen yhteistyö on riittävissä määrin varmistettu,

ii) osuudenhaltijoiden suoja muissa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä vastaa yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijoiden suoja, ja erityisesti että varojen erottelun, siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden lainaksioton, lainaksiannon ja ilman katetta tapahtuvan myynnin (ylimyynti) sääntely vastaa tämän direktiivin vaatimuksia,

iii) muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten liiketoiminnasta annetaan puolivuositain ja vuosittain kertomus, jonka nojalla niiden varoista ja veloista, tuloista ja liiketoimista voidaan tehdä arvio kertomuskaudelta, ja

iv) yhteissijoitusyritys tai muu yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, jonka hankintaa tutkitaan, voi rahastosääntöjensä tai perustamisasiakirjojensa mukaan sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan muiden yhteissijoitusyritysten tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin;

f) luottolaitostalletuksiin, jotka ovat vaadittaessa takaisin maksettavia tai nostettavissa ja erääntyvät enintään 12 kuukauden kuluessa, edellyttäen, että luottolaitoksen sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa, tai jos luottolaitoksen kotipaikka on kolmannessa maassa, sillä edellytyksellä, että siihen sovelletaan toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat vastaavan yhteisön lainsäädännössä säädettyä;

g) rahoitusjohdannaisiin, mukaan lukien vastaavat käteisellä selvitettävät rahoitusvälineet, joilla käydään kauppaa a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla, tai rahoitusjohdannaisiin, joilla käydään kauppaa pörssilistan ulkopuolella (OTC, "over-the-counter-johdannaiset"), jäljempänä 'vakioimattomat johdannaisopimukset', edellyttäen että:

i) johdannaisen kohde-etuus muodostuu tässä kohdassa tarkoitetuista välineistä, rahoitusindekseistä, koroista, valuuttakursseista tai valuutoista, joihin yhteissijoitusyritys voi sijoittaa sijoitustavoitteidensa mukaisesti, sellaisina kuin ne ilmoitetaan sen rahastosäännöissä tai perustamisasiakirjoissa,

ii) vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoissa vastapuolet ovat laitoksia, joiden toiminnan vakautta valvotaan ja jotka kuuluvat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntäluokkiin, ja

iii) vakioimattomien johdannaisopimusten arvo määritetään luotettavasti ja varmistettavasti päivittäin, ja ne voidaan yhteissijoitusyrityksen aloitteesta milloin tahansa myydä, muuttaa rahaksi tai kattaa vastakkaisella toimella niiden käypään arvoon; tai

h) rahamarkkinavälineisiin, joilla ei käydä kauppaa säännellyillä markkinoilla ja jotka kuuluvat 2 artiklan 1 kohdan o alakohdan soveltamisalaan, jos kyseisten rahoitusvälineiden liikkeeseenlasku tai itse liikkeeseenlaskija kuuluu sijoittajien ja säästöjen suojaamiseksi tapahtuvan sääntelyn piiriin, edellyttäen, että niiden:

- i) liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltion keskus-, alue- tai paikallisviranomainen tai keskuspankki, Euroopan keskuspankki, yhteisö tai Euroopan investointipankki, kolmas maa tai liittovaltion tapauksessa jokin liittovaltion jäsenistä, taikka kansainvälinen julkisyhteisö, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu,
- ii) liikkeeseenlaskija on yritys, jonka arvopapereilla käydään kauppaa a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla säännellyillä markkinoilla,
- iii) liikkeeseenlaskija tai takaaja on laitos, jonka toiminnan vakautta valvotaan yhteisön lainsäädännössä määritellyjen perusteiden mukaisesti, tai laitos, johon sovelletaan ja joka noudattaa toiminnan vakautta koskevia sääntöjä, joiden toimivaltaiset viranomaiset katsovat olevan vähintään yhtä tiukat kuin yhteisön lainsäädännössä asetettujen, tai
- iv) liikkeeseenlaskija on muu yhteisö, joka kuuluu yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiin luokkiin, edellyttäen, että tällaisiin välineisiin tehtyihin sijoituksiin sovelletaan sijoittajansuojaa, joka vastaa i, ii tai iii alakohdassa säädettyä, ja että liikkeeseenlaskija on yhtiö, jonka oma pääoma ja vararahastot ovat vähintään 10 000 000 euroa ja joka laatii ja julkistaa tilinpäätöksensä yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾ mukaisesti, tai yhteisö, joka kuuluu konserniin, jossa on yksi tai useampia listattuja yhtiöitä ja joka on erikoistunut konsernin rahoitukseen, tai yhteisö, joka on erikoistunut sellaisten arvopaperis- tismisvälineiden rahoitukseen, joissa hyödynnetään pankin likviditeettiliimiä.

2. Yhteissijoitusyritys ei kuitenkaan saa

- a) sijoittaa määrää, joka on enemmän kuin 10 prosenttia sen varoista, muihin kuin 1 kohdassa tarkoitettuihin siirtokelpoi- siin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin; tai
- b) hankkia jalometalleja tai niihin oikeuttavia todistuksia.

Yhteissijoitusyrityksellä saa olla toiminnan edellyttämät käteisvarat.

3. Sijoitusyhtiö saa hankkia irtainta tai kiinteää omaisuutta, joka on välittömästi tarpeen sen liiketoiminnan harjoittamisessa.

51 artikla

1. Rahasto- tai sijoitusyhtiön on sovellettava riskienhallinta- menettelyjä, joilla se voi seurata ja mitata jatkuvasti kuhunkin positioon liittyvää riskiä ja sen vaikutusta sijoitussalkun kokonaisriskiin.

Sen on sovellettava menettelyjä, joilla voidaan arvioida tarkasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopimusten arvo.

Sen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomai- sille säännöllisesti johdannaissopimusten tyypit, niiden riskit, määrälliset rajat sekä johdannaiskaupan riskien arviointiin käyte- tyt menetelmät kunkin hoitamansa yhteissijoitusyrityksen osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan käyt- tää siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin liit- tyviä menetelmiä ja välineitä jäsenvaltioiden vahvistamin ehdoin ja niiden säättämässä rajoissa edellyttäen, että näitä menetelmiä ja välineitä käytetään tehokkaaseen salkunhoitoon.

Jos nämä operaatiot koskevat johdannaissopimusten käyttöä, kyseisten ehtojen ja rajojen on oltava tämän direktiivin säännös- ten mukaisia.

Nämä operaatiot eivät missään tapauksessa saa aiheuttaa sitä, että yhteissijoitusyritys poikkeaa sijoitustavoitteistaan, sellaisina kuin ne on asetettu sen rahastosäännöissä, perustamisasiakirjoissa tai tarjousesitteessä.

3. Yhteissijoitusyrityksen on huolehdittava siitä, että sen joh- dannaissopimuksiin liittyvä kokonaisriski ei ylitä sen sijoitussal- kun kokonaisnettoarvoa.

Riskin laskennassa otetaan huomioon perustana olevien varojen nykyarvo, vastapuoliriski, markkinoiden tuleva kehitys ja positi- oiden rahaksi muuttamiseen käytettävissä oleva aika. Tätä sovel- letaan myös kolmanteen ja neljanteen alakohtaan.

Yhteissijoitusyritys voi osana sijoituspolitiikkaansa ja 52 artik- lan 5 kohdassa säädetyn rajan puitteissa sijoittaa rahoitusjohdan- naisiin edellyttäen, että niiden perustana oleviin varoihin liittyvän riskin määrä ei kokonaisuudessaan ylitä 52 artiklassa säädettyjä sijoitusrajoja. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kun yhteissijoitusyri- tys sijoittaa indeksiperusteisiin rahoitusjohdannaisiin, näitä sijo-ituksia ei tarvitse yhdistää 52 artiklassa säädettyjä rajoja sovellettaessa.

Kun siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin sisältyy johdannainen, johdannainen on otettava huomioon tämän artiklan vaatimuksia noudatettaessa.

4. Rajoittamatta 116 artiklan soveltamista komissio toteuttaa 1 päivään heinäkuuta 2010 mennessä täytäntöönpanotoimenpi- teitä, joissa vahvistetaan seuraavaa:

- a) perusteet rahastoyhtiön 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti soveltamien riskienhallintamenettelyjen riittävyys- den arvioimiseksi;
- b) yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan arvioida tar- kasti ja riippumattomasti vakioimattomien johdannaissopi- musten arvo; ja

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

- c) yksityiskohtaiset säännöt vaadittavasta tietojen sisällöstä sekä menettelystä, jota on noudatettava, kun rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille toimitetaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tiedot.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

52 artikla

1. Yhteissijoitusyritys saa sijoittaa enintään:

- a) 5 prosenttia varoistaan sellaisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin, joilla on sama liikkeeseenlaskija; tai
- b) 20 prosenttia varoistaan samaan yhteisöön tehtyihin talletuksiin.

Yhteissijoitusyrityksen vastapuoliriski vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoissa ei saa ylittää:

- a) 10:tä prosenttia sen varoista, jos vastapuoli on 50 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu luottolaitos; tai
- b) 5:tä prosenttia sen varoista muissa tapauksissa.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn 5 prosentin rajan enintään 10 prosenttiin. Jos ne menettelevät näin, yhteissijoitusyrityksen sellaisissa liikkeeseenlaskijoissa, joihin kuhunkin se sijoittaa yli 5 prosenttia varoistaan, omistamien siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden kokonaisarvo ei kuitenkaan saa ylittää 40:tä prosenttia sen varojen arvosta. Tämä rajoitus ei koske talletuksia eikä vakioimattomien johdannaisopimusten kauppooja, jotka on tehty sellaisten rahoituslaitosten kanssa, joiden toiminnan vakautta valvotaan.

Jos seurauksena olisi, että yli 20 prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista sijoitettaisiin yhteen ainoaan yhteisöön, edellä 1 kohdassa asetetuista yksittäisistä rajoista huolimatta yhteissijoitusyritys ei saa yhdistää mitään seuraavista:

- a) sijoituksia kyseisen yhteisön liikkeeseen laskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin;
- b) kyseiseen yhteisöön tehtyjä talletuksia; tai
- c) riskejä, jotka aiheutuvat kyseisen yhteisön kanssa tehdyistä vakioimattomien johdannaisopimusten kaupoista.

3. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan enintään 35 prosenttiin, jos siirtokelpoisten arvopapereiden tai rahamarkkinavälineiden liikkeeseenlaskija tai takaaja on jäsenvaltio tai sen paikallisviranomaiset, kolmas maa tai kansainvälinen julkisyhteisö, jonka jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio.

4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn viiden prosentin rajan enintään 25 prosenttiin, kun joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskija on luottolaitos, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossain jäsenvaltiossa ja joka lain nojalla kuuluu joukkovelkakirjanhaltijoiden suojaksi tarkoitettun erityisen julkisen valvonnan piiriin. Näiden joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskussa saadut määrät on erityisesti sijoitettava kyseisen lain mukaisesti varoihin, jotka riittävät koko

joukkovelkakirjalainojen juoksuajan kattamaan niihin liittyvät saatavat ja jotka liikkeeseenlaskijan mahdollisessa maksukyvyttömyystapauksessa käytetään etusijajärjestyksessä pääoman takaisinmaksuun ja kertyneen koron maksuun.

Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa yli viisi prosenttia varoistaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin joukkovelkakirjalainoihin, joilla on yksi liikkeeseenlaskija, näiden sijoitusten kokonaisarvo ei saa ylittää 80:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varojen arvosta.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista joukkovelkakirjalainojen luokista sekä niiden liikkeeseenlaskijoiden luokista, joilla on kyseisessä alakohdassa mainittujen lakien ja valvontajärjestelyjen mukaisesti lupa laskea liikkeeseen tässä artiklassa mainitut ehdot täyttäviä joukkovelkakirjalainoja. Näihin luetteloihin on liitettävä ilmoitus, jossa täsmennetään, minkälaiset takaukset lainoille tarjotaan. Komissio toimittaa nämä tiedot välittömästi edelleen toisille jäsenvaltioille yhdessä aiheellisina pitämiensä huomautusten kanssa ja saattaa tiedot kansalaisten saataville. Näistä tiedonannoista voidaan keskustella 112 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa Euroopan arvopaperikomiteassa.

5. Edellä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita ja rahamarkkinavälineitä ei oteta huomioon 2 kohdassa tarkoitettun 40 prosentin rajan soveltamisessa.

Edellä 1–4 kohdassa säädettyjä rajoja ei saa yhdistää, joten 1–4 kohdan mukaisesti tehty sijoitukset saman yhteisön liikkeeseenlaskemiin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin taikka tähän yhteisöön tehtyihin talletuksiin tai johdannaisiin eivät saa ylittää yhteensä 35:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Yhtiötä, jotka direktiivin 83/349/ETY mukaisesti määritellyn konsolidoidun tilinpäätöksen laatimiseksi tai tunnustettujen kansainvälisten kirjanpitosääntöjen mukaisesti luetaan samaan konserniin, pidetään tässä artiklassa asetettuja rajoja laskettaessa yhtenä yhteisönä.

Jäsenvaltiot voivat sallia saman konsernin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin tehtyjen sijoitusten kumuloidumisen 20 prosentin rajaan asti.

53 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat, tämän kuitenkaan vaikuttamatta 56 artiklassa säädettyihin rajoihin, korottaa 52 artiklassa säädettyjä rajoja enintään 20 prosenttiin saman liikkeeseenlaskijan osakeisiin tai joukkovelkakirjoihin tehtävien sijoitusten osalta, jos yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikan tavoitteena on rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaan jäljitellä tiettyä toimivaltaisten viranomaisten tunnustamaa osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä edellyttäen, että:

- a) indeksin koostumus on tarpeeksi hajautettu;
- b) indeksi kuvaa riittävän tarkasti niitä markkinoita, joihin se viittaa; ja
- c) indeksi julkistetaan asianmukaisella tavalla.

2. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdassa säädetyn rajan enintään 35 prosenttiin, jos tämä osoittautuu perustelluksi poikkeuksellisten markkinaolosuhteiden vuoksi, erityisesti sellaisilla säännellyillä markkinoilla, joilla tietyt siirtokelpoiset arvopaperit tai rahamarkkinavälineet ovat erittäin määräävässä asemassa. Sijoittaminen tähän enimmäismäärään saakka on sallittu vain yhden liikkeeseenlaskijan osalta.

54 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 52 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa yhteissijoitusyrityksille luvan riskin hajauttamisen periaatetta noudattaen sijoittaa määrän, joka vastaa 100:aa prosenttia niiden varoista, erilaisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin, jotka on laskenut liikkeeseen tai jotka on taannut jäsenvaltio, yksi tai useampi sen paikallisviranomaisista, kolmas maa taikka sellainen kansainvälinen julkisyhteisö, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset saavat tehdä tällaisen poikkeuksen ainoastaan, jos ne katsovat, että yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat saavat vastaavan suojan kuin sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuudenhaltijat, joka noudattaa 52 artiklassa säädettyjä rajoja.

Tällaisella yhteissijoitusyrityksellä on oltava ainakin kuuteen eri liikkeeseenlaskuun kuuluvia arvopapereita, eikä samaan liikkeeseenlaskuun kuuluviin arvopapereihin saa sijoittaa määrää, joka vastaa enemmän kuin 30:tä prosenttia sen varojen yhteismäärästä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen on rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa nimenomaisesti mainittava ne jäsenvaltiot, paikallisviranomaiset tai kansainväliset julkisyhteisöt, joiden liikkeeseen laskemiin tai takaamiin arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa määrän, joka vastaa enemmän kuin 35:tä prosenttia sen kokonaisvaroista.

Tällaisille rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen määräyksille on saatava toimivaltaisten viranomaisten hyväksyminen.

3. Jokaisen 1 kohdassa tarkoitetun yhteissijoitusyrityksen on sisällytettävä tarjousesitteeseensä ja mainontaansa selkeästi erotuva ilmoitus, jossa kiinnitetään huomio mainittuun poikkeukseen ja ilmoitetaan ne jäsenvaltiot, paikallisviranomaiset tai kansainväliset julkisyhteisöt, joiden arvopapereihin yhteissijoitusyritys aikoo sijoittaa tai on sijoittanut määrän, joka on enemmän kuin 35 prosenttia sen varoista.

55 artikla

1. Yhteissijoitusyritys voi hankkia yhteissijoitusyritysten tai muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten 50 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja osuuksia edellyttäen, että se sijoittaa enintään 10 prosenttia varoistaan saman yhteissijoitusyrityksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksiin. Jäsenvaltiot voivat korottaa tämän rajan enintään 20 prosenttiin.

2. Muiden yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kuin yhteissijoitusyritysten osuuksiin tehdyt sijoitukset eivät saa yhteensä ylittää 30:tä prosenttia yhteissijoitusyrityksen varoista.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos yhteissijoitusyritys on hankkinut muun yhteissijoitusyrityksen tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksia, kyseisen yhteissijoituksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen varoja ei tarvitse yhdistää 52 artiklassa säädettyjä rajoja sovellettaessa.

3. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa sellaisten muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin, joita hoitaa suoraan tai toimeksiannosta sama rahastoyhtiö tai jokin muu yhtiö, johon kyseinen rahastoyhtiö on sidoksissa yhteisen liikkeenjohdon tai määräysvallan taikka huomattavan suoran tai välillisen omistussuuden kautta, kyseinen rahastoyhtiö tai muu yhtiö ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkiota yhteissijoitusyrityksen sijoituksista näiden muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osuuksiin.

Yhteissijoitusyrityksen, joka sijoittaa huomattavan osan varoistaan muihin yhteissijoitusyrityksiin tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin, on ilmoitettava tarjousesitteessään niiden hoitopalkkioiden enimmäismäärä, jotka voidaan veloittaa sekä itse yhteissijoitusyritykseltä että niiltä muilta yhteissijoitusyrityksiltä tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavilta yrityksiltä, joihin se aikoo sijoittaa. Sen on ilmoitettava vuosikertomuksessaan hoitopalkkioiden enimmäisprosentti sekä itse yhteissijoitusyrityksen että niiden muiden yhteissijoitusyritysten tai yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta, joissa sillä on sijoituksia.

56 artikla

1. Sijoitusyhtiö tai rahastoyhtiö, siltä osin kuin sen toiminta liittyy sen hoidossa oleviin tässä direktiivissä tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin, ei saa hankkia äänioikeutettuja osakkeita, jotka antaisivat sille mahdollisuuden käyttää huomattavaa vaikutusvaltaa liikkeeseenlaskijan johtamisessa.

Kunnes laajempi yhteensovittaminen toteutetaan, jäsenvaltioiden on otettava huomioon toisten jäsenvaltioiden lainsäädännön säännökset, joissa täsmennetään ensimmäisen alakohdan periaatteita.

2. Yhteissijoitusyritys ei saa hankkia enemmän kuin:

- 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan äänioikeudettomista osakkeista;
- 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan joukkovelkakirjoista;
- 25 prosenttia 1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua yksittäisen yhteissijoitusyrityksen tai muun yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osuuksista; tai
- 10 prosenttia saman liikkeeseenlaskijan rahamarkkinavälineistä.

Edellä b, c ja d alakohdassa säädettyjä rajoja ei tarvitse noudattaa hankintahetkellä, jos tuolloin ei voida laskea joukkovelkakirjojen tai rahamarkkinavälineiden kokonaismäärää taikka liikkeeseen laskettujen arvopapereiden nettomäärää.

3. Jäsenvaltio voi olla soveltamatta 1 ja 2 kohtaa:

- a) jäsenvaltion tai sen paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- b) kolmannen maan liikkeeseen laskemisiin tai takaamiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- c) sellaisen kansainvälisen julkisyhteisön, johon yksi tai useampi jäsenvaltio kuuluu, liikkeeseen laskemisiin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin;
- d) yhteissijoitusyrityksellä oleviin sellaisen yhtiön osakkeisiin tai muihin pääomaosuuksiin, joka on kolmannen maan lainsäädännön alainen ja joka sijoittaa varansa pääasiallisesti arvopapereihin, joiden liikkeeseenlaskijalla on sääntömääräinen kotipaikka tuossa kolmannessa maassa, jos tällainen omistujajärjestely on kyseisen kolmannen maan lainsäädännön mukaan ainoa tapa, jota noudattaen yhteissijoitusyritys voi tehdä sijoituksia tuosta kolmannesta maasta olevien liikkeeseenlaskijoiden arvopapereihin; tai
- e) sijoitusyhtiöllä tai sijoitusyhtiöllä oleviin sellaisten tytäryhtiöiden osakkeisiin, jotka eivät harjoita muuta toimintaa kuin osuudenhaltijoiden pyynnöstä tapahtuvaa osuuksien takaisinostoa koskevaa hoito-, neuvonta- tai markkinointitoimintaa pelkästään sijoitusyhtiön tai sijoitusyhtiöiden lukuun siinä maassa, johon tytäryhtiö on sijoittautunut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu poikkeus voidaan kuitenkin tehdä ainoastaan, jos tuo kolmannesta maasta oleva yhtiö noudattaa sijoituspolitiikassaan 52 ja 55 artiklassa sekä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja. Jos 52 ja 55 artiklassa vahvistetut rajat ylitetään, sovelletaan soveltuvin osin 57 artiklaa.

57 artikla

1. Yhteissijoitusyritysten ei ole tarpeen noudattaa tässä luvussa säädettyjä rajoja, kun ne käyttävät varoihinsa kuuluviin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin liittyviä merkintäoikeuksia.

Jäsenvaltiot voivat riskin hajauttamisen periaatteen noudattamisesta huolehtien sallia, että vastikään luvan saaneet yhteissijoitusyritykset poikkeavat 52–55 artiklasta kuuden kuukauden ajan siitä, kun ne ovat saaneet luvan.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja rajoitukset on ylitetty yhteissijoitusyrityksestä riippumattomista syistä taikka merkintäoikeuksien käyttämisen takia, yhteissijoitusyrityksen on pidettävä myyntitoimintansa ensisijaisena tavoitteena tilanteen korjaamista osuudenhaltijoiden edut huomioon ottavalla tavalla.

VIII LUKU

MASTER-FEEDER-RAKENTEET

1 JAKSO

Soveltamisala ja hyväksyminen

58 artikla

1. Feeder-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto, jolla poiketen siitä, mitä 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 50, 52 ja 55 artiklassa ja 56 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetään, on lupa sijoittaa vähintään 85 prosenttia varoistaan toisen yhteissijoitusyrityksen tai sen alarahaston, jäljempänä 'master-yhteissijoitusyritys', osuuksiin.

2. Feeder-yhteissijoitusyritys voi säilyttää enintään 15 prosenttia varoistaan jossakin tai joissakin seuraavista muodoista:

- a) toiminnan edellyttäminä käteisvaroina 50 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- b) rahoitusjohdannaisina, joita voidaan käyttää ainoastaan suojaustarkoituksessa, 50 artiklan 1 kohdan g alakohdan ja 51 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;
- c) irtaimena ja kiinteänä omaisuutena, joka tarvitaan välittömästi liiketoiminnassa, jos feeder-yhteissijoitusyritys on sijoitusyhtiö.

Edellä olevan 51 artiklan 3 kohdan noudattamiseksi feeder-yhteissijoitusyrityksen on laskettava rahoitusjohdannaisiin liittyvä kokonaisriskinsä laskemalla yhteen ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen suoran riskinsä ja

- a) joko master-yhteissijoitusyrityksen rahoitusjohdannaisiin liittyvän tosiasiallisen riskin suhteessa feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemiin sijoituksiin; tai
- b) master-yhteissijoitusyrityksen rahoitusjohdannaisiin liittyvän mahdollisen kokonaisriskin enimmäismäärän, josta määrätään master-yhteissijoitusyrityksen rahaston säännöissä tai perustamisasiakirjoissa, suhteessa feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemiin sijoituksiin.

3. Master-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto:

- a) jonka osuudenhaltijoiden joukossa on vähintään yksi feeder-yhteissijoitusyritys;
- b) joka ei itse ole feeder-yhteissijoitusyritys; ja
- c) jolla ei ole feeder-yhteissijoitusyrityksen osuuksia.

4. Master-yhteissijoitusyritykseen sovelletaan seuraavia poikkeuksia:

- a) 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 3 artiklan b alakohtaa ei sovelleta, jos master-yhteissijoitusyrityksellä on osuudenhaltijoina vähintään kaksi feeder-yhteissijoitusyritystä, mikä antaa master-yhteissijoitusyritykselle mahdollisuuden päättää, hankkiiko se pääomaa muilta sijoittajilta;

- b) XI lukua ja 108 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta, jos master-yhteissijoitusyritys ei hanki pääomaa yleisöltä toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, johon se on sijoittautunut, vaan sillä ainoastaan on yksi tai useampia feeder-yhteissijoitusyrityksiä kyseisessä jäsenvaltiossa.

59 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tiettyyn master-yhteissijoitusyritykseen tekemä sijoitus, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisen muuhun yhteissijoitusyritykseen tehtäviin sijoituksiin sovellettavan rajan, hyväksytetään etukäteen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla.

2. Feeder-yhteissijoitusyritykselle on ilmoitettava 15 työpäivän kuluttua kaikkien tarvittavien asiakirjojen toimittamisesta, ovatko toimivaltaiset viranomaiset hyväksyneet feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyritykseen tekemän sijoituksen.

3. Feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset antavat hyväksymisen, mikäli feeder-yhteissijoitusyrityksen, sen säilytysyhteisö ja tilintarkastaja sekä master-yhteissijoitusyritys täyttävät kaikki tässä luvussa asetetut vaatimukset. Tätä varten feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat asiakirjat:

- a) feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen rahastosäännöt tai perustamisasiakirjat;
- b) feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesite ja 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot näistä yrityksistä;
- c) 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen välinen sopimus tai liiketoiminnan harjoittamista koskevat sisäiset säännöt;
- d) tapauksen mukaan 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen osuudenhaltijoille annettavat tiedot;
- e) jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri säilytysyhteisö, 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu näiden yritysten säilytysyhteisöjen välinen tietojen vaihtoa koskeva sopimus; ja
- f) jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilintarkastajat, 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu näiden yritysten tilintarkastajien välinen tietojen vaihtoa koskeva sopimus.

Jos feeder-yhteissijoitusyritys on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltioon, feeder-yhteissijoitusyrityksen on myös esitettävä master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten todistus siitä, että master-yhteissijoitusyritys on yhteissijoitusyritys tai sen alarahasto, joka täyttää 58 artiklan 3 kohdan b ja c alakohtassa vahvistetut ehdot. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava asiakirjat feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä tai jollakin sen toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä.

2 JAKSO

Feeder-yhteissijoitusyrityksiä ja master-yhteissijoitusyrityksiä koskevat yhteiset säännökset

60 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että master-yhteissijoitusyritys antaa feeder-yhteissijoitusyritykselle kaikki tarvittavat asiakirjat ja tiedot, jotta feeder-yhteissijoitusyritys voi täyttää tässä direktiivissä asetetut vaatimukset. Tätä varten feeder-yhteissijoitusyrityksen on tehtävä sopimus master-yhteissijoitusyrityksen kanssa.

Ennen kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu sopimus on tullut voimaan, feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin määrää, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan rajan. Tämän sopimuksen on oltava pyynnöstä kaikkien osuudenhaltijoiden saatavissa veloituksetta.

Mikäli sama rahastoyhtiö hoitaa sekä master- että feeder-yhteissijoitusyritystä, sopimus voidaan korvata sisäisillä liiketoiminnan harjoittamista koskevilla säännöillä, joilla varmistetaan, että tässä kohdassa asetettuja vaatimuksia noudatetaan.

2. Master-yhteissijoitusyrityksen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varojensa nettoarvon laskenta- ja julkistamispäivän ajoituksen koordinoimiseksi, jotta voidaan välttää markkinoiden ajoituksen hyväksikäyttäminen niiden osuuksissa ja ehkäistä keinottelumahdollisuudet.

3. Jos master-yhteissijoitusyritys keskeyttää väliaikaisesti osuuksiensa takaisinoston, lunastamisen tai merkitsemisen joko omasta aloitteestaan tai toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä, kullakin sen feeder-yhteissijoitusyrityksellä on oikeus keskeyttää osuuksiensa takaisinosto, lunastaminen tai merkitseminen 84 artiklan 2 kohdassa asetetuista ehdoista huolimatta samaksi ajaksi kuin master-yhteissijoitusyritys, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 84 artiklan soveltamista.

4. Jos master-yhteissijoitusyritys puretaan, myös feeder-yhteissijoitusyritys on purettava, jolleivät sen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksy, että:

- a) vähintään 85 prosenttia feeder-yhteissijoitusyrityksen varoista sijoitetaan toisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin; tai
- b) feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastosääntöjä tai perustamisasiakirjoja muutetaan, jotta se voi muuntua yhteissijoitusyritykseksi, joka ei ole feeder-yhteissijoitusyritys.

Master-yhteissijoitusyritys voidaan purkaa aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun kyseinen master-yhteissijoitusyritys on ilmoittanut kaikille osuudenhaltijoilleen ja feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille purkamista koskevasta sitovasta päätöksestä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta pakollista purkamista koskevien kansallisten erityissäännösten soveltamista.

5. Jos master-yhteissijoitusyritys sulautuu toisen yhteissijoitusyrityksen kanssa tai jakautuu kahdeksi tai useammaksi yhteissijoitusyritykseksi, feeder-yhteissijoitusyritys on purettava, jolleivät feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset anna hyväksyntää sille, että kyseinen feeder-yhteissijoitusyritys:

- a) jatkaa master-yhteissijoitusyrityksen tai jonkin toisen yhteissijoitusyrityksen feeder-yhteissijoitusyrityksenä master-yhteissijoitusyrityksen sulautumisen tai jakautumisen jälkeen;

- b) sijoittaa vähintään 85 prosenttia varoistaan sellaisen toisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin, joka ei ole syntynyt kyseisen sulautumisen tai jakautumisen tuloksena; tai
- c) muuttaa rahastosääntöjään tai perustamisasiakirjojaan muuntuakseen yhteissijoitusyritykseksi, joka ei ole feeder-yhteissijoitusyritys.

Master-yhteissijoitusyrityksen sulautuminen tai jakautuminen ei tule voimaan, jollei master-yhteissijoitusyritys ole toimittanut kaikille osuudenhaltijoilleen ja feeder-yhteissijoitusyritystensä kotijäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille 43 artiklassa tarkoitettuja tai vastaavia tietoja viimeistään 60 päivää ennen ehdotettua voimaantulopäivää.

Jolleivät feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ole antaneet ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaista hyväksyntää, master-yhteissijoitusyrityksen on annettava feeder-yhteissijoitusyrityksen ostaa takaisin tai lunastaa kaikki master-yhteissijoitusyrityksessä olevat osuudet ennen kuin master-yhteissijoitusyrityksen sulautuminen tai jakautuminen tulee voimaan.

6. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään:

- a) 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksen tai sisäisten liiketoiminnan harjoittamista koskevien sääntöjen sisältö;
- b) mitä 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä pidetään asianmukaisina; ja
- c) millä menettelyillä annetaan 4 ja 5 kohdassa edellytetyt hyväksynnät, kun kyseessä on master-yhteissijoitusyrityksen purkaminen, sulautuminen tai jakautuminen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Säilytysyhteisöt ja tilintarkastajat

61 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri säilytysyhteisö, jäsenvaltioiden on vaadittava, että nämä säilytysyhteisöt tekevät tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sen varmistamiseksi, että kumpikin säilytysyhteisö täyttää velvollisuutensa.

Feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ennen kuin tällainen sopimus on tullut voimaan.

Kun master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö ja feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisö noudattavat tässä luvussa tarkoitettuja vaatimuksia, heidän ei katsota rikkovan sääntöjä, joilla rajoitetaan tietojen ilmaisemista tai jotka koskevat tietosuojaa, kun tällaiset säännöt sisältyvät sopimukseen taikka lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen. Kun vaatimuksia noudatetaan, tästä ei aiheudu tällaiselle säilytysyhteisölle tai tämän puolesta toimivalle henkilölle seuraamusvastuuta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön tehtävänä on toimittaa feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisölle kaikki master-yhteissijoitusyritykseen liittyvät tiedot, joita feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön velvollisuuksien täyttäminen edellyttää.

2. Master-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön on välittömästi ilmoitettava master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, feeder-yhteissijoitusyritykselle tai tapauksen mukaan feeder-yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiölle ja säilytysyhteisölle havaitsemistaan master-yhteissijoitusyritykseen liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista, joilla katsotaan olevan kielteinen vaikutus feeder-yhteissijoitusyritykseen.

3. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

- a) mitä tietoja 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksen on sisällettävä; ja
- b) minkä tyyppisillä 2 kohdassa tarkoitetuilla sääntöjenvastaisuuksilla katsotaan olevan kielteinen vaikutus feeder-yhteissijoitusyritykseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

62 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyrityksellä ja feeder-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilintarkastajat, jäsenvaltioiden on vaadittava, että nämä tilintarkastajat tekevät tietojen vaihtoa koskevan sopimuksen sen varmistamiseksi, että kumpikin tilintarkastaja täyttää velvollisuutensa, mukaan lukien 2 kohdan vaatimusten täyttämiseksi toteutettavat toimet.

Feeder-yhteissijoitusyritys ei saa sijoittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin ennen kuin tällainen sopimus on tullut voimaan.

2. Feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on otettava tilintarkastuskertomuksessaan huomioon master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastuskertomus. Jos feeder-yhteissijoitusyrityksellä ja master-yhteissijoitusyrityksellä on eri tilikausi, master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on laadittava erillinen kertomus feeder-yhteissijoitusyrityksen tilinpäätöspäivältä.

Feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastajan on erityisesti ilmoitettava kaikista master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastuskertomuksessa esiin tuoduista sääntöjenvastaisuuksista ja niiden vaikutuksesta feeder-yhteissijoitusyritykseen.

3. Kun master-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastaja ja feeder-yhteissijoitusyrityksen tilintarkastaja noudattavat tässä luvussa tarkoitettuja vaatimuksia, heidän ei katsota rikkovan sääntöjä, joilla rajoitetaan tietojen ilmaisemista tai jotka koskevat tietosuojaa, kun tällaiset säännöt sisältyvät sopimukseen taikka lakiin, asetukseen tai hallinnolliseen määräykseen. Kun vaatimuksia noudatetaan, tästä ei aiheudu tällaiselle tilintarkastajalle tai tämän puolesta toimivalle henkilölle seuraamusvastuuta.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua sopimuksen sisältö.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 JAKSO

Feeder-yhteissijoitusyrityksen antamat pakolliset tiedot ja sen harjoittama mainonta

63 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen tarjousesite sisältää liitteessä I olevassa A luettelossa tarkoitettujen tietojen lisäksi seuraavat tiedot:

- a) ilmoitus siitä, että feeder-yhteissijoitusyritys on tietyn master-yhteissijoitusyrityksen feeder-rahasto ja sellaisena sijoittaa pysyvästi vähintään 85 prosenttia varoistaan kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin;
- b) tiedot sijoitustavoitteesta ja -politiikasta, myös riskiprofiilista, sekä siitä, onko feeder-yhteissijoitusyrityksellä ja master-yhteissijoitusyrityksellä sama tulos sekä missä määrin ja mistä syistä ne eroavat toisistaan, samoin kuin kuvaus 58 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyistä sijoituksista;
- c) lyhyt kuvaus master-yhteissijoitusyrityksestä, sen organisatiosta, sijoitustavoitteesta ja -politiikasta, mukaan luettuna riskiprofiili, ja tiedot siitä, mistä master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesitteen voi saada;
- d) tiivistelmä 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen tekemästä sopimuksesta tai liiketoiminnan harjoittamista koskevista sisäisistä säännöistä;
- e) tiedot siitä, miten osuudenhaltijat voivat saada lisätietoja master-yhteissijoitusyrityksestä sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemästä sopimuksesta;
- f) kuvaus kaikista palkkioista tai kulukorvauksista, jotka feeder-yhteissijoitusyritys suorittaa master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemänsä sijoituksen johdosta, sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen kokonaiskuluista; ja
- g) kuvaus feeder-yhteissijoitusyritykselle sen master-yhteissijoitusyritykseen tekemästä sijoituksesta aiheutuvista verovaikutuksista.

2. Liitteessä I olevassa B luettelossa tarkoitettujen tietojen lisäksi feeder-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksessa on oltava selvitys feeder-yhteissijoitusyrityksen ja master-yhteissijoitusyrityksen kokonaiskuluista.

Feeder-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksessa ja puolivuotiskatsauksessa on ilmoitettava, mistä master-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomuksen ja puolivuotiskatsauksen voi saada.

3. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on 74 ja 82 artiklassa asetettujen vaatimusten lisäksi lähetettävä tarjousesite, 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot ja niihin mahdollisesti tehdyt muutokset sekä master-yhteissijoitusyrityksen vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

4. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on ilmoitettava kaikessa asiankuuluvassa mainonnassaan, että se sijoittaa pysyvästi vähintään 85 prosenttia varoistaan kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin.

5. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on toimitettava sijoittajille pyynnöstä veloituksetta master-yhteissijoitusyrityksen tarjousesitteen paperiversio sekä vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus.

5 JAKSO

Olemassa olevan yhteissijoitusyrityksen muuntaminen feeder-yhteissijoitusyritykseksi ja master-yhteissijoitusyrityksen vaihtaminen

64 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että feeder-yhteissijoitusyrityksen, joka toimii jo yhteissijoitusyrityksenä, mukaan luettuna toiminta toisen master-yhteissijoitusyrityksen feeder-yhteissijoitusyrityksenä, on annettava seuraavat tiedot osuudenhaltijoilleen:

- a) ilmoitus siitä, että feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet feeder-yhteissijoitusyrityksen kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemän sijoituksen;
- b) 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavat avaintiedot feeder-yhteissijoitusyrityksestä ja master-yhteissijoitusyrityksestä;
- c) päivä, jona feeder-yhteissijoitusyritys alkaa sijoittaa master-yhteissijoitusyritykseen, tai jos se on jo sijoittanut siihen, päivä, jona sen sijoitus ylittää 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavan rajan; ja
- d) ilmoitus siitä, että osuudenhaltijoilla on oikeus vaatia 30 päivän kuluessa osuuksiensa takaisinostoa tai lunastusta ilman muita maksuja kuin ne, jotka yhteissijoitusyritys perii divestointikustannusten kattamiseksi; tämä oikeus tulee voimaan siitä hetkestä, jolloin feeder-yhteissijoitusyritys on antanut tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen.

Tiedot on annettava vähintään 30 päivää ennen ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua päivää.

2. Jos feeder-yhteissijoitusyrityksestä on ilmoitettu 93 artiklan mukaisesti, 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on annettava feeder-yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka kyseisen valtion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä kielellä. Käännöksen laadinnasta vastaa feeder-yhteissijoitusyritys. Käännöksen on vastattava tarkoin alkuperäiskappaleen sisältöä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että feeder-yhteissijoitusyritys ei ennen 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua 30 päivän määräajan päättymistä sijoita kyseisen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin määrää, joka ylittää 55 artiklan 1 kohdan nojalla sovellettavan rajan.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään:

- a) missä muodossa ja millä tavoin 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava; tai
- b) millä menettelyllä, jos feeder-yhteissijoitusyritys siirtää varansa osittain tai kokonaan master-yhteissijoitusyritykselle osuuksien vastineeksi, tällaisen panoksen arvo määritetään ja tarkastetaan ja mikä on feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytys-yhteisön tehtävä tässä prosessissa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 JAKSO

Velvoitteet ja toimivaltaiset viranomaiset

65 artikla

1. Feeder-yhteissijoitusyrityksen on valvottava tehokkaasti master-yhteissijoitusyrityksen toimintaa. Tätä velvoitetta täyttyessään feeder-yhteissijoitusyritys voi tukeutua master-yhteissijoitusyritykseltä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiöltä, säilytysyhteisöltä tai tilintarkastajalta saatuihin tietoihin ja asiakirjoihin, jollei ole syytä epäillä niiden oikeellisuutta.

2. Jos feeder-yhteissijoitusyritys, sen rahastoyhtiö tai henkilö, joka toimii feeder-yhteissijoitusyrityksen tai sen rahastoyhtiön lukuun, vastaanottaa jakelupalkkion tai muun palkkion tai saa muuta rahallista hyötyä master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tehdyn sijoituksen yhteydessä, jakelupalkkio, muu palkkio tai muu rahallinen hyöty on laskettava feeder-yhteissijoitusyrityksen varoihin.

66 artikla

1. Master-yhteissijoitusyrityksen on välittömästi ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille jokaisesta feeder-yhteissijoitusyrityksestä, joka sijoittaa sen osuuksiin. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritykset ovat sijoittaneet eri jäsenvaltioihin, master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tällaisesta sijoituksesta.

2. Master-yhteissijoitusyritys ei saa veloittaa merkintä- tai lunastuspalkkioita feeder-yhteissijoitusyrityksen master-yhteissijoitusyrityksen osuuksiin tekemästä sijoituksesta tai niiden divestoinnista.

3. Master-yhteissijoitusyrityksen on huolehdittava siitä, että kaikki tämän direktiivin, yhteisön muun lainsäädännön, sovellet-tavan kansallisen lainsäädännön, rahaston sääntöjen tai perustamisasiakirjojen mukaisesti edellytetyt tiedot ovat ajoissa feeder-yhteissijoitusyrityksen tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiön, toimivaltaisten viranomaisten sekä feeder-yhteissijoitusyrityksen säilytysyhteisön ja tilintarkastajan saatavilla.

67 artikla

1. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritys ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon, toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyritykselle kaikista päätöksistä, toimenpiteistä, tässä luvussa asetettujen ehtojen havaituista noudattamatta jättämisistä tai 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuista tiedoista, jotka koskevat master-yhteissijoitusyritystä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiötä, säilytysyhteisöä tai tilintarkastajaa.

2. Jos master-yhteissijoitusyritys ja feeder-yhteissijoitusyritys ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, master-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista päätöksistä, toimenpiteistä, tässä luvussa asetettujen ehtojen havaituista noudattamatta jättämisistä tai 106 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetuista tiedoista, jotka koskevat master-yhteissijoitusyritystä tai tapauksen mukaan sen rahastoyhtiötä, säilytysyhteisöä tai tilintarkastajaa. Sen jälkeen feeder-yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava asiasta feeder-yhteissijoitusyritykselle.

IX LUKU

SIOITTAJILLE ANNETTAVIA TIETOJA KOSKEVAT VELVOITTEET

1 JAKSO

Tarjousesitteen ja määräaikaikatsauksien julkistaminen

68 artikla

1. Sijoitusyhtiön sekä, kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta, rahastoyhtiön on julkistettava seuraavat:

- a) tarjousesite;
 - b) vuosikertomus kultakin tilikaudelta; ja
 - c) puolivuotiskatsaus tilikauden kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta.
2. Vuosikertomukset ja puolivuotiskatsaukset on julkistettava seuraavissa määräajoissa, jotka lasketaan sen ajanjakson päättymisestä, jota ne koskevat:
- a) vuosikertomus neljässä kuukaudessa; tai
 - b) puolivuotiskatsaus kahdessa kuukaudessa.

69 artikla

1. Tarjousesitteessä on oltava tiedot, joiden perusteella sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion heille ehdotetusta sijoituksesta ja erityisesti siihen liittyvistä riskeistä.

Tarjousesitteessä on oltava sijoituskohteena olevasta rahoitusvälineestä riippumatta selkeä ja helposti ymmärrettävä selvitys rahaston riskiprofilista.

2. Tarjousesitteessä on oltava ainakin liitteessä I olevassa A luettelossa mainitut tiedot, siltä osin kuin nämä tiedot eivät jo sisälly rahaston sääntöihin tai perustamisasiakirjoihin, jotka on liitetty tarjousesitteeseen 71 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Vuosikertomukseen on sisällytettävä tase tai varoja ja velkoja koskeva selvitys, tilikauden yksityiskohtainen tuloslaskelma, tilikauden toimintakertomus ja liitteessä I olevassa B luettelossa mainitut muut tiedot sekä kaikki muutkin tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta sijoittajat voivat tehdä perustellun arvion yhteissijoitusyrityksen toiminnan kehityksestä ja sen tuloksesta.

4. Puolivuotiskatsaukseen on sisällytettävä ainakin liitteessä I olevan B luettelon I–IV jaksossa mainitut tiedot. Jos yhteissijoitusyritys on maksanut väliosinkoa tai ehdottaa sen maksamista, luvuista on käytävä ilmi puolivuotiskauden tulos verojen jälkeen sekä maksettu tai ehdotettu väliosinko.

70 artikla

1. Tarjousesitteessä on ilmoitettava, millaisiin varoihin yhteissijoitusyrityksellä on lupa tehdä sijoituksia. Siinä on ilmoitettava, onko sillä lupa suorittaa rahoitusjohdannaistoimia, ja tällöin tarjousesitteessä on oltava näkyvä maininta siitä, voidaanko näitä toimia suorittaa suojautumiseksi vai sijoitustavoitteiden toteuttamiseksi, sekä esitettävä rahoitusjohdannaisten käytön mahdollinen vaikutus riskeihin.

2. Jos yhteissijoitusyritys sijoittaa pääasiassa johonkin muuhun 50 artiklassa määritellyistä varojen luokista kuin siirtokelpoisiin arvopapereihin tai rahamarkkinavälineisiin taikka jos yhteissijoitusyritys jäljittelee 53 artiklan mukaisesti osake- tai joukkovelkakirjaindeksiä, tarjousesitteessä ja tarvittaessa mainonnassa on oltava näkyvä maininta sen sijoituspolitiikasta.

3. Jos yhteissijoitusyrityksen varojen nettoarvo todennäköisesti vaihtelee huomattavasti sen sijoitussalkun koostumuksen tai käytettävien salkunhoitomenetelmien johdosta, sen tarjousesitteessä ja tarvittaessa mainonnassa on oltava näkyvä maininta tästä erityispiirteestä.

4. Sijoittajan pyynnöstä rahastoyhtiön on myös toimitettava lisätietoja, jotka liittyvät yhteissijoitusyrityksen riskienhallinnassa noudatettaviin määrällisiin rajoihin, tätä varten valittuihin menetelmiin sekä välinelukkien tärkeimpien riskien ja tuottojen viimeaikaiseen kehitykseen.

71 artikla

1. Rahaston säännöt tai sijoitusyrityksen perustamisasiakirjat ovat tarjousesitteen erottamaton osa ja ne on liitettävä siihen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja ei kuitenkaan tarvitse liittää tarjousesitteeseen, jos sijoittajille ilmoitetaan siitä, että heille toimitetaan pyynnöstä nämä asiakirjat, tai siitä, missä nämä asiakirjat ovat heidän nähtävänä kussakin niistä jäsenvaltioista, joissa osuuksia markkinoidaan.

72 artikla

Tarjousesitteen keskeiset tiedot on pidettävä ajan tasalla.

73 artikla

Yhden tai useamman henkilön, jolla on lain nojalla kelpoisuus suorittaa tilintarkastusta direktiivin 2006/43/EY mukaisesti, on tarkastettava vuosikertomukseen sisältyvät tilinpäätöstiedot. Tilintarkastuskertomus mahdollisine muistutuksineen on toistettava täydellisenä vuosikertomuksessa.

74 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on toimitettava tarjousesitteensä, niihin tehdyt muutokset sekä vuosikertomuksensa ja puolivuotiskatsauksensa kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille. Yhteissijoitusyrityksen on pyynnöstä annettava nämä asiakirjat rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

75 artikla

1. Tarjousesite sekä tuorein julkistettu vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus on pyynnöstä toimitettava sijoittajille veloitusetta.

2. Tarjousesite voidaan toimittaa pysyvää välinettä käyttäen tai verkkosivuston välityksellä. Sijoittajalle on pyynnöstä annettava paperiversio veloitusetta.

3. Vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus on annettava sijoittajien saataville tarjousesitteessä ja 78 artiklan tarkoitetuissa sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa ilmoitetulla tavalla. Sijoittajille on pyynnöstä annettava paperiversio vuosikertomuksesta ja puolivuotiskatsauksesta veloitusetta.

4. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla määritetään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun tarjousesite toimitetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenetelyä noudattaen.

2 JAKSO

Muiden tietojen julkistaminen

76 artikla

Yhteissijoitusyrityksen on aina kun se laskee liikkeeseen, myy, ostaa takaisin tai lunastaa osuuksiaan ja ainakin kaksi kertaa kuukaudessa julkistettava niiden liikkeeseenlasku-, myynti-, takaisinosto- tai lunastushinta asianmukaisella tavalla.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin antaa yhteissijoitusyritykselle luvan julkistaa tiedot vain kerran kuukaudessa, jollei tällainen poikkeus vaaranna osuudenhaltijoiden etuja.

77 artikla

Sijoittajille suunnatun mainonnan on oltava selvästi tunnistettavissa mainonnaksi. Sen on oltava asiallista ja selkeää eikä se saa olla harhaanjohtavaa. Etenkään missään sellaisessa mainonnassa, jossa kehoitetaan ostamaan yhteissijoitusyrityksen osuuksia ja joka sisältää erityisiä tietoja yhteissijoitusyrityksestä, ei saa esittää väitteitä, jotka ovat ristiriidassa tarjousesitteen sisältämien tietojen ja 78 artiklassa tarkoitettujen sijoittajalle annettavien avaintietojen kanssa tai jotka vähentävät niiden merkitystä. Siitä on käytävä ilmi, että tarjousesite on olemassa ja 78 artiklassa tarkoitettuja sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat saatavilla. Siinä on ilmoitettava tarkemmin, missä ja millä kielellä kyseiset tiedot tai asiakirjat ovat sijoittajien tai mahdollisten sijoittajien saatavilla tai miten ne ovat käytettävissä.

3 JAKSO

Sijoittajalle annettavat avaintiedot

78 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö laativat lyhyen asiakirjan, joka sisältää sijoittajalle annettavat avaintiedot. Tässä direktiivissä ilmaisulla 'sijoittajalle annettavat avaintiedot' tarkoitetaan tätä asiakirjaa. Ilmaus 'sijoittajalle annettavat avaintiedot' on mainittava selkeästi tässä asiakirjassa jollain 94 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kielellä.

2. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on oltava asianmukaiset, kyseisen yhteissijoitusyrityksen keskeisiä ominaisuuksia koskevat tiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotta nämä voivat kohtuullisesti ymmärtää heille tarjottavan sijoitustuotteen luonteen ja siihen liittyvät riskit voidakseen tehdä perusteltuja sijoituspäätöksiä.

3. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on oltava seuraavat keskeiset tiedot kyseisestä yhteissijoitusyrityksestä:

- a) yhteissijoitusyrityksen tunnistetiedot;
- b) lyhyt kuvaus sen sijoitustavoitteista ja sijoituspolitiikasta;
- c) aiempien tuloksien tai tarvittaessa odotettujen tulosten esittely;
- d) kulut ja liitännäiset maksut; ja
- e) sijoituksen riski-hyötyprofiili, mukaan luettuna asianmukaiset ohjeistukset ja varoitukset kyseiseen yhteissijoitusyritykseen sijoittamiseen liittyvistä riskeistä.

Näiden keskeisten tietojen on oltava sijoittajan ymmärrettävissä ilman muita asiakirjoja.

4. Sijoittajalle annettavissa avaintiedoissa on selvästi ilmoitettava, mistä ja miten on mahdollista saada lisätietoja ehdotetusta sijoituksesta, mukaan luettuna muttei yksinomaisesti tiedot siitä, mistä ja miten tarjousesite, vuosikertomus ja puolivuotiskatsaus ovat aina pyydettyäessä veloituksetta saatavilla, sekä kieli, jolla sijoittajat voivat saada kyseiset tiedot.

5. Sijoittajalle annettavat avaintiedot on kirjoitettava tiivistysti yleiskielellä. Ne on laadittava yhteiseen, vertailukelpoiseen muotoon ja esitettävä yksityissijoittajien kannalta ymmärrettävällä tavalla.

6. Sijoittajalle annettavia avaintietoja on käytettävä sellaisenaan ainoastaan kääntämisestä johtuvien muutoksien tai täydennyksien kaikissa jäsenvaltioissa, joissa yhteissijoitusyrityksen on 93 artiklan mukaisesti ilmoitettu markkinoivan osuuksiaan.

7. Komissio toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla täsmennetään seuraavaa:

- a) sijoittajille 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö;
- b) sijoittajille seuraavissa erityistapauksissa annettavien avaintietojen tarkka ja tyhjentävä sisältö:
 - i) kun on kyse yhteissijoitusyrityksestä, jolla on eri alarahastoja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietyn alarahaston osuuksia, mukaan luettuina tiedot siitä, miten yhdestä alarahastosta siirrytään toiseen, sekä tähän liittyvistä kustannuksista;
 - ii) kun on kyse yhteissijoitusyrityksestä, joka tarjoaa eri osakelajeja, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät tietynlajisia osakkeita;
 - iii) kun on kyse rahasto-osuusrahastorakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät sellaisen yhteissijoitusyrityksen osuuksia, joka itse sijoittaa toiseen yhteissijoitusyritykseen tai muihin 50 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin;
 - iv) kun on kyse master-feeder-rakenteista, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille, jotka merkitsevät feeder-yhteissijoitusyrityksen osuuksia; ja
 - v) kun on kyse strukturoidusta, pääomasuojatusta ja muusta vastaavasta yhteissijoitusyrityksestä, avaintiedot, jotka on annettava sijoittajille tällaisen yhteissijoitusyrityksen erityisominaisuuksista; ja
- c) erityiset tiedot sijoittajille 5 kohdan mukaisesti annettavien avaintietojen muodosta ja esitystavasta.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

79 artikla

1. Sijoittajalle annettavat avaintiedot ovat ennen sopimuksen tekoa annettavia tietoja. Niiden on oltava asiallisia ja selkeitä, eivätkä ne saa olla harhaanjohtavia. Niiden on oltava yhdenmukaisia tarjousesitteen asianomaisten osien kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei kukaan joudu siviilioikeudelliseen vastuuseen pelkästään sijoittajalle annettavien avaintietojen perusteella, niiden käännökset mukaan luettuina, jolleivät tiedot ole harhaanjohtavia, epätarkkoja tai ristiriidassa tarjousesitteen asianomaisten osien kanssa. Avaintiedoissa on oltava tätä koskeva selvä varoitus.

80 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö, joka myy yhteissijoitusyritystä suoraan tai jonkun muun sen puolesta toimivan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välityksellä sen täydellä ja ehdottomalla vastuulla, toimittavat sijoittajille kyseistä yhteissijoitusyritystä koskevat sijoittajalle annettavat avaintiedot hyvissä ajoin ennen ehdotettua sijoittajien tekemää kyseisen yhteissijoitusyrityksen osuuksien merkitsemistä.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoitusyhtiö ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiö, joka ei myy yhteissijoitusyritystä suoraan tai jonkun muun sen puolesta toimivan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välityksellä sen täydellä ja ehdottomalla vastuulla sijoittajiin nähden, antavat sijoittajalle annettavat avaintiedot pyynnöstä tuotevalmistajille ja välittäjille, jotka myyvät mahdollisia sijoituksia kyseiseen yhteissijoitusyritykseen tai tuotteita, joihin sisältyy kyseiseen yhteissijoitusyritykseen kohdistuva riski, tai jotka antavat tällaisiin sijoituksiin tai tuotteisiin liittyvää neuvontaa. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että välittäjät, jotka myyvät mahdollisia sijoituksia yhteissijoitusyritykseen tai antavat sijoittajille tällaisiin sijoituksiin liittyvää neuvontaa, antavat avaintiedot asiakkailleen tai mahdollisille asiakkailleen.

3. Avaintiedot on annettava sijoittajille veloituksetta.

81 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että sijoitusyhtiöt ja kunkin hoitamansa sijoitusrahaston osalta rahastoyhtiöt antavat sijoittajalle annettavat avaintiedot pysyvää välinettä käyttäen tai verkkosivuston välityksellä. Sijoittajalle on pyynnöstä toimitettava paperiversio veloituksetta.

Lisäksi ajantasaistettu versio sijoittajalle annettavista avaintiedoista on asetettava saataville sijoitusyhtiön tai rahastoyhtiön verkkosivustolla.

2. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla määritellään erityisehdot, jotka on täytettävä, kun sijoittajalle annettavat avaintiedot annetaan muuta pysyvää välinettä kuin paperia käyttäen tai verkkosivuston välityksellä, joka ei ole pysyvä väline.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

82 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen on lähetettävä sijoittajalle annettavat avaintietonsa ja niihin mahdollisesti tehdyt muutokset kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

2. Sijoittajalle annettavat avaintiedot on pidettävä keskeisiltä osiltaan ajan tasalla.

X LUKU

YHTEISSIJOITUSYRITYSTEN YLEISET VELVOLLISUUDET

83 artikla

1. Lainaa ei saa ottaa:

- a) sijoitusyhtiö;
- b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

Yhteissijoitusyritys saa kuitenkin hankkia ulkomaista valuuttaa luotonvälityksen ("back-to-back"-laina) avulla.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa yhteissijoitusyritykselle luvan ottaa lainaa sillä edellytyksellä, että lainaa otetaan:

- a) väliaikaisesti, ja sen määrä vastaa
 - sijoitusyhtiön osalta enintään 10:tä prosenttia sen varoista tai
 - sijoitusrahaston osalta enintään 10:tä prosenttia rahaston arvosta; tai
- b) sellaisen kiinteän omaisuuden hankkimiseksi, jota tarvitaan välittömästi yhtiön liiketoiminnassa, ja sen määrä vastaa sijoitusyhtiön osalta enintään 10:tä prosenttia sen varoista.

Jos yhteissijoitusyrityksellä on a ja b alakohdan nojalla lupa ottaa lainaa, laina ei saa yhteensä olla enemmän kuin määrä, joka vastaa 15:tä prosenttia sen varoista.

84 artikla

1. Yhteissijoitusyrityksen on osuudenhaltijan vaatimuksesta ostettava takaisin tai lunastettava osuutensa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään:

- a) yhteissijoitusyritys voi väliaikaisesti keskeyttää osuuksiensa takaisinoston tai lunastamisen sovellettavan kansallisen lain-säädännön, rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamis-asiakirjojen mukaisesti;

- b) yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio voi antaa toimivaltaisille viranomaisilleen valtuudet vaatia osuuksien takaisinostojen tai lunastuksen keskeyttämistä, jos osuudenhaltijoiden tai yleisön etu edellyttää sitä.

Edellä a alakohdassa tarkoitettu keskeytys saa tulla kysymykseen vain sellaisissa poikkeuksellisissa tilanteissa, joissa olosuhteet edellyttävät sitä ja joissa se on osuudenhaltijoiden edut huomioon ottaen perusteltua.

3. Edellä olevan 2 kohdan a alakohdan mukaisissa väliaikaista keskeyttämistä koskevilla tapauksissa yhteissijoitusyrityksen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille sekä kaikkien niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa se markkinoi osuuksiaan.

85 artikla

Yhteissijoitusyrityksen varojen arvonmäärittäystä sekä sen osuuksien myynti- tai liikkeeseenlaskuhintaa ja takaisinosto- tai lunastushintaa koskevista säännöistä on säädettävä sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä taikka määrättävä rahaston säännöissä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa.

86 artikla

Yhteissijoitusyrityksen tuotot on jaettava tai sijoitettava uudelleen lain ja rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen mukaisesti.

87 artikla

Yhteissijoitusyrityksen osuutta ei saa antaa, ellei nettoliikkeeseenlaskuhintaa vastaavaa määrää suoriteta yhteissijoitusyritykselle yleisesti käytössä olevassa määräajassa. Tämä säännös ei estä palkkio-osuuksien jakamista.

88 artikla

1. Rajoittamatta 50 ja 51 artiklan soveltamista seuraavat eivät saa myöntää lainaa tai taata kolmannen sitoumuksia:

- a) sijoitusyhtiö;
- b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä siinä tarkoitettuja yrityksiä hankkimasta siirtokelpoisia arvopapereita, rahamarkkinavälineitä tai muita 50 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, joita ei ole täysin maksettu.

89 artikla

Siirtokelpoisten arvopaperien, rahamarkkinavälineiden tai muiden 50 artiklan 1 kohdan e, g ja h alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden ilman katetta tapahtuvaa myyntiä (ylimyynti) eivät saa harjoittaa:

- a) sijoitusyhtiö;

- b) rahastoyhtiö tai säilytysyhteisö sijoitusrahaston lukuun.

90 artikla

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion laissa on säädettävä tai rahaston säännöissä on määrättävä niistä palkkioista ja kulukorvauksista, jotka rahastoyhtiö saa veloittaa sijoitusrahastolta, sekä tällaisten palkkioiden laskentaperusteista.

Laissa on säädettävä tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjoissa on määrättävä, millaisista kustannuksista yhtiö vastaa.

XI LUKU

ERITYISET SÄÄNNÖKSET YHTEISSIJOITUSYRITYKSIKSI, JOTKA MARKKINOIVAT OSUUKSIAAN MUISSA JÄSENVALTIOISSA KUIN SIOJITTAUTUMISVALTIOISSAAN

91 artikla

1. Yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusyritykset voivat 93 artiklan mukaisen ilmoituksen jälkeen markkinoida osuuksiaan niiden alueella.

2. Yhteissijoitusyritysten kotijäsenvaltiot eivät saa asettaa 1 kohdassa tarkoitetuille yhteissijoitusyrityksille lisävaatimuksia tai hallintomenettelyjä, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laeista, asetuksista ja hallinnollisista määräyksistä, jotka eivät koske tämän direktiivin soveltamisalaa mutta joilla on erityistä merkitystä järjestelyissä, jotka on tehty toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi jäsenvaltioiden alueella, on helposti saatavissa tietoa etätietona ja sähköisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot ovat saatavissa kansainvälisellä rahoituslalla yleisesti käytetyllä kielellä ja että ne annetaan selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla ja pidetään ajan tasalla.

4. Tätä lukua sovellettaessa yhteissijoitusyritys kattaa myös sen alarahastot.

92 artikla

Yhteissijoitusyritysten on sen jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, jossa niiden osuuksia markkinoidaan, toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen järjestelyistä, joiden avulla kyseisessä jäsenvaltiossa suoritetaan maksut osuudenhaltijoille, ostetaan takaisin tai lunastetaan osuuksia sekä annetaan saataville tiedot, jotka yhteissijoitusyritysten on annettava.

93 artikla

1. Jos yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan jossakin toisessa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan, sen on ensin toimitettava ilmoituskirje kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Ilmoituskirjeessä on oltava tiedot järjestelyistä, jotka on tehty yhteissijoitusyrityksen osuuksien markkinoimiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa, ja tapauksen mukaan tiedot myös osakelajeista. Edellä 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa siinä on oltava maininta siitä, että yhteissijoitusyrityksen osuuksia markkinoi yhteissijoitusyritystä hoitava rahastoyhtiö.

2. Yhteissijoitusyrityksen on liitettävä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoituskirjeeseen uusimmat versiot seuraavista:

- a) sen rahastosäännöt tai perustamisasiakirjat sekä tarjousesite ja tarvittaessa viimeisin vuosikertomus ja mahdollinen sen jälkeinen puolivuotiskatsaus 94 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan mukaisina käännöksinä; ja
- b) sen 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajille annettavat avaintiedot 94 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan mukaisina käännöksinä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava, ovatko yhteissijoitusyrityksen 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimittamat asiakirjat täydellisiä.

Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täydelliset asiakirjat viimeistään kymmenen työpäivän kuluttua ilmoituskirjeen ja sen liitteinä olevien 2 kohdassa tarkoitettujen täydellisten asiakirjojen vastaanottopäivästä sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan. Viranomaisten on liitettävä asiakirjoihin todistus siitä, että yhteissijoitusyritys täyttää tässä direktiivissä asetetut edellytykset.

Toimitettuaan asiakirjat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi ilmoitettava niiden toimittamisesta yhteissijoitusyritykselle. Yhteissijoitusyritys pääsee yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoille tästä ilmoituspäivästä alkaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettu ilmoituskirje ja 3 kohdassa tarkoitettu todistus toimitetaan kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetyllä kielellä, elleivät yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltio ja vastaanottava jäsenvaltio sovi siitä, että ilmoituskirje ja todistus toimitetaan kummankin jäsenvaltion virallisella kielellä.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät 3 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen sähköisen siirron ja arkistoinnin.

6. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa yhteissijoitusyritys aikoo markkinoida osuuksiaan, ei saa vaatia tässä artiklassa säädettyä ilmoitusmenettelyä varten muita asiakirjoja, todistuksia tai tietoja kuin tässä artiklassa säädetään.

7. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion on varmistettava, että 2 kohdassa tarkoitetut asiakirjat ja tarvittaessa niiden käännökset ovat yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten saatavilla sähköisessä muodossa. Sen on varmistettava, että yhteissijoitusyritys pitää kyseiset asiakirjat ja käännökset ajan tasalla. Yhteissijoitusyrityksen on ilmoitettava yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista 2 kohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin tehdyistä muutoksista ja kerrottava, missä nämä asiakirjat ovat saatavilla sähköisessä muodossa.

8. Jos 1 kohdan mukaisesti ilmoituskirjeessä annetut tiedot markkinoimiseksi tehdyistä järjestelyistä muuttuvat tai markkinoivat osakelajit muuttuvat, yhteissijoitusyrityksen on annettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kirjallinen ilmoitus tästä muutoksesta ennen sen toteuttamista.

94 artikla

1. Jos yhteissijoitusyritys markkinoi osuuksiaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sen on annettava kyseisen jäsenvaltion alueella oleville sijoittajille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka sen on IX luvun mukaan annettava kotijäsenvaltiossaan oleville sijoittajille.

Tiedot ja asiakirjat on annettava sijoittajille seuraavien säännösten mukaisesti:

- a) tiedot tai asiakirjat on annettava sijoittajille yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion laeissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä säädetyllä tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IX luvun säännösten soveltamista;
- b) 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajalle annettavat avaintiedot on käännettävä yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle;
- c) muut tiedot tai asiakirjat kuin 78 artiklassa tarkoitetut sijoittajalle annettavat avaintiedot on käännettävä yhteissijoitusyrityksen valinnan mukaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viralliselle kielelle tai yhdelle sen virallisista kielistä taikka kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymälle kielelle tai kansainvälisellä rahoitusalueella yleisesti käytetylle kielelle; ja
- d) b ja c alakohdan mukaisesta tietojen tai asiakirjojen käännösten laadinnasta vastaa kyseinen yhteissijoitusyritys, ja käännösten on vastattava tarkoin alkuperäisten tietojen sisältöä.

2. Edellä 1 kohdassa asetetut vaatimukset koskevat myös kyseisessä kohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja asiakirjoihin tehtäviä muutoksia.

3. Aikaväliin, jolla yhteissijoitusyrityksen osuuksien liikkeeseenlasku-, myynti-, takaisinosto- tai lunastushinnat julkistetaan 76 artiklan mukaisesti, sovelletaan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

95 artikla

1. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla:

- a) vahvistetaan 91 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen laajuus;
- b) helpotetaan yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia saada 93 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettut tiedot tai asiakirjat 93 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi myös toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla vahvistetaan:

- a) 93 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, yhteissijoitusyrityksen käyttämän ilmoituskirjeen vakiomallin muoto ja sisältö, mukaan lukien tiedot asiakirjoista, joihin käännoksissä viitataan;
- b) 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käyttämän todistuksen vakiomallin muoto ja sisältö;
- c) tietojenvaihtomenettely ja sähköisen viestinnän käyttö toimivaltaisten viranomaisten välillä 93 artiklan säännösten mukaisessa ilmoittamisessa.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

96 artikla

Yhteissijoitusyritys voi yhteissijoitusyrityksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa käyttää toimintaansa harjoittaessaan nimityksensä samaa viittausta oikeudelliseen muotoonsa (esimerkiksi sijoitusyhtiö tai sijoitusrahasto), jota se käyttää kotijäsenvaltiossaan.

XII LUKU

SÄÄNNÖKSET TOIMILUVAN MYÖNTÄMISESTÄ JA VALVONNASTA VASTUUSSA OLEVISTA VIRANOMAISISTA

97 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltaiset viranomaiset, joiden tehtävänä on huolehtia tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien täyttämisestä. Ne ilmoittavat tästä sekä mahdollisesta tehtävienjaosta komissiolle.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia tai sellaisten nimeämiä elimiä.

3. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaisilla on toimivalta valvoa tätä yhteissijoitusyritystä tarvittaessa myös 19 artiklan mukaisesti. Yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisilla on kuitenkin toimivalta valvoa direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävien säännösten sekä 92 ja 94 artiklassa asetettujen vaatimusten noudattamista.

98 artikla

1. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki valvontaja tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen kyseisten viranomaisten tehtävien hoitamiseksi. Valtuuksia on käytettävä:

- a) suoraan;
- b) yhdessä muiden viranomaisten kanssa;

c) toimivaltaisten viranomaisten vastuulla antamalla valtuudet elimille, joille tehtävät on siirretty; tai

d) saattamalla asia toimivaltaisten oikeusviranomaisten käsiteltäväksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet ainakin:

- a) saada tutustua kaikkiin asiakirjoihin niiden muodosta riippumatta ja saada jäljennös niistä;
- b) vaatia ketä tahansa toimittamaan tietoja ja tarvittaessa kutsua henkilö kuultavaksi tietojen saamiseksi;
- c) tehdä tarkastuksia paikalla;
- d) vaatia olemassa olevia tallenteita puheluista ja tietoliikenteestä;
- e) vaatia sellaisen käytännön lopettamista, joka on ristiriidassa tätä direktiiviä täytäntöönpanlessa annettujen säännösten kanssa;
- f) vaatia varojen jäädyttämistä tai takavarikoimista;
- g) vaatia ammattitoiminnan väliaikaista kieltämistä;
- h) vaatia toimiluvan saaneita sijoitusyhtiöitä, rahastoyhtiöitä tai säilytysyhteisöjä antamaan tietoja;
- i) toteuttaa toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sijoitusyhtiöt, rahastoyhtiöt tai säilytysyhteisöt täyttävät jatkuvasti tämän direktiivin vaatimukset;
- j) määrätä osuuksien liikkeeseenlasku, takaisinostot tai lunastukset keskeytettäväksi, jos osuudenhaltijoiden tai yleisön etu sitä edellyttää;
- k) peruuttaa yhteissijoitusyritykselle myönnetty lupa taikka rahastoyhtiölle tai säilytysyhteisölle myönnetty toimilupa;
- l) siirtää asioita syytteeseen pantaviksi; ja
- m) sallia tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittamat tarkastukset tai tutkinnot.

99 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin noudattamiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomista koskevista toimenpiteistä ja seuraamuksista sekä toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näitä toimenpiteitä ja seuraamuksia koskevien säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että jos tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä ei noudateta, tästä vastuussa olevien osalta voidaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti toteuttaa asianmukaisia hallinnollisia toimenpiteitä tai niille voidaan määrätä hallinnollisia seuraamuksia; tällä ei kuitenkaan rajoiteta toimiluvan peruuttamiseksi toteutettavia menetteilyjä eikä jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Säädettyjen toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on erityisesti säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista toimenpiteistä ja seuraamuksista, jotka koskevat velvollisuutta esittää sijoittajalle annettavat avaintiedot yksityissijoittajien kannalta ymmärrettävällä tavalla 78 artiklan 5 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin estämättä säännösten antamista muiden tämän direktiivin noudattamiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta seuraavista toimenpiteistä ja seuraamuksista.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltainen viranomainen julkistaa yleisölle toimenpiteen tai seuraamuksen, joka määrätään tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten rikkomisen johdosta, jollei julkistaminen vakavasti vaaranna rahoitusmarkkinoita, vahingoita sijoittajien etuja tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille.

100 artikla

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisuuksien mukaan jo olemassa olevia elimiä käyttämällä varmistettava, että käytössä ovat tehokkaat ja toimivat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeus-suojamenettelyt yhteissijoitusyritysten toimintaa koskevien kuluttajariitojen käsittelemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, ettei 1 kohdassa tarkoitettuja elimiä estetä säännösin tai määräyksin toimimasta tehokkaassa yhteistyössä rajat ylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

101 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään, kun se on tarpeen näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamiseksi tai tämän direktiivin taikka kansallisen lainsäädännön mukaisten valtuuksien käyttämiseksi.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat hallinnolliset ja organisaatoriset toimenpiteet tässä kohdassa säädetyn yhteistyön helpottamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä valtuuksiaan yhteistyön aikaansaamiseksi myös sellaisissa tapauksissa, joissa tutkinnan kohteena olevalla toiminnalla ei rikota mitään niiden jäsenvaltiossa voimassa olevaa säännöstä.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on välittömästi toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten tehtävien hoitamiseksi.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on perusteltu syy epäillä, että sen valvonnan piiriin kuulumattomat yksiköt harjoittavat tai ovat harjoittaneet tämän direktiivin säännösten vastaista toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, tämän toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman seikkaperäisesti. Ilmoituksen vastaanottavan viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sekä annettava ilmoituksen antaneelle

toimivaltaiselle viranomaiselle tieto näiden toimenpiteiden lopputuloksesta ja mahdollisuuksien mukaan myös merkittävistä välivaiheista. Tällä kohdalla ei kuitenkaan rajoiteta ilmoituksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaa.

4. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia toimimaan yhteistyössä valvontatoimien tai paikalla tehtävän tarkastuksen taikka tutkinnan yhteydessä jälkimmäisen jäsenvaltion alueella näiden viranomaisten tämän direktiivin mukaisten valtuuksien rajoissa. Toimivaltaisen viranomaisen saadessa paikalla tehtävää tarkastusta tai tutkintaa koskevan pyynnön, sen on:

- a) suoritettava tarkastus tai tutkinta itse;
- b) annettava tarkastusta tai tutkintaa vaatineen viranomaisen suorittaa tarkastus tai tutkinta; tai
- c) annettava tilintarkastajien tai asiantuntijoiden suorittaa tarkastus tai tutkinta.

5. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen suorittaa tarkastuksen tai tutkinnan oman jäsenvaltionsa alueella, yhteistyötä pyytäneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pyytää, että tarkastusta tai tutkintaa suorittavien virkamiesten mukana on sen omia virkamiehiä. Tarkastus tai tutkinta tapahtuu kuitenkin sen jäsenvaltion kokonaisvalvonnassa, jonka alueella se suoritetaan.

Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen suorittaa tarkastuksen tai tutkinnan toisen jäsenvaltion alueella, sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jonka alueella tarkastus tai tutkinta suoritetaan, voi pyytää, että tarkastusta tai tutkintaa suorittavien virkamiesten mukana on sen omia virkamiehiä.

6. Sen jäsenvaltion, jossa tarkastus tai tutkinta suoritetaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltäytyä 2 kohdan mukaisesta tietojen vaihdosta tai pyydetystä yhteistyöstä 4 kohdan mukaisen tutkinnan tai paikalla tehtävän tarkastuksen yhteydessä ainoastaan silloin, kun:

- a) tutkinta, paikalla tehtävä tarkastus tai tietojen vaihto voi vaikuttaa haitallisesti kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin, turvallisuuteen tai yleiseen järjestykseen;
- b) samoja henkilöitä ja toimia koskeva oikeudenkäynti on jo pantu vireille kyseisen jäsenvaltion viranomaisissa;
- c) kyseisessä jäsenvaltiossa on jo annettu samoja henkilöitä ja toimia koskeva lainvoimainen päätös.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava pyynnön esittäneille toimivaltaisille viranomaisille 6 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä. Ilmoituksessa on oltava myös päätöksen perustelut.

8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat saattaa komission päätöksellä 2009/77/EY ⁽¹⁾ perustetun Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean tietoon seuraavat tilanteet:

- a) 109 artiklan mukaista tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa;
- b) 110 artiklan mukaisen tutkinnan tai paikalla tehtävän tarkastuksen suorittamista koskeva pyyntö on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa; tai
- c) pyyntö, että omat virkamiehet saavat olla toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten mukana, on hylätty tai pyyntöön ei ole vastattu kohtuullisessa ajassa.

9. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja tutkinnoissa noudatettavia menettelyjä.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

102 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa, sekä toimivaltaisten viranomaisten valtuutuksella toimivat tilintarkastajat ja asiantuntijat ovat salassapitovelvollisia. Tällä tarkoitetaan, että näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, että yhteissijoitusyrityksiä, rahastoyhtiöitä ja säilytysyhteisöjä, jäljempänä 'yhteissijoitusyritysten liiketoimintaan myötävaikuttavat yritykset', ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.

Kun yhteissijoitusyritys tai sen liiketoimintaan myötävaikuttava yritys on asetettu konkurssiin tai määrätty selvitystilaan, yksityis- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä voidaan kuitenkin ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske yrityksen pelastamisyritykseen osallistuneita kolmansia osapuolia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään ei estä jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tietoja tämän direktiivin tai muun yhteissijoitusyrityksiin tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttaviin yrityksiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Näitä tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Toimivaltaiset viranomaiset, jotka vaihtavat tietoja toisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän direktiivin mukaisesti, voivat ilmoittaa tietojen toimitushetkellä, että kyseisiä tietoja ei saa ilmaista ilman niiden nimenomaista suostumusta, jolloin kyseisiä tietoja saa vaihtaa ainoastaan niitä tarkoituksia varten, joihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Jäsenvaltiot voivat tehdä yhteistyösopimuksia, jotka koskevat tietojen vaihtoa kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai kolmansien maiden tämän artiklan 5 kohdassa ja 103 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten kanssa vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tässä artiklassa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava kyseisten viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

4. Toimivaltaiset viranomaiset, jotka saavat luottamuksellisia tietoja 1 tai 2 kohdan nojalla, saavat käyttää tietoja ainoastaan tehtäviensä hoitamisen yhteydessä seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tarkastaakseen, onko yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen toiminnan aloittamista koskevat edellytykset täytetty, ja helpottaakseen tällaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa sekä hallinto- ja kirjainpitomenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien valvontaa;
- b) määrätäkseen seuraamuksia;
- c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallintovalitustesteistä; ja
- d) tuomioistuinmenettelyssä, joka on pantu vireille 107 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei estä tietojen vaihtamista jäsenvaltiossa tai jäsenvaltioiden välillä, kun kyseisen tietojen vaihdon on tarkoitus tapahtua toimivaltaisen viranomaisen ja:

- a) luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten, vakuutusyritysten tai muiden rahoituslaitosten virallisesta valvonnasta vastaavien viranomaisten taikka rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastaavien viranomaisten välillä;
- b) yhteissijoitusyrityksiä tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavia yrityksiä koskeviin purkamis- tai konkurssimenettelyihin osallistuvien elinten tai muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten välillä; tai
- c) vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisestä tilintarkastuksesta vastaavien välillä.

Mitä 1 ja 4 kohdassa säädetään ei erityisesti estä edellä mainittuja toimivaltaisia viranomaisia suorittamasta valvontatehtäviään eikä näiden tehtävien suorittamisessa välttämättömien tietojen luovuttamista korvausjärjestelmiä hoitaville elimille.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti vaihdettuja tietoja koskee 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

⁽¹⁾ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

103 artikla

1. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihtamisen toimivaltaisen viranomaisen ja:

a) sellaisten viranomaisten välillä, jotka ovat vastuussa yhteisyritysten tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten purkamis- ja konkurssimenettelyyn osallistuvien elinten tai muuhun vastaavaan menettelyyn osallistuvien elinten valvonnasta; tai

b) sellaisten viranomaisten välillä, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten tai muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien valvonnasta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja käytetään 1 kohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien hoitamiseen;

b) saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus; ja

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei ilmaista ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta eikä luovuteta muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, joille 1 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

4. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1–4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai elinten kesken, jotka lain mukaan ovat vastuussa yhtiöoikeuteen kohdistuvien rikkomusten havaitsemisesta ja tutkimisesta.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on vaadittava, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja käytetään 4 kohdassa tarkoitetun tehtävän hoitamiseen;

b) saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus; ja

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei ilmaista ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta eikä luovuteta muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai elinten on ensimmäisen alakohdan c alakohdan sovellettaessa ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

6. Jos 4 kohdassa tarkoitetut viranomaiset tai elimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainnointi- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisen sektorin palveluksessa, mainitussa kohdassa säädetty mahdollisuus tietojen vaihtoon voidaan ulottaa näihin henkilöihin 5 kohdassa säädettyin edellytyksin.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten ja elinten nimet, joille 4 kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

104 artikla

1. Edellä olevat 102 ja 103 artikla eivät estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille elimille niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eivätkä mainitut artiklat estä näitä viranomaisia tai elimiä ilmoittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 102 artiklan 4 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

2. Edellä olevat 102 ja 103 artikla eivät estä toimivaltaisia viranomaisia ilmoittamasta 102 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle elimelle, joka tarjoaa selvitystai maksupalveluja jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä elimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinoiden osapuolten laiminlyönteihin tai mahdollisiin laiminlyönteihin nähden.

Näin saatuja tietoja koskee 102 artiklan 1 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että 102 artiklan 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei ilmaista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot luovuttaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

3. Sen estämättä, mitä 102 artiklan 1 ja 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat lainsäädännössä säädettyin edellytyksin sallia tiettyjen tietojen luovuttamisen muille keskushallintonsa yksiköille, jotka vastaavat yhteissijoitusyritysten ja niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten, luotto- ja rahoituslaitosten, sijoituspalveluyritysten ja vakuutusyritysten valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden yksiköiden toimeksiannosta toimiville tarkastajille.

Näitä tietoja voidaan kuitenkin luovuttaa vain, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 102 artiklan 2 ja 5 kohdan nojalla saatuja tietoja ei luovuteta tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muutoin kuin tiedot antaneen toimivaltaisen viranomaisen nimenomaisella suostumuksella.

105 artikla

Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten väliseen tietojen vaihtoon liittyviä menettelyjä.

Nämä toimenpiteet hyväksytään 112 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

106 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen direktiivin 2006/43/EY mukaisen luvan saanut henkilö, joka suorittaa yhteissijoitusyrityksessä tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavassa yrityksessä direktiivin 78/660/ETY 51 artiklassa, direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai tämän direktiivin 73 artiklassa tarkoitettua lakisääteistä tilintarkastusta tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat johtaa johonkin seuraavista:

- a) niiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten olennainen rikkominen, joissa säädetään lupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat yhteissijoitusyritysten tai niiden liiketoimintaan myötävaikuttavien yritysten toiminnan harjoittamista;
- b) yhteissijoitusyrityksen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavan yrityksen jatkuvan toiminnan heikentyminen; tai
- c) tilien vahvistamatta jättäminen tai varaumien esittäminen.

Kyseinen henkilö on velvollinen ilmoittamaan seikoista ja päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan a alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on määräämisvallasta johtuvat läheiset sidokset siihen yhteissijoitusyritykseen tai sen liiketoimintaan myötävaikuttavaan yritykseen, jossa hän suorittaa kyseistä tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 2006/43/EY mukaisen luvan saanut henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitettua tiedon tai päätöksen toimivaltaisille viranomaisille, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

107 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä kirjalliset perustelut toimiluvan epäämistä koskevalle päätökselle tai kielteiselle päätökselle, joka tehdään pantaessa täytäntöön tämän direktiivin nojalla toteutettuja yleisiä toimenpiteitä, sekä annettava perustelut tiedoksi hakijalle.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tämän direktiivin mukaisesti annettujen lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten perusteella tehtyt päätökset on perusteltava asianmukaisesti ja että niihin voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa, myös silloin, kun päätöstä kaikki vaaditut tiedot sisältäneestä toimilupahakemuksesta ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kansallisen lainsäädännön mukaisesti yhdellä tai useammalla seuraavista elimistä on mahdollisuus kuluttajien etuja ajakseen saattaa asia kansallista lainsäädäntöä noudattaen tuomioistuimen tai toimivaltaisen hallintoelimen käsiteltäväksi sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan:

- a) julkiset elimet tai niiden edustajat;
- b) kuluttajajärjestöt, joilla on oikeutettu etu suojella kuluttajia; tai
- c) elinkeinoelämän järjestöt, joilla on oikeutettu etu suojella jäseniään.

108 artikla

1. Ainoastaan yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaiset saavat ryhtyä toimenpiteisiin kyseistä yhteissijoitusyritystä vastaan sillä perusteella, että se rikkoo lakia, asetusta tai hallinnollista määräystä taikka rahaston sääntöjen tai sijoitusyhtiön perustamisasiakirjojen määräyksiä.

Yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset saavat kuitenkin ryhtyä toimenpiteisiin kyseistä yhteissijoitusyritystä vastaan, jos se rikkoo kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin tai 92 ja 94 artiklassa asetettujen vaatimusten soveltamisalaan.

2. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion viranomaisten on ilmoitettava luvan peruuttamista koskevasta päätöksestä tai muista vakavista toimenpiteistä, joihin on ryhdytty yhteissijoitusyritystä vastaan, taikka liikkeeseenlaskun, takaisinostojen tai lunastusten keskeyttämisestä viipymättä yhteissijoitusyrityksen vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaisille ja, jos yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö on sijoittautunut johonkin toiseen jäsenvaltioon, rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion ja yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kumpikin ryhtyä toimenpiteisiin rahastoyhtiötä vastaan, jos rahastoyhtiö rikkoo niiden vastuulle kuuluvia sääntöjä.

4. Jos yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on selkeät ja todennettavissa olevat perusteet uskoa, että yhteissijoitusyritys, jonka osuuksia markkinoidaan kyseisen jäsenvaltion alueella, rikkoo velvoitteita, jotka johtuvat tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä, joissa ei anneta yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille toimivaltaa, niiden on ilmoitettava tällaiset tiedot yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet.

5. Jos yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista toimenpiteistä huolimatta tai toimenpiteiden osoittautuessa riittämättömiksi taikka yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion jättäessä toimimatta kohtuullisen ajan kuluessa yhteissijoitusyritys toimii edelleen tavalla, joka on selvästi yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion sijoittajien etujen vastainen, yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tällöin toteuttaa jommankumman seuraavista toimista:

- a) kun asiasta on ilmoitettu yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, kaikkien sellaisten asianmukaisten toimenpiteiden toteuttaminen, jotka ovat tarpeen sijoittajien suojaamiseksi, mukaan luettuna mahdollisuus estää kyseistä yhteissijoitusyritystä jatkamasta osuuksiensa markkinointia yhteissijoitusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella; tai
- b) tarvittaessa asian ilmoittaminen Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitealle.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä on viipymättä ilmoitettava komissiolle.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että sellaisten toimenpiteiden edellyttämät oikeudelliset asiakirjat, jotka yhteissijoitusyrityksen vastaanottava jäsenvaltio voi toteuttaa 2–5 kohdan nojalla, voidaan lain mukaan antaa jäsenvaltioiden alueella yhteissijoitusyritykselle tiedoksi.

109 artikla

1. Jos rahastoyhtiö toimii yhdessä tai useammassa rahastoyhtiön vastaanottavassa jäsenvaltiossa tarjoamalla palveluja tai perustamalla sivuliikkeen, kaikkien kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä.

Niiden on toimitettava toisilleen pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat tällaisten rahastoyhtiöiden johtoa ja omistusta ja jotka voivat helpottaa näiden yhtiöiden valvontaa, sekä kaikki tiedot, jotka voivat helpottaa tällaisten yhtiöiden seurantaa. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion viranomaisten on erityisesti tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset keräävät 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

2. Rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista toimenpiteistä, jotka rahastoyhtiön vastaanottava jäsenvaltio on toteuttanut 21 artiklan 5 kohdan nojalla ja jotka koskevat rahastoyhtiölle määrättyjä toimenpiteitä tai seuraamuksia taikka sen toiminnalle asetettuja rajoituksia, siinä laajuudessa kuin kotijäsenvaltion viranomaisille uskottujen valvontatehtävien hoitamiseksi on tarpeen.

3. Rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista rahastoyhtiössä havaituista ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa olennaisesti rahastoyhtiön kykyyn hoitaa yhteissijoitusyritykseen liittyviä tehtäviään asianmukaisesti, tai kaikista III luvussa säädettyjen vaatimusten rikkomisista.

4. Yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kaikista yhteissijoitusyrityksessä havaituista ongelmista, jotka saattavat vaikuttaa olennaisesti rahastoyhtiön kykyyn hoitaa tehtäviään asianmukaisesti tai noudattaa tämän direktiivin vaatimuksia, jotka kuuluvat yhteissijoitusyrityksen kotijäsenvaltion vastuulle.

110 artikla

1. Jos rahastoyhtiö, jolle toinen jäsenvaltio on myöntänyt toimiluvan, harjoittaa liiketoimintaa sivuliikkeen välityksellä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion alueella, viimeksi mainitun jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että rahastoyhtiön kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoitettuaan siitä rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tarkistaa itse tai tehtävään valtuuttamiensa välityksellä tarkistuttaa paikalla 109 artiklassa tarkoitettuja tietoja.

2. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta rahastoyhtiön vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten oikeuteen suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia tämän jäsenvaltion alueelle perustetuissa sivuliikkeissä tämän direktiivin mukaisia tehtäviä hoitaessaan.

XIII LUKU

EUROOPAN ARVOPAPERIKOMITEA

111 artikla

Komissio voi päättää tähän direktiiviin tehtävistä teknisistä muutoksista seuraavilla aloilla:

- a) määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella; tai
- b) sanaston mukauttaminen sekä määritelmien muotoilu yhteissijoitusyrityksistä ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 112 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

112 artikla

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädettyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

XIV LUKU

POIKKEUKSET SEKÄ SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Poikkeukset

113 artikla

1. Tanskassa liikkeeseen laskettuja "pantebreve"-nimisiä sitoumuksia pidetään, kuitenkin vain tanskalaisten yhteissijoitusyritysten osalta, 50 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja siirtokelpoisia arvopapereita vastaavina.

2. Poiketen 22 artiklan 1 kohdan ja 32 artiklan 1 kohdan säännöksistä toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa niille yhteissijoitusyrityksille, joilla 20 päivänä joulukuuta 1985 kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti oli kaksi säilytysyhteisöä tai sitä useampi, luvan pitää edelleen näin monta säilytysyhteisöä, jos nämä viranomaiset saavat takeet siitä, että 22 artiklan 3 kohdan ja 32 artiklan 3 kohdan nojalla suoritettavista tehtävistä huolehditaan myös käytännössä.

3. Poiketen 16 artiklan säännöksistä jäsenvaltiot voivat antaa rahastoyhtiöille luvan laskea liikkeeseen haltijalle asetettuja todistuksia, jotka oikeuttavat muiden yhtiöiden arvopapereihin, jotka on asetettu nimetyille henkilöille.

114 artikla

1. Direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyille sijoituspalveluyrityksille, joille on myönnetty toimilupa suorittaa ainoastaan mainitun direktiivin liitteessä olevan A osan 4 ja 5 kohdassa säädettyjä palveluja, voidaan tämän direktiivin nojalla myöntää toimilupa hoitaa yhteissijoitusyrityksiä rahastoyhtiöinä. Tässä tapauksessa näiden sijoituspalveluyritysten on luovuttava direktiivin 2004/39/EY nojalla saamastaan toimiluvasta.

2. Rahastoyhtiöillä, joille niiden kotijäsenvaltiossa on jo ennen 13 päivää helmikuuta 2004 myönnetty direktiivin 85/611/ETY nojalla toimilupa yhteissijoitusyritysten hoitamiseen, katsotaan olevan tämän artiklan mukainen toimilupa, jos tämän jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että rahastoyhtiöiden on täytettävä 7 ja 8 artiklassa asetettuja vaatimuksia vastaavat vaatimukset voidakseen aloittaa tällaisen toiminnan.

2 JAKSO

Siirtymä- ja loppusäännökset

115 artikla

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 päivään heinäkuuta 2013 mennessä kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

116 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 3 kohdan b alakohdan, 2 artiklan 1 kohdan e, m, p, q ja r alakohdan, 2 artiklan 5 kohdan, 4 artiklan, 5 artiklan 1–4, 6 ja 7 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan, 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 13 artiklan 1 kohdan a ja i alakohdan, 15 artiklan, 16 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan, 17 artiklan 1 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan b alakohdan, 17 artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja kolmannen alakohdan, 17 artiklan 4–7 kohdan, 17 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan, 18 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 18 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 18 artiklan 2 kohdan kolmannen ja neljännen alakohdan, 18 artiklan 3 ja 4 kohdan, 19 ja 20 artiklan, 21 artiklan 2–6, 8 ja 9 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan 3 kohdan a, d ja e alakohdan, 23 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohdan, 27 artiklan kolmannen kohdan, 29 artiklan 2 kohdan, 33 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan, 37–42 artiklan, 43 artiklan 1–5 kohdan, 44–49 artiklan, 50 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen, 50 artiklan 3 kohdan, 51 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan, 54 artiklan 3 kohdan, 56 artiklan 1 kohdan, 56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolauseeseen, 58 ja 59 artiklan, 60 artiklan 1–5 kohdan, 61 artiklan 1 ja 2 kohdan, 62 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 63 artiklan, 64 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 65, 66 ja 67 artiklan, 68 artiklan 1 kohdan johdantolauseeseen ja a alakohdan, 69 artiklan 1 ja 2 kohdan, 70 artiklan 2 ja 3 kohdan, 71, 72 ja 74 artiklan, 75 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan, 77–82 artiklan, 83 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 83 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisen luettelakohdan, 86 artiklan, 88 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 89 artiklan b alakohdan, 90–94 artiklan, 96–100 artiklan, 101 artiklan 1–8 kohdan, 102 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, 102 artiklan 5 kohdan, 107 ja 108 artiklan, 109 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 110 artiklan ja liitteen I noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2011. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säädöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2011.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia direktiiviin 85/611/ETY pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

117 artikla

Kumotaan direktiivi 85/611/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 1 päivästä heinäkuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä III olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

Viittauksia yksinkertaistettuun tarjousesitteeseen pidetään viittauksina 78 artiklassa tarkoitettuihin sijoittajalle annettaviin avaintietoihin.

118 artikla

1. Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Direktiivin 1 artiklan 1 kohtaa, 1 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 1 artiklan 3 kohdan a alakohtaa, 1 artiklan 4–7 kohtaa, 2 artiklan 1 kohdan a–d, f–l, n ja o alakohtaa, 2 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 2 artiklan 6 ja 7 kohtaa, 3 artiklaa, 5 artiklan 5 kohtaa, 6 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 7–11 artiklaa, 12 artiklan 2 kohtaa, 13 artiklan 1 kohdan b–h alakohtaa, 13 artiklan 2 kohtaa, 14 artiklan 1 kohtaa, 16 artiklan 2 kohtaa, 17 artiklan 2 kohdan a, c ja d alakohtaa, 17 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa, 17 artiklan 8 kohtaa ja 9 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 18 artiklan 1 kohtaa johdantolauseetta ja a alakohtaa lukuun ottamatta, 18 artiklan 2 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, 21 artiklan 1 ja 7 kohtaa, 22 artiklan 2 kohtaa, 22 artiklan 3 kohdan b ja c alakohtaa, 23 artiklan 3 kohtaa, 24 artiklaa, 25 ja 26 artiklaa, 27 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa, 28 artiklaa, 29 artiklan 1, 3 ja 4 kohtaa, 30, 31 ja 32 artiklaa, 33 artiklan 1 ja 3 kohtaa, 34, 35 ja 36 artiklaa, 50 artiklan 1 kohdan a–h alakohtaa,

50 artiklan 2 kohtaa, 51 artiklan 1 kohdan ensimmäistä ja toista alakohtaa, 51 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 52 ja 53 artiklaa, 54 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 55 artiklaa, 56 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 56 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, 56 artiklan 3 kohtaa, 57 artiklaa, 68 artiklan 2 kohtaa, 69 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 70 artiklan 1 ja 4 kohtaa, 73 ja 76 artiklaa, 83 artiklan 1 kohtaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 83 artiklan 2 kohdan a alakohtaa toista luetelmakohtaa lukuun ottamatta, 84, 85 ja 87 artiklaa, 88 artiklan 1 kohtaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 88 artiklan 2 kohtaa, 89 artiklaa b alakohtaa lukuun ottamatta, 102 artiklan 1 kohtaa, 102 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, 102 artiklan 3 ja 4 kohtaa, 103–106 artiklaa, 109 artiklan 1 kohtaa, 111, 112, 113 ja 117 artiklaa sekä liitteitä II, III ja IV sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2011 alkaen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhteissijoitusyritykset korvaavat direktiivin 85/611/ETY säännösten mukaisesti laaditut yksinkertaistetut tarjousesitteensä 78 artiklan mukaisesti laadituilla sijoittajalle annettavilla avaintiedoilla mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun määräaika kaikkien 78 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä on päättynyt. Yhteissijoitusyritysten vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on kyseisenä aikana hyväksyttävä edelleen näiden jäsenvaltioiden alueella markkinoitavien yhteissijoitusyritysten osuukien yksinkertaistetut tarjousesitteet.

119 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. ERLANDSSON

LIITE I

A LUETTELO

1. Tiedot sijoitusrahastosta	1. Tiedot rahastoyhtiöstä ja siitä, onko rahastoyhtiö sijoittautunut johonkin muuhun jäsenvaltioon kuin yhteissijoitusryityksen kotijäsenvaltioon.	1. Tiedot sijoitusyhtiöstä
1.1 Nimi	1.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.	1.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.
1.2 Sijoitusrahaston perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2 Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.	1.2 Yhtiön perustamispäivä. Toimintakausi, jos se on määrätty.
	1.3 Jos yhtiön hoidossa on muita sijoitusrahastoja, tiedot näistä rahastoista.	1.3 Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, maininta näistä alarahastoista.
1.4 Paikka, jossa rahaston säännöt, jos ne eivät ole liitteenä, sekä määräaikaikaiskatsaukset ovat saatavilla.		1.4 Paikka, jossa yhtiöjärjestys, jos se ei ole liitteenä, sekä määräaikaikaiskatsaukset ovat saatavilla.
1.5 Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus sijoitusrahastoon sovellettavasta verojärjestelmästä. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden sijoitusrahastolta saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.		1.5 Osuudenhaltijoille tarpeellinen lyhyt kuvaus yhtiöön sovellettavasta verojärjestelmästä. Kuvaus mahdollisesta osuudenhaltijoiden yhtiöltä saamiin tuotto-osuuksiin ja pääomavoittoihin sovellettavasta lähdeverosta.
1.6 Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.		1.6 Tilinpäätös- ja tuotonjakopäivät.
1.7 Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 73 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstiöiden tarkastamisesta.		1.7 Niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa 73 artiklassa tarkoitettujen tilinpäätöstiöiden tarkastamisesta.
	1.8 Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.	1.8 Yhtiön hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten nimet ja asemat yhtiössä. Yksityiskohtaiset tiedot heidän päätehtävistään yhtiön ulkopuolella, jos näillä tehtävillä on merkitystä yhtiön kannalta.
	1.9 Merkitty pääoma ja selvitys täysin maksetusta pääomasta.	1.9 Yhtiön pääoma.

1.10 Yksityiskohtaiset tiedot osuuk- sien lajeista ja tärkeimmistä ominaisuuksista, erityisesti: — osuuden tarkoittaman oikeuden luonne (esine-, velvoite- vai muu oikeus); — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkäs- tään todisteena osuuden- haltijan oikeudesta; kirjataanko oikeus rekiste- riin vai tilille; — osuuksien luonne: nime- tylle henkilölle vai halti- jalle asetettu. Jos osuuksista annettavien todistusten kirjakoko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä; — jos osuudenhaltijoilla on äänioikeus, tiedot siitä; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös sijoitusrahas- ton purkamisesta, purka- mismenettely, erityisesti osuudenhaltijoiden oikeu- det rahaston purkautuessa.		1.10 Yksityiskohtaiset tiedot osuuk- sien lajeista ja tärkeimmistä omi- naisuuksista, erityisesti: — varsinainen arvopaperi vai todistus, joka on pelkästään todisteena osuudenhaltijan oikeudesta; kirjataanko oikeus rekisteriin vai tilille; — osuuksien luonne: nimetylle henkilölle vai haltijalle ase- tettu. Jos osuuksista annet- tavien todistusten kirja- koko voi olla erisuuruinen, tiedot siitä; — tiedot osuudenhaltijoiden äänioikeudesta; — millä edellytyksillä voidaan tehdä päätös sijoitusyhtiön purkamisesta, purkamisme- nettely, erityisesti osuuden- haltijoiden oikeudet yhtiön purkautuessa.
1.11 Tarvittaessa tiedot arvopaperi- pörsseistä tai muista markkina- paikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kau- pankäynnin kohteena.		1.11 Tarvittaessa tiedot arvopaperi- pörsseistä tai muista markkina- paikoista, joissa osuudet ovat listalla tai joissa ne ovat kaupan- käynnin kohteena.
1.12 Osuuksien liikkeeseenlaskun ja myymisen edellytykset ja menettely.		1.12 Osuuksien liikkeeseenlaskun ja myymisen edellytykset ja menet- tely.
1.13 Osuuksien takaisinoston tai lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto tai lunastus voi- daan keskeyttää.		1.13 Osuuksien takaisinoston tai lunastuksen edellytykset ja menettely sekä tilanteet, joissa takaisinosto tai lunastus voidaan keskeyttää. Jos sijoitusyhtiöllä on useita alarahastoja, tiedot siitä, miten osuudenhaltija voi siirtyä alarahastosta toiseen, sekä tiedot tällaisissa tapauksissa sovelletta- vista maksuista.
1.14 Kuvaus tuoton määrittämisestä ja käyttämistä koskevista sään- nöistä.		1.14 Kuvaus tuoton määrittämisestä ja käyttämistä koskevista sään- nöistä.
1.15 Kuvaus sijoitusrahaston sijoitus- toiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisäämi- nen tai tuoton saaminen), sijoit- uspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantie- teelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin) ja mah- dollisista sijoituspolitiikkaa kos- kevista rajoituksista, sekä sijoitusrahaston hoidossa käy- tettävät menetelmät ja välineet tai lainanottovaltuudet.		1.15 Kuvaus sijoitusyhtiön sijoitustoiminnan tavoitteista, myös sen taloudellisista tavoitteista (esimerkiksi pääoman lisääminen tai tuoton saaminen), sijoituspolitiikasta (esimerkiksi erikoistuminen tietyille maantieteelliselle alueelle tai toimialalle tehtäviin sijoituksiin) ja mahdollisista sijoituspolitiikkaa koskevista rajoituksista, sekä sijoitusyhtiön hoidossa käytettävät menetelmät ja välineet tai lainanottovaltuudet.

1.16	Varojen arvonmäärittystä koskevat säännöt.	1.16	Varojen arvonmäärittystä koskevat säännöt.
1.17	Osuuksien myynti- tai liikkeenlaskuhinnan ja takaisinostotai lunastushinnan määrittäminen, erityisesti: — näiden hintojen laskemisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuksien myynnin tai liikkeenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitetavista maksuista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli.	1.17	Osuuksien myynti- tai liikkeenlaskuhinnan ja takaisinostotai lunastushinnan määrittäminen, erityisesti: — näiden hintojen laskemisen menetelmä ja aikaväli; — tiedot osuuksien myynnin tai liikkeenlaskun ja takaisinoston tai lunastuksen yhteydessä veloitetavista maksuista; — näiden hintojen julkistamisen keinot, paikat ja aikaväli ⁽¹⁾.
1.18	Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita sijoitusrahasto suorittaa rahastoyhtiölle, säilytysyhteisölle tai kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.	1.18	Tiedot niiden palkkioiden ja kulukorvausten, joita yhtiö suorittaa johtajilleen ja hallinto-, johto- ja valvontaelimiensä jäsenille, omaisuudenhoitajalle tai kolmansille osapuolille, suoritustavasta, määrästä ja laskemisesta.

⁽¹⁾ Tämän direktiivin 32 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sijoitusyhtiöiden on myös ilmoitettava:

- niiden osuuksien nettoarvon laskemisen menetelmä ja aikaväli,
- tämän arvon julkistamisen tapa, paikka ja aikaväli,
- maassa, jossa osuuksia markkinoidaan, sijaitseva arvopaperipörssi, jonka hintoja käytetään tuossa maassa pörssin ulkopuolella tehtävissä kaupoissa.

2. Tiedot säilytysyhteisöstä:

2.1 Toiminimi, oikeudellinen muoto, sääntömääräinen kotipaikka sekä päätoimipaikka, jos se ei ole sama kuin sääntömääräinen kotipaikka.

2.2 Pääasiallinen toimiala.

3. Tiedot sellaisista sijoitusneuvontaa antavista yrityksistä tai ulkopuolisista sijoitusneuvojista, jotka antavat sijoitusneuvontaa sopimuksen perusteella ja saavat korvauksen yhteissijoitusyrityksen varoista:

3.1 Yrityksen toiminimi tai sijoitusneuvojan nimi.

3.2 Keskeiset rahastoyhtiön tai sijoitusyhtiön kanssa tehdyn sopimuksen määräykset, joilla voi olla merkitystä osuudenhaltijoille, ei kuitenkaan palkkiota koskevia määräyksiä.

3.3 Muu merkittävä toiminta.

4. Tiedot toimenpiteistä, jotka koskevat osuudenhaltijoille suoritettavia maksuja, osuuksien takaisinostoa tai lunastusta sekä yhteissijoitusyrityksestä annettavien tietojen saatavilla pitämistä. Tällaiset tiedot on aina annettava sen jäsenvaltion osalta, johon yhteissijoitusyritys on sijoittautunut. Jos osuuksia markkinoidaan toisessa jäsenvaltiossa, tiedot on lisäksi annettava tuon jäsenvaltion osalta siellä julkistettavassa tarjousesitteessä.

5. Muut sijoittamista koskevat tiedot:

5.1 Yhteissijoitusyrityksen aikaisemman toiminnan tulokset (soveltuvin osin) – nämä tiedot voidaan joko sisällyttää tarjousesitteeseen tai liittää siihen.

5.2 Tiedot siitä, minkä tyyppisille sijoittajille yhteissijoitusyritys on tarkoitettu.

6. Taloudelliset tiedot:

6.1 Mahdolliset muut kuin kohdassa 1.17 mainitut kulut tai maksut jaoteltuina niihin, jotka maksaa osuudenhaltija, ja niihin, jotka maksetaan yhteissijoitusyrityksen varoista.

B LUETTELO

Määraaikaikatsauksiin sisällytettävät tiedot

I *Ilmoitus varoista ja vastuista:*

- siirtokelpoiset arvopaperit,
- pankkisaamiset,
- muut varat,
- varat yhteensä,
- vastuut,
- varojen nettoarvo.

II *Liikkeessä olevien osuuksien lukumäärä*

III *Osuuden nettoarvo*

IV *Sijoitussalkku, eriteltynä seuraavasti:*

- a) siirtokelpoiset arvopaperit, jotka ovat arvopaperipörssin virallisella listalla;
- b) siirtokelpoiset arvopaperit, joilla käydään kauppaa muilla säännellyillä markkinapaikoilla;
- c) sellaiset vähän aikaisemmin liikkeeseen lasketut siirtokelpoiset arvopaperit, joita tarkoitetaan 50 artiklan 1 kohdan d alakohdassa;
- d) muut siirtokelpoiset arvopaperit, joita tarkoitetaan 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;

ja arvioituna tarkoituksenmukaisimpien perusteiden mukaisesti yhteissijoitusyrityksen sijoituspolitiikka huomioon ottaen (esimerkiksi taloudellisten tai maantieteellisten perusteiden taikka valuuttojen mukaisesti) prosentuaalisena osuutena nettovaroista; jokaisesta edellä luetellusta sijoituksesta on ilmoitettava, kuinka suurta osuutta yhteissijoitusyrityksen kokonaisvaroista se vastaa.

Sijoitussalkun koostumuksessa tapahtuneet muutokset katsauskauden aikana.

V *Yhteissijoitusyrityksen varojen kehitys katsauskauden aikana mukaan luettuna seuraavat erät:*

- sijoitusten tuotot,
- muut tuotot,
- hoitokulut,
- säilytysyhteisöstä aiheutuneet kulut,
- muut kulut sekä verot,
- puhdas tuotto,

- jaetut ja uudelleen sijoitetut tuotot,
- pääomatilin muutokset,
- sijoitusten arvon nousu ja lasku,
- muut yhteissijoitusyrityksen varoihin ja vastuisiin vaikuttavat muutokset,
- yhteissijoitusyrityksen sijoitussalkkuun liittyvät kaupankäyntikulut.

VI Kolmea viimeistä tilikautta koskeva vertaileva taulukko, jossa mainitaan seuraavat erät kunkin tilikauden päättyessä:

- varojen nettoarvo yhteensä,
- osuuden nettoarvo.

VII Yksityiskohtaiset tiedot niistä yhteissijoitusyrityksen katsauskauden aikana suorittamista toimista, joita tarkoitetaan 51 artiklassa, johtuvien sitoumusten jäljellä olevista määristä toimien laadun mukaan eriteltynä.

LIITE II

Yhteiseen salkunhoitoon kuuluvat tehtävät

- Sijoitusten hoito.
 - Hallinnoiminen:
 - a) lakisääteiset ja rahastonhoitoon liittyvät kirjanpitopalvelut;
 - b) asiakastiedustelut;
 - c) arvonmääritys ja hinnoittelu (veroilmoitukset mukaan luettuna);
 - d) säännösten noudattamisen seuranta;
 - e) osuudenhaltijarekisterin ylläpito;
 - f) tulojen jakaminen;
 - g) osuuksien liikkeeseenlasku ja lunastaminen;
 - h) sopimusten selvitystoiminta (osuustodistusten toimitus mukaan luettuna);
 - i) tietojen kirjaaminen.
 - Markkinointi.
-

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(117 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 85/611/ETY
(EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3).

Neuvoston direktiivi 88/220/ETY
(EYVL L 100, 19.4.1988, s. 31).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/26/EY
(EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

Vain 1 artiklan neljäs luetelmakohta, 4 artiklan 7 kohta
ja 5 artiklan viides luetelmakohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/64/EY
(EYVL L 290, 17.11.2000, s. 27).

Vain 1 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2001/107/EY
(EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi
2001/108/EY
(EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY
(EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

Vain 66 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY
(EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).

Vain 9 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/18/EY
(EUVL L 76, 19.3.2008, s. 42).

B OSA

Luettelo kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle asetetuista määräaajoista

(117 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
85/611/ETY	1 päivä lokakuuta 1989	—
88/220/ETY	1 päivä lokakuuta 1989	—
95/26/EY	18 päivä heinäkuuta 1996	—
2000/64/EY	17 päivä marraskuuta 2002	—
2001/107/EY	13 päivä elokuuta 2003	13 päivä helmikuuta 2004
2001/108/EY	13 päivä elokuuta 2003	13 päivä helmikuuta 2004
2004/39/EY	—	30 päivä huhtikuuta 2006
2005/1/EY	13 päivä toukokuuta 2005	—

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan johdantolause	1 artiklan 2 kohdan johdantolause
1 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
1 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan a alakohta
—	1 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan b alakohta
1 artiklan 4–7 kohta	1 artiklan 4–7 kohta
1 artiklan 8 kohdan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan johdantolause
1 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan n alakohdan i, ii ja iii alakohta
1 artiklan 8 kohdan viimeinen lause	2 artiklan 7 kohta
1 artiklan 9 kohta	2 artiklan 1 kohdan o alakohta
1 a artiklan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan johdantolause
1 a artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
1 a artiklan 2 kohdan virkkeen ensimmäinen osa	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
1 a artiklan 2 kohdan virkkeen toinen osa	2 artiklan 2 kohta
1 a artiklan 3–5 kohta	2 artiklan 1 kohdan c–e alakohta
1 a artiklan 6 kohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
1 a artiklan 7 kohdan virkkeen ensimmäinen osa	2 artiklan 1 kohdan g alakohta
1 a artiklan 7 kohdan virkkeen toinen osa	2 artiklan 3 kohta
1 a artiklan 8 ja 9 kohta	2 artiklan 1 kohdan h ja i alakohta
1 a artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 1 kohdan j alakohta
1 a artiklan 10 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 5 kohta
1 a artiklan 11 kohta	—
1 a artiklan 12 kohta ja 13 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 1 kohdan i ja ii alakohta
1 a artiklan 13 kohdan toinen virke	2 artiklan 4 kohdan a alakohta
1 a artiklan 14 kohta ja 15 kohdan ensimmäinen virke	2 artiklan 1 kohdan k ja l alakohta
1 a artiklan 15 kohdan toinen virke	2 artiklan 6 kohta
—	2 artiklan 1 kohdan m alakohta
2 artiklan 1 kohdan johdantolause	3 artiklan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	3 artiklan a, b, c ja d alakohta
2 artiklan 2 kohta	—
3 artikla	4 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
—	5 artiklan 3 kohta
4 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
—	5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
4 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
4 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
4 artiklan 3a kohta	5 artiklan 5 kohta
4 artiklan 4 kohta	5 artiklan 6 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	5 artiklan 7 kohta
5 artiklan 1 ja 2 kohta	6 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan johdantolause	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan johdantolause
5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelakohta	6 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan i ja ii alakohta
5 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 4 kohta	6 artiklan 4 kohta
5 a artiklan 1 kohdan johdantolause	7 artiklan 1 kohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantokappale	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen luettelakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luettelakohdan johdantolause	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan johdantolause
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luettelakohdan i, ii ja iii alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelakohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmas ja neljäs luettelakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohta
5 a artiklan 1 kohdan a alakohdan viides luettelakohta	—
5 a artiklan 1 kohdan b–d alakohta	7 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
5 a artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
5 b artikla	8 artikla
5 c artikla	9 artikla
5 d artikla	10 artikla
5 e artikla	11 artikla
5 f artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta	12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan ensimmäinen virke	12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta
5 f artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan viimeinen virke	—
5 f artiklan 2 kohdan johdantolause	12 artiklan 2 kohdan johdantolause
5 f artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelakohta	12 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
—	12 artiklan 3 kohta
5 g artikla	13 artikla
5 h artikla	14 artiklan 1 kohta
—	14 artiklan 2 kohta
—	15 artikla
6 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	16 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
—	16 artiklan 3 kohta
6 a artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
6 a artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta
6 a artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	17 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
—	17 artiklan 4 ja 5 kohta
6 a artiklan 4–6 kohta	17 artiklan 6–8 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
6 a artiklan 7 kohta	17 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta
—	17 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
6 b artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
6 b artiklan 2 kohta	18 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	18 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
6 b artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	18 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
6 b artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
—	18 artiklan 3 kohta
6 b artiklan 4 kohta	18 artiklan 4 kohta
6 b artiklan 5 kohta	—
—	19 ja 20 artikla
6 c artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
6 c artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	—
6 c artiklan 2 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
—	21 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta
6 c artiklan 3–5 kohta	21 artiklan 3–5 kohta
6 c artiklan 6 kohta	—
6 c artiklan 7–10 kohta	21 artiklan 6–9 kohta
7 artikla	22 artikla
8 artikla	23 artiklan 1–3 kohta
—	23 artiklan 4–6 kohta
9 artikla	24 artikla
10 artikla	25 artikla
11 artikla	26 artikla
12 artikla	27 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta
—	27 artiklan kolmas kohta
13 artikla	28 artikla
13 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
13 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause	29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause
13 a artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohta
13 a artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta	29 artiklan 1 kohdan kolmas ja neljäs alakohta
13 a artiklan 2, 3 ja 4 kohta	29 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
13 b artikla	30 artikla
13 c artikla	31 artikla
14 artikla	32 artikla
15 artikla	33 artiklan 1–3 kohta
—	33 artiklan 4–6 kohta
16 artikla	34 artikla
17 artikla	35 artikla
18 artikla	36 artikla
—	37–49 artikla
19 artiklan 1 kohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan a–c alakohta	50 artiklan 1 kohdan a–c alakohta
19 artiklan 1 kohdan d alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan d alakohdan johdantolause

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
19 artiklan 1 kohdan d alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan d alakohdan i ja ii alakohta
19 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan e alakohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan e alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan e alakohdan i, ii, iii ja iv alakohta
19 artiklan 1 kohdan f alakohta	50 artiklan 1 kohdan f alakohta
19 artiklan 1 kohdan g alakohdan johdantokappale	50 artiklan 1 kohdan g alakohdan johdantokappale
19 artiklan 1 kohdan g alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan g alakohdan i, ii ja iii alakohta
19 artiklan 1 kohdan h alakohdan johdantolause	50 artiklan 1 kohdan h alakohdan johdantolause
19 artiklan 1 kohdan h alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	50 artiklan 1 kohdan h alakohdan i, ii, iii ja iv alakohta
19 artiklan 2 kohdan johdantolause	50 artiklan 2 kohdan johdantolause
19 artiklan 2 kohdan a alakohta	50 artiklan 2 kohdan a alakohta
19 artiklan 2 kohdan c alakohta	50 artiklan 2 kohdan b alakohta
19 artiklan 2 kohdan d alakohta	50 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
19 artiklan 4 kohta	50 artiklan 3 kohta
21 artiklan 1–3 kohta	51 artiklan 1–3 kohta
21 artiklan 4 kohta	—
—	51 artiklan 4 kohta
22 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	52 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause	52 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantolause
22 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	52 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
22 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	52 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantolause	52 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantolause
22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	52 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohta
22 artiklan 3–5 kohta	52 artiklan 3–5 kohta
22 a artiklan 1 kohdan johdantolause	53 artiklan 1 kohdan johdantolause
22 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luettelukohta	53 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
22 a artiklan 2 kohta	53 artiklan 2 kohta
23 artikla	54 artikla
24 artikla	55 artikla
24 a artikla	70 artikla
25 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta
25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
25 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	56 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b, c ja d alakohta
25 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	56 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
25 artiklan 3 kohta	56 artiklan 3 kohta
26 artikla	57 artikla
—	58–67 artikla
27 artiklan 1 kohdan johdantolause	68 artiklan 1 kohdan johdantolause
27 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	—
27 artiklan 1 kohdan toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	68 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
27 artiklan 2 kohdan johdantolause	68 artiklan 2 kohdan johdantolause
27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	68 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
28 artiklan 1 ja 2 kohta	69 artiklan 1 ja 2 kohta
28 artiklan 3 ja 4 kohta	—
28 artiklan 5 ja 6 kohta	69 artiklan 3 ja 4 kohta
29 artikla	71 artikla
30 artikla	72 artikla
31 artikla	73 artikla
32 artikla	74 artikla
33 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	—
33 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	75 artiklan 1 kohta
33 artiklan 2 kohta	75 artiklan 1 kohta
33 artiklan 3 kohta	75 artiklan 3 kohta
—	75 artiklan 4 kohta
34 artikla	76 artikla
35 artikla	77 artikla
—	78–82 artikla
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohta
36 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
36 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	83 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
36 artiklan 2 kohta	83 artiklan 2 kohta
37 artikla	84 artikla
38 artikla	85 artikla
39 artikla	86 artikla
40 artikla	87 artikla
41 artiklan 1 kohdan johdantolause	88 artiklan 1 kohdan johdantolause
41 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	88 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
41 artiklan 1 kohdan loppuosa	88 artiklan 1 kohdan johdantolause
41 artiklan 2 kohta	88 artiklan 2 kohta
42 artiklan johdantolause	89 artiklan johdantolause
42 artiklan ensimmäinen ja toinen luettelukohta	89 artiklan a ja b alakohta
42 artiklan johdantolause	89 artiklan johdantolause
43 artikla	90 artikla
44 artiklan 1–3 kohta	—
—	91 artiklan 1–4 kohta
45 artikla	92 artikla
46 artiklan ensimmäisen kohdan johdantolause	93 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
—	93 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
46 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen luettelukohta	—
46 artiklan ensimmäisen kohdan toinen, kolmas ja neljäs luettelukohta	93 artiklan 2 kohdan a alakohta
46 artiklan ensimmäisen kohdan viides luettelukohta	—
46 artiklan toinen kohta	—
—	93 artiklan 2 kohdan b alakohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	93 artiklan 3–8 kohta
47 artikla	94 artikla
—	95 artikla
48 artikla	96 artikla
49 artiklan 1–3 kohta	97 artiklan 1–3 kohta
49 artiklan 4 kohta	—
—	98–100 artikla
50 artiklan 1 kohta	101 artiklan 1 kohta
—	101 artiklan 2–9 kohta
50 artiklan 2–4 kohta	102 artiklan 1–3 kohta
50 artiklan 5 kohdan johdantolause	102 artiklan 4 kohdan johdantolause
50 artiklan 5 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	102 artiklan 4 kohdan a, b, c ja d alakohta
50 artiklan 6 kohdan johdantolause sekä a ja b alakohta	102 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 artiklan 6 kohdan b alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	102 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 6 kohdan b alakohdan loppuosa	102 artiklan 5 kohdan toinen ja kolmas alakohta
50 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 1 kohdan johdantolause
50 artiklan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	103 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
50 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 2 kohdan johdantolause
50 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	103 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 7 kohdan kolmas alakohta	103 artiklan 3 kohta
50 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	103 artiklan 4 kohta
50 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan johdantolause	103 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	103 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohdan a, b ja c alakohta
50 artiklan 8 kohdan kolmas alakohta	103 artiklan 6 kohta
50 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta	103 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
50 artiklan 8 kohdan viides alakohta	103 artiklan 7 kohta
50 artiklan 8 kohdan kuudes alakohta	—
50 artiklan 9–11 kohta	104 artiklan 1–3 kohta
—	105 artikla
50 a artiklan 1 kohdan johdantolause	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 a artiklan 1 kohdan a alakohdan johdantolause	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause
50 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta	106 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohta
50 a artiklan 1 kohdan b alakohta	106 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
50 a artiklan 2 kohta	106 artiklan 2 kohta
51 artiklan 1 ja 2 kohta	107 artiklan 1 ja 2 kohta
—	107 artiklan 3 kohta
52 artiklan 1 kohta	108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
52 artiklan 2 kohta	108 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
52 artiklan 3 kohta	108 artiklan 2 kohta
—	108 artiklan 3–6 kohta
52 a artikla	109 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 85/611/ETY	Tämä direktiivi
—	109 artiklan 3 ja 4 kohta
52 b artiklan 1 kohta	110 artiklan 1 kohta
52 b artiklan 2 kohta	—
52 b artiklan 3 kohta	110 artiklan 2 kohta
53 a artikla	111 artikla
53 b artiklan 1 kohta	112 artiklan 1 kohta
53 b artiklan 2 kohta	112 artiklan 2 kohta
—	112 artiklan 3 kohta
54 artikla	113 artiklan 1 kohta
55 artikla	113 artiklan 2 kohta
56 artiklan 1 kohta	113 artiklan 3 kohta
56 artiklan 2 kohta	—
57 artikla	—
—	114 artikla
58 artikla	116 artiklan 2 kohta
—	115 artikla
—	116 artiklan 1 kohta
—	117 ja 118 artikla
59 artikla	119 artikla
Liitteessä I oleva A ja B luettelo	Liitteessä I oleva A ja B luettelo
Liitteessä I oleva C luettelo	—
Liite II	Liite II
—	Liite III
—	Liite IV

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/111/EY,**annettu 16 päivänä syyskuuta 2009,****direktiivien 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY muuttamisesta keskuslaitoksiin kuuluvien pankkien, tiettyjen omien varojen erien, suurten riskikeskittymien, valvontajärjestelyjen ja kriisinhallinnan osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvoston ja Ecofin-neuvoston päätelmien ja tätä alaa koskevien kansainvälisten aloitteiden, kuten 2 päivänä huhtikuuta 2009 pidetyn G20-huippukokouksen, mukaisesti tämä direktiivi on ensimmäinen tärkeä askel, jolla puututaan rahoituskriisin paljastamiin puutteisiin, ja sitä seuraa muita aloitteita, joista komissio on ilmoittanut ja jotka se esitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 julkaistussa tiedonannossaan ”Elvytys Euroopalle”.
- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽⁴⁾ 3 artiklassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus säätää sellaisten luottolaitosten erityisistä vakavaraisuusjärjestelmistä, jotka ovat kuuluneet 15 päivästä joulukuuta 1977 pysyvästi keskuslaitokseen, edellyttäen että kyseisistä järjestelmistä säädettiin kansallisessa lainsäädännössä viimeistään 15 päivänä joulukuuta 1979. Näiden määräaikojen vuoksi erityisesti ne jäsenvaltiot, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin vuonna 1980 tai sen jälkeen, eivät voi ottaa käyttöön tai ylläpitää tällaisia järjestelmiä samankaltaisia, niiden alueella perustettuja luottolaitosten yhteenliittymiä varten. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista poistaa

kyseisen direktiivin 3 artiklassa säädetyt määräajat, jotta varmistettaisiin tasavertaiset kilpailuolot eri jäsenvaltioiden luottolaitosten välillä. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi annettava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tältä osin.

- (3) Hybridipääomainstrumentit ovat merkittävässä asemassa luottolaitosten jatkuvassa pääomanhallinnassa. Kyseisten instrumenttien avulla luottolaitokset voivat monipuolistaa pääomarakennettaan ja houkuttaa erilaisia sijoittajia. Baselin pankkivalvontakomitea hyväksyi 28 päivänä lokakuuta 1998 sopimuksen hyväksyttävyysskriteereistä ja rajoituksista, jotka koskevat tiettyntyyppisten hybridipääomainstrumenttien sisällyttämistä luottolaitosten ensisijaisiin omiin varoihin.

- (4) Sen vuoksi on tärkeää vahvistaa kriteerit kyseisten pääomainstrumenttien luokittelumiseksi luottolaitosten ensisijaisiin omiin varoihin ja mukauttaa direktiivin 2006/48/EY säännökset kyseiseen sopimukseen. Direktiivin 2006/48/EY liitteen XII muutokset johtuvat suoraan kyseisten kriteereiden vahvistamisesta. Direktiivin 2006/48/EY 57 a artiklassa tarkoitettuihin ensisijaisiin omiin varoihin olisi kuuluttava kaikki instrumentit, joita pidetään kansallisen lainsäädännön mukaan omana pääomana, jotka ovat selvitystilassa tasavertaisia tavallisten osakkeiden kanssa ja jotka kattavat tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä tasavertaisesti tavallisten osakkeiden kanssa. Näihin instrumentteihin olisi voitava kuulua instrumentteja, jotka antavat etuoikeuksia osingonjaossa kumuloitumattomalta perustalta edellyttäen, että ne sisältyvät pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ⁽⁵⁾ 22 artiklan soveltamisalaan, ovat selvitystilassa tasavertaisia tavallisten osakkeiden kanssa ja kattavat tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä tasavertaisesti tavallisten osakkeiden kanssa. Direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a kohdassa tarkoitettuihin ensisijaisiin omiin varoihin olisi lisäksi kuuluttava kaikki muut instrumentit, joissa luottolaitosten lakisääteisten ehtojen mukaan otetaan huomioon sijoitusrahastojen, osuuskuntien ja vastaavien laitosten erityinen yhtiömuoto ja jotka katsotaan erityisesti tappioiden kattamisessa pääomalaadultaan tavallisia osakkeita vastaaviksi. Instrumentit, joita

⁽¹⁾ Lausunto annettu 24.3.2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 93, 22.4.2009, s. 3.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 27. heinäkuuta 2009.

⁽⁴⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

ei pidetä selvitystilassa tasavertaisina tavallisten osakkeiden kanssa tai jotka eivät kata tappioita toimintaa keskeyttämättä tasavertaisina tavallisten osakkeiden kanssa, kuuluvat direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen hybridien luokkaan.

- (5) On tarpeen säätää pääomainstrumentteja koskevan uuden järjestelmän erityisistä siirtymäjärjestelyistä, jotta voidaan välttää markkinahäiriöt ja säilyttää omien varojen kokonaismäärät tietyllä tasolla. Kun elpyminen on taattu, ensisijaisten omien varojen laatua on vahvistettava edelleen. Tältä osin komission olisi toimitettava 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä kertomus mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (6) Kriisinhallintaa koskevan yhteisön kehityksen tiukentamiseksi on olennaista, että toimivaltaiset viranomaiset yhteensovittavat toimensa muiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa tehokkaasti pyrkimyksensä myös systeemisten riskien vähentämiseen. Valvontatoimet olisi yhteensovitettava tehokkaammin, jotta pankkiryhmittymien konsolidoitua vakavaraisuusvalvontaa tehostettaisiin. Sen vuoksi olisi perustettava valvontakollegioita. Valvontakollegioiden perustaminen ei saisi vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2006/48/EY mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin. Niiden perustamisen olisi tarjottava tehokkaamman yhteistyön väline, jonka turvin toimivaltaiset viranomaiset voivat päästä sopimukseen keskeisistä valvontatehtävistä. Valvontakollegioiden olisi helpotettava jatkuvasta valvonnasta huolehtimista ja kriisitilanteiden hoitamista. Konsolidointiryhmän valvojan olisi yhdessä kollegion muiden jäsenten kanssa voitava päättää järjestää kokouksia tai toimintoja, jotka koskevat muuta kuin yleistä etua, minkä vuoksi osanottajaluetteloa voidaan järkeistää tarpeen mukaan.
- (7) Toimivaltaisten viranomaisten valtuuksissa olisi otettava tarkoituksenmukaisesti huomioon yhteisönlajuihin ulottuvuus. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi harkittava asianmukaisesti tekemiensä päätösten merkitystä rahoitusjärjestelmän vakaudelle kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa. Jollei kansallisesta lainsäädännöstä muuta johdu, tämä periaate olisi käsitettävä laajana tavoitteena edistää rahoitusjärjestelmän vakautta koko Euroopan unionissa, eikä sen tulisi oikeudellisesti sitoa toimivaltaisia viranomaisia saavutettavaan tulokseen nähden.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi pystyttävä osallistumaan kollegioihin, jotka on perustettu sellaisten luottolaitosten valvomiseksi, joiden emoyritys sijaitsee kolmannessa maassa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi tarpeen mukaan annettava ohjeita ja suosituksia lisätäkseen direktiivin 2006/48/EY mukaisen valvontakäytäntöjen lähentämistä. Jotta vältetään epä johdonmukaisuudet ja sääntelyn sattumanvaraisuus, joita saattaisi aiheutua eri kollegioiden soveltamien lähestymistapojen ja sääntöjen erilaisuudesta sekä jäsenvaltioiden harkintavallan käytöstä, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi laadittava kollegioiden menettelyjä ja sääntöjä koskevat ohjeet.

- (9) Direktiivin 2006/48/EY 129 artiklan 3 kohdan ei tulisi muuttaa keskinäistä vastuunjakoa toimivaltaisten valvontaviranomaisten välillä konsolidoidulla, alakonsolidointiryhmän ja erillisen yrityksen tasolla.
- (10) Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten väliset tietovajeet saattavat osoittautua haitallisiksi vastaanottavan jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Vastaanottavien jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten tiedonsaantioikeuksia olisi sen vuoksi parannettava erityisesti, jos kyseessä on kriisi, johon liittyy merkittäviä sivukonttoreita. Merkittävien sivukonttorien käsite olisi tämän vuoksi määriteltävä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava tiedot, jotka ovat olennaisia, jotta keskuspankit ja valtiovarainministeriöt voivat jatkaa tehtäviään rahoituskriisin aikana ja systeemisten riskien vähentämiseksi.
- (11) Nykyisiä valvontajärjestelyjä olisi kehitettävä edelleen. Valvontakollegiot ovat uusi tärkeä askel kohti EU:n valvontayhteistyön selkeyttämistä ja valvonnan lähentämistä.
- (12) Ryhmittymien ja holdingyhtiöiden sekä niiden tytäryritysten ja sivukonttoreiden valvonnasta huolehtivien valvontaviranomaisten välinen yhteistyö kollegioissa on kehitysvaihe kohti sääntelyn lähentämistä ja valvonnan yhtenäistämistä. Valvontaviranomaisten välinen luottamus ja niiden vastuualueiden kunnioittaminen on olennaisen tärkeää. Jos kollegion jäsenten välillä ilmenee kyseisiin erilaisiin vastuualueisiin liittyviä konflikteja, on tärkeää, että yhteisön tasolla on saatavilla puolueettomia ja riippumattomia neuvonta-, sovittelu- ja konfliktinratkaisumekanismeja.
- (13) Kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden kriisi on osoittanut, että on tarpeen tutkia edelleen Euroopan unionin rahoitusalan sääntely- ja valvontamallin uudistuksen tarvetta.
- (14) Komissio ilmoitti 29 päivänä lokakuuta 2008 päivätyssä tiedonannossaan "Finanssikriisistä talouden elpymiseen: eurooppalainen toimintakehys", että se on asettanut Jacques de Larosièren johtaman asiantuntijatyöryhmän, jäljempänä 'de Larosièren työryhmä', jonka tehtävänä on pohtia, miten EU:n rahoituslaitokset olisi organisoitava, jotta voidaan varmistaa niiden toiminnan vakauden valvonta ja markkinoiden asianmukainen toiminta ja lujittaa EU:n yhteistyötä rahoitusalan vakauden valvonnan alalla, selvittää, millaisia varoitussäätelmiä ja kriisinhallintatoimia tarvitaan, erityisesti rajat ylittävien ja useita aloja koskevien riskien hillitsemiseksi, sekä tarkastella myös Euroopan unionin ja muiden merkittävien lainkäyttöalueiden välillä tehtävää yhteistyötä, jonka avulla voitaisiin turvata rahoitusalan vakaus maailmanlaajuisesti.

- (15) Euroopan unionin valvontakäytäntöjen ja yhteistyön lähentämisen riittävän tason saavuttaminen ja rahoitusjärjestelmän vakauden tukeminen edellyttävät ehdottomasti EU:n rahoitusalan sääntely- ja valvontamallin laaja-alaisen uudistusten jatkamista, ja komission olisi esitettävä ripeästi sitä koskevia ehdotuksia ja otettava niissä asianmukaisesti huomioon de Larosièren työryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 esittämät päätelmät.
- (16) Komission olisi laadittava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ja esitettävä asianmukaista lainsäädäntöä, jonka avulla voidaan puuttua valvontakäytäntöjen yhtenäistämisen jatkamista koskeissa säännöksissä havaituihin ongelmiin, viimeistään 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä pitäen mielessä, että Euroopan unionin tason valvontajärjestelmää olisi vahvistettava 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä.
- (17) Vastuiden liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään voi johtaa sellaisten tappioiden mahdollisuuteen, joita ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle. Luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnan ja tarkastamisen olisi sen vuoksi oltava olennainen osa niiden valvontaa.
- (18) Suuria riskikeskittymiä koskeva nykyinen järjestelmä on peräisin vuodelta 1992. Sen vuoksi suuria riskikeskittymiä koskevia nykyisiä vaatimuksia, joista säädetään direktiivissä 2006/48/EY ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävytydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/49/EY ⁽¹⁾, olisi tarkistettava.
- (19) Koska sisämarkkinoilla toimivat luottolaitokset kilpailevat suoraan keskenään, luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvontaa ja tarkastamista koskevia keskeisiä sääntöjä olisi edelleen yhdenmukaistettava. Jäsenvaltioiden vaihtoehtoja suurten riskikeskittymien suhteen olisi vähennettävä luottolaitosten hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi.
- (20) Määriteltäessä keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaoloa ja siten yhden ainoan riskin muodostavia saamisista, on tärkeää ottaa huomioon myös ne riskit, jotka johtuvat huomattavasta yhteisestä rahoituslähteestä, jonka tarjoaa itse luottolaitos tai sijoituspalveluyritys, sen rahoitusryhmittymä tai siihen sidossuhteessa olevat osapuolet.
- (21) Vaikka on suotavaa, että vastuuarvon laskenta perustuu vähimmäispääomavaatimusta varten laadittuun vastuuarvoon, on aiheellista vahvistaa suurten riskikeskittymien valvontaa koskevat säännöt soveltamatta riskipainoja tai riskiryhmiä. Lisäksi todettakoon, että vakavaraisuusjärjestelmässä sovelletut luottoriskin vähentämistekniikat suunniteltiin olettaen, että luottoriski on hyvin hajautunut. Kun kyseessä ovat suuret riskikeskittymät ja näin ollen yhteen riskikohteeseen perustuva keskittymäriski, luottoriski ei ole hyvin hajautunut. Näiden tekniikoiden vaikutusten osalta olisi sen vuoksi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen. Tässä yhteydessä on tarpeen säätää luottosuojan tehokkaasta toteuttamisesta suurten riskikeskittymien ollessa kyseessä.
- (22) Koska luottolaitokselta tai sijoituspalveluyritykseltä olevan saamisen aiheuttama tappio voi olla yhtä ankara kuin mistä tahansa muusta saamisesta aiheutuva tappio, tällaisia saamisista olisi kohdeltava kuin mitä tahansa muita saamisista ja niistä olisi ilmoitettava samaan tapaan. Vaihtoehtoinen määrällinen rajoitus on kuitenkin otettu käyttöön, jotta kyseisestä lähestymistavasta ei aiheutuisi suhteetonta vaikutusta pienempiin laitoksiin. Rahoitusmarkkinoiden ja niihin liittyvän infrastruktuurin sujuvan toiminnan mahdollistamiseksi ulkopuolelle jätetään lisäksi hyvin lyhytaikaiset saamiset, jotka liittyvät maksujen välitykseen, mukaan luettuina asiakkaille tarjotut maksu-, selvitys- ja säilytyspalvelut. Nämä palvelut kattavat muun muassa käteismaksujen selvityksen ja vastaavat selvityksen mahdollistavat toimenpiteet. Tähän liittyviä saamisista ovat muun muassa saamiset, jotka eivät ehkä ole ennustettavissa eivätkä siten ole luottolaitoksen täydessä hallinnassa, kuten pankkien välisillä tileillä olevat saldot, jotka aiheutuvat asiakkaiden maksuista, mukaan luettuina hyvitetty tai veloitetut maksut ja korot, sekä muista asiakkaiden palveluihin liittyvistä maksuista, samoin kuin annetut tai vastaanotetut vakuudet.
- (23) Ulkoisiin luottoluokituslaitoksiin liittyvien direktiivin 2006/48/EY säännösten olisi vastattava luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1060/2009 ⁽²⁾. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi erityisesti tarkistettava ulkoisten luottoluokituslaitosten hyväksymistä koskevia ohjeita, jotta vältetään päällekkäinen työ ja vähennetään hyväksymismenettelyn aiheuttamaa rasitetta, kun ulkoinen luottoluokituslaitos rekisteröidään luottoluokituslaitokseksi yhteisön tasolla.
- (24) On tärkeää poistaa epäsuhta, joka vallitsee lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusinstrumenteiksi uudelleenjärjestelvien yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) ja niihin arvopapereihin tai instrumentteihin sijoittavien yritysten (sijoittajat) etujen välillä. On myös tärkeää, että alullepanijan tai järjestäjän edut ja sijoittajien edut ovat yhtenevät. Tämän saavuttamiseksi alullepanijalla tai järjestäjällä olisi säilyttävä merkittävä osuus kohdeetuudesta. Sen vuoksi on tärkeää, että alullepanijat tai järjestäjät kantavat osan kyseisiin lainoihin liittyvistä riskeistä aiheutuvasta vastuusta. Yleisesti ottaen arvopaperistamistransaktioita ei pitäisi strukturoida niin, että vältetään säilyttämisvaatimuksen soveltamista, eritoten palkkio- tai preemiorakenteen taikka molempien avulla. Kyseistä riskin säilyttämistä olisi voitava soveltaa kaikissa tilanteissa, joissa voidaan soveltaa arvopaperistamisen taloudellista sisältöä

⁽¹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

direktiivin 2006/48/EY määritelmän mukaisesti, riippumatta siitä, mitä oikeudellisia rakenteita tai välineitä tämän taloudellisen sisällön saavuttamiseksi käytetään. Erityisesti jos luottoriski siirretään arvopaperistamisella, sijoittajien olisi tehtävä päätöksensä vasta pohdittuaan asiaa perusteellisesti, mihin ne tarvitsevat riittävät arvopaperistamista koskevat tiedot.

- (25) Näiden rakenteiden mahdollista epäsuhtaa korjaavien toimenpiteiden on oltava yhtenäisiä ja johdonmukaisia kaikessa asiaankuuluvassa rahoitusalan sääntelyssä. Komission olisi esitettävä aiheellisia lainsäädäntöehdotuksia tämän yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Säilyttämisvaatimuksia ei tulisi soveltaa moninkertaisesti. Mihin tahansa arvopaperistamiseen riittää, että ainoastaan joko alullepanija, järjestäjä tai alkuperäiseen luotonantajaan sovelletaan säilyttämisvaatimusta. Samoin jos arvopaperistamistransaktiot sisältävät muita arvopaperistamisia kuin kohde-etuuden, säilyttämisvaatimusta olisi sovellettava ainoastaan investoinnin kohteena olevaan arvopaperistamiseen. Säilyttämisvaatimusta ei vastaavasti tulisi soveltaa ostettuihin saamisiin, jos ne ovat peräisin yritystoiminnasta, jossa ne siirretään tai myydään alikurssiin kyseisen toiminnan rahoittamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sovellettava riskipainoa suhteessa arvopaperistamiseen liittyvien asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämiseen sellaisten toimintatapojen ja menettelyjen merkityksellisten rikkomusten osalta, joilla on merkitystä asiaan liittyvien riskien analysoinnissa.
- (26) G20-maiden johtajat vaativat rahoitusjärjestelmän vahvistamisesta 2 päivänä huhtikuuta 2009 antamassaan julistuksessa Baselin pankkivalvontakomiteaa ja viranomaisia tarkastelemaan asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden ja määrällisten säilyttämisvaatimusten käyttöönottoa arvopaperistamisessa vuoteen 2010 mennessä. Tämän kansainvälisen kehityksen valossa ja arvopaperistamismarkkinoista johtuvien systeemisten riskien vähentämiseksi komission olisi päätettävä ennen vuoden 2009 loppua ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa kuultuaan, olisiko säilyttämisvaatimusten lisäämistä ehdotettava ja saavutetaanko säilyttämisvaatimusten laskentamenetelmillä tavoite alullepanijan tai järjestäjän etujen ja sijoittajien etujen paremmasta yhteneväisyydestä.
- (27) Asianmukaista huolellisuutta olisi noudatettava, jotta arvopaperistetuista omaisuuseristä sekä kaupankäyntivarastolle että sen ulkopuolella aiheutuvia riskejä voidaan arvioida asianmukaisella tavalla. Lisäksi asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden olisi oltava oikeasuhteisia. Asianmukaista huolellisuutta koskevien menettelyjen olisi osaltaan lisättävä luottamusta alullepanijoiden, järjestäjien ja sijoittajien välillä. Näin ollen on toivottavaa, että asianmukaista huolellisuutta koskeviin menettelyihin liittyvät tiedot julkistetaan asiaankuuluvasti.
- (28) Jäsenvaltioiden ja toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävästi henkilöstöä ja resursseja, jotta ne voivat täyttää direktiivin 2006/48/EY mukaiset valvontavelvoitteensa, ja

että luottolaitosten valvontaan kyseisen direktiivin mukaisesti osallistuvilla työntekijöillä on riittävästi tietoa ja kokemusta hoitamistaan tehtävistä.

- (29) Direktiivin 2006/48/EY liitettä III olisi mukautettava tiettyjen säännösten selkeyttämiseksi, jotta valvontakäytäntöjen lähentäminen tehostuu.
- (30) Viimeaikainen markkinakehitys on korostanut, että likviditeetin riskinhallinta on luottolaitosten ja niiden sivukontoreiden vakauden keskeinen tekijä. Direktiivin 2006/48/EY liitteessä V ja XI säädettyjä kriteerejä olisi tiukennettava, jotta kyseiset määräykset voitaisiin mukauttaa Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean ja Baselin pankkivalvontakomitean tekemään työhön.
- (31) Direktiivin 2006/48/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa direktiivin 2006/48/EY liitettä III rahoitusmarkkinoilla tai yhteisön lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen taikka valvontakäytäntöjen lähentämisen huomioon ottamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 2006/48/EY muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (33) Rahoituskriisi on osoittanut, että on tarpeen parantaa makrotalouden vakauden valvontaan liittyvien ongelmien – makrotalouspolitiikan ja rahoitusjärjestelmän sääntelynrajoitusten sijaitsevien ongelmien – analyysia ja niiden ratkaisuja. Tässä yhteydessä on tutkittava muun muassa seuraavia seikkoja: toimenpiteitä, jotka lieventävät suhdannekierron nousu- ja laskuvaiheita, mukaan lukien luottolaitosten tarve koota hyvinä aikoina suhdannepuskureita, joita voidaan käyttää laskusuhdanteen aikana, ja näihin voi sisältyä mahdollisuus koota lisävarantoja, ”suhdannevarauksia”, ja mahdollisuus vähentää pääomapuskureita vaikeina aikoina ja siten varmistaa pääoman riittävä saatavuus koko suhdannekierron aikana; perusteluita direktiivin 2006/48/EY mukaisten pääomavaatimusten laskennalle; lisätoimenpiteitä luottolaitoksia koskeville riskiperusteisille vaatimuksille, jotta rajoitetaan pankkijärjestelmän velkaantuneisuuden lisääntymistä.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(34) Komission olisi sen vuoksi 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä arvioitava direktiiviä 2006/48/EY kokonaisuudessaan kyseisten tekijöiden ottamiseksi huomioon sekä esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus ja mahdolliset ehdotukset.

(35) Rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamiseksi komission olisi laadittava arvio ja kertomus toimenpiteistä, joilla lisätään sopimusmarkkinoiden avoimuutta, lievennetään vastapuoliriskejä ja yleisesti vähennetään kokonaisriskejä, muun muassa edellyttämällä luottoriskinvaihtosopimusten selvitystä keskusvastapuolen kautta. Olisi kannustettava sellaisten keskusvastapuolien perustamiseen ja kehittämiseen Euroopan unionissa, joihin sovelletaan korkeita toiminta- ja vakavaraisuusstandardeja. Komission olisi toimitettava kertomuksensa ja mahdolliset ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen tarvittaessa huomioon samansuuntaiset kansainväliset aloitteet.

(36) Komission olisi laadittava arvio ja kertomus direktiivin 2006/48/EY 113 artiklan 4 kohdan soveltamisesta, myös siitä, olisiko vapautuksiin sovellettava kansallista harkintavaltaa. Komission olisi toimitettava tämä kertomus mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vapautukset ja vaihtoehdot olisi kumottava, jos niiden jatkamiselle ei voida osoittaa olevan tarvetta, yhtenäisten ja yhdenmukaisten sääntöjen aikaansaamiseksi kaikkialla yhteisössä.

(37) Riskinarvioinnissa olisi otettava huomioon mikroluottojen erityispiirteet, ja mikroluottojen kehittämistä olisi edistettävä. Mikroluottojen vähäisen kehittämisasteen vuoksi olisi myös edistettävä sopivien luokitusjärjestelmien, kuten mikroluottotoiminnan riskeihin mukautettujen standardiluokitusjärjestelmien, kehittämistä. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä siihen, että mikroluottotoiminnan vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely olisi oikeasuhteista.

(38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista sekä luottolaitosten vakavaraisuuden valvontaa koskevien sääntöjen vahvistamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(39) Neuvoston olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti

kannustettava jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen liittyvien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(40) Sen vuoksi direktiivejä 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2007/64/EY ⁽²⁾ olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Yksi tai useampi luottolaitos, joka sijaitsee samassa jäsenvaltiossa ja kuuluu pysyvästi niitä valvoaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, voidaan vapauttaa 7 artiklan ja 11 artiklan 1 kohdan edellytyksistä, jos kansallisessa lainsäädännössä on säädetty, että:”.

b) Kumotaan toinen ja kolmas alakohta.

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6) ’laitoksella’ tarkoitetaan V osaston 2 luvun 2, 3 ja 5 jaksossa direktiivin 2006/49/EY 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyjä laitoksia;”.

b) Korvataan 45 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) kahta tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa a alakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ongelmia, erityisesti rahoitus- tai maksuvaikeuksia, niin toisella tai kaikilla muilla on todennäköisesti myös rahoitus- tai maksuvaikeuksia;”.

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”48) ’konsolidointiryhmän valvojalla’ tarkoitetaan toimivaltaista viranomaista, joka vastaa Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta.”

3) Lisätään 40 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on yleisten velvollisuuksiensa hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti kriisitilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevan tiedon pohjalta.”

4) Lisätään artiklat seuraavasti:

”42 a artikla

1. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää konsolidointiryhmän valvojalta, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, tai kotijäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta, että luottolaitoksen sivukonttori katsotaan merkittäväksi.

Pyynnössä on esitettävä perusteet sivukonttorin katsomiselle merkittäväksi erityisesti seuraavilta osin:

- a) ylittääkö luottolaitoksen sivukonttorin markkinaosuus talletuksilla mitattuna 2 prosenttia vastaanottavassa jäsenvaltiossa;
- b) luottolaitoksen toiminnan keskeyttämisen tai lopettamisen todennäköinen vaikutus vastaanottavan jäsenvaltion maksuvalmiuteen sekä maksu- ja selvitysjärjestelmiin; ja
- c) sivukonttorin koko ja merkitys asiakasmäärällä mitattuna vastaanottavan jäsenvaltion pankki- tai rahoitusjärjestelmässä.

Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten sekä konsolidointiryhmän valvojan, kun 129 artiklan 1 kohtaa sovelletaan, on tehtävä kaikkensa, jotta voidaan saavuttaa yhteinen päätös sivukonttorin nimeämisestä merkittäväksi.

Jos yhteistä päätöstä ei saavuteta kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen alakohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä oma päätöksensä siitä, onko sivukonttori merkittävä, seuraavien kahden

kuukauden kuluessa. Päätöstä tehdessään vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon konsolidointiryhmän valvojan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten mahdolliset näkökannat ja varaukset.

Kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetut päätökset on ilmoitettava asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, ja toimitettava asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on pidettävä kyseisiä päätöksiä lopullisina ja sovellettava niitä.

Jonkin sivukonttorin nimeäminen merkittäväksi ei vaikuta tämän direktiivin mukaisiin toimivaltaisten viranomaisten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Jos sivukonttorin merkittävyys todetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 132 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot ja suoritettava 129 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tehtävät yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Jos kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon tulee 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kriisitilanne jossakin luottolaitoksessa, sen on mahdollisimman pian varoitettava 49 artiklan neljännessä kohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia.

3. Jos 131 a artiklaa ei sovelleta, sellaista luottolaitosta, jolla on merkittäviä sivukonttoreita muissa jäsenvaltioissa, valvovien toimivaltaisten viranomaisten on perustettava valvontakollegio ja johdettava sitä helpottaakseen tämän artiklan 2 kohdan ja 42 artiklan mukaista yhteistyötä. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava kirjallisiin järjestelyihin, jotka kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisten viranomaisten kannalta, erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisten jäsenvaltioiden 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille viipymättä täydelliset tiedot toimista, joihin kyseisissä kokouksissa on ryhdytty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

42 b artikla

1. Tehtäviään hoitaessaan toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentäminen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean toimintaan;
- b) toimivaltaiset viranomaiset noudattavat Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean hyväksymiä ohjeita, suosituksia, standardeja ja muita toimenpiteitä ja jos eivät noudata niitä, esittävät noudattamatta jättämiselle perustelut;
- c) toimivaltaisille viranomaisille annetut kansalliset valtuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviään Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean jäsenenä tai tämän direktiivin mukaisia tehtäviä.

2. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on esitettävä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus valvonnan lähentämisessä tapahtuneesta edistyksestä joka vuosi 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen.”

5) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan ensimmäisen kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille ja rahapolitiittisina viranomaisina samanlaisesta tehtävästä vastaaville muille toimielimille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteiden tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;”.

- b) Lisätään kohta seuraavasti:

”Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset toimittavat tietoja Euroopan keskuspankkijärjestelmään kuuluville keskuspankeille, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisääteiden tehtävien hoitamisessa, mukaan lukien rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen.”

6) Lisätään 50 artiklaan kohta seuraavasti:

”Jäljempänä 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa kriisitilanteessa jäsenvaltioiden on sallittava se, että toimivaltaiset viranomaiset antavat tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuille laitoksille kaikissa asianomaisissa jäsenvaltioissa niille merkitykselliset tiedot.”

7) Muutetaan 57 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukainen pääoma siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurs-sitilillä olevat varat, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;”.

- b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”ca) muut kuin a alakohdassa tarkoitettut instrumentit, jotka täyttävät 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa ja 63 a artiklassa säädetty edellytykset;”.

- c) Korvataan kolmas kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on sallittava b alakohtaa sovellettaessa, että kesken tilikauden tai tilikauden päätteeksi kertyneet voitot voidaan ottaa mukaan ennen niitä koskevaa muodollista päätöstä vain, jos tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt ovat vahvistaneet nämä voitot ja jos toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla on osoitettu, että niiden määrä on arvostettu direktiivin 86/635/ETY periaatteiden mukaisesti ja niistä on vähennetty kaikki odotettavissa olevat kulut tai osingot.”

8) Korvataan 61 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Edellä 57 artiklan a–h alakohdassa määriteltyyn omien varojen käsitteeseen sisältyvät kaikki sallitut erät ja näiden määrät. Jäsenvaltiot voivat päättää kyseisten erien käytöstä ja muiden kuin 57 artiklan i–r alakohdassa lueteltujen erien vähentämisestä.”

9) Lisätään 63 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan a, c, d ja e alakohdassa säädetty edellytykset.”

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”63 a artikla

1. Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien on täytettävä tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetty edellytykset.

2. Instrumenttien on oltava eräpäivättömiä tai niiden alkuperäisen maturiteetin on oltava vähintään 30 vuotta. Kyseiset instrumentit voivat sisältää yhden tai useamman yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavaltaan perustuvan osto-option, mutta ne saa lunastaa vasta viiden vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä. Jos eräpäivättömiä instrumentteja koskeissa määräyksissä määrätään toimivaltaisten viranomaisten määrittämästä luottolaitokselle tarjotusta kohtuullisesta kannustimesta takaisinlunastamiseen, tällainen kannustin voi toteutua vasta 10 vuoden kuluttua liikkeeseenlaskupäivästä. Eräpäivätyt instrumentit koskeissa määräyksissä ei saa olla muita kannustimia takaisinlunastamiseen kuin eräpäivä.

Eräpäivätyt ja eräpäiväämättömät instrumentit voidaan ostaa takaisin tai lunastaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten etukäteissuostumuksella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan edellyttäen, että pyyntö tehdään luottolaitoksen aloitteesta ja ettei luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuusedellytyksiin kohdistu aiheuttomia vaikutuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia korvaamaan instrumentin 57 artiklan a tai c a alakohdassa tarkoitetuilla saman- tai parempilaatuisilla erillä.

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava eräpäivätyjen instrumenttien lunastuksen keskeyttämistä, jos luottolaitos ei täytä 75 artiklassa säädettyjä pääomavaatimuksia, ja ne voivat vaatia keskeyttämistä muulloin luottolaitosten rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella.

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää milloin tahansa luvan eräpäivätyjen tai eräpäiväämättömien instrumenttien varhaiseen lunastukseen, jos näiden instrumenttien verotuskohtelussa tai sääntelyyn pohjautuvassa luokituksessa tapahtuu muutos, joka ei ollut ennakoitavissa liikkeeseenlaskupäivänä.

3. Instrumenttia koskevien määräysten on mahdollistettava se, että luottolaitos peruuttaa tarvittaessa koron- tai osingonmaksun rajoittamattomaksi ajaksi kumuloitumattomalta perustalta.

Luottolaitoksen on kuitenkin peruttava tällaiset maksut, jos se ei täytä 75 artiklassa säädettyjä pääomavaatimuksia.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tällaisten maksujen peruuttamista luottolaitoksen rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella. Mikään tällainen peruuttaminen ei vaikuta luottolaitoksen oikeuteen korvata koron- tai osingonmaksu maksuna, joka suoritetaan 57 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien muodossa, edellyttäen että tällainen mekanismi mahdollistaa sen, että luottolaitos säilyttää taloudelliset resurssinsa. Tällaiseen korvaamiseen voidaan soveltaa toimivaltaisten viranomaisten vahvistamia erityisedellytyksiä.

4. Instrumenttia koskevissa määräyksissä on määrättävä, että pääoma, maksamaton korko tai osinko on käytettävissä tappioiden kattamiseen eikä saa estää luottolaitoksen pääomapohjan vahvistamista Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean 6 kohdan mukaisesti laatimien asianmukaisten menettelyjen kautta.

5. Jos luottolaitos joutuu konkurssiin tai selvitystilaan, instrumenttien on sijoitettava 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erien jälkeen.

6. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet tämän artiklan 1 kohdassa ja 57 artiklan a alakohdassa tarkoitettuja instrumentteja koskevien valvontakäytäntöjen lähentämiseksi, ja sen on seurattava niiden soveltamista. Komissio tarkastelee 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä tämän artiklan soveltamista ja antaa asiasta kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle omien varojen laadun varmistamiseksi.”

11) Korvataan 65 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaikkia direktiivin 83/349/ETY 21 artiklassa tarkoitettuja vähemmistöosuus- ja vähemmistöosuuksia, kun käytetään globaali-integraatiomenetelmää. Edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen mahdollisten instrumenttien, jotka johtavat vähemmistöosuuksiin, on täytettävä 63 artiklan 2 kohdan a, c, d ja e alakohdassa sekä 63 a ja 66 artiklassa säädetyt edellytykset.”

12) Muutetaan 66 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Edellä 57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettuihin eriin sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- a) 57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä saa olla enintään 100 prosenttia kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät; ja
- b) 57 artiklan g–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät.

1 a. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, 57 artiklan c a alakohdan erien kokonaismäärään sovelletaan seuraavia rajoituksia:

- a) instrumenttien, jotka on kriisitilanteessa muutettava ja jotka voidaan milloin tahansa muuttaa toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta liikkeeseenlaskijan rahoitus- tai vakavaraisuustilanteen perusteella 57 artiklan a alakohdassa tarkoitetuksi eriksi ennalta määritellyissä rajoissa, kokonaismäärä saa olla enintään 50 prosenttia 57 artiklan.
- b) a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät;
- c) tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa rajoissa eräpäivätyt instrumentit ja muut mahdolliset instrumentit, joita koskevissa määräyksissä määrätään luottolaitokselle tarjottavasta kannustimesta takaisinlunastukseen, saavat olla enintään 15 prosenttia 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät;
- d) niiden erien määrään, joka ylittää a, b ja c alakohdassa säädetyt rajat, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä rajaa.

2. Edellä 57 artiklan l–r alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on vähennettävä puoliksi kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät, ja puoliksi kyseisen artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettu. Jos puolet 57 artiklan l–r alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä ylittää kyseisen artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärän, ylijäävä osa vähennetään kyseisen artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty i, j ja k alakohdassa tarkoitettut erät. Edellä 57 artiklan r alakohdassa tarkoitettuja eriä ei vähennetä, jos ne on sisällytetty 75 artiklaa sovellettaessa laskettuun riskipainotettujen saamisten yhteismäärään liitteessä IX olevassa 4 osassa tarkoitettulla tavalla.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan ylittää 1 ja 1 a kohdassa säädetty rajoitukset väliaikaisesti kriisitilanteissa.”

13) Korvataan V osaston 2 luvun 2 jakson 2 alajakson alaotsikko ”Vaatimusten laskeminen” alaotsikolla ”Laskenta- ja ilmoitusvaatimukset”.

14) Lisätään 74 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on kyseisten luottolaitosten laskelmien toimittamisessa sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2012 alkaen raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksoja ja määräpäiviä. Tämän helpottamiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii suuntaviivat raportoinnin yhtenäisen muodon käyttöönottamisesta yhteisössä ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.”

15) Korvataan 81 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa 80 artiklan soveltamista varten hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan luottoluokituslaitokset, joiden luokitteluprosessi täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset ja joiden laatimat luokitukset täyttävät luotettavuutta ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset. Tätä varten toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon liitteessä VI olevassa 2 osassa asetetut tekniset vaatimukset. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos rekisteröidään luottoluokituslaitokseksi luottoluokituslaitoksista 16 päivänä syyskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 (*) mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, että sen luokitteluprosessi täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset.

(*) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1”.

16) Muutetaan 87 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Jos yhteissijoitusyrityksessä olevat saamiset täytävät liitteessä VI olevan 1 osan 77 ja 78 kohdan kriteerit ja luottolaitoksella on tiedot kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista tai osasta niitä, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan. Jäljempänä olevaa 12 kohtaa sovelletaan siihen osaan yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, josta luottolaitoksella ei ole tietoja tai josta sillä ei kohtuudella voida olettaa olevan tietoja. Kyseistä 12 kohtaa sovelletaan erityisesti, jos luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työstä ottaa nämä vastuut huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja ennakoidun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan.

Jos luottolaitos ei täytä edellytyksiä tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien yhteissijoitusyrityksen suojattavien vastuiden tai niiden osien osalta, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:

a) edellä 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluviin vastuihin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 19, 20 ja 21 kohdan mukaista menetelmää;

b) kaikkiin muihin suojattaviin vastuihin sovelletaan 78–83 artiklassa säädettyä menetelmää seuraavien muutoksien:

i) vastuiden, joihin sovelletaan luokittelemattomien vastuiden erityistä riskipainoa tai luottoluokkaa, joka antaa tietyille vastuuryhmälle korkeimman riskipainon, riskipaino on kerrottava kertoimella 2, mutta se ei saa ylittää 1 250:tä prosenttia;

ii) kaikkien muiden vastuiden riskipaino on kerrottava kertoimella 1,1 ja vähimmäismäärän on oltava 5 prosenttia.

Jos luottolaitos ei a alakohdan soveltamiseksi pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteeratuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita. Jos nämä vastuut yhdessä luottolaitoksella tässä vastuuryhmässä olevien välittömien vastuiden kanssa eivät ole merkittäviä 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla, 89 artiklan 1 kohtaa voidaan

soveltaa toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella, sanotun vaikuttamatta 154 artiklan 6 kohdan soveltamiseen.”

b) Korvataan 12 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisessä alakohdassa kuvaillun menetelmän vaihtoehtona luottolaitokset voivat laskea itse tai antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa – edellyttäen, että laskelmien ja raportoinnin oikeellisuus on asianmukaisesti varmistettu – keskimääräisen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän, joka perustuu yhteissijoitusyrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan 11 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti.”

17) Korvataan 89 artiklan 1 kohdan d alakohdassa johdantokapale seuraavasti:

”d) jäsenvaltioiden keskus-, alue- ja paikallishallintoon ja hallintoelimiin liittyviin vastuisiin seuraavin edellytyksin.”.

18) Korvataan 97 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat ulkoisen luottolaitoksen tämän artiklan 1 kohdan mukaiseksi hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan silloin, kun kyseinen luottoluokituslaitos täyttää 81 artiklassa asetetut vaatimukset ja liitteessä VI olevan 2 osan tekniset vaatimukset ja kun se voi osoittaa toimintansa olevan yleisesti tunnettua arvopaperistamisen alalla. Kun ulkoinen luottoluokituslaitos on rekisteröity luottoluokituslaitokseksi asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on katsottava, että sen luokitteluprosessin objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset täyttyvät.”

19) Muutetaan 106 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Vastuisiin ei saa sisältyä mitään seuraavista

- a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti maksuselvittelyn aikana kahden arkipäivän kuluessa maksusta;
- b) kun on kyse arvopapereiden ostoja tai myyntiä koskevista maksutapahtumista, vastuut, jotka muodostuvat tavallisesti selvitysjärjestelyjen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;
- c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan luettuina maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden

selvitys- ja säilytyspalveluista, rahoituksen myöhästymisen ja muut asiakkaan toiminnasta aiheutuvat vastuut, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään; tai

- d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan luettuna maksupalvelujen toteuttaminen, selvitykset kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsisäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on annettava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi c ja d alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisessa.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Kun kyseessä ovat 79 artiklan 1 kohdan m, o ja p alakohdassa tarkoitetut vastuut ja kun vastuu johtuu suojattavasta omaisuuserästä, luottolaitoksen on keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän olemassaolon määrittämiseksi arvioitava järjestelmää tai sen suojattavia vastuita taikka molempia. Tässä tarkoituksessa luottolaitoksen on arvioitava transaktiorakenteen taloudellinen sisältö ja rakenteelle ominaiset riskit.”

20) Korvataan 107 artikla seuraavasti:

”107 artikla

Laskettaessa vastuiden arvoa tämän jakson soveltamiseksi ’luottolaitoksella’ tarkoitetaan myös jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka täyttää luottolaitoksen määritelmän ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa.”

21) Korvataan 110 artikla seuraavasti:

”110 artikla

1. Luottolaitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot kaikista suurista riskikeskittymistä, mukaan lukien 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret riskikeskittymät:

- a) sellaisen asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän tunnistetiedot, jonka osalta luottolaitoksella on suuri riskikeskittymä;
- b) tarvittaessa vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;
- c) mahdollisesti käytetyn vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojaan tyyppi;
- d) vastuuarvo sen jälkeen kun huomioon on otettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

Jos luottolaitokseen sovelletaan 84–89 artiklaa, toimivaltaisten viranomaisten käyttöön on annettava luottolaitoksen 20 suurinta riskikeskittymää konsolidoidulla tasolla, lukuun ottamatta suuria riskikeskittymiä, jotka on vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ilmoitukset on tehtävä vähintään kahdesti vuodessa. Toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2012 raportoinnin yhtenäistä muotoa, jaksoja ja määräpäiviä. Tämän helpottamiseksi Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea laatii suuntaviivat raportoinnin yhtenäisen muodon käyttöönottamiseksi yhteisössä ennen 1 päivää tammikuuta 2012. Raportointimuotojen on oltava oikeasuhteisia luottolaitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

3. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset analysoivat mahdollisimman kattavasti vastuunsa vakuuden liikkeenlaskijoille, takauksen luonteisen luottosuojan ja 106 artiklan 3 kohdan mukaisesti omaisuuserän suojan tarjoajille mahdollisten keskittymien varalta ja toteuttavat tarvittaessa toimia tai ilmoittavat merkittävistä löydöistä toimivaltaiselle viranomaiselle.”

22) Muutetaan 111 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, luottolaitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos asiakas on laitos tai jos keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia luottolaitoksen omista varoista tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia luottolaitoksen omista varoista, vastuuarvo – sen jälkeen kun huomioon on otettu 112–117 artiklan mukainen luottoriskin vähentämisen vaikutus – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa luottolaitoksen omiin varoihin nähden. Luottolaitosten on määriteltävä tämä yläraja liitteessä V olevassa 7 kohdassa esitettyjen politiikkojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymäriskin hallitsemiseksi ja valvomiseksi, ja se saa olla korkeintaan 100 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

Jäsenvaltiot voivat asettaa rajan, joka on alle 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava siitä komissiolle.”

b) Kumotaan 2 ja 3 kohta.

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Luottolaitoksen on koko ajan noudatettava sovellettavaa 1 kohdassa säädettyä ylärajaa. Jos vastuut poikkeuksellisesti ylittävät tämän ylärajan, vastuuarvosta on ilmoitettava viipymättä toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat perustelluissa tapauksissa myöntää luottolaitoksille määrääajan, jossa luottolaitoksen on ryhdyttävä noudattamaan ylärajaa.

Jos sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että luottolaitoksen 100 prosentin yläraja omiin varoihin nähden voi ylittyä.”

23) Muutetaan 112 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, jos vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 113–117 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että 90–93 artiklassa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vähimmäisvaatimukset täytetään.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”4. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitoksen ei pidä ottaa huomioon liitteessä VIII olevan 1 osan 20, 21 ja 22 kohtaa, jollei tätä sallita 115 artiklan nojalla.”

24) Muutetaan 113 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan 1 ja 2 kohta.

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”3. Seuraavat vastuut vapautetaan 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.”.

ii) Korvataan e ja f alakohta seuraavasti:

”e) varat, jotka ovat sellaisia saamisia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamisiin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla;

- f) vastuut, jotka liittyvät 80 artiklan 7 tai 8 kohdassa tarkoitettuihin vastapuoliin, jos niihin sovellettaisiin nollariskipainoa 78–83 artiklan nojalla; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;”.
- iii) Korvataan i alakohta seuraavasti:
- ”i) käyttämättömiin luottojärjestelyihin perustuvat vastuut, jotka luokitellaan liitteessä II tarkoitetuiksi taseen ulkopuolisiksi eriksi, joiden riski on alhainen, edellyttäen, että asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmän kanssa tehdyn sopimuksen mukaan järjestelyä voidaan käyttää vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta 111 artiklan 1 kohdan mukaisen rajoituksen ylitystä.”
- iv) Kumotaan j–t alakohta.
- v) Kumotaan kolmas, neljäs ja viides alakohta.
- c) Lisätään kohta seuraavasti:
- ”4. Jäsenvaltiot voivat antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta, kun kyse on seuraavista vastuista:
- a) liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdan soveltamisalaan kuuluvat katetut joukkolainat;
- b) varat, jotka ovat sellaisia saamia jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisilta, joihin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla, ja muut näihin alue- tai paikallisviranomaisiin liittyvät tai niiden takaamat vastuut, joihin liittyviin saamiin sovellettaisiin 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla;
- c) sen estämättä, mitä tämän artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädetään, ne luottolaitoksen vastuut, mukaan luettuina osakkuudet tai muut omistusosuudet, jotka liittyvät sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin ja sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse luottolaitos on tämän direktiivin tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti; vastuuta, jotka eivät täytä näitä kriteereitä, pidetään saamisina kolmansilta osapuolilta riippumatta siitä, onko vastuut vapautettu 111 artiklan 1 kohdan soveltamisesta;
- d) varat, jotka ovat saamia ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, myös osakkuuksia tai muita omistusosuuksia, sellaisilta alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään luottolaitos on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;
- e) varat, jotka ovat sellaisten luottolaitosten saamia luottolaitoksilta ja luottolaitoksiin liittyviä muita vastuuta, joiden toiminta ei perustu kilpailuun, jotka lakisääteisten ohjelmien tai yhtiöjärjestyksensä nojalla edistävät tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joita koskee valtion valvonta jossain muodossa ja lainojen käyttörajoitukset, edellyttäen, että asianomaiset vastuut perustuvat sellaisiin lainoihin, jotka siirretään tuensaajille muiden luottolaitosten välityksellä;
- f) varat, jotka ovat saamia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuuta, edellyttäen, että nämä vastuut eivät muodosta tällaisten laitosten omia varoja, kestävät korkeintaan seuraavaan pankkipäivään eivätkä ole merkittävän kaupankäyntivaluutan määräisiä;
- g) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamia keskuspankeilta niissä pidettävien vähimmäisvarantojen;
- h) varat, jotka ovat kansallisessa valuutassa rahoitettuja saamia keskushallinnoilta valtion arvopapereissa säilytettävien lakisääteisten maksuvalmiusvaatimusten muodossa, edellyttäen että toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan valitun luottoluokituslaitoksen näille keskushallinnoille antama luottoluokitus on sijoitusluokka;
- i) 50 prosenttia liitteessä II tarkoitetuista taseen ulkopuolisista remburseista, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja taseen ulkopuolisista käyttämättömistä luottojärjestelyistä, joiden riski on keskimääräinen/alhainen, ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella 80 prosenttia muista kuin myönnettyille luotoille annetuista takauksista, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja jotka ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, jotka ovat luottolaitoksia;
- j) lakisääteisesti vaadittavat takaukset, joita käytetään silloin, kun asunto-obligaatioita liikkeeseen laske-malla rahoitettu kiinnitysluotto maksetaan kiinnitysluoton ottajalle ennen kiinnitysluoton lopullista rekisteröintiä maarekisteriin, edellyttäen, ettei takausta käytetä riskin vähentämiseen riskipainotettujen varojen laskennassa.”
- 25) Muutetaan 114 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, las-kettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan sovel-tamiseksi luottolaitos voi käyttää 90–93 artiklan nojalla laskettua täysin mukautettua vastuuarvoa, jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliiteettikorjaukset ja juoksuaikojen erot (E*).”

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, sellaiselle luottolaitokselle, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti, annetaan lupa hyväksyä tällaiset vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että luottolaitos arvioi rahoitusvakuuksien vaikutuksia vastuisiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista.”

ii) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Luottolaitokset, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla tavalla, voivat käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 117 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen.”

c) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Luottolaitoksen, joka käyttää rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai jolle on annettu lupa käyttää tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, myös vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta.”

ii) Korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin on sallittua käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai tapauksen mukaan tämän artiklan 2 kohdassa kuvailtua menetelmää, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi.”

iii) Korvataan viidennen alakohdan b alakohta seuraavasti:

”b) toimintalinjat ja menettelyt sellaisen tilanteen varalta, jolloin vakuuden realisointiarvo on stressitestin mukaan matalampi kuin on otettu huomioon käytettäessä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää tai 2 kohdassa kuvailtua menetelmää; ja”.

d) Kumotaan 4 kohta.

26) Korvataan 115 artikla seuraavasti:

”115 artikla

1. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen asuinkiinteistön arvosta, jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) vastuun vakuutena on kiinnitysvakuus asuinkiinteistöön tai osakkeet sellaisessa suomalaisessa asunto-osakeyhtiössä, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti;
- b) vastuu liittyy omaisuuden leasingvuokraukseen, joissa leasingtoiminnan harjoittajalla säilyy täysi omistusoikeus vuokrattuun asuinkiinteistöön, kunnes vuokralainen käyttää osto-oikeuttaan.

Kiinteistön arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltujen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan. Arviointi suoritetaan asuinkiinteistöjen osalta vähintään kerran kolmessa vuodessa.

Tämän kohdan soveltamiseksi sovelletaan liitteessä VIII olevan 2 osan 8 kohdan ja liitteessä VIII olevan 3 osan 62–65 kohdan vaatimuksia.

Asuinkiinteistö tarkoittaa omistajan käytössä olevaa tai vuokralle antamaa kiinteistöä.

2. Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi alentaa vastuuarvoa enintään 50 prosenttia asianomaisen liikekiinteistön arvosta ainoastaan, jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa liikekiinteistö sijaitsee, myöntävät seuraaville vastuille 50 prosentin riskipainon 78–83 artiklan mukaisesti:

- a) toimisto- tai muiden liiketilojen osalta vastuut, joiden vakuutena on toimisto- tai muihin liiketiloihin tai sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeisiin vahvistetut kiinnitykset, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti; tai
- b) vastuut, jotka liittyvät toimisto- tai muiden liiketilojen leasing sopimuksiin.

Kiinteistön arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltujen kohtuullisten arviointiperusteiden mukaan.

Liikekiinteistön on oltava täysin valmiiksi rakennettu, vuokrattu ja sen on tuotettava asianmukaista vuokratuloa.”

27) Kumotaan 116 artikla.

28) Muutetaan 117 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun kolmas on taannut asiakkaaseen liittyvän vastuun tai kolmas on antanut vakuuden, jolla se on suojattu, luottolaitos voi:

- a) katsoa, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla;
- b) katsoa, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen 78–83 artiklan nojalla.

Luottolaitos ei voi käyttää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää, jos vastuun juoksu-aika poikkeaa suojan juoksuajasta.

Tämän jakson soveltamiseksi luottolaitos voi käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos se saa käyttää sekä rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää että rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää 75 artiklan a alakohdan soveltamiseksi.”

b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Kun luottolaitos soveltaa 1 kohdan a alakohtaa:”.

29) Kumotaan 119 artikla.

30) Lisätään 2 lukuun jakso seuraavasti:

”7 j a k s o

Siirrettyyn luottoriskiin liittyvät vastuut

122 a artikla

1. Muu luottolaitos kuin alullepanija, järjestäjä tai alkupe-
räinen luotonantaja voi ottaa vastuun arvopaperistettujen
omaisuuserien luottoriskistä kaupankäyntivarastonsa puit-
teissa tai sen ulkopuolella ainoastaan, jos alullepanija, järjes-
täjä tai alkupe-
räinen luotonantaja on nimenomaisesti

ilmoittanut luottolaitokselle aikovansa säilyttää jatkuvasti
merkittävän nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka on
kuitenkin vähintään 5 prosenttia.

Tässä artiklassa nettomääräisen taloudellisen osuuden säilyt-
tämällä tarkoitetaan:

- a) vähintään viiden prosentin säilyttämistä kunkin myydyin
tai sijoittajille siirretyn etuoikeusluokan nimellisarvosta;
- b) uusiutuvien saamisten arvopaperistamisen tapauksessa
alullepanijan osuuden säilyttämistä niin, että se on
vähintään viisi prosenttia arvopaperistettujen vastuiden
nimellisarvosta;
- c) satunnaisvalinnalla valittujen vastuiden säilyttämistä
niin, että ne vastaavat vähintään viittä prosenttia arvo-
paperistettujen vastuiden nimellisarvosta siinä tapauk-
sessa, että vastuut olisi muuten arvopaperistettu,
edellyttäen, että mahdollisesti arvopaperistettujen vastui-
den määrä on alun perin vähintään 100; tai
- d) suuririskisimmän etuoikeusluokan säilyttämistä sekä tar-
vittaessa muiden etuoikeusluokkien, joilla on sama tai
huonompi riskiprofiili kuin sijoittajille siirretyillä tai
myydyillä etuoikeusluokilla ja jotka eivät eräänny aikai-
semmin kuin sijoittajille siirretyt tai myydyt etuoikeus-
luokat, säilyttämistä niin, että se vastaa kaikkiaan
vähintään viittä prosenttia arvopaperistettujen vastuiden
nimellisarvosta.

Nettomääräinen taloudellinen osuus mitataan alussa ja se säi-
lytetään jatkuvasti. Siihen ei sovelleta minkäänlaista luotto-
riskin vähentämistekniikkaa, lyhyitä positioita eikä muita
suojauskeinoja. Nettomääräinen taloudellinen osuus määritellään
taseen ulkopuolisten erien nimellisarvoa käyttäen.

Tässä artiklassa ’jatkuvalle’ tarkoitetaan sitä, että säilytetyt
omaisuuseriä, kertyneitä korkoja tai vastuita ei suojata eikä
myydä.

Säilyttämisvaatimuksia ei sovelleta mihinkään arvopaperista-
miseen moninkertaisesti.

2. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luot-
tolaitos, Euroopan unionissa toimiva rahoitusalan holding-
yhtiö tai sen tytäryritys arvopaperistaa alulle panevana tai
järjestävänä luottolaitoksena useista konsolidoidun valvon-
nan alaan kuuluvista luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityk-
sistä tai muista rahoituslaitoksista peräisin olevia vastuita,
ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimuksien täyttä-
miseksi riittää siihen liittyvän Euroopan unionissa emoyrityk-
senä toimivan luottolaitoksen tai Euroopan unionissa
toimivan rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoitu asema.
Tätä kohtaa sovelletaan vain, kun arvopaperistetut vastuut
luoneet luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset tai rahoitus-
laitokset ovat sitoutuneet noudattamaan 6 kohdan mukaisia
vaatimuksia ja toimittavat oikea-aikaisesti alullepanevalle tai
järjestävälle luottolaitokselle ja Euroopan unionissa emoyri-
tyksenä toimivalle luottolaitokselle tai rahoitusalan holding-
yhtiölle 7 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi
tarvittavat tiedot.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, jos arvopaperistettujen vastuut ovat saamia tai mahdollisia saamia seuraavilta tahoilta tai näiden tahojen kokonaan, ehdoilla ja peruuttamattomasti takaamia:

- a) keskushallinnot ja keskuspankit;
- b) jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaiset, julkisyhteisöt tai julkisoikeudelliset laitokset;
- c) laitokset, joihin sovelletaan 78–83 artiklan mukaisesti korkeintaan 50 prosentin riskipainoa; tai
- d) kansainväliset kehityspankit.

Edellä olevaa 1 kohtaa ei myöskään sovelleta seuraaviin:

- a) selkeään, avoimeen ja helposti saatavaan indeksiin perustuvat tapahtumat, kun taustalla olevat referenssi-omaisuuserät ovat vastaavat kuin ne, joista koostuu laajalti kaupan kohteena olevien erien indeksi, tai kun ne ovat muita vaihdantakelpoisia arvopapereita kuin arvopaperistettuja omaisuuseriä; tai
- b) syndikoidut lainat, ostetut saamiset tai luottoriskinvaihtosopimukset, jos näitä instrumentteja ei käytetä niputamaan yhteen ja/tai suojaamaan arvopaperistettua omaisuuserää, joka kuuluu 1 kohdan soveltamisalaan.

4. Luottolaitosten on ennen sijoituksia ja tarvittaessa niiden jälkeen pystyttävä osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kunkin yksittäisen arvopaperistettujen omaisuuseränsä osalta, että luottolaitoksilla on kattava ja syvälinen käsitys seuraavista seikoista ja että luottolaitokset ovat ottaneet näiden seikkojen osalta käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, analyysi- ja kirjaustarkoituksissa:

- a) alullepanijoiden tai järjestäjien 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat tiedot sen täsmentämiseksi, mikä on niiden jatkuvasti säilyttämä nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta;
- b) yksittäisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- c) arvopaperistettujen omaisuuserien perustana oleviin vastuisiin liittyvät riskien ominaispiirteet;
- d) alullepanijoiden tai järjestäjien aiempiin arvopaperistamisiin liittyvä maine ja tappiot arvopaperistettujen omaisuuserien perustana olevissa asianomaisissa vastuuryhmissä;
- e) alullepanijoiden tai järjestäjien taikka niiden edustajien tai neuvonantajien lausunnot niiden asianmukaisesta huolellisuudesta arvopaperistettujen omaisuuserien yhteydessä ja tapauksen mukaan arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien laadusta;
- f) tapauksen mukaan menetelmät ja käsitteet, joihin arvopaperistettujen omaisuuserien vakuuksien arviointi perustuu, ja toimintatavat, jotka alullepanija tai järjestäjä

on ottanut käyttöön varmistaakseen arvioijan riippumattomuuden; ja

- g) kaikki arvopaperistamiseen liittyvät rakenteelliset tekijät, jotka voivat olennaisesti vaikuttaa luottolaitoksen arvopaperistettujen omaisuuserän kehitykseen.

Luottolaitosten on säännöllisesti toteutettava arvopaperistettuihin omaisuuseriinsä soveltuvia omia stressitestejään. Tässä tarkoituksessa luottolaitokset voivat käyttää luottoluokituslaitoksen kehittämiä rahoitusmalleja edellyttäen, että luottolaitokset voivat pyydettäessä osoittaa, että ne ennen sijoituksia huolehtivat asianmukaisesti asiaan liittyvien olutusten validoimisesta ja mallien strukturoinnista ja ymmärtävät menetelmän, oletukset ja tulokset.

5. Muiden luottolaitosten kuin alullepanijan, järjestäjän tai alkuperäisen luotonantajan on otettava käyttöön muodolliset kaupankäyntivarastonsa tai muuhun rahoitustoimintaansa soveltuvat menettelyt, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden arvopaperistettuihin omaisuuseriin tehtyjen sijoitusten riskiprofiiliin, jotta ne voivat jatkuvasti ja oikea-aikaisesti seurata arvopaperistettujen omaisuuseriänsä perustana olevien vastuiden kehitystä. Tarpeen mukaan tähän on sisällytettävä vastuutyyppi, niiden lainojen prosenttiosuus, jotka ovat olleet erääntyneinä yli 30, 60 ja 90 päivää, maksukyvyttömyysasteet, ennakkomaksuasteet, ulosmittauksessa olevat lainat, vakuuden tyyppi ja hallinta, arvopaperistamisen kohteena olleiden vastuiden luottopisteytyksen tai muiden luottokelpoisuusmittareiden mukainen frekvenssijakauma, toimialoittainen tai maantieteellinen hajaantuneisuus, lainan ja vakuuden suhdetta koskeva frekvenssijakauma soveltaen luokkarajoja, jotka helpottavat riittävää herkkyyksianalyysiä. Jos suojattavat vastuut itse ovat arvopaperistettuja omaisuuseriä, luottolaitoksilla on oltava tässä alakohdassa mainittujen arvopaperistamisen etuoikeusluokkia koskevien tietojen, kuten liikkeeseenlaskijan nimen ja luottoluokan, lisäksi myös tiedot arvopaperistamisen etuoikeusluokkien suojattavien vastuuryhmien ominaispiirteistä ja kehityksestä.

Luottolaitoksilla on oltava perinpohjainen ymmärrys kaikista arvopaperistamistransaktioiden rakenteellisista piirteistä, jotka voivat merkittävästi vaikuttaa niiden transaktioon liittyviin vastuisiin, kuten sopimusperustaisista pankkivekseleistä ja vekseleihin liittyvistä laukaisijoista, erillisistä takauksista, likviditeettisopimukseen edullisesti vaikuttavista takauksista, markkina-arvolaukaisijoista ja sopimuskohtaisista maksukyvyttömyyden määrittelmistä.

Jos 4 ja 7 kohdan ja tämän kohdan mukaiset vaatimukset eivät täyty millään merkityksellisellä tavalla, mikä johtuu luottolaitoksen tuottamuksellisesta menettelystä tai laiminlyönnistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset määräävät suhteellisen ylimääräisen riskipainon, joka on 250 prosenttia siitä riskipainosta (joka rajataan 1 250 prosentiksi), jota sovellettaisiin asianomaisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti, jollei tätä kohtaa sovellettaisi, ja nostettava vähitellen riskipainoa kunkin seuraavan asianmukaista huolellisuutta koskevien velvoitteiden rikkomisen seurauksena. Toimivaltainen viranomainen ottaa huomioon tiettyjä arvopaperistamisia koskevat 3 kohdassa säädetyt vapautukset alentamalla seuraamusta, jonka se muussa tapauksessa määräisi tämän artiklan nojalla sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan 3 kohtaa.

6. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on sovellettava arvopaperistettaviin vastuisiin samoja, liitteessä V olevan 3 kohdan vaatimusten mukaisia vakuuttavasti perusteltuja ja hyvin määriteltyjä luotonmyöntämiskriteereitä kuin vastuisiin, jotka ne pitävät varastonsa ulkopuolella. Alullepanevien ja järjestävien luottolaitosten on tässä tarkoituksessa sovellettava samoja prosesseja niin luottojen myöntämisessä kuin tapauksen mukaan luottoehtojen muuttamisessa ja uudistamisessa sekä uudelleenrahoituksessa. Luottolaitosten on myös sovellettava samoja analysointistandardeja kolmansilta osapuolilta ostettuihin arvopaperistamisemissioiden omistusosuuksiin tai merkintäsitoumuksiin riippumatta siitä, säilytetäänkö näitä omistusosuuksia tai merkintäsitoumuksia niiden kaupankäyntivarastossa tai sen ulkopuolella.

Jos tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimukset eivät täyty, alullepaneva luottolaitos ei saa soveltaa 95 artiklan 1 kohtaa, eikä sen sallita jättää arvopaperistettuja vastuita pois tämän direktiivin mukaisten pääomavaatimusten laskennasta.

7. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on ilmoitettava sijoittajille, minkä tasoinen on niiden 1 kohdan mukainen sitoumus säilyttää nettomääräinen taloudellinen osuus arvopaperistamisesta. Järjestävien ja alullepanevien luottolaitosten on varmistettava, että mahdollisten sijoittajien saatavilla on helposti kaikki olennaisen tärkeät tiedot yksittäisten suojattavien vastuiden luottoluokasta ja kehityksestä sekä arvopaperistettua vastuuta tukevista kassavirroista ja vakuuksista sekä tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan tehdä kattavia ja asiantuntevia stressitestejä suojattavia vastuita tukevista kassavirroista ja vakuusarvoista. Tätä varten 'olennaisen tärkeät tiedot' määritetään arvopaperistamispäivänä ja tarvittaessa arvopaperistamisen luonteen mukaan sen jälkeen.

8. Edellä olevaa 1–7 kohtaa sovelletaan uusiin arvopaperistamisiin, jotka lasketaan liikkeeseen 1 päivänä tammikuuta 2011 tai myöhemmin. Edellä olevaa 1–7 kohtaa sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen olemassa oleviin arvopaperistamisiin, jos niihin lisätään uusia suojattavia vastuita tai vastuita korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää olla väliaikaisesti soveltamatta 1 ja 2 kohdan mukaisia vaatimuksia markkinoiden yleisen likviditeettikriisin aikana.

9. Toimivaltaisen viranomaisen on julkistettava seuraavat tiedot:

- a) 1–7 kohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi käyttöön otetut yleiskriteerit ja menetelmät 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä;
- b) yhteenveto tarkistuksen tuloksista ja kuvaus toteutetuista toimista tapauksissa, joissa 1–7 kohdan vaatimuksia ei ole noudatettu vuosittain 31 päivästä joulukuuta 2011 alkaen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 1 luvun 2 jakson säännösten soveltamiseen.

Tässä kohdassa säädettyyn vaatimukseen sovelletaan 144 artiklan toista alakohtaa.

10. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on annettava komissiolle vuosittain kertomus siitä, kuinka toimivaltaiset viranomaiset ovat noudattaneet tätä artiklaa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tämän artiklan soveltamista varten, mukaan lukien toimenpiteet asianmukaista huolellisuutta ja riskinhallintaa koskevien velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevista tapauksista.”

31) Muutetaan 129 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevista tilanteista, myös 123, 124 ja 136 artiklassa sekä 5 luvussa ja liitteessä V tarkoitettussa toiminnassa;

c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten ja tarpeen mukaan keskuspankkien kanssa kriisitilanteisiin valmistautumisessa ja kriisitilanteissa, mukaan lukien kielteiset muutokset luottolaitoksissa tai rahoitusmarkkinoilla, käyttäen mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä kriisinhallintaa helpottavia viestintäkanavia.

Edellä c alakohdassa tarkoitettu valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen sisältää 132 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten toimenpiteiden, yhteisten arviointien valmistelun, varautumissuunnitelmien toteuttamisen ja yleisölle tiedottamisen.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3. Konsolidointiryhmän valvojan ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen saavuttamiseksi 123 ja 124 artiklan soveltamisesta ryhmittymän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa ryhmittymän taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin ja omien varojen vaaditusta tasosta 136 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi pankkiryhmittymään kuuluvaan kuhunkin yritykseen ja konsolidoidulta perustalta.

Yhteinen päätös on saavutettava neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 123 ja 124 artiklan mukaisen riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen. Yhteisessä päätöksessä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tytäryritysten riskinarvioinnit 123 ja 124 artiklan mukaisesti.

Yhteinen päätös ilmoitetaan asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen, jonka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisten toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa omasta aloitteestaan.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tätä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, konsolidointiryhmän valvoja tekee päätöksen 123 artiklan, 124 artiklan ja 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta konsolidoinnin perusteella tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaan kuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryhtiöiden riskinarviointia.

Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset tekevät päätöksen 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisesta erillisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varauksia.

Nämä päätökset esitetään asiakirjassa, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden neljän kuukauden määräajassa ilmaiset näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle.

Jos Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteaa on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava tällainen lausunto huomioon ja selitettävä, jos siitä on poikettu huomattavasti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua yhteistä päätöstä ja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina, ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä asianomaisissa jäsenvaltioissa.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu yhteinen päätös ja yhteisen päätöksen puuttuessa neljännen ja viidennen alakohdan mukaisesti tehty päätös on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja täsmällisesti perustellun pyynnön saattaa 136 artiklan 2 kohdan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet valvontakäytäntöjen lähentämiseksi tässä kohdassa tarkoitettun yhteistä päätöstä koskevan prosessin ja 123 ja 124 artiklan sekä 136 artiklan 2 kohdan soveltamisen osalta, jotta yhteisten päätösten tekemistä helpotettaisiin.”

32) Korvataan 130 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun ilmenee kriisitilanne, mukaan lukien kielteiset muutokset rahoitusmarkkinoilla, joka mahdollisesti vaarantaa markkinoiden likviditeetin ja rahoitusjärjestelmän vakauden jossakin niistä jäsenvaltioista, joissa ryhmittymään kuuluville yrityksille on myönnetty toimilupa tai johon 42 a artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita on sijoitautuneena, konsolidointiryhmän valvojan, jollei 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu, on varoitettava asiasta mahdollisimman pian 49 artiklan neljännessä alakohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia ja ilmoitettava niille kaikki niiden toiminnan jatkamiseksi olennaiset tiedot. Nämä velvoitteet koskevat kaikkia 125 ja 126 artiklan nojalla nimettyjä toimivaltaisia viranomaisia ja 129 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyä toimivaltaista viranomaista.

Jos 49 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettun viranomaisen tietoon tulee tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvailtu tilanne, sen on mahdollisimman pian varoitettava 125 ja 126 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia.

Toimivaltaisen viranomaisen ja 49 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettun viranomaisen on käytettävä mahdollisuuksien mukaan olemassa olevia määriteltyjä viestintäkanavia.”

33) Lisätään artikla seuraavasti:

”131 a artikla

1. Konsolidointiryhmän valvojan on perustettava valvontakollegioita helpottamaan 129 artiklassa ja 130 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä ja tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä luottamuksellisuusvaatimuksia ja yhteisön oikeutta noudattaen tarpeen mukaan varmistamaan asianmukainen yhteensovittaminen ja yhteistyö asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Valvontakollegion on tarjottava konsolidointiryhmän valvojalle ja muille toimivaltaisille viranomaisille kehys seuraavien tehtävien suorittamiseksi:

- a) tietojenvaihto;
- b) tarvittaessa sopiminen vapaaehtoisesta tehtävän- ja vastuunjaosta;
- c) ryhmittymää koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien määrittäminen 124 artiklan mukaisesti;
- d) valvonnan tehostaminen poistamalla tarpeettomat päällekkäiset valvontavaatimukset, myös suhteessa 130 artiklan 2 kohdassa ja 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tietopyyntöihin;

e) tämän direktiivin mukaisten vakavaraisuusvaatimusten jatkuva soveltaminen kaikkiin pankkiryhmittymään kuuluvii yrityksiin tämän kuitenkaan vaikuttamatta yhteisön lainsäädännön sallimiin vaihtoehtoihin ja harkintavaltaan;

f) 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltaminen ottaen huomioon muilla tällä alalla mahdollisesti perustettavilla foorumeilla tehty työ.

Valvontakollegioihin osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteistyötä. Edellä 1 luvun 2 jakson mukaiset luottamuksellisuusvaatimukset eivät saa estää toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta luottamuksellisia tietoja valvontakollegioissa. Valvontakollegioiden perustaminen ja toiminta eivät saa vaikuttaa toimivaltaisten viranomaisten tämän direktiivin mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

2. Kollegioiden perustamisen ja toiminnan on perustuttava 131 artiklassa tarkoitettuihin kirjallisiin menettelyihin, jotka konsolidointiryhmän valvoja vahvistaa kuultuaan asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on laadittava ohjeet kollegioiden operatiiviselle toiminnalle myös 42 a artiklan 3 kohdan osalta.

Valvontakollegioihin voivat osallistua Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja sellaisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, johon on sijoittunut 42 a artiklassa tarkoitettuja merkittäviä sivukonttoreita, keskuspankit tapauksen mukaan sekä kolmansien maiden toimivaltaiset viranomaiset tapauksen mukaan ja jos toimivaltaisten viranomaisten lausunnoissa olevista 1 luvun 2 jakson mukaisia vaatimuksia vastaavista luottamuksellisuusvaatimuksista ei muuta johdu.

Konsolidointiryhmän valvojan on toimittava kollegion kokousten puheenjohtajana ja päätettävä, mitkä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat kollegion kokoukseen tai tiettyyn toimintaan. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kaikille kollegion jäsenille ennalta täydelliset tiedot tällaisten kokousten järjestämisestä, keskeisistä käsiteltävistä kysymyksistä sekä suunniteltavista toimista. Konsolidointiryhmän valvojan on myös toimitettava kaikille kollegion jäsenille riittävän ajoissa täydelliset tiedot toimista, joista kyseisissä kokouksissa on päätetty, tai toteutetuista toimenpiteistä.

Konsolidointiryhmän valvojan päätöksessä on otettava huomioon suunniteltavan tai yhteensovitettavan valvontatoiminnan merkitys kyseisille viranomaisille, erityisesti mahdolliset vaikutukset asianomaisten jäsenvaltioiden 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun rahoitusjärjestelmän vakauteen ja 42 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin velvoitteisiin.

Jollei 1 luvun 2 jakson mukaisista luottamuksellisuusvaatimuksista muuta johdu, konsolidointiryhmän valvojan on tiedotettava Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitealle valvontakollegion toiminnasta, myös kriisitilanteissa, ja toimitettava kyseiselle komitealle kaikki tiedot, jotka ovat erityisen merkityksellisiä valvontakäytäntöjen lähentämiseksi.”

34) Muutetaan 132 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan d alakohdassa viittaus 136 artiklaan viittauksella 136 artiklan 1 kohtaan.
- b) Korvataan 3 kohdan b alakohdassa viittaus 136 artiklaan viittauksella 136 artiklan 1 kohtaan.

35) Muutetaan 150 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohdan k ja l alakohda seuraavasti:
 - ”k) liitteessä II ja IV olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu;
 - l) muutokset liitteiden III ja V–XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden, varsinkin uusien rahoitustuotteiden kehityksen tai yhteisön lainsäädännön huomioon ottavissa tilinpäätösstandardeissa tai -vaatimuksissa tapahtuvan kehityksen huomioon ottamiseksi tai valvontakäytäntöjen lähentämisen osalta.”
- b) Korvataan 2 kohdan c alakohda seuraavasti:
 - ”c) 113 artiklassa säädettyjen vapautuksien selvittäminen;”.

36) Korvataan 153 artiklan kolmas alakohda seuraavasti:

”Laskettaessa liitteessä VI olevan 1 osan 4 kohdan mukaisesti riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 31 päivään joulukuuta 2015 asti sellaisten jäsenvaltioiden tai keskuspankkien vastuisiin, jotka ovat jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa, on sovellettava samoja riskipainoja kuin jos ne olisivat kotimaan valuutan määräisiä ja rahoitettu kotimaan valuutassa.”

37) Lisätään 154 artiklaan kohdat seuraavasti:

”8. Luottolaitosten, jotka eivät täytä 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä rajoituksia, joista säädetään 66 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, on kehitettävä tarvittavia toimenpiteitä koskevat strategiat ja prosessit ratkaistakseen tämän tilanteen ennen tämän artiklan 9 kohdassa mainittuja päivämääriä.

Kyseisiä toimenpiteitä arvioidaan 124 artiklan mukaisesti.

9. Instrumenttien, joita 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä kansallisen lainsäädännön mukaan pidettiin 57 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja eriä vastaavina mutta jotka eivät kuulu 57 artiklan a alakohdan soveltamisalaan tai jotka eivät täytä 63 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, katsotaan kuuluvan 57 artiklan c a alakohdan soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2040 saakka seuraavin rajoituksin:

- a) enintään 20 prosenttia 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa, 10–20 vuotta 31 päivästä joulukuuta 2010;
- b) enintään 10 prosenttia 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summasta, josta on vähennetty 57 artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa, 20–30 vuotta 31 päivästä joulukuuta 2010.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea valvoo 31 päivään joulukuuta 2010 saakka kyseisten instrumenttien liikkeeseenlaskua.

10. Edellä olevan 5 jakson soveltamiseksi varoihin, jotka ovat saamia laitoksilta ja laitoksiin liittyviä muita vastuuta ja jotka ovat muodostuneet ennen 31 päivää joulukuuta 2009, sovelletaan edelleenkin samaa kohtelua kuin sovellettaessa 115 artiklan 2 kohtaa ja 116 artiklaa, sellaisina kuin ne ovat ennen 7 päivää joulukuuta 2009 kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2012 saakka.

11. Edellä olevassa 129 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ajanjakso on 31 päivään joulukuuta 2012 saakka kuusi kuukautta.”

38) Korvataan 156 artikla seuraavasti:

”156 artikla

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan keskuspankkia kuullen, onko tällä direktiivillä ja direktiivillä 2006/49/EY tuntuva vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä.

Tämän analyysin perusteella ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisesti tarvittavien ehdotusten kanssa. Luottoa ottavien ja luottoa antavien tahojen panos on otettava riittävällä tavalla huomioon kertomusta laadittaessa.

Komissio arvioi tätä direktiiviä kokonaisuudessaan 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä ottaakseen huomioon tarpeen parantaa makrotalouden vakauden valvontaan liittyvien ongelmien analyysia ja niiden ratkaisuja, mukaan luettuna seuraavien seikkojen tutkiminen:

- a) toimenpiteet, jotka lieventävät suhdannekierron nousuja laskuvaiheita, mukaan lukien luottolaitosten tarve koota hyvinä aikoina suhdannepuskureita, joita voidaan käyttää laskusuhdanteen aikana;

- b) perustelut tämän direktiivin mukaisten pääomavaatimusten laskennalle; ja
- c) lisätoimenpiteet luottolaitoksia koskeville riskiperusteille vaatimuksille, jotta rajoitetaan pankkijärjestelmän velkaantuneisuuden lisääntymistä.

Komissio toimittaa edellä mainittuja kysymyksiä koskevan kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio esittää mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarpeesta uudistaa lisää valvontajärjestelmää, mukaan lukien tämän direktiivin asianomaiset artikkelit ja siihen liittyvät säännökset, mahdollisine ehdotuksineen perustamissopimuksen mukaisesti sovellettavaa menettelyä noudattaen.

Komissio tarkastelee 1 päivään tammikuuta 2011 mennessä edistymistä, jota Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea on saanut aikaan 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua raportoinnin yhtenäisen muodon, jaksojen ja määräpäivien osalta. Komissio raportoi tarkastelun perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä arvion ja kertomuksen direktiivin soveltamisesta kiinnittäen erityistä huomiota 68–73 artiklan ja 80 artiklan 7 ja 8 kohdan kaikkiin näkökohtiin sekä sen soveltamisesta mikroluottojen rahoitukseen ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä arvion ja kertomuksen 113 artiklan 4 kohdan soveltamisesta, myös siitä, olisiko vapautuksiin sovellettava kansallista harkintavaltaa, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Edellä olevan 113 artiklan 4 kohdan c alakohdan mukaisen kansallisen harkintavallan mahdollisen poistamisen ja sen mahdollisen soveltamisen Euroopan unionin tasolla suhteen arvioissa otetaan eritoten huomioon ryhmän riskinhallinta, samalla kun varmistetaan, että kaikissa jäsenvaltioissa, joihin joku ryhmään kuuluva yksikkö on sijoittunut, on käytössä riittävät suojatoimenpiteet rahoitusjärjestelmän vakauden takaamiseksi.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä arvion ja kertomuksen toimenpiteistä, joilla lisätään sopimusmarkkinoiden, myös luottoriskinvaihtosopimusten markkinoiden, avoimuutta, esimerkiksi edellyttämällä selvitystä keskeisten vastapuolten kautta, ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2009 mennessä kertomuksen 122 a artiklan ennakkoidusta vaikutuksesta ja toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine ehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio laatii kertomuksen kuultuaan Euroopan pankkivalvontaviranomaisten

komiteaa. Kertomuksessa tarkastellaan eritoten, saavutetaanko 122 a artiklan 1 kohdassa säädetyllä säilyttämistä koskevalla vähimmäisvaatimuksella tavoite alullepanijoiden tai järjestäjien etujen ja sijoittajien etujen paremmasta yhtenevyydestä ja vahvistetaanko sillä rahoitusjärjestelmän vakautta sekä olisiko tarpeen nostaa säilyttämisen vähimmäistasoa kansainvälisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Komissio raportoi 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä Euroopan parlamentille ja komissiolle 122 a artiklan soveltamisesta ja toimivuudesta kansainvälisten markkinoiden kehityksen huomioon ottaen.”

39) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) Lisätään 1 osan 5 kohtaan virke seuraavasti:

”Tämän liitteen 6 osassa säädetyssä menetelmässä (sisäisen mallin menetelmä) samaan vastapuoleen liittyviä nettoutusryhmiä voidaan käsitellä yhtenä nettoutusryhmänä, jos yksittäisten nettoutusryhmien negatiiviset simuloidut markkina-arvot on vahvistettu nolnaan odotettua riskiä (EE) koskevassa arvioissa.”

b) Korvataan 2 osan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun luottolaitos hankkii luottojohdannaisten muodossa suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisille vastuulle tai vastapuoliriskille, se voi laskea suojattavan omaisuuserän pääomavaatimuksen liitteessä VIII olevan 3 osan 83–92 kohdan mukaisesti tai – toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella – liitteessä VII olevan 1 osan 4 kohdan mukaisesti tai liitteessä VII olevan 4 osan 96–104 kohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa ja jos direktiivin 2006/49/EY liitteessä II olevan 11 kohdan toisessa virkkeessä säädettyä vaihtoehtoa ei sovelleta, kyseisten luottojohdannaisten vastapuoliriskin vastuuarvo on nolla.

Laitos voi kuitenkin oman valintansa mukaan johdonmukaisesti sisällyttää vastapuoliriskin pääomavaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon kuulumattomat luottojohdannaiset, jotka on ostettu suojana kaupankäyntivaraston ulkopuoliselle vastuulle tai vastapuoliriskille, jos luottosuoja on hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti.”

c) Korvataan 5 osan 15 kohta seuraavasti:

”15. Kullekin luottoriskinvaihtosopimuksen kohdeetuutena olevaan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijalle on yksi suojausryhmä. Korimuotoisia n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksia on käsiteltävä seuraavasti:

- a) n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen riskipositio on yhtä kuin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen efektiivinen nimellisarvo kerrottuna n:n tappion

johdannaisen muutetulla duraatiolla suhteessa vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen luottoriskimarginaalin muutokseen;

- b) n:n tappion luottoriskinvaihtosopimuksen perusteena olevassa korissa olevalle kullekin vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineelle on yksi suojausryhmä; eri n:n tappion luottoriskinvaihtosopimusten riskipositioita ei saa sisällyttää samaan suojausryhmään;

- c) vastapuoliriskin kerroin, jota sovelletaan kuhunkin suojausryhmään, joka on luotu yhdelle n:n tappion johdannaisen vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineelle, on 0,3 prosenttia, kun vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineellä on hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antama luottoluokitus, joka vastaa luottoluokkaa 1–3, ja 0,6 prosenttia muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osalta.”

40) Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Riskiä, joka aiheutuu arvopaperistamistransaktioista, joissa luottolaitokset ovat sijoittajia, alullepanijoita tai järjestäjiä, mukaan luettuna maineeseen liittyvä riski, kuten monimutkaisiin rakenteisiin ja tuotteisiin sisältyvä riski, on arvioitava ja sitä on hallittava asianmukaisilla periaatteilla ja menettelytavoilla, jotta voidaan varmistaa erityisesti se, että transaktion taloudellinen sisältö otetaan täysimääräisesti huomioon riskin arvioinnissa ja liikkeenjohdollisissa päätöksissä.”

b) Korvataan 14 kohta seuraavasti:

”14. Käytössä on oltava tehokkaat strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät, joilla tunnistetaan, mitataan, hallitaan ja valvotaan likviditeettiriskiä tarkoituksenmukaisessa aikahorisonttisarjassa, myös päivänsisäisesti, sen varmistamiseksi, että luottolaitokset säilyttävät riittävän tason likviditeettipuskurit. Nämä strategiat, toimintatavat, prosessit ja järjestelmät on räätälöitävä liiketoiminta-alueiden, valuuttojen ja yksiköiden mukaan, ja niihin on sisällyttävä riittävät likviditeettikustannusten, -etujen ja -riskien kohdentamismenetelmät.”

c) Lisätään kohta seuraavasti:

”14 a. Edellä 14 kohdassa tarkoitettujen strategioiden, toimintatapojen, prosessien ja järjestelmien on oltava oikeassa suhteessa luottolaitoksen monitorointiin, riskiprofiiliin ja toiminnan laajuuteen sekä johdon vastuuhenkilöiden vahvistamaan riskien sietorajaan ja heijastettava luottolaitoksen merkitystä jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa se harjoittaa liiketoimintaa. Luottolaitosten on tiedotettava riskien sietorajasta kaikille merkityksellisille liiketoiminta-alueille.”

d) Korvataan 15 kohta seuraavasti:

"15. Luottolaitosten on kehitettävä menetelmät rahoitusasemiansa tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Näihin menetelmiin on kuuluttava omaisuuserien tämänhetkiset merkittävät sisäiset ja niistä tulevaisuudessa syntyvät kassavirrat, velat, taseen ulkopuoliset erät, myös ehdolliset velat, sekä maineeseen liittyvän riskin mahdollinen vaikutus.

16. Luottolaitosten on eroteltava toisistaan pantattu ja kiinnittämätön omaisuus, joka on käytettävissä koko ajan, erityisesti kriisitilanteissa. Niiden on myös otettava huomioon se, missä oikeushenkilössä omaisuuserät sijaitsevat, ja maa, jossa omaisuuserät on lainmukaisesti merkitty joko rekisteriin tai tilille, sekä niiden hyväksyttävyys ja valvottava, miten omaisuuserät voidaan ottaa käyttöön oikea-aikaisesti.

17. Luottolaitosten on myös otettava huomioon oikeudelliset sekä sääntely- ja toimintarajoitukset, jotka koskevat likviditeetin ja kiinnittämättömän omaisuuden potentiaalisia siirtoja yksikköjen välillä sekä ETA-alueella että sen ulkopuolella.

18. Luottolaitoksen on harkittava erilaisia likviditeettiriskin vähentämiskeinoja, myös raja-arvojärjestelmää ja likviditeettipuskureita, selvittääkseen erilaisista kriisitilanteista sekä arvioitava sitä, onko rahoitusrakenteen riittävän monipuolinen ja millaisia rahoituslähteitä käytetään. Näitä järjestelyjä on tarkasteltava säännöllisesti.

19. Likviditeettiasemia ja riskiä vähentäviä tekijöitä koskevia vaihtoehtoisia skenaarioita on harkittava ja oletuksia, joiden pohjalta tehdään rahoitusasemaa koskevia päätöksiä, on tarkasteltava säännöllisesti. Vaihtoehtoisissa skenaarioissa on tätä varten keskityttävä erityisesti – myös arvopaperistamista varten perustettujen erillisyyhtiöiden (SSPE) tai muiden erillisyyhtiöiden osalta – taseen ulkopuolisiin eriin ja muihin ehdollisiin velkoihin, joiden suhteen luottolaitos toimii järjestäjänä tai tarjoaa olennaista likviditeettitukea.

20. Luottolaitosten on harkittava laitosten tai markkina-kohtaisten tai yhdistettyjen vaihtoehtoisten skenaarioiden potentiaalisia vaikutuksia. Huomioon on otettava erilaiset aikahorisontit ja stressitilanteiden erilainen aste.

21. Luottolaitosten on mukautettava strategioitaan, sisäisiä menettelytapojaan ja likviditeettiriskin rajoja sekä kehitettävä tehokkaat varautumissuunnitelmat ottaen huomioon 19 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden tulokset.

22. Likviditeettikriiseistä selviämiseksi luottolaitoksilla on oltava käytössä varautumissuunnitelmat, joissa esitetään riittävät strategiat ja asianmukaiset täytäntöpanotoimenpiteet mahdollisista maksuvalmiusvaikeuksista selviämiseksi. Näitä suunnitelmia on testattava säännöllisesti ja päivitettävä 19 kohdassa tarkoitettujen vaihtoehtoisten skenaarioiden

tulosten perusteella; ne on esitettävä ylimmälle johdolle, jonka on ne hyväksyttävä, jotta sisäisiä menettelytapoja ja prosesseja voidaan mukauttaa vastaavasti."

41) Lisätään liitteessä IX olevan 3 osan 2 jaksoon alakohta seuraavasti:

"7 a. Toimivaltaisten viranomaisten on lisäksi toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että luottoloukituslaitos sitoutuu strukturoitujen rahoitusvälineiden luottoloukitysten osalta antamaan yleisesti saataville selvityksen siitä, miten omaisuuserien ryhmän kehitys vaikuttaa sen luottoloukityksiin."

42) Muutetaan liite XI seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

"e) luottolaitokseen kohdistuvat likviditeettiriskit, niiden mittaaminen ja hallinta, mukaan lukien vaihtoehtoisia skenaarioita koskevien analyysien kehittäminen, riskiä vähentävien tekijöiden hallinta (erityisesti likviditeettipuskureiden taso, koostumus ja laatu) ja tehokkaat varautumissuunnitelmat;"

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on säännöllisesti arvioitava kattavasti, kuinka luottolaitokset yleisesti hallinnoivat likviditeettiriskiään, ja edistettävä moitteettomien sisäisten menetelmien kehittämistä. Näitä arvioita tehdessään toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon luottolaitosten rooli rahoitusmarkkinoilla. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on otettava asianmukaisesti huomioon tekemiensä päätösten potentiaalinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa."

43) Korvataan liitteessä XII olevan 2 osan 3 kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

"a) tiivistelmä kaikkien omiin varoihin kuuluvien omaisuuserien ja niiden osien keskeisistä ehdoista ja edellytyksistä, mukaan lukien 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettut instrumentit, instrumentit, joita koskevissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, ja instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 8 ja 9 kohtaa;

b) ensisijaisten omien varojen määrä sekä erittely kaikista positiivisista eristä ja vähennyksistä; edellä 57 artiklan c a alakohdassa tarkoitettujen instrumenttien ja instrumenttien, joita koskevissa määräyksissä tarjotaan luottolaitokselle kannustin takaisinlunastukseen, sisältämä kokonaismäärä on myös ilmoitettava erikseen; kussakin näistä ilmoituksesta on täsmennettävä ne instrumentit, joihin sovelletaan 154 artiklan 8 ja 9 kohtaa;"

2 artikla

Direktiivin 2006/49/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2006/49/EY seuraavasti:

1) Korvataan 12 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Ensisijaisilla omilla varoilla’ tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summaa, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa.”

2) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten, lukuun ottamatta tämän direktiivin 20 artiklan 2 tai 3 kohdassa säädetty kriteerit täyttäviä sijoituspalveluyrityksiä, on valvottava ja hallittava suuria riskikeskittymiään direktiivin 2006/48/EY 106–118 artiklan mukaisesti.”

b) Kumotaan 3 kohta.

3) Korvataan 30 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että varoja, jotka ovat kolmansien maiden tunnustettuihin sijoituspalveluyrityksiin, tunnustettuihin selvitysyhteisöihin tai rahoitusvälineillä liike-toimintaa harjoittaviin markkinoihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuuta, käsitellään noudattaen direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa ja 106 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä menettelyä.”

4) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen kohdan a ja b alakohta seuraavasti:

”a) kaupankäyntivaraston ulkopuolinen riski kyseisen asiakkaan tai asiakasryhmän osalta ei ylitä direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu suhteessa kyseisessä direktiivissä tarkoitettuihin omiin varoihin, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;

b) laitos täyttää tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti lasketun omia varoja koskevan lisävaatimuksen direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetty rajat ylittävältä osalta;”

b) Korvataan ensimmäisen kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) laitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille joka kolmas kuukausi kaikista tapauksista, joissa direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetty raja on ylitetty kolmen edellisen kuukauden aikana.”

c) Korvataan toinen kohta seuraavasti:

”Edellä olevan e alakohdan soveltamiseksi on kussakin tapauksessa, jossa kyseinen raja ylitetään, ilmoitettava ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan nimi.”

5) Korvataan 32 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava menetelmät sen estämiseksi, että laitokset pyrkisivät tietoisesti kiertämään omia varoja koskevia lisävaatimuksia, joita niiden on noudatettava direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta, kun nämä riskit jatkuvat pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän kuluessa ja luoda uusi riski.”

6) Lisätään 35 artiklaan kohta seuraavasti:

”6. Direktiivin 2006/48/EY 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu raportoinnin yhtenäinen muoto, jaksot ja määräpäivät koskevat sijoituspalveluyrityksiä.”

7) Lisätään 38 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Direktiivin 2006/48/EY 42 a artiklaa sovelletaan kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa lukuun ottamatta vastaavien osin sijoituspalveluyritysten valvontaan, jolleivät sijoituspalveluyritykset täytä tämän direktiivin 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tai 46 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kriteereitä.”

8) Korvataan 45 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2010” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2014”.

9) Korvataan 47 artiklassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2009” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2010” ja viittaus direktiivin 93/6/ETY liitteessä V olevaan 4 ja 8 kohtaan viittauksella liitteessä VIII olevaan 4 ja 8 kohtaan.

10) Korvataan 48 artiklan 1 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 2010” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2014”.

3 artikla

Direktiivin 2007/64/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset, mukaan luettuina kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten yhteisössä sijaitsevat sivukonttorit, joilla on pääkonttori yhteisössä tai kyseisen direktiivin 38 artiklan mukaisesti yhteisön ulkopuolella;”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 31 päivään lokakuuta 2010 mennessä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 31 päivästä joulukuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä syyskuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Neuvoston puolesta
J. BUZEK

Puhemies
Puheenjohtaja
C. MALMSTRÖM

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 271/2008, annettu 30 päivänä tammikuuta 2008, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 794/2004 muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 82, 25. maaliskuuta 2008)

Sivulla 13, liitteessä I olevan 3 kohdan a alakohdassa:

korvataan: "a) Korvataan lisätietolomake 6.A seuraavasti:

'OSA III.6.ALISÄTIETOLOMAKE – TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTUKI SEKÄ'"

seuraavasti: "a) Korvataan lisätietolomake 6.A seuraavasti:

'OSA III.6.ALISÄTIETOLOMAKE – TUTKIMUS- JA KEHITTÄMISTUKI SEKÄ INNOVAATIO-TUKI (TUKIOHJELMAT)'"

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) itonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
 – 33–64 sivua: 12 euroa
 – yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

FI